

శ్రీధర నదితవార వల్లిక

దీపావళి సంచిక 40వైపులు

7-11-69

సురేష్ మూర్తి సమర్పించి

సిపాయి అన్నయ్య

నిర్మాత
డి.రామనాయుడు

నవయుగ

దర్శకత్వం
జి.వి.ఆర్.శేషారెడ్డి

సంగీతం
యం.యస్.రామమూర్తి

NVM2

పోతనానికి. కవయిత్రీ (తు) అది...
దీపావళి పుటాకాంక్షలు.

1969 దీపావళి కథల పోటీలో ఎంతో ఉత్సాహంతో పాల్గొని పోటీని జయప్రసంగం చేసిన కవయిత్రీ (తు) రెండరికి మా కృతజ్ఞతలు. మొదటి బహుమతి పొందిన కవయిత్రీ శ్రీమతి పత్రి రామ సీత బాలబాలకరాంపల్లె పాట వందలకే దోతున్నామని రాశారు. వారి ఉత్తరం, రెండవ బహుమతి పొందిన కవయిత్రీ శ్రీ శేర్లపల్లి వెంకట లక్ష్మీ నారాయణ కర్నూ, మూడవ బహుమతి పొందిన కవయిత్రీ శ్రీ రంగధామ రాణి ఉత్తరాలని, వారి పాటోని నేర్చున్నాము.

పోటీలో బహుమతి పొందక పోయినా ముమ్మారుగా తిర్చితి పంపికంలో ప్రచురించడానికి వీరక రింపుల కథల జాబితాని ఈ సంచికలోనే మరొక చోట నేర్చున్నాము. పిటి విషయమై ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపలేమని మర్యాదపాటి మనవి చేసుకుంటున్నాము.

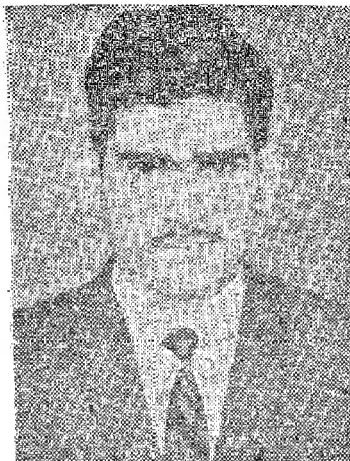
—సం.

శ్రీమతి పత్రి రామసీత

స్వస్థులం ఉందట. ప్రస్తుత నివాసం కూడా మునిగిపోయింది. వయస్సు 25 సం. లు. మూర్తులు పైచిలు: ఎన్. ఎస్. ఎస్. సి.) తరువాత హిందీలో విశాలన నిరకా చదువు తున్నాను. నా మొదటి కథ "ఇంటిపూ" 1963 మిమిక్షల వదిలి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కవితాపత్రికలో ప్రచురించబడినది. ఇది నా ద్వితీయ ప్రయత్నం. గృహిణికి గల ముమ్మారు పోటీలుగాక కథలు చదవటం ముఖ్యమైంది. వ్యాసం.

శ్రీ శేర్లపల్లి వెంకటలక్ష్మీ నారాయణకర్నూ

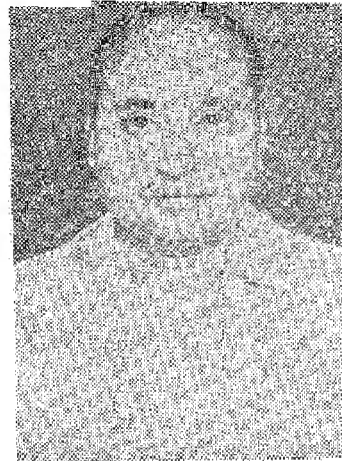
'జనమం 1940 లో. స్వస్థులం నిజయవడ. ప్రస్తుతం ఉండేది బెంగళూరులో. బి. కాం. పరకూ నిజయవడ ఎస్. ఆర్. ఆర్. అండ్ సి. బి. ఆర్.

శ్రీ శేర్లపల్లి వెంకటలక్ష్మీ నారాయణకర్నూ

గవర్నమెంటు కాలేజీలోనూ, యం. కాం. ఆంధ్ర యూనివర్సిటీలోనూ చదివాను. కొన్నాళ్లు కేరళ రాష్ట్రంలోనూ, తర్వాత హిందూ కాలేజీ (గుంటూరు) లోనూ కామర్సు లెక్చరర్ గా పనిచేశాను. ప్రస్తుతం బెంగళూరు ఇండియన్ ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సైన్సు లోని ఇంజనీరింగ్ మేనేజ్మెంటు డిపార్టు మెంటులో రెసిర్వి చేస్తున్నాను. వివాహం అయ్యింది. (శ్రీమతి పేరు రాజ్యలక్ష్మి). మాకో అగ్గయి. పేరు బాల వెంకటరమణ.

'కవనాల చెయ్యడం మొదలెట్టి మూడు మూడేళ్లయ్యింది. ఇంకవరకూ దాదాపు ముప్పయ్యే కథలు, మూడు నాటికలు వ్రాశాను. ఇటీవల బెంగళూరులో అరిగిన నాటికల పోటీలో నేనా వ్రాసిన "విషవలయం" అనే నాటికకు ద్వితీయ బహుమతి లభించింది. కవయిత్రీగా యింకను మించి చెప్పుకోతగ్గ విశిష్టతెనూ లేవు. వాస్తవానికి

శ్రీ రంగధామ్

దగ్గరగా వుండే కథలు చదవటమన్నా, వ్రాయటం నన్ను చాలా యిష్టం.

శ్రీ రంగధామ్

'నా పూర్తి పేరు కొల్లూరు రంగధామరాణి. స్వస్థులం పల్లెమ గోదావరి తీర్థా, ఏలూరు. విద్యాభ్యాసం ఏలూరు, రాజమండ్రి, వాగపూర్ లో జరిగింది. వాగపూర్ అక్సీసరాథులో ఇన్ స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీలో బి. ఎస్. సి. టెక్ డిగ్రీ లోను ఉన్నాను. ప్రస్తుతం గుంటూరులో ఒక అయిల్ ప్యాకీలో కెమికల్ ఇంజనీరుగా ఉంటున్నాను. వయస్సు 39 సంవత్సరాలు.

'మమారు ఎనిమిది సంవత్సరాల నుండి సాగవుత రంగంలో కృషి చేస్తున్నాను. నాలుగు సీరియల్స్ ప్రతీక ద్వారా ప్రచురిత మయ్యాయి. కథలు కూడా చాలానే రాశాను. 'అవదర్ అబిల' అనే నాటిక బాలలలో ప్రచురించబడింది. సంగీత సాహిత్యాల యందు అత్యధిక అసక్తి ఉన్నది.'

వ్యాసాలు

నమస్కారములు. మీ వారత్రికలో ముఖ్యంగా ఉత్తరం చేసే లేఖలు, ముగ్గురు మూర్తులు, పూమెన్ బాల్కుమలు..... తరువాతి మిగతావి.

ముఖ్యంగా లేఖలలో విమర్శనాత్మకమైన విధానమం మూడవం. ఈ వారం (10-10-69)లో జగజీవరావుగారిపై కె. సి. రామకృష్ణ (నాసిన ఉత్తరం బట్టి చూస్తే మరి ప్రధానమంత్రి జగజీవరావుకి భారత రత్న బిరుదే ఇస్తుందో? హరిజన్ ద్వారా చుక్కరి అనే ఇస్తుందో? ఇంత మోటులున్న వ్యక్తిని ప్రభుత్వంలో వుంచి ఉంచే మన మెంత మతిమరుపువాళ్ళమో అనిపిస్తుంది.

చెలుగులో కొన్ని ఈ మంత్రికా లేఖలు గోనికి రాని (ఆదాయం పన్ను ఎగతాళి) ప్రముఖులెందరో! అలా అందలా నిక్కారు! అయినా ఒక్కవాడు ఒక్కవిక్కి కూర్చునే వున్నాడు. ఇది భారతం. ఆదాయం పన్నుకా ఇదే పరదామ్యుని మీదై తి పన్నులను పన్నులను పన్నులను పన్నులను

ఉత్తరాలు

తాతలపై మీరు ఏం చేస్తున్నారు? చట్టం ఏం చేస్తుంది? చట్టాన్ని కాపాడవలసినదాడే చట్టాన్ని అడ్డంకిస్తే కిక్కి విమిటి? అ దేవుడికే తెలియాలి.

'ముగ్గురు మూర్తులు' మాత్రం ముగ్గురు మూర్తులు తారు. మిగిలిన భారత ప్రజా మాత్రానే ఆ వదానికి అర్హులనటంలో తప్పులేదేమో. సంఘంలో జరిగే దురాచారాలు, మోసాలు, అధికారుల అమోఘాల్సలు కళ్ళకు కట్టినట్టు ముగ్గురు మూర్తుల ద్వారా వివిధమైన మహిమకు నా కృతజ్ఞతలు.

'మేరు వస్తే అధికారులు ఏం చేస్తారో' అని ధీమత, ప్రభుత్వంలోని వో విప్ల ఉద్యోగి (గుంటూరు).

ముగ్గురు మూర్తులు

అవార్డు!

మీరు - గాడిదలా మీర్చులో ఆంధ్రులనమ్మిత

వారత్రికకు సంపాదకత్వమును నిర్వహిస్తున్నారని గాడిదలా వనిచేస్తూ, గాడిదలా బరువు మోస్తున్నారని కొంటాను.

పూర్వం ఈ పత్రికను స్థాపించిన శ్రీ కాశీ నాథుని వాగేశ్వరరావుగారు అమూల్యమైన కథలు, వ్యాసాలు ప్రచురించారు. దేశోద్ధారక తిరుభాను పోతారు. ఇప్పుడు అమూల్యమైన 'గాడిద కళలు' (ఆంధ్ర సమీక్షవార పత్రిక 17.10.69) ఇల్లూరులు ప్రచురించే మీలాంటి పెద్ద మనుషులు కూడా ఒకటిగా 'దేశోద్ధారక' తిరుదుకు తగిలుస్తారని భావిస్తున్నాను.

ఇంత వార్తతో పని చేస్తూ పత్రిక భారతీ యాల్లూరుకు ఆంధ్ర సమీక్షవార పత్రికా సంపాదకత్వ వాకిరి చేసే మీరు ఆంధ్రుల పాటి గాడిదలా ఉంటున్నారు.

తింకం.—(రాజంపేట)

అన్నిశుభకార్యములకు
శుభప్రదమైన
పానీయం

గోల్డ్ స్పాట్

పార్టీ ఆర్గర్లకు ప్రత్యేక నదుపాయం నిమిత్తం సంప్రదించండి

<p>హైద్రాబాద్ బాట్లింగ్ కో; (ప్రై లిమిటెడ్)</p> <p>వంజాగుట్ట, హైద్రాబాద్</p> <p>ఫోన్ నెం. 34615 - 38445</p>	<p>విజయవాడ బాట్లింగ్ కో;</p> <p>కామవరప్పాడు</p> <p>ఫోన్ నెం. 84-25 - 4184</p>	
<p>శ్రీ నర్సరాయ నుగర్స్ లిమిటెడ్;</p> <p>బాట్లింగ్ యూనిట్, వేమగిరి</p> <p>రాజమండ్రి</p> <p>ఫోన్ నెం. కడియం 45</p>	<p>వైజాగ్ బాట్లింగ్ కో;</p> <p>విశాఖపట్టణం</p> <p>ఫోన్ నెం. ఆఫీస్ : 4473</p> <p>రెసిడెన్స్ : 4476</p>	<p>రాయలసీమ బాట్లింగ్ కంపెనీ,</p> <p>కర్నూలు</p> <p>ఫోన్ నెం. 9888</p>

SAVIN

శ్రీ క్రిష్ణరెడ్డిగారి,
నారంగులరాజ్యం శిర్డికిమీద మీరు దయతో
రాసిన వ్యాఖ్య సంపాదకులు పంపగా అందుకొన్నాను.
నాకు కడప కళాశాల నుండి కాళహస్తికి ట్రాన్స్
మీరు రావడంవల్ల వెంటనే రాయితీక పోయినందుకు
క్షమించగోరాను.

ప్రప్రథమంగా, నా శిర్డికిమీద మీరు కుతూ
హలంతోనేగాక విమర్శనాత్మకంగా చదువుకున్నం
దుకు కృతజ్ఞుణ్ణి. అదేవిధంగా ఇకముందు కూడా
చదివి మీ అభిప్రాయమంతా తెలియ గోర్తాను.

కందిరిగను జంతువు అనడం పాఠపాట అని
మీరు భావించడం సవ్యంగా లేదు. జంతువులు,
వృక్షములు (Animals, Plants అని జీవరాసి,
సంతా విభజించారు. జంతువు అంటే నాలుగుకాళ్లు
కంది అని మీరు భావించినట్లు తెలుస్తోంది. అది
పాఠపాట. మనిషిని జంతువు అంటే మీరు ఇంకా
పాఠపాట అంటారేమో! వృక్ష సంబంధం కాని
క్రిమిలన్నీ కూడా జంతువులే. అదేవిధంగా జంతు
సంబంధం కాని క్రిమిలన్నీ కూడా వృక్షాలే.

రంగులరాజ్యం మాకు అత్యంత ప్రీయమైనదని
రాయడం నాకు ఎంతో ఉత్సాహం కల్పించింది.
మీరు తప్పక తిరిగి రాస్తానని ఆశిస్తున్నాను.

ఇట్లు,
కోశియూడు
జ. కో. రావు.

కామ్యున్

19 9- 6- 6 నా తండ్రి శ్రీ డి. వి. ప్రసాద్
బాబు, 'కామ్యున్' వారి, 'ఇంజనీర్ల మీద' వేసిన
'కార్యక్రమ మీద' విమర్శ చూసాను. విమర్శ
చటంలో ఆయన కొంత తొందర చూపించా
రనుకుంటాను.

(1) మానవుని శరీరంలో అన్ని అంగాలకు
ప్రామాణ్యత గలదు. ఏ అంగం 'పెంక్టన్' చేయటం

మానినా అవార్యం ఎలా తప్పదో అదేవిధంగా
దేశ పురోభివృద్ధి ఒక్క ఇంజనీర్ల భూజన్మంధల
పైనే కాకుండా, ఇంకా ఎందరి మీదో ఆధారపడ
వుందనీ, 'సెన్సెటివ్' ప్రతి ఒక్కరి సహకారం
కొద్దో గొప్ప అవసరమనీ విమర్శకులు గ్రహించాలి.

(2) సమయం వస్తే తమశక్తి సామర్థ్యాలు,
ఇంజనీర్లు నిరూపించుకొగలరని ప్రాసీ దాని క్రిందే
అవగాయకులైన ఇంజనీర్లు అని సంబోధించారు.
శక్తిసామర్థ్యాలు నిరూపించుకొగలవారు అవగాయ
కులు ఎలా అవుతారు?

(3) ఇంజనీర్లను పెన్సిల్లాదానికి ఏ ఆశ్చర్యము
ఇవ్వవలదు? అన్నారు. ఇంజనీర్లు అయినంత
మాత్రాన ఇవ్వవలసిన ఎక్కువంది?

ఇకపోతే—
ఇంజనీర్ల చట్ట ప్రభుత్వం ఆలక్ష్యం చేసే
దనుటలో ఎరాంటే సందేహం లేదు. ఇంజనీరింగు
విద్యాభ్యాసం కోసం ఒక్క విద్యాశ్రి మూడ ప్రభు
త్వం 47 వేల రూపాయలు ఖర్చు చేస్తూ కూడా
ఇంజనీర్లకు తగిన ప్రద్యోగాలు చూపించే వున
యోగించుకోవటం లేదు అంటే, ఇది ప్రభుత్వం
చాలాకాని తనానికి నిదర్శనం కాక మరేమిటి?

కర్మానిష్ఠు ఇంజనీర్ల మీద కార్యకర్తలు
వేసేరందువల్ల ఇంజనీర్లు తెలివితేటలు తోసించవు.
మానవుడు సాధించిన అఖండ విజయం..

చంద్రుని మీద మొదట కాలపెట్టిన కీర్తి
సీత్ ఎ. ఆర్. స్టాంగ్ ఇంజనీరు: (ఎం: టి నాటివల్) కే
ఒప్పించి అని ప్రజలు మర్చిపోలేదు. అందువల్ల
కార్యకర్తల నేతనాడు వల్ల సంఘంలో ఇంజనీర్లు
పిలువ తగ్గుతుంది అనుకుంటే అది పొరపాటు.

యస్. శోభనాద్రి,
కెనాకల్ ఇంజనీరు,
బంటుమిల్లి.

వ్యవసాయకులు :
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
శ్రీ కవారం : 7-11-'69
శ్రీ సౌమ్యనామ సం! శతకయజ మా. బహుళ ద్వాదశి
సంపుటము : 63 సంచిక : 8

స్థాపకము:
1908
ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టి పేటి, మద్రాసు-1

బొమ్మదార	
సంవత్సర చందా	26.00
6 మాసముల చందా	13.00
3 మాసముల చందా	6.50

విషయానుక్రమణిక
ముఖచిత్ర రచన: శ్రీ వెంకట్రావు
కథలు :
నిరంతరత్రయం — 12
స్వార్థంలో నిస్వార్థం — 20
(రెండవ బహుమతి పొందిన కథ)
రోరిక (మొదటి బహుమతి పొందిన కథ) — 40
తీటుబొమ్మలు — 60
(మూడవ బహుమతి పొందిన కథ)
నీరియల్ నవలలు:
పరిలిక్షం — 3A
ఆశలు-అనుభవాలు — 40
వ్యాసాలు, శీరికలు, సినిమా:
ఉత్తరాలు — 2, ఊమెన్ కార్నాన్ — 5,
న్యూఢిల్లీ లేఖ — 6, మా రాజకీయ పరిజ్ఞానం
ఎంత? — 7, హీరోలతో నా పరిచయం — 8,
నరకునివ్వల్సినంత—10, చదువ దీపావళి—11,
అరబ్బు గెరిల్లా అని అరికట్టే...— 16, ఒకవారం
వివరీతం — 18, నేనూ — మువ్వా (గేయం)
— 19, బాంబులు (కార్నాన్ లు)— 28,
ధర్మపథం — 39, వారఫలం — 46, పనితా
లోకం — 48, రంగులరాజ్యం — 59, అమె
చెప్పినది నిజం, సినిమాడైరీ — 72, శారదతో
ఇంటర్వ్యూ — 74, పాఠకులకి మనవి — 75,
సినిమా. ఇంటా చయటా—76, తెరపై ముద్దు
— 78, మధ్యనిషేధం రద్దు... — 79.

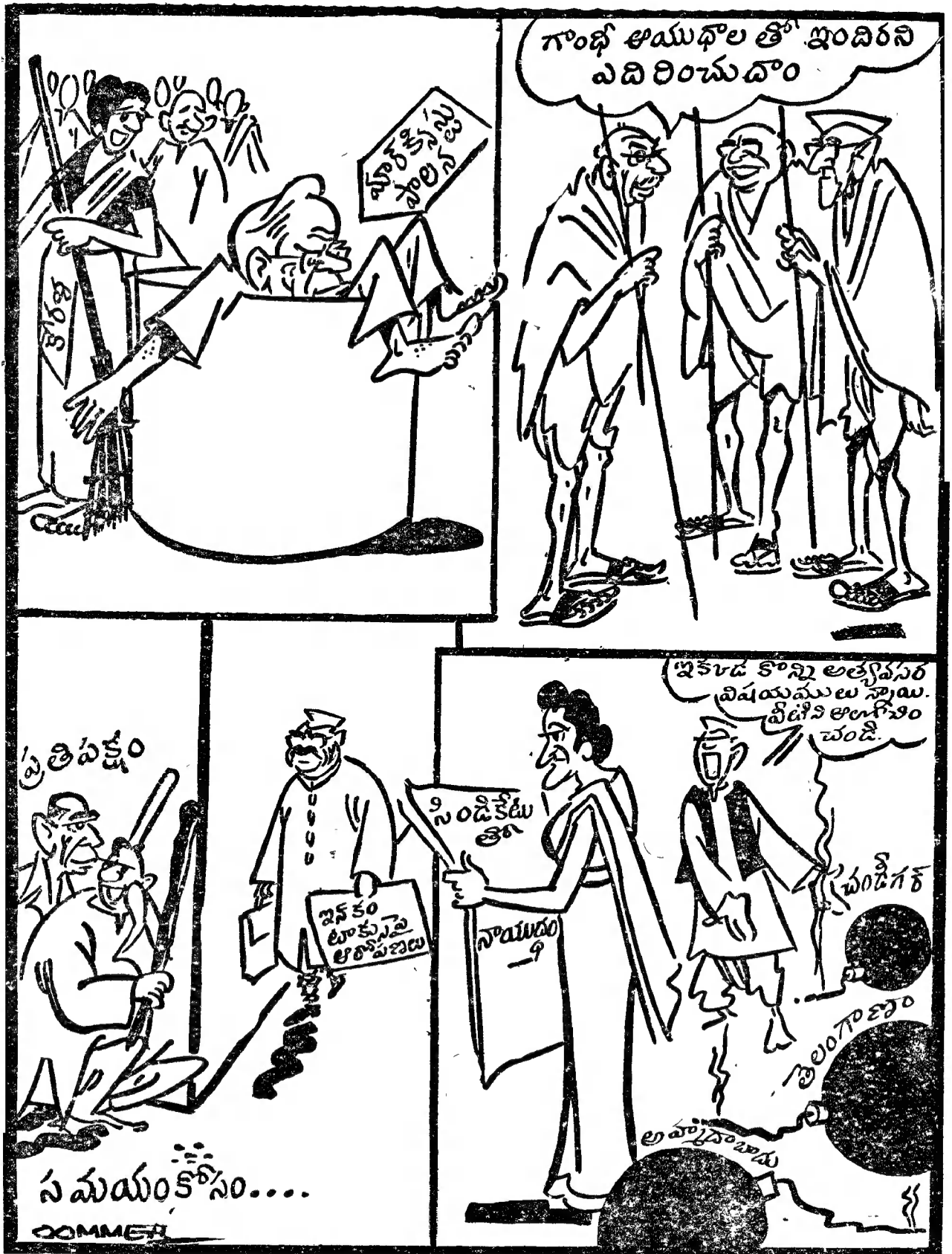
వై వార మే ప్రారంభం

కొత్త సిరియల్ నవల

మనుషులూ-మమతలూ

శ శ న

శ్రీమతి యలమంచిలి ఝాన్సీలక్ష్మి

శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ పద్మవ్యూహం!

□ సింధీకేలు వోడిపోయింది. కాని యుద్ధం అగ లేదు. నిర్విరామంగా సాగుతూనేవుంది. అక్టోబరు 30 న రెండవ దండయాత్రకి ముహూర్తం పెట్టారు. దేశం బాగోగుం దృష్ట్యా ఆలోచిస్తే— ఈ యుద్ధం ఒక ఒడంబడికగా ముగిసి పోకూడదు. అటో యిటో తేలి పోవాలి. ఆపుదే దేశానికి పార్టీకి మేల జరుగుతుంది. సింధీకేలు కూడా ఎన్నిదండయాత్రలకైనా సిద్ధంగా న్నట్టే వుంది. మాడన్ గాంధీకి పున్న స్వేచ్ఛను సింధీకేలు తెక్కుడిది? అమెకి అధికారం వుంది, అంగలలం వుంది, అర్థిక బలం వుంది. ముసలి సింధీకేలు చాలా బలహీనమైనది. ఆగి రంగంలో కొచ్చి యుద్ధమూ చెయ్యలేదు. రంగంలోకి నన్నద్దం చెయ్యనూ లేదు.

అ థి న వ శి వా బీ

తూలవాడం గొప్ప ఆలోచనగా పని చేస్తుంది కాంగ్రెసు ప్రెసిడెంటు గారికి తెలిసినట్లు లేదు. ఆయన మాట్లాడవలసిన దానికంటే ఎక్కువగా మాట్లాడారు. అది కొంత అనర్హత్వి తెచ్చి పెట్టింది. ఆయన చెదిరింపులకి అర్థం లేకుండా పోదానికి కారణం తగినంత అంగలలం లేక పోవడమే. పానం, ఆయనగారు వంటివివాడై పోతున్నాడో! రాష్ట్రపతి ఎన్నికందర్బరంలో తను వోటుమికి మేల్కొని శక్తి సామర్థ్యాని కొంత వరకూ కూడదనుకుని వుండాలింది. కాని, ఆయనకి అది సాధ్యం కాలేదు. వర్కింగ్ కమిటీ మీటింగ్ లో ఆయన బలాబలాలు మళ్ళీ తేలాయి. అందులో చవాన్ గారు జారుకున్నారు. శివాజీ లాగానే చవాన్ గారు కూడా ఒక శాంతియుత పరిష్కారం కుదర్చాని నాటక మాడారు. అది ఎలాంటి సత్కారం నిచ్చిందో అందరికీ తెలిసిందే!

కామరాజు విజాయిటీ

ఇక కామరాజు గారున్నారు. ఆయనక్కరే నిజాయితీ గల వ్యక్తిగా కనిపిస్తున్నారు. బెంగుళూరు వర్కింగ్ కమిటీ మీటింగ్ లో ఆయన శ్రీమతిగాంధీ 'పామిలి ప్రెండు' ఫక్రుద్దీన్ అలీ అహ్మద్ గారికి ఒక 'డన్' ఇచ్చారు. ఆయనది ఒక్క కంఠమే అలా ఖంగునువ్వది. మొరార్జీ దేశాయ్ గారున్నారు, ఆయనకింకా ఉప ప్రధాని పదవిమీద వ్యామోహం ఎక్కువ. అంచేత నిమ్మకు నీరెక్కినట్టున్నారు. అవకాశాన్ని చేజిక్కుకుండా శ్రీమతిగాంధీ మొరార్జీ భాయిని విసిరి కొట్టారు. వెను వెంటనే బ్యాంకు జాతీయం అన్నారు. [అదాయం వివరం ఎప్పటికింకా అంతు తెలలేదు!] బ్యాంకుల జాతీయం

నాటి రాత్రి శ్రీమతి అరుణా అవసరీగారు శ్రీమతి గాంధీగారికి కొట్టిన దబ్బ అంతా యంతా కాదు. ఆ రాత్రికి రాత్రి ఆమెగారు గొప్పవారుగా ప్రచార మైపోయారు!

పదవిని నిలబెట్టిన మోసం

చవాన్ గారి మోసం శ్రీమతిగాంధీ స్వేచ్ఛాన్ని 1972 వరకు సుస్థిరం చేసింది. ఆమె అప్పటి వరకు అధికారం లోనే ఉండడానికి కమ్యూనిస్టులు, యన్. యన్. పి., పి. యన్. పి. డి. యమ్. కె. రి సాయం వుండనే వుంటుంది. ఎనభై మంది కాంగ్రెసు సభ్యులూ వోడిపోయినా ఆమె నిలబడగల్గుతారూ అనడానికి దొక విదర్శనం కమ్యూనిస్టుల తోడ్పాటు మరి మెచ్చదగింది. శ్రీమతిగాంధీ వారి ఆశ్రయంలోనే వున్నారు. బాబూ భూపేష్ గుప్తా నిత్యమూ ఆమెని సందర్శించుకుంటూ వుంటారు. ఆ య న ఒ క మంచి న ల హా దా రు. యన్. యన్. పి., పి. యన్. పి. ఎప్పుడూ ఆశ్రిత పక్షపాతులే. నిరంకుశ పాలకులకి అధికారాన్ని హస్తగతం చేసే వారు సోషలిస్టులు. ఉదాహరణకి రష్య కమ్యూనిస్టులకి, ఇటలీ ముస్సోలినీకి, జర్మనీ హిట్లర్ కి అధికారమిచ్చిన చరిత్ర చాలు. సోషలిస్టులకి తీర్మానాలు అంటే నమ్మకం ఎక్కువ. కమ్యూనిస్టులకలా కాదు, వారికి తక్షణ చర్యలు కాలి.

ఆశ్రితపక్షం వ్యవహారం

కాంగ్రెసు వర్కింగ్ కమిటీలో ప్రతిపక్షాన్ని ధ్వంసంచెయ్యడంలో విజయన్ని సాధించారు శ్రీమతి గాంధీ. ఇప్పుడు పూర్తిగా గుప్పట్లోకి తెచ్చుకుందామని ప్రయత్నం. ఒక్క వ్యవస్థని జయించడం ద్వారానే 1972 వరకు ఆమె సుస్థిరత్వాన్ని చేకూర్చుకో గలిగారు. నిజలింగప్పగారు నోరు జారడం వల్ల యుద్ధం ఆయన మీదికి తిరిగింది. ఆయన పదవికే ఎవరు పెట్టాని పూనుకున్నారు 'ఆశ్రిత పక్షం'వారు. ఆయనే కదా, శ్రీమతిగాంధీ 1972 వరకు నిరాటంకంగా పదవిలో వుంటారని చెప్పింది.

శ్రీమతి గాంధీ పద్మవ్యూహం

కొందరు మంత్రులని బర్రర్ చెయ్యడం ద్వారా శ్రీమతిగాంధీ పద్మవ్యూహం ఆరంభమయింది. ఇది మంత్రులందరి లోను ఒకరకమైన భయాన్ని కలగ జేసింది. ఉక్కు మంత్రీ పూనాచా, విద్యా మంత్రీ డాక్టర్ రావు ఇద్దరూ ఇరకాటంలో

పడ్డారు. కె. సి. పంత్ గారు [యు. పి.] శ్రీమతి గాంధీ గిసిన గీతలో నిలబడిపోయారు. డా. రవీంద్ర సుభాష్ సింగ్ మంత్రం తొలక్కుండా జెణక్కుండా తాను శ్రీమతి గాంధీని సమర్థించడం లేదని చెప్పేశారు. వర్కింగ్ కమిటీ జేతెన్ను తప్పిందిక్కడే. కాంగ్రెసు ప్రెసిడెంటు కూడా శ్రీమతి గాంధీ పక్షతే అవలంబిస్తూ వర్కింగ్ కమిటీలోని కొందరు సభ్యుల్ని తొలగించినట్టుయితే ఏమవుతుంది? ఇది ఇంకా తేలవలసి వుంది. ఇది తేలిన నాడు యుద్ధం బాబోలుంగా జరిగినట్టే. జయాల దైవాదీనాలు!

ఈ ముసుగులో గుడ్డులాటని 'పిందుస్త్వ్ టైప్స్' చక్కగా వివరించింది:

వోటింగు విలువ

కాంగ్రెసువ్యవస్థ బలవంత అంటే ఎవరో ఒకరు లొంగిపోవడం తప్పదు. ప్రధానమంత్రి అనుయాయులు రాష్ట్రాల పర్యటనకి వెళ్లి నిజలింగప్ప గారిని తీసివేయించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ప్రెసిడెంటూ, వారి అనుచరులూ దానికి ప్రతికూలంగా ప్రచారం ఆరంభించారు. క్రిందటిసారి అనుభవాన్ని బట్టి చూస్తే యుద్ధం చేయకుండా లొంగిపోయేట్టు లేరు పీరు. రెండు వైపులా సమాన బలాబలాలు వున్నాయి. ఏ వైపు నరిఅయినదీ అనేది తేలడానికి వోటింగు జరిగినంతమాత్రా తో ఏమి వారుగుతుంది?

కొన్నివారాల నుంచి ప్రజలను ఆశ్చర్యపరిచే సంఘటనలు అనేకం జరుగుతున్నాయి. అధికారం కోసం జరుగుతున్న ఈ పోరాటం రహస్యం ఏమీ కాదు. సోషలిజం, బ్యాంకుల జాతీయం లాంటి వివాదాలు అయి కమ్యూనిస్టుని కాపాడలేవు. అయిక మత్యం వున్నప్పుడు అధికారుల మీద జనానికి మంచి అభిప్రాయం కలుగుతుంది. బొంబాయి పి. సి. సి. మీటింగులో దెబ్బలాట దేశంలో సార్వత్రి అయికమత్యానికి ఒక ఉదాహరణ!

బలాబలాలు తేల్చుకోండి

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఒక్కటే మార్గం బలాబలాలు తేల్చుకోవడమే! కాంగ్రెసు నాయకుల కుయుకుటలు ఇతర పార్టీలను కూడా మరిసం చేస్తున్నాయి. ఒక పద్ధతి ఒక విధానమూ అంటూ లేకుండా జరుగుతున్న ఈ ప్రత్యక్ష పోరాటానికి ఒక హద్దు అంటూ వుండాలి. వ్యక్తిగత అభియోగాలపై హద్దును సంపాదించుకోవచ్చు కాని, పార్టీలో ఏమి నిలబడదు.

హీరో లతో నా పరిచయం

- జయలలిత

నేను నటించిన మొదటి తెలుగుచిత్రం 'మనుషులు మనులేలు'; అందులో వా రాయుకుడు పటస్వామి వాగేశ్వరరావు గారు. అప్పట్లో వాకు చాలా పేరు; పెట్టుకు పెళ్ళినప్పుడల్లా వా పేటు కాగవే ఒక మూలలో కూర్చునేదాన్ని; ఎవరితోనూ మాట్లాడేదాన్నిగను. ఒక రోజున శ్రీ జగ్గయ్య నా దగ్గరకవచ్చి 'చూడమ్మాయ్. నువ్వులా ప్రాంతంగా కూర్చుంటే ఎలా? అందరితోనూ కలిసి వెలిసి మాట్లాడాలి చోపీగా, తలచేగా వుండాలి' అని హెచ్చరిక చెప్పారు. ఆ చిత్రం కోసం పరిశ్రమించింది నన్ను పరిచయం చేసింది. ఆ రోజునుంచి నేను వా పద్ధతిని మార్చుకున్నాను.

మేనుంటా అఫ్టర్ డౌన్ పూటెంకుకు వెళ్లాం. అక్కడ కూర్చునేందుకు కుర్చీలు లేవు. శ్రీ వాగేశ్వరరావు 'మనోబుడు' కదా! నీయన కర్చీకోసం చూడేవారుకాదు. జూలపాము ఆయన వేంపై కూర్చునే వారు. అంతగాక ఏదో ఒక బాపిక్ పై చర్మ జరిపేవారు. ఆయన పాటుకుమందు మొరళి జమానాగా వుంటారో, పాటులో అంజ సీరియస్ గా వుండేవారు. నేను నవ్వుడం ప్రారంభిస్తే చాలా సేపటివరకు వాకు నవ్వు ఆగేదికాదు. వాగేశ్వరరావుగారిని చూచి నేను కూడా యిప్పుడిప్పుడే 'హేం' అని నే మూడేలోకి వచ్చేస్తున్నాననిపించి పెట్టాకెనే అందరూ లేచి నడుచుకొని అంజ కేరళంగాదు. అలా ఎంతోమందితో కొప్పగిలారు కూడా. వాంజ్ బ్యాండ్ లెంగు సరిగ్గా వచ్చేదికాదు. ప్రత్యేకమే వాకు డైలాగులు ఎలా ఎలా వ్రాస్తే శక్తివంత

'అప్పట్లో వాకు చాలా పేరు.'

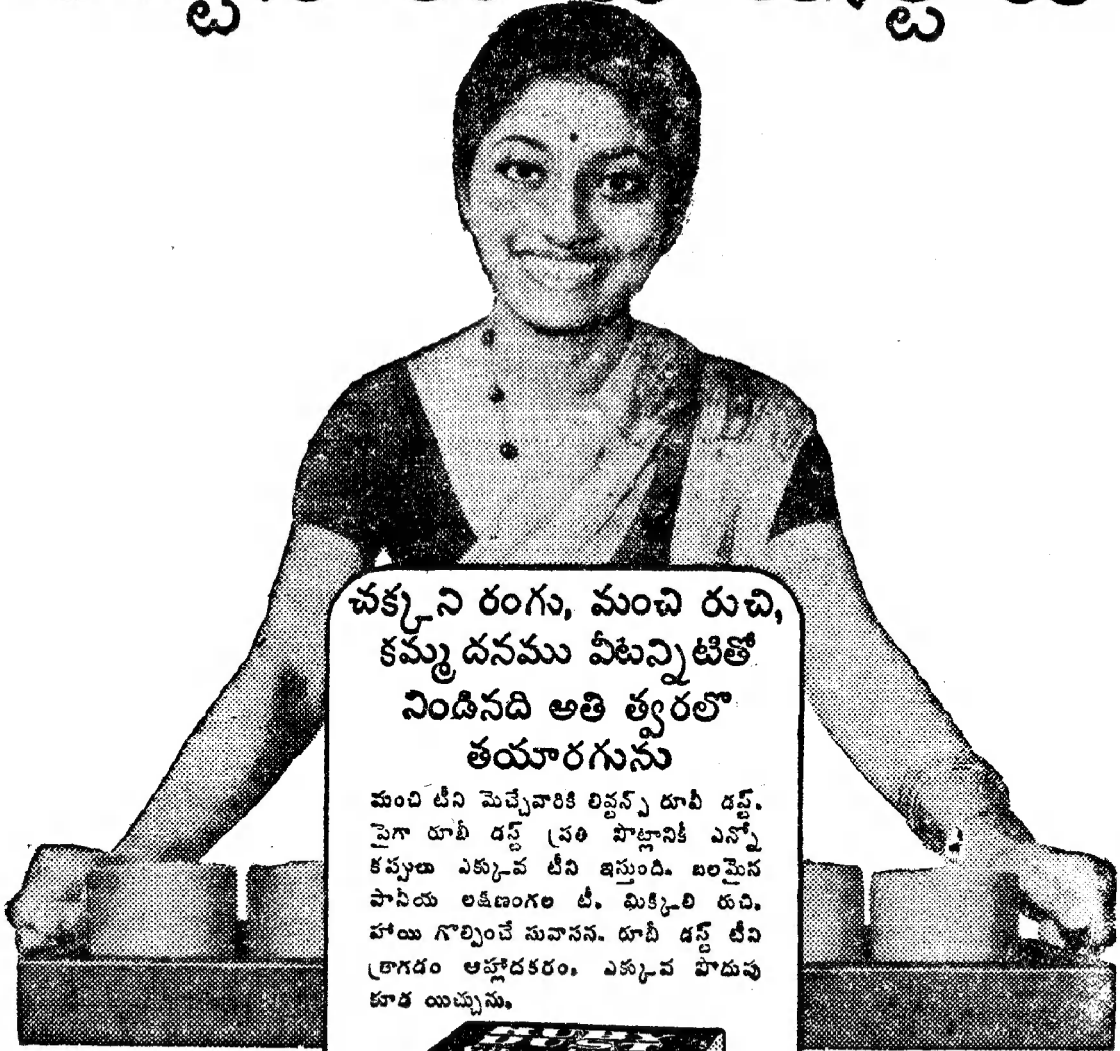
వారు. ఒక పాటులో వా 'నటన' అనుకన్య విధంగా రాలేదని అనుకున్నారంటే నన్ను సవరణగా పిలిచి 'మీరు యిలాచేస్తే చాలా బాగుంటుంది' అని చెప్పేవారు. నేను వాగేశ్వరరావుగారి దగ్గర యివ్వా మంచి విషయాలను నేర్చుకున్నాను. వాకు ఆయనతో నటించడమంటే మహాసరదా.

నేను శ్రీ ఎన్.టి. రామారావు నటించిన 'సంపూర్ణ రామాయణం', 'శ్రీ కృష్ణ పాండవీయం' చిత్రాలను చూసాను. ఆయన ప్రక్కన నటించే బాగుంటుంది అనుకున్నాను. నేను ఆయనతో నాయికగా నటించిన మొదటి చిత్రం 'గోపాలుడు చూపాడు' తాలిరోజు పూటెంకుకు చొరమున వాకు 'షేక్స్పియర్' యిచ్చి 'మనిషిడరం నటిస్తున్న మొదటి కాంటి నేషన్' చిత్రం యిది. చిత్రం బాగా వాళాని మీకదయిలా కాలేక్షన్లు అడ్డవ్వు

మెంటే కావాళంటే వాకు తెలియక చెయ్యండి. ఇద్దరం సర్దుకుని నటిస్తాం' అని శ్రీ రామారావు చెప్పేప్పుడు నా స్పృహయం సంతోషంతో నిండిపోయింది. శ్రీ రామారావు సెట్లో తనేమో తన సవేమో చూసుకుంటారు. అదేవసరంగా మాట్లాడారు. ఎవరి విషయంలోనూ జోక్యం కల్పించుకోరు; పాటు కాగవే తన మిత్రులతో కలిసి మాట్లాడుతుంటారు. ఆయన ధరించిన రాకు, రావణ ప్రాతలే వాలో ఆయనతో నటించానే శోధించు కల్పించింది. ఏ ప్రాతనయినా చక్కగా నటించగలరు అప్పుడప్పుడు 'యిలా చేస్తే బాగుంటుందేమో' అని గతచోలిస్తుంటారు.

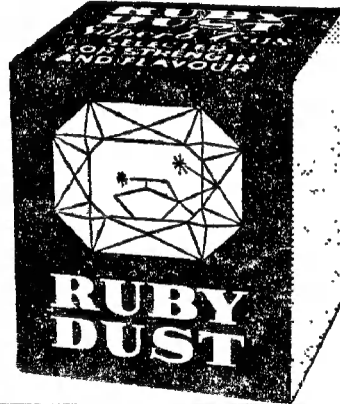
నేను శ్రీ జగ్గయ్యతో 'ఆమె ఎవరు?', కృష్ణయ్యతో 'గూడవారి 116', 'చిల్లలి దోపిడి', వారనాథ్ తో 'శ్రీరామ కథ' చిత్రాలలో నాయికగా నటించినా, నేను వాళ్ళను గురించి యేమని చెప్పగలను?

లిప్టన్ రూబీ డస్ట్ టీ

చక్కని రంగు, మంచి రుచి,
కమ్మదనము వీటన్నిటితో
నిండినది అతి త్వరలో
తయారగును

మంచి టీని మెచ్చేవారికి లిప్టన్ రూబీ డస్ట్.
పైగా రూబీ డస్ట్ ప్రతి పాతానికి ఎన్నో
కప్పులు ఎక్కువ టీని ఇస్తుంది. బలమైన
పానీయ లక్షణంగా టీ. మిక్కిలి రుచి.
హాయి గొల్పించే సువాసన. రూబీ డస్ట్ టీని
త్రాగడం ఆహ్లాదకరం. ఎక్కువ పొదుపు
కూడ యిచ్చును.

లిప్టన్స్ అంటే
మంచి టీ

LRDC-I TEL

నరకుని వృత్తాంతం

దీపావళికి ముఖ్యమైనది అమావాస్య నాటి ప్రదక్షిణలలో ఇంటిలో ఏ మారు మూలనూకూడా చీకట్లు లేకుండా దీపాలను వెలిగించడం. అయినా-ఇప్పుడు జరుగుతూ వున్న పద్దతిని బట్టి చూస్తే బాణా సరిమకూ, బసాలకూ వున్న ప్రాముఖ్యం దీపాల పండుగకు లేనట్లు తెలుస్తున్నది. అంతే కాదు చతుర్దశి నాడు వుండే ఆర్థాటమూ, ఉత్సాహమూ దీపావళి నాడు కానరాదు. నరకాసురుడి బొమ్మను తయారుచేసి, దానిని ఊరేగించి, దహించడమూ, మండుగుండు సామాను కొల్చి తరింటిపోసుకుని కొత్త దుస్తులు ధరించి భిక్షులు ఆరగించడమూ - వీటితోనే ఉత్సాహానికి అవధి వున్నది.

నరకాసురుణ్ణి శ్రీకృష్ణుడు సంహరించాడు కావున లోక కంటకుడైన నరకుని వాణానికి ఆనందంతో పండుగు చేసుకుంటున్నట్లు చాలామంది భావిస్తారు. నరకుడు విష్ణువునకు భూదేవలగ్న కలిగిన పుత్రుడని పోతనగారి భాగవతం చదివినవారికి -

‘ఇల్లాళం గిట్టియైన కాలమున మున్నే నంచు మోషింతువో’

అల్లి! నిన్ను దలంచియైన నిచటన్ దన్నుం గృహం గావడే!

చెల్లెంబో తలఁద్రుంచెనంచు నిల వాళ్ళేపించు చందంబునన్

దైత్యం జన్మడుగాగ భూమినుతుండు దీప్తాహవకోణేపై.

అనే ప్రసిద్ధమైన పద్యంవల్ల స్పష్టముగా తెలుస్తుంది. ఇతని సమగ్ర వృత్తాంతం ఎరిగినవారు చాలా తక్కువ.

హిరణ్యాక్ష హిరణ్యకశిపులు లోకాలను అల్లకల్లోలం చేసిన అసురులు. విష్ణుదేవునిపై తీరని విరోధం కలవారు. వారిలో హిరణ్యాక్షుడు భూదేవి అవహరించుకొని పోయి సముద్రంలో దాగుకొన్నాడు. అప్పుడు విష్ణువు వరాహ రూపాన్ని ధరించి సముద్రంలో చొచ్చి ఆ రాక్షసుడిని సంహరించి భూదేవిని ఉద్ధరించాడు. అప్పటి అసాధారణ పరిస్థితులలో భూదేవికి, వరాహ రూపంతో వున్న విష్ణుదేవునికి కలిగిన

కలయికవల్ల భూదేవి గర్భం ధరించింది. ఆమె గర్భం పెరుగుతున్నకొద్దీ కాశ్యం వహించి, భూదేవికి ఎంతో బాధ కలిగింది. అప్పుడు విష్ణువు ఆమెతో ‘నీకు గొప్ప బలపరాక్రమ సంపన్నుడూ, లోకోపకారి అయిన కుమారుడు కలుగుతాడు. వానివల్ల తమకు ఏమి ఉపద్రవం కలుగుతుందో అని బ్రహ్మదులు భయపడి నీకు ఇలా బాధ కలిగేటట్లు చేస్తున్నారు. నీవిక భయపడవద్దు. ఇకమీద నీకు ఎలాంటి బాధ కలగదు. నేను శ్రేతాయుగంలో రావణుని వధించుటకై రాముడనే పేరుతో అవతరిస్తాను. నేను రావణున్ని చంపిన తరువాత నీకు కుమారుడు కలుగుతాడు’ అని చెప్పి అంతరాసమయ్యాడు. ఆ తర్వాత భూదేవి ఎట్టి బాధ లేకుండా మామూలు స్త్రీ వలెనే ఉండినది.

శ్రేతాయుగంలో జనకమహారాజు యాగం కోసం భూమిని దున్నుతూ వుండగా భూగర్భంనుంచి ఒక బాలిక జనించింది. అప్పుడు భూదేవి స్త్రీ రూపం ధరించి, ఆ బాలికకు ‘సీత’ అనే పేరుపెట్టి, జనకునికి పుత్రురకగా ఇస్తూ ‘ఈ బాలిక మూలంగానే రావణ వధ జరగగలద’ని చెప్పినది. ఇలా చెప్పి, తనకొక ఉపకారం చెయ్యాలని కోరిగా, జనకుడున్నా ‘సరే’ అని మాట యిచ్చాడు.

రావణుని వధ జరిగిన తర్వాత ఏమి జరిగిందంటే - మునుపు సీతాదేవి పుట్టిన చోటనే - భూమినుండి ఒక పిల్లవాడు పుట్టాడు. అప్పుడు విష్ణువు ప్రత్యక్షమయి భూదేవితో ఇలా అన్నాడు - ‘ఈ కుమారుణ్ణి జనకుడికి అప్పగించి పదహారేళ్ల వయస్సు వచ్చేవరకూ పోషించవలెనని అడుగుము. ఆయన, నీకు ఉపకారం చేస్తానని మాట యిచ్చాడు కదా! వాగ్దానం ప్రకారం ఆయన ఈ బాలుణ్ణి పోషిస్తాడు. నీవు కూడా స్త్రీ రూపాన్ని ధరించి ఈ బాలుడి దగ్గరనే ఉండు. పదహారేళ్లు నిండిన తర్వాత నీడు సమస్త సంపదలతోనూ తులతూగుతున్న రాజ్యాన్ని సంపాదిస్తాడు.’ ఇలా చెప్పి ఆయన అదృశ్య

డయ్యాడు.

భూదేవి అర్హతావేళ రహస్యంగా జనకుడివద్దకు వెళ్లి యీ వృత్తాంతాన్నింతటినీ చెప్పింది. జనకుడు యజ్ఞ భూమికి వెళ్లి అక్కడ ఉన్న బాలుణ్ణి తీసుకొనివచ్చి తన పుత్రునివలెనే పెంచాడు. భూదేవి పెంపుడుతల్లి రూపంతో బాలుణ్ణి జాగ్రత్తగా చూసుకునేది.

జనకుడు ఆ బాలునికి నరకుడని పేరు పెట్టాడు. గౌతమమహర్షి పుత్రుడైన శతానందుడితో కలిసి బాలుడు పద్వలను అభ్యసించి విశిష్టుడై వుండేవాడు. రాజా అతనికి క్షుత్రియోచితములైన సంస్కారాలను చేయించి, శస్త్రాస్త్ర విద్యలలో కుశలుణ్ణి ఒనరించాడు. ఆ బాలుడు అజేయ పరాక్రముడై జనకుడికి కూడా భయాన్ని కలిగించేవాడు.

పదహారేళ్లు నిండవచ్చాయి. అప్పుడు భూదేవి జనకునికి కృతజ్ఞత తెలుపుతూ, అతని అనుమతిని పొంది కొడుకుతో కూడా గంగా తీరానికిపోయి, అక్కడ అతని జన్మ పుత్తాంతాన్ని నరకునికి తెలియజేసింది. అప్పుడు విష్ణువు ప్రత్యక్షమై కుమారునికి శత్రుయ్యుద్ధాన్నిస్తూ ‘నీకొక రాజ్యాన్ని సిద్ధంగా ఉంచాను. కామరూపదేశానికి పోయి, అక్కడి కిరాత రాజును జయించి, ప్రాగ్ జ్యోతిషనగరం రాజధానిగా దానిని పాలించు ప్రాణాపాయస్థితీతో తప్ప ఈ ఆయుధాన్ని ప్రయోగించవద్దు. ఇతర సమయాల్లో ప్రయోగిస్తే నీ ప్రాణాళికే ముప్పు కలుగుతుంది. సాధువులను బాధించక, న్యాయంగా పాలించు’ అని హితోపదేశంచేసి, ఒక దివ్యరథాన్ని కూడా యిచ్చి, భూదేవితోకూడా అంతర్దానం పొందాడు.

బ్రహ్మదేవుడు మొట్టమొదట నక్షత్ర సృష్టి చేసిన ప్రదేశమే ప్రాగ్ జ్యోతిష మట! అదే కామరూపదేశానికి ముఖ్యపట్టణం. ఘటకుడనే కిరాతరాజు దానికి పాంకుడు, నరకునితో పోల్చి చూస్తే చాలా బలహీనుడు. మహాబలాభ్యుదైన నరకుడు కిరాతరాజును ఓడించి, ఆ రాజ్యాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. విదర్బరాజు పుత్ర

అయిదు దీపావళులు

ఒక్కోసారి ఆలోచిస్తుంటే జీవితం ఎంతో అద్భుతం అనిపిస్తుంది. నేను చిత్రపరిశ్రమకు వచ్చిన యీ అయిదేళ్లలోనూ నా జీవితంలో ఎన్నో అపూర్వ సంఘటనలు దొరికిపోయినవి. అవి ఏమిటి అంటే 'ఫలానా' అని ఇప్పుడు నిర్వచించలేనివి.

వా చలన చిత్ర జీవితంలో యిది ఐదో దీపావళి. ప్రతి దీపావళికి జీవితం మారుమూల వస్తున్నది. కొత్త వెలుగుల్ని తెస్తూనే ఉన్నది.

తొలి దీపావళికి 'తేనెమనులు' విడుదలయి, నాకు మంచిపేరు తీసుకువచ్చింది. రెండవ దీపావళికి ముందు 'గూఢచారి 116' విడుదలయింది. దానితో నేను నటుడుగా నిలబడే అవకాశం కల్పించింది దీపావళి.

'చక్కని నటుడుగా నన్ను తీర్చిదిద్దిన దీపావళి మూడోది. 'మరపురానికథ' ఆ సంవత్సరమే విడుదలైంది.

నాలుగో దీపావళికి బిజీ ఆర్మీ స్టూడెంట్ పోయాను. రాత్రినిద్రలు నిర్విరామంగా పనిచేసే మంచం ఏకాను. టైపాయిడోలో నెల ఉన్నాను. నెల్లూళ్లు మంచం మీదున్నా సఫర్. అవలేదు...అప్పుడు నేను నటించిన చిత్రం 'ఎంత కాపురం' బాగా ఆడుతున్నది. దాని మీద ఉత్తరాల శరవరంవర...బాగా చేశాననీ, వా వేషం ఎంతో నచ్చిందనీ అనేక మంది అభి

అయిన యాయాదేవి నరకుని పట్టుమెప్పిస్తే. అతడు చాలాకాలం న్యాయంగానే రాజ్యాన్ని పాలించాడు. అతని కోరికపై జనక మహారాజుకూడా కొంతకాలం అక్కడేవుండేవాడు.

నరకుడికి మంచిరోజులు పోయాయి. మహా క్రూరుడైన బాణుడనే రాక్షసుడితో అతనికి స్నేహం ఏర్పడింది. సహవాస దోషంవల్ల నరకుడున్నా క్రూరుడై లోకానికి ఉపద్రవం కలిగిస్తూ వుండేవాడు.

ప్రాగ్ జ్యోతిపురంలో కామాఖ్యదేవి ఆలయం వుండేది. ఒకప్పుడు వసిష్ఠ మహాముని ఆ దేవిని పూజించడానికి ఆ పూరికి వచ్చాడు. దుర్బుద్ధి అయిన నరకుడు కామాఖ్యదేవి గుడితలుపులు మూయించి, పూజకు అవకాశం లేకుండా చేశాడు. ఈ విధంగా తన్ను అవమానించి నందుకు ఆ మహాముని కోపించి 'ఓయీ! నీవు ఐం గిర్వితుడవై సజ్జనులను అవమానిస్తున్నావు. నీ తండ్రివల్లనే నీకు మరణం సంభవిస్తుంది. నీవు మరణించిన తర్వాత వచ్చి యీ దేవిని పూజించగలను. నీవు మరణించే పర్యంతమూ యీదేవి సవరివారంగా యీపూరు విడిచిపోయి మరొక చోట నివసిస్తుంది అని నరకుణ్ణి శపిస్తూ చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

నరకుడు వసిష్ఠశాపానికి మిగుల భయపడ్డాడు. కాని మిత్రుడైన బాణాసురుడు ధైర్యం చెప్పి, బ్రహ్మదేవుణ్ణి గురించి తనన్ను చెయ్యవలెనని సలహా యిచ్చాడు. ఘోరమైన నరకుని తనన్నుకు మెచ్చి బ్రహ్మ ప్రత్యక్షంగా తనకు దేవదానపుటవల్ల మరణం రాకూడదని వరం కోరాడు నరకుడు. 'సరే' అన్నాడు బ్రహ్మ. వరగిర్వితుడై నరకుడు ఆపైన మరీవెలరేగి పోయాడు. దేవతలనూ, ముసులనూ ఎంతో బాధించాడు. తన కొడుకైన భరతుని తోనూ మురుడు మొదలైన పేనామల తోనూ ఇంద్రుడిమీదికి పోయి జయించాడు. వదారువేల రాజకన్యలను చెరలో వుంచాడు. అమూల్యాలైన అదితి కుండలాలను అవహరించాడు. ఇంద్రుని దేవతలు శ్రీకృష్ణునితో మొరపెట్టుకోగా నరకుణ్ణి సంహరించడానికి అతడు కామరూపదేశానికి వెళ్లాడు. సత్యభామ నిర్బంధించగా, శ్రీకృష్ణుడు అతనికూడా తనతో తీసుకువెళ్లాడు.

రాక్షసమీరుతో పోరు ఘోరంగా జరి

గింది. అందులో నరకుడి సేవాధిపతి మురుడూ, కుమారుడూ మరణించారు. మొదట నరకుడికి తీవ్రమైన కోపం కలిగింది. అతడు కృష్ణునిమీదికి రాగా, సత్యభామ అడ్డుతగిలి, తానే అతనితో తీవ్రంగాపోరింది. కొంత సేపటికి ఆమె అంకిత పోగా శ్రీకృష్ణుడు నరకునితో తలపడి అతన్ని సంహరించి రాజపుత్రికలను చెరనుండి విడిపించాడు. శ్రీకృష్ణుడు ఇంద్రుని తల్లి అయిన అదితికి ఆమె కుండలాల భవ్య

“ప్రతి దీపావళికి కొత్త వెలుగులు”

మామలు ఉత్తరాలు రాశారు. ఆ ఉత్సాహం నేను హిందరగా కోలుకునేండుకు దోహదం చేసింది.

నా జీవిత పథంలో గొప్ప మార్పు తీసుకొచ్చిన దీపావళి ఐదోది. గత దీపావళి మంచి యీ దీపావళి దాకా విడుదలమైనవి ఎన్నో ఘటనలు — అద్భుతాలు జరిగినవి. అవి తీయని అనుభూతులుగా, మాయని జ్ఞానాలుగా నాలోనే ఉండిపోతవి. అందుకే అవి నిర్వచించలేనివి; నిర్వచించరానివి ఐనాయి.

గత నాలుగు దీపావళుల కన్న యీ దీపావళికి భౌతికంగాను, మానసికంగానూ బాగా ఎదిగానేమోననిపిస్తుంది.

ప్రతి దీపావళి నాలో మార్పు తెస్తూ ఉన్నది; నాకు మంచి చేస్తూనే ఉన్నది. ఈ దివ్య దీపావళి మరిన్ని నవ్యభావాలతో వచ్చే యేడాది రావాని ఆశిస్తూ

—కృష్ణ

దానికి స్వర్గలోకానికి వెళ్లడమూ; పారి జాతావహరణమూ ఆ తర్వాతనే జరిగాయి. నరకాసురుడు ఆశ్చర్యము బహుళ చతుర్దశివాడు అర్ధరాత్రి గడిచిన తర్వాత సంహరించ బడ్డాడు. అతని పీడ వదలడం వల్ల ఆనందపరవశమైన జనం శేషించిన రాత్రితోనూ, మర్నాడూ మహోత్సవం జరుపుకున్నది. ■ రెండురోజుల పండుగలే నరక చతుర్దశి, దీపావళులు!

—అంగీరస

మల్లాది. సూరినాబు

(గత సంచిక తరువాయి)

లోపల మ్యాటిని ప్రారంభం అయింది.
నేను నిద్రాశతో వెనుదిరుగుదామని అనుకుంటున్న క్షణంలో.

உக திய்யுப் கங்கம் 'டிஃகிங்ஸ்'
 டிய்யா' அநி அஃகிங்மி.

‘ఎక్ బెహికో’ అని ప్రమాదానయిచూచు
వెనక్కి తిరిగిను. పూర్తిగా టురక పొంప్ర
దాయంలో పైనుంచి క్రిందదాకా బురఖాతో
మనిషి నిలబడివుంది.

అ మనిషే న న దా ని కి తార్కాణం
అ కుంభాక్షి

‘జనభాగ్యం నామే!’

'మేరే దిల్-తేలియా మగర్ అవ్కాత్
నహీదియా;' సెలవీటి గళాల ఆ వప్పులో
నినించించింది

'అల్ల వరదా' క్షుణ్ణం? అని అడిగాను.
 'తెలుగువారికి రాజీనామా చేసే సవాచానే!
 లేదు లేదు చూడండి' అనుకున్నారోపలే.

'కారు పిచ్చు పూలు' అని కోయిల
పలికింది.

అ కారుని చూడగానే నేను ఒక శిశువుని
పై రాన వద్ద కూట నిజం!

అది పెద్ద పెద్ద ఎంజాసిడర్లకు
పుండే కారు లోపల ఎయిర్ కండిషన్ చేసి
పుండేమో ఎంతో హాయిగా వుంది.

ఇద్దరం కలిసి చాలాదూరం వచ్చేశాం.

'రివర్స్‌లేన్' దగ్గర యిద్దరం కూర్చుని
వుండగా ఆ చిన్నది నాకు చేరున అవుతూ.

‘వన్న ఎన్నడూ ద్వేషించరు కాదూ’
అని అడిగింది.

‘నిన్నా?’

‘మాట యివ్వండి’

'విన్నవోనూ ఏ పని డూ
పేమిసాను'...

చిన్నది ఏం మాట్లాడలేదు.

నాకు ప్రేమను కానుకగా యిచ్చిన చిన్న
దానిపేరు అడగవచ్చునా?

‘మెహర్’

'ఎంత' అందమో నా పేరు.'

‘మాది కరాచి’

ఒక్కక్కఱం నామనమ్మ మూగవోయింది.

మనస్సులో మనవివక్షాది - మహా
హాసానీ ;

వా మనస్సులోని సంకోచం గ్రహించిందో ఏమో. నన్ను గట్టిగా కౌగలించుకుంది.

చిక్కటిపాఠల్లో చిటికెడు పుప్పూవడ్డలు
అనిపించింది.

'ఇంటికి వెళ్ళిపోదాం' అని అన్నాను.

మెహర్ ఒక్క క్షణం నావంక చూచి
'సరే' అని అన్నది. కారు సరాసరి ప్లాజా
దగ్గరకు వచ్చి ఆగింది. కారు దిగి,

'ఖుదాహఫిస్' అని అంది.

నేను 'అల్విదా' అని అన్నాను.

మర్నాటినుంచి ఎదుటియంటి కిటి
కీలు మూసివుండేవి. నేను రామయ్య పాట
పాడటం మానేశాను.

రాంమోహన్ 'ఏం మజా నూ త్తెల్లా ఎల్లావుంది?' అని ఒకరోజున అడిగాడు. ఆ రోజు ఉదయమే మెహర్ వాళ్ళు యింకొక యింటికి కూరారని తెలిసింది.

మనస్సులో ఏదో అర్థం కాని వెలితి కనిపించింది. సాయంకాలండాకా కాలుకాలిన పిల్లలాగా కరోల్‌బోర్గ్ అంతా తిరిగివచ్చింది. ఎక్స్‌జిజివేషన్‌కు వెళ్ళినప్పుడు మాటేకాని మన చెయ్యి బుద్ధి కాలేదు.

పాపాల్ని ముదర్చుకొనంగే ఎవరో
 పాపాల్ని అమ్మాయిలో మాట్లాడుతున్నాడు.
 నన్నుమాసి చిరునవ్వు నవ్వాడు. ఆ నవ్వుకు
 అర్థం నాకు వెంటనే తెలిసింది. వాళ్ళ
 యిద్దరిని అక్కడే వదిలి 'త్వెన్'స్ పెవిలి
 యన్ కు వెళ్ళాను'

నన్ను చూడగానే ఒక చెనీస్ కుర్ర
వాడు నన్ను హిందీలో పలుకరించాడు.

‘ధీర్ఘాయానివర్సిటిత్ తను వదులు
తున్నానని, మా స్వాల్ మాకానని చాలా
బాగుండుని’, నేను అడగకుండానే తనే
చెప్పాడు.

నాపేరు 'శివచరణ్' అని నేను చెప్పాను.
నాపేరు 'సింగ్—పో' అని తనపేరు
చెప్పాడు.

తమ దగ్గరవుండి వాళ్ళ పెవిలియన్
అంతా చూపించాడు. చివరకు ఇద్దరం
కలసి 'ఇండియా కాఫీ హౌస్'లో టిఫిన్
తీస్తాం.

ఆ రోజానుంచి అతను నాకు స్నేహితు
డయ్యాడు. తరువా నా దగ్గరకు వస్తూ

మి పాపని
జలుబుతో
బాధపడనిస్తారా?

అక్కరలేదు..!

విక్స్ వేపారబ్ జలుబు భారాన్ని వెంటనే తొలగిస్తుంది. ముక్కుదిబ్బడ పోగొడుతుంది
తేలిగ్గా ఊపిరి తీసుకోగలుగుతుంది. పాపహాయిగా, చక్కగా నిద్రపోతుంది.

విక్స్ వేపారబ్ లో వున్న ఓ గొప్పగుణం: జలుబు బాధలు కలిగే ముక్కు, గొంతు, గుండె, వీపుల మీద ముక్కుదిబ్బడ ఎంత తొందరగా పోయి, జలుబు బాధ తగ్గి పాప ఎంత హాయిగా వుంటుందో మీ అంతట మీరే చూడగలరు. విక్స్ వేపారబ్ ప్రత్యేకత ఏమంటే జలుబు బాధలు తీర్చడానికి అది రెండు విధాల పనిచేస్తుంది:

జలుబు-చర్మం మీద తోపల-ఊపిరి ద్వారా

1. జలుబు-చర్మం మీద: విక్స్ వేపారబ్ వెచ్చదనం జలుబు వల్ల కలిగే వంటి నొప్పిల్ని తగ్గిస్తుంది. హాయినిస్తుంది.
2. తోపల-ఊపిరి ద్వారా: ఎక్కువ వేపారబ్ మందుతనిగా మారుతుంది. ఊపిరి వీల్చినప్పుడల్లా ఈ మందుతనిరి వంట్లో ప్రవేశించి, ముక్కుదిబ్బడను పోగొడుతుంది. గొంతు నొప్పిని, గుండెల్లో బరువుని తగ్గిస్తుంది. ఈ విధంగా మీ జలుబు భారాన్ని మాయంచేస్తుంది.

ప్రత్యేక గమనిక

బాగా గుణం కనబడ్డానికి ముక్కు మీద, గొంతు దగ్గర విక్స్ వేపారబ్ రాయండి. గుండెమీద, వీపు మీద విక్స్ వేపారబ్ బాగా రుద్దండి. జలుబు భారం వూర్తగా తీరేవరకు విక్స్ వేపారబ్ వాడండి.

విక్స్ వేపారబ్ - జలుబుబాధలకి అధునిక ఔషధం

ఫురేదాడు.

ఎక్కుదిష్టన్ జనసరి రెండవ తారీకున సమాప్తమయింది. ఆరోజు ఉపరాష్ట్రపతి రాధాకృష్ణన్ సభలో ఆ పార్టీకామిక ప్రదర్శనానికి తీరతవాక్యం పలికారు.

ఆరోజు పాయంకాలం జరిగిన సభకు రేణుక వచ్చింది. మేము తొలికి మున్నా వుండగా మెహర్ కనిపించింది. నన్ను చూడగానే ఆ పిల్ల ముఖంలో వెయ్యి వెళ్ళిలు వెల్లి విరిసాయి. నేనే ముందుగా 'మెహర్!' అని పిలుచుకుందాను.

రేణుక ముఖంలో కొండంత బరువు తీసినట్టు కనిపించింది. మెహర్ నా ప్రక్కన వచ్చి కూర్చుంది. నేను ఏదో చెబుదామని అనుకున్నాను. కాని ఏం చెప్పలేక పోయాను.

'గుడ్ థింగ్స్ ఉయ్ ఆర్ సీ! టాక్ థింగ్స్ ఉయ్ ఆర్ గాడ్! మన్స్ కంట్ లు ఎండ్' అని రాధాకృష్ణన్ ఉపన్యాసం ప్రారంభమైంది.

'మేము రేపు వెళ్ళిపోతున్నాం' అని మెహర్ అన్నది.

'ఎక్కడికి?'
'టెనావో, నాన్నగారికి అక్కడికి బిర్రీ అయింది'

నేనేం మాట్లాడలేదు.
'ఫిర్ కలి మిలేంగే?' అని రజియా అడిగింది.

'కాయదీ' అని నేను అన్నాను.
ఉపన్యాసం అనంతరం పెద్ద పార్టీ జరిగింది.

పార్టీలో సింగ్ పో కూడా కనిపించాడు. రజియా అతను చాలా కాలంనుంచి పరిచయం వున్నవాళ్ళల్లాగా మాట్లాడు కున్నాడు.

'రజియా నా క్లస్ మేట్' అని తనకు పరిచయం చేశాడు.

'నేను రేపు మామూలు వెళ్ళిపోతు వ్వాను' అని నేను అన్నాను.

రేణుక ఉలిక్కి పడ్డది.
రజియా ఏం మాట్లాడలేదు.

అంతా కలిసి రజియా వాళ్ళకారుబా 'కనాల్ ప్లేస్' వచ్చాం. 'డిన్నర్ ఎట్ గేటర్స్' అని సింగ్ పో అన్నాడు.

ఆరోజు రాత్రి పది గంటలూ అక్కడే గడిపాం. సింగ్ పో పీకింగ్,

నీరంతరత్వం

ఫిరోజ్, హింగ్ కాంగ్, బర్మా, యీ ప్రాంతాలనిగురించి అక్కడ తన అనుభవానికి గురించి చాలాసేపు చెప్పాడు. చెబుతూ చెబుతూ,

'చరణ్ జీ మీరుకూడా ఒక్కసారి 'కింగ్ పీ' రావాలి. ప్రజారాజ్య మంటే మీకు అర్థమవుతుంది.' అని అన్నాడు.

నేనేం మాట్లాడలేదు. మెహర్ నాచేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంది.

నేను క్రిగంట ఆ పిల్ల వంక చూశాను.

రేణుక మావంక చూసి తలవంచు కుంది.

పదిగంటలు కొడుతూవుండగా బయటకు వచ్చాం.

'మనం మళ్ళీ కలుద్దాం' అని సింగ్ పో అన్నాడు.

'గుడ్ బై!' అని నేను అన్నాను. అతను ఎక్కిన గారు కనుదాటేసింది.

రేణుక ఎక్కిడో అనంతంలోకి చూస్తోంది.

'మరిది పోతావా?' అని మెహర్ అడిగింది.

'లేదు' అని అన్నాను,
'లేదు అని కాదు, గుర్తు పెట్టుకుంటానని అనకూడదా?' అని మెహర్ అడిగింది.

'నా స్పృతికి నువ్వు ఎన్నడూ దూరం కావు.'

'కాంక్యా.'

నేనూ రేణుకా మిగలాం.

ఇంటికి వెదదామా అని అడిగను.

'ఎక్కిడైనా కూర్చోదాం' అని అన్నది.

నేను ఉలిక్కి పడ్డాను.

అది జనసరి మాసం. ఢిల్లీలో చలి విపరీతంగా వుంది. రాత్రి పది గంటల సమయం దాదాపు పూర్తి అంతా నిద్రానుష్ఠంగా వుంది.

కాని రేణుక మాట కాదనలేక పోయాను.

ఇద్దరం కలిసి ఇండియా గేటు దగ్గరకు టాక్సీలో వెళ్లాం.

దూరంగా అక్కడక్కడ ఒకటి రెండు

జంటలు నడుస్తున్నాయి. ఎటు చూచినా చలి—మంచు.

'నిజంగా రేపు వెళ్ళిపోతున్నారా?' అని రేణుక అడిగింది

'ఉద్యోగం చేసుకునేవాళ్ళం. వెళ్ళక తప్పుతుందా!'

'మీరు వెళ్ళిపోతే నాన్నగారికి తోచదు' నాకూ ఏం తోచదు

మమ్మల్ని అందరినీ మరిచిపోతారా?' అప్పుడు నా అంత కృతజ్ఞుడు యింకా ఎవరూ వుండరు.

అంతేనా?

'అంతేకాదు రేణూ మీ అందరూ నా విదల చూపిన ప్రేమ, అనురాగం నేను ఎప్పుడూ మరిచిపోను. మీ అందరి బాంధవం ఎన్నో తీర్పుకోవాలో?

'బంధుమా? మేము మీకేం అప్పు యివ్వలేదే!'

ఆ మాట వినగానే ఎందుకనో కాని నా కంఠం గడ్గదమైంది. కన్నీరు కంఠాన్ని అడ్డుకుంది.

'నన్ను క్షమించు రేణూ' అని అన్నాను.

రేణు ఏం మాట్లాడలేదు. నా చేతిని తన చేతులోకి తీసుకుంది. మనం మళ్ళీ కలుసుకుందాం. నేను ఢిల్లీ వచ్చినప్పుడు తప్పక విన్నూ చూడటానికి వస్తాను

'చూడటానికి వస్తారా? అంతేనా!'

'మీ యింటికే సరాసరి వస్తాను సోనా.'

'కాంక్యా!'

మర్నాడు ఢిల్లీ వదిలి వచ్చేశాను. ఎన్నో ఎదురన్నీరులు అనుభూతులు వింపుకుని యింటికి తిరిగి వచ్చాను.

1962 అక్టోబరులో నాకు తెలియని దస్తూరిలో ఉత్తరం వచ్చింది.

ప్రియమితమా!

నేను మా దేశం తిరిగి వెళ్ళి పోతున్నాను. ఎంత సిగ్గుతో అవమానంతో తిరిగి వెడుతున్నానో చెప్పలేను. 'అయామ్ ఎ ప్లే మ్ డ్ ఆ ఫ్ అవర్ కె ఆఫ్ అండ్ ఇట్స్ ప్రెజర్' నేను బారత దేశం తిరిగి ఎన్నటికీ రాగలనో చెప్పలేను. కాని ఒక్కగంట నమ్మమని నా ప్రార్థన—మా దేశంలో అందరూ మానోలు కారు. మనం మళ్ళీ తప్పక కలుస్తాం. బుద్ధదేవుని దేశంలో ఎక్కడో అక్కడ మనం కలుద్దాం! గుడ్ బై.

ఆ ఉత్తరాన్ని వెళ్ళుముక్కలుగా చింపి వేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది. ఎందుకంటే అంతకు అరగంటక్రితమే ఢిల్లీ నుంచి నాకు తెలిగ్గాం వచ్చింది.

'ఐ హేట్ యూ! ఐ హేట్ ఎవ్వరినీ ఆఫ్ యూ' అని బిగ్గరగా ఆక్రోశించాను.

మూడు సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. గడచిన బాధలు మరచిపోయానని అపోహ పడ్డాను.

పాకిస్థాన్ దండయాత్ర ప్రారంభమైంది. రాంమోహన్ ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలియపరచమని రేణుకాకి ఉత్తరం రాశాను.

'హిరణ్ నేచి ఫ్రంట్ ఎలాంగ్ నిల్ మై హాజిరే' అని సమాధానం వచ్చింది.

రోజూ వెయ్యి నుండి దైవాలకి మొక్కుకునేవాడిని. కాని నా ప్రార్థన ఏదైనా విసలేదు.

రెండు అమావాస్యలు గడిచాయి. మెహర్ దగ్గరనుంచి రోప్ నుంచి పుత్రరంభమైంది.

'మనదేశాలకు పట్టిన శాపం ఏమిటి? నిప్పుడు ఏమిటి? ఎప్పుడు శాంతి? మన రెండుదేశాలు కలిసి ఒకే తల్లి పిల్లలుగా జీవించగల దినం ఏనాడైనా వస్తుందా?' ఈ ద్వేషజ్వాలలు చల్లారే దెప్పుడు? మనం పైహంగా కలుసుకునే దెప్పుడు? ఎప్పుడంతో? జన్మలో?.....

మొసలి కన్నీళ్లు!!! చూస్తూండగానే ఆ ఉత్తరం వెయ్యి ముక్కలుగా గాలిలో కలిసిపోయింది.

మనస్సు వేరైన తొమ్మిది మనసే చెరిపేసింది.

అర్ధత అంతనూలేని వాళ్ళతో చెలిమిచెయ్యడమే మనంచేసిన పొరబాటు... అందుకు ప్రతిఫలం అమక్షణం అమభిమన్ననే పున్నాం...

వీడకలలు మరిచిపోదా మనుకున్నాను! కాని పూర్వజన్మ పాపాలగా వెన్నంటి పన్నానే పున్నాయి...

చీకటినుంచి వెలుగువచ్చింది ... మన స్వర్గో ఏదో ఆశకలిగింది.

'మెహర్' అని పిలిచాను.

ఉద్దమ్ పింగ్ ముఖం కనిపించింది.

'ఇంకొక అరగంటలో మనం ఇండియాకు వెళ్లిపోతున్నాం' అని అన్నాడు.

వాళ్ళే? 'వస్తారు... తొందరగానే వస్తారు.'

కొద్ది క్షణాలలో కాదు వచ్చింది.

కారులో ఇద్దరంకలిసి ఏయిరో డ్రోముకు వచ్చాం.

కారులోంచి దిగే ముందు ఉద్దమ్ సింగ్ తో 'ఒక్కమాట అడగనా?' అని ప్రశ్నించాను.

మనవ్వే అడుగుతావో నాకు తెలుసు. నువ్వు రాంసింగ్ అనే స్కాగ్లర్ని ఈదేశం నుంచి చాలాసార్లు బంగారం, వెండి మనదేశానికి దొంగచాటుగా రవాణా చేశావు.

నీకూ యిక్కడి ముత్యాలు ఏదో చెడింది. ఈ సారి నువ్వు ఈ దేశం వచ్చిరప్పుడు నిన్ను అంతం చేయాలని వాళ్ళ ప్లాను రాం సింగ్?

'అవ్వంగా నీలాంటి మనిషి. మీయిద్దరకీ ఏమాత్రం తేడా లేదు, అందుకనే ఈ జాగ్రత్తరన్నీ తీసుకోవలసి వచ్చింది.'

'నేను శివచరణ్ అని నమ్మకం ఎలా?' మాకు తెలుసు ఆధారాలు ఉన్నాయి, అని ఏమిటని నమ్మ అడగ్తున్నాను. నువ్వు సురక్షితంగా యిండియా చేరటం మాకు కావాలి ... ప్రభుత్వానికి నీ అవుసరం ఎంతైనా వుంది. మీలాంటివాళ్ళ విషయంలో ఎంత జాగ్రత్తైనా అవుసరం.

'దాంక్యూ!' ఇంటర్వ్యూలో లాండ్ లోకి వచ్చాం! అక్కడ మెహర్, సింగ్ పో కనిపించారు.

మెహర్ చేతిలో పెద్దపువ్వుల గుత్తి వుంది.. నా దగ్గరకువచ్చి నా చేతికి యిచ్చింది. సింగ్ పో నా దగ్గరకు వచ్చాడు.

'మీరు మమ్మల్ని ఆశీర్వదించాలి' అని అన్నాడు.

'దేనికి?' అన్నట్టు వాళ్ళ వంక చూశాను.

మెహర్ చేతిలో పెద్దపువ్వుల గుత్తి వుంది.. నా దగ్గరకువచ్చి నా చేతికి యిచ్చింది. సింగ్ పో నా దగ్గరకు వచ్చాడు.

'మీరు మమ్మల్ని ఆశీర్వదించాలి' అని అన్నాడు.

'దేనికి?' అన్నట్టు వాళ్ళ వంక చూశాను.

మెహర్ చేతిలో పెద్దపువ్వుల గుత్తి వుంది.. నా దగ్గరకువచ్చి నా చేతికి యిచ్చింది. సింగ్ పో నా దగ్గరకు వచ్చాడు.

'మీరు మమ్మల్ని ఆశీర్వదించాలి' అని అన్నాడు.

'దేనికి?' అన్నట్టు వాళ్ళ వంక చూశాను.

మెహర్ చేతిలో పెద్దపువ్వుల గుత్తి వుంది.. నా దగ్గరకువచ్చి నా చేతికి యిచ్చింది. సింగ్ పో నా దగ్గరకు వచ్చాడు.

'దేనికి?' అన్నట్టు వాళ్ళ వంక చూశాను.

'మేము యిద్దరం ఏ వాహనం చేసుకున్నాం?'

పాకిస్థాన్ పెల్లిగాతురు! చెనా పెల్లికొడుకు!

ఆశీర్వదించువామని చెయ్యి విత్తాను. కాని అంతలోనే మనస్సు భగభగమని మండింది.

సాణుపులాగా నిలబడిపోయాను.

'అయామ్ సోరీ!' అని అన్నాను.

వాళ్ళిద్దరూ ఒక్క క్షణం తెల్లబోయారు, అంతలోనే మెహర్ తెప్పరిల్లుకుని...

'ఇండియాలో మీ ప్రెండ్స్ నిల్లా ఉన్నారా?' అని అడిగింది. నా మనస్సు యిహ పుండబట్టులేక పోయింది.

'ప్రెండ్స్? ఇంకెక్కడి ప్రెండ్స్? ఏం?'

'ఓపిక వుంటే వెళ్లి వెదకండి. తుపాకి గుళ్ళతో శరీరమంతా తూట్లు పడ్డ మదర్స్ సింగ్ శవం నేపా రంగంలో దొరుకుతుంది.'

'అయ్యో! మరి రాంమోహన్!'

'లాహారు రంగంలో పాటన్ బాంకు క్రింద నల్లిలాగా నలిగిపోయాడు.

వాళ్ళిద్దరూ ఏం మాట్లాడలేదు. మెహర్ తలవంచుకుంది. సింగ్ పో అవంతలోకి చూస్తున్నాడు.

'యువర్ అటెన్షన్ ప్లీజ్ యువర్ అటెన్షన్ బిట్ ఎస్ ఎనాన్సెస్ ఇట్స్ స్పెల్ టు కలకటా 471'

సింగ్ పో నా చేతిని తనచేతిలోకి తీసుకున్నాడు 'ఫర్ గవర్! పు యా రో ది డాన్ డి' అని అన్నాడు.

మెహర్ చేతిలో పెద్దపువ్వుల గుత్తి వుంది.. నా దగ్గరకువచ్చి నా చేతికి యిచ్చింది. సింగ్ పో నా దగ్గరకు వచ్చాడు.

'మీరు మమ్మల్ని ఆశీర్వదించాలి' అని అన్నాడు.

'దేనికి?' అన్నట్టు వాళ్ళ వంక చూశాను.

మెహర్ చేతిలో పెద్దపువ్వుల గుత్తి వుంది.. నా దగ్గరకువచ్చి నా చేతికి యిచ్చింది. సింగ్ పో నా దగ్గరకు వచ్చాడు.

బిక్కు! నోటంలా ప్రకృత వేషం వెయ్యేద్దని చెప్తే ఎన్నడు కిను!

'అల్ఫా' అని మహర్ అన్నది.

'ఫిదా హాసిన్' అని అన్నాడు.

విమానంలో పెల్లెట్‌గర్గర్ మొట్టమొదటి సీటులో కూర్చున్నాను—

నిరంతరత్రయం

ఉద్ధమనంగ్ ముఖంలో విషాదం కనిపించింది. వాకు 'షేక్‌హాండు' యిమ్మా,

'అడియోన్ విమిగ్!!' అని అన్నాడు

వేసు గుడ్ బై పై (హెండ్స్!) అని

అన్నాడు.

విమానంభారతదేశం దిక్కుగాకదిలింది. ●

అరబ్బు గెరిల్లాలని అరికట్టే ఇస్రాయిలీ అమ్మమ్మ

తన కుమార్తె పిల్లని తోపుడుబండిలో తిప్పుతున్న శ్రీమతిగోల్దామెయిర్

అరబ్బు-ఇస్రాయిల్ యుద్ధం గురించి ప్రస్తావిస్తూ శ్రీమతి గాంధీ, భారతదేశం ఈ పోల్లటని అంతం చెయ్యాలనీ అంతర్జాతీయ వేదికలలో ఈ సమస్యని శాంతియుతమయిచి పరిష్కారం తీసుకు రావాలనీ ప్రయత్నిస్తోందన్నారు. ఇస్రాయిల్ ఉనికిని భారతదేశం గుర్తిస్తున్నదనీ, ఇస్రాయిల్ ఒక దేశంగా ఉండే హక్కుని భారతదేశం గుర్తిస్తున్నదనీ ఆమె అన్నారు. (25-10-69 బొంబాయిలో ప్రధాన మంత్రి డి. ఇ. నంబార్, పి. టి. ఐ. యు ఎన్. ఐ.)

కొంతకాలం క్రితం అరబ్బు గెరిల్లా కూటమి 'అల్ఫతా'కి చెందిన కొందరి బొమ్మలు భారత వార్తాపత్రికలలో పడ్డాయి. 'అల్ఫతా' ఇస్రాయిల్ చేస్తున్న చెడ్డపనులని ధైర్యంగా ఎదుర్కొంటున్న ఉద్యమం నుకుంటారు నాలామంది. 'అల్ఫతా' కేసే ప్రచారకొంతటివిధంగాఉంటుంది

అయితే 'అల్ఫతా' లక్ష్యాలు వెరు; ఈ విషయం వారి చేతలవల్లా, అరబ్బుదేశాలలో అదిచేసే ప్రచారం వల్లా గ్రహించవచ్చు. 'ఇస్రాయిల్' అనబడే దేశం ఒక కోట వంటదనీ, సాంఘికంగా, ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా దానిని ఒక దీర్ఘమయిన, రక్తసిక్తమయిన యుద్ధంతో నాశనం చేస్తేగాని తమ ఉద్యమం లేక యుద్ధంలోని వర్తమానఫుట్టం వెగ్లేదని 'అల్ఫతా' అధిపతి యాన్సర్ అరాఫత్ ఒక నపుడి అరబియా పత్రికా విలేఖరితో అన్నాడుట.

ఒక అల్ఫతా సాధించిన 'విజయాలు' అధికంగా అసహాయులయిన గ్రామ ప్రజలమీద, సేనలతో సంబంధించిన నగరపౌరులమీద, విదేశాలలో విహానాశ్రయాల సేబ్బందిమీద అధికంగా ఉంటాయి. ఈ 'విజయాలవల్ల' భారతదేశం యూదులు మాత్రమే కాదు. అరబ్బులు కూడా. అరబ్బులు ఎందుకంటే, వారు ఇస్రాయిలీ అధికారులతో సహకరిస్తారేమోనని, అసలు అరబ్బుప్రాంతాలలో కల్లోల పరిస్థితి ఏర్పడటానికి.

ఈ 'అల్ఫతా' ఉద్యమానికి

శ్రీ నాసర్ మద్దతు ఉన్నట్లు కనిపిస్తుంది. అఖిల అరబ్బుజాతి మహా నాయకుడనని చెప్పుకుంటున్న నాసర్ 'అల్ఫతా' నాయకుడితో తీసుకున్న ఫోటోలు పత్రికలలో పడ్డాయి.

ఈ మహానాయకుడి వెనుక కొందరు కోట్లమంది అరబ్బులు ఉన్నారు—కనీసం అరబ్బుదేశాల జనాభా అలా ఉన్నాయి. వారి సేనలు, ఆయుధ సామగ్రి కూడా పెద్దవే...

దీనినంతనీ సునాయాసంగా ఎదుర్కొంటున్న చిన్నదేశం ఇస్రాయిల్ జనాభా ముప్పయి లక్షలుకూడా లేదు! ఈ దేశం ఆయుధబంధంకూడా తక్కువే, ఇక, ఇస్రాయిల్ నాయకత్వం వహిస్తున్న వ్యక్తి మహానాయకులమనుకునే వారివలే యోధుడూ, వీరుడూ అని చెప్పుకునే వ్యక్తికూడు.

ఇస్రాయిల్ దేశం ప్రధాన మంత్రి ఒక మధ్యవయస్సు వనిత. తన కుమార్తె పిల్లని తోపుడు బండిలో తిప్పే అమ్మమ్మ! తరుచు తన వంట స్వయంగా చేసుకునే మహిళ. ఇంటికి ఎవరయినా అతిథులు వస్తే స్వయంగా కాఫీచేసి ఇచ్చే వ్యక్తి. ఎల్లప్పుడూ శాంతికోసం ఎదురుమాసే సీ... ●

మామూలు జలుబు కొంతమంది జనులకు త్వరగా వస్తుంది. కొందరికి రాదు. ఎందువలన?

దేయడానికి, ఆకలి లేకపోవడము, అలసట, చర్మము మరియు నళీ జబ్బులు మొదలైన అస్వస్థతలకు విటమినులు ముఖ్యమైనవి. లోహ రాకుపులు లేకపోవడము కారణము కావచ్చును. మీకు విటమినులు మరియు లోహ రాకుపులు క్రమంగా లభించుటకు ప్రతిరోజు ఒక విమ్గ్రాన్ వేసుకోండి. విమ్గ్రాన్ లో 11 ముఖ్యమైన విటమినులు మరియు 8 ముఖ్యమైన లోహ రాకుపులు ఉన్నాయి. కనుక దానితో ఆరోగ్యము, బలము, శక్తి మరియు బలమైన రోగనిరోధక శక్తి కలుగుతాయి.

విమ్గ్రాన్®

మల్టిఫ్యూల్ విటమిన్స్-మినరల్స్ సేవ్

SARABHAI CHEMICALS

ఒక విమ్గ్రాన్ మిమ్మల్ని
రోజంతా శక్తివంతముగా
చేస్తుంది.

® ఇ.ఆర్. స్టాన్ & సన్స్ ఇన్కొర్పొరేటెడ్ వారి రెజిస్టర్డ్ బ్రాండ్ మార్కుకు చిహ్నము. దీని రైవెస్కెడు ఉపయోగదారులందరినీ సంతోషం చేసేలా చిహ్నం.

Shilp: SC 4A/69 TEL

చావకి కారణం

భారత ప్రభుత్వానికి చీఫ్ ఎకనమిక్ ఎడ్వైజరీ బిరు [అర్థిక సంబంధ ముఖ్య సలహాదారు అనవచ్చు] గా పని చేస్తున్న 42 ఏళ్ళ వి. కె. రామస్వామి అనే ఆయన తన సొంత యింటిలో చనిపోయి వున్నాడట. పోలీసు కథనం ప్రకారం ఆయన వూపిరి అడకపోవడం వల్ల చనిపోయి వుండొచ్చుట. ఢిల్లీలోని ఆయన సొంత యింటిలో ఒక రూములో దోపి ఓకటి కాలిపోయి వున్నదని, అది తగులబడడానికి కారణం ఒక సిగరెట్టు పీక ఆయి వుండవచ్చని అంటున్నారు. పోస్టుమార్టమ్ చేసినా, ఆయన దావుకు సరియైన కారణం తెలియక ఆయన కడుపులోని పదార్థాన్ని తీసి, అందులో ఏమైనా "విషయం" వున్నదేమోనని పరీక్షకు పంపారట.

నూతిలో విషవాయువు

తిరువళ్ళూరుకు సమీపంలో వున్న ఒక గ్రామములో ఒకాయన నూతిలోని బోరింగు వంపు

బాగు చేదామన్న పుట్టేళ్ళంతో నూతిలో దిగాడట. పున్నట్టుంటే అక్కడ పుట్టిన విషవాయువు వల్ల బంగ మట్టుకు పడిపోతే, అది చూచి, అతనిని రక్షిద్దామని నూతిలోకి దిగిన ఇద్దరు అడవారూ ఖుద్దరు మగవారు కూడా పడిపోయారట. ఆ విష వాయువుకు అయిదుగురూ చనిపోయారట. రెడ్ పోల్స్ ప్రాంతంలో [మద్రాసు] ఒక నూతిలోకి దిగిన మరో యిద్దరూ నూతిలో పుట్టిన ప్లి వాయువు వల్ల చనిపోయారట. ఆ నూతిలో విషవాయువు అసలు ఎక్కణ్ణంచి, ఎలా వచ్చిందో, యింకా యా రకంగా ఎన్ని మౌతుల్లో విషవాయువు వుందో తెలియ వుంది. కనుక నూతిలో ఏ వాయువు అంటుందో—తెలియక తీరరాదు.

* * *
సేరా—భర్యపురి సావనంబు బండి తోపురు పినాది శ్వేదనం మధ్య వెళుతుండగా [కొండ విరిగి] తొమ్మిది బమ్మం [91 మేకి కిలో బరు వున్న బండరాయి దొడ్డి కైలు ఇంజనుకు తగిలిండు. దాంతో ఇంజను, చక్క కెండు పెట్టె లాగలి రప్పనా, ప్రయాణికులు, పట్టాను అయిపోయారు.

దొంగలకి హెచ్చరిక !

బ్రుస్వేల్ లో దొంగలు ఒక కారుని తప్పరించారట. పోలీసుల సోదనలో వారు దొరికినా అందులో వుండాలైన ఒక ప్యాకెట్టు మౌతం లేదట. ఆ ప్యాకెట్టులో భయంకరమైన విషపు—అ. ఫిలా జాతి ఎనుపు తేళ్ళు వోడజను వున్నాయనీ, అదేదో నిదో, నగవట్లో అవి గమ్మున విప్పి చేతుల పెడితే ప్రమాదమనీ, ఆ ప్యాకెట్టు దొంగిలించిన వారు భయంకరమైన అవదూర్ వున్నట్లునీ—పోలీసు దొంగలందరికీ జాగరణంగా హెచ్చరిక చేస్తున్నారు. ఇంతకీ అంత భయంకరమైన తేళ్ళను ఎవరు ఎందుకు ప్యాక్ చేసుకున్నట్టో, దీని మత్తమేమి! ఏమో!!!

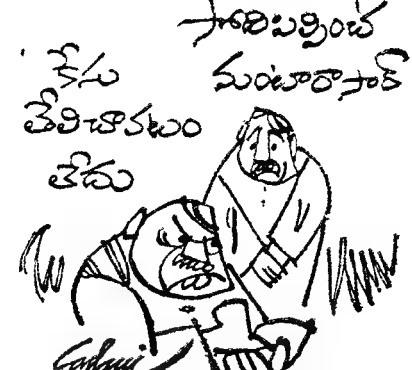

భగవంతు డు అతీతుడు

ఒక సిగ్గో ఆయన అపరేషను ద్వారా స్త్రీ త్యాన్ని పొందటమే గాక, ఒక సిగ్గో మెకానిక్ ని వివాహం చేసుకుని, అంతేగాక, కడుపుతో వుండి పిల్లను కూడా కనేసరికి అతనికి అపరేషను చేసి స్త్రీత్యాన్ని ప్రసాదించిన డాక్టర్లు ముక్కున వేలేనుకుని, "ఇంపాసిబుల్ అప్పుడే కడుపుతో వుండడం—పిల్లను కనడం — క్రైటింపాసిబుల్ ఎక్కడ ప్రవచనం ఏ అనువృత్తి!" అని అడిగారట. తను ప్రసవమయిన అనువృత్తి పేరు వగైరాల బయట పెట్టక, స్త్రీగా మారి, మాతృమూర్తయిన ఆ సిగ్గో "ఈ వైద్యులకు, వైద్యశాస్త్రానికి కూడా భగవంతుడు అతీతుడు. నా దిద్ద సిగ్గో జాతికి మణిపూస" అన్నారు [1]

సోదె ఆధారంగా పోలీసు దర్యాప్తు

సంజీవ్ చాదరి అనే 15 ఏళ్ళ కుర్రాడని మార్చి నెలలో ఎరలో ఎత్తుకుపోయారట. ఆ కుర్రాడి

తండ్రి [జోంపూర—ఆపూరు | యన్. యన్ చాదరికి ఒక సోదె చెప్పి ఆమె చెప్పిన సోదె ప్రకారం 60—65 ఏళ్ళ వయస్సున్న ఒక సాధు తన శిష్యుడిగా చేసుకోవానికి సంజీవ్ చాదరిని ఎత్తుకు పోయాడని, సిరీఫాండ్ ప్రాంతంలో వున్నాడని, యీ కుర్రాడిని ఆ నవ్యాస తండ్రిగిరిని నవ్యాసం యిచ్చాడని, గతం గుర్తులేని స్థితిలో ఆ కుర్రాడు, ఒక చెట్టు క్రింద కూర్చుని వున్నాడని తెలింది. దాంతో ఆయన [సిరీఫాలో సెంట్రల్ ప్రెజరిలో పని చేస్తున్నాయన] యీ విషయం ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ కి తెలియజేస్తే, పోలీసు బరిగం ఆ ప్రకారం చెల్లు చెట్టాన వెతక నారంభించిందట—దాసే—పతి పోలీసు శ్వేదనులోనూ [లేక కనీసం పూర్వో క పెద్ద పోలీసు శ్వేదనులోనైనా] సోదె చెప్పే వారు ఒకళ్ళు వుండితారని. అప్పుడే దేశం పురోహితుడి. యీతీతో!!!

రేయి నిదరపోయింది

రేడియో నిదరపోయింది

చెట్టు నిదరపోయింది

జుట్టు నిదరపోయింది

కాలం నిదరపోయింది

క్యా లేండిక్ నిదరపోయింది

లిపి నిదరపోయింది

లిప్స్టిక్ నిదరపోయింది

నిదరపోనిది ఎవరు?

నేననే జీవి

నిజ్జూర్చే భాష.

గంగ నిదరపోయింది

గతి నిదరపోయింది

రంగం నిదరపోయింది

రక్తి నిదరపోయింది

కిల నిదరపోయింది

కిలత నిదరపోయింది

వల నిదరపోయింది

వలపు నిదరపోయింది

నిదరపోనిది ఎవరు?

నేననే గువ్వ

నిపురులోని నిప్పురన్న.

వేదన నిదరపోయింది

వేదం నిదరపోయింది

నరకం నిదరపోయింది

నైమిశం నిదరపోయింది

కత్తి నిదరపోయింది

కరుణ నిదరపోయింది

చీకటి నిదరపోయింది

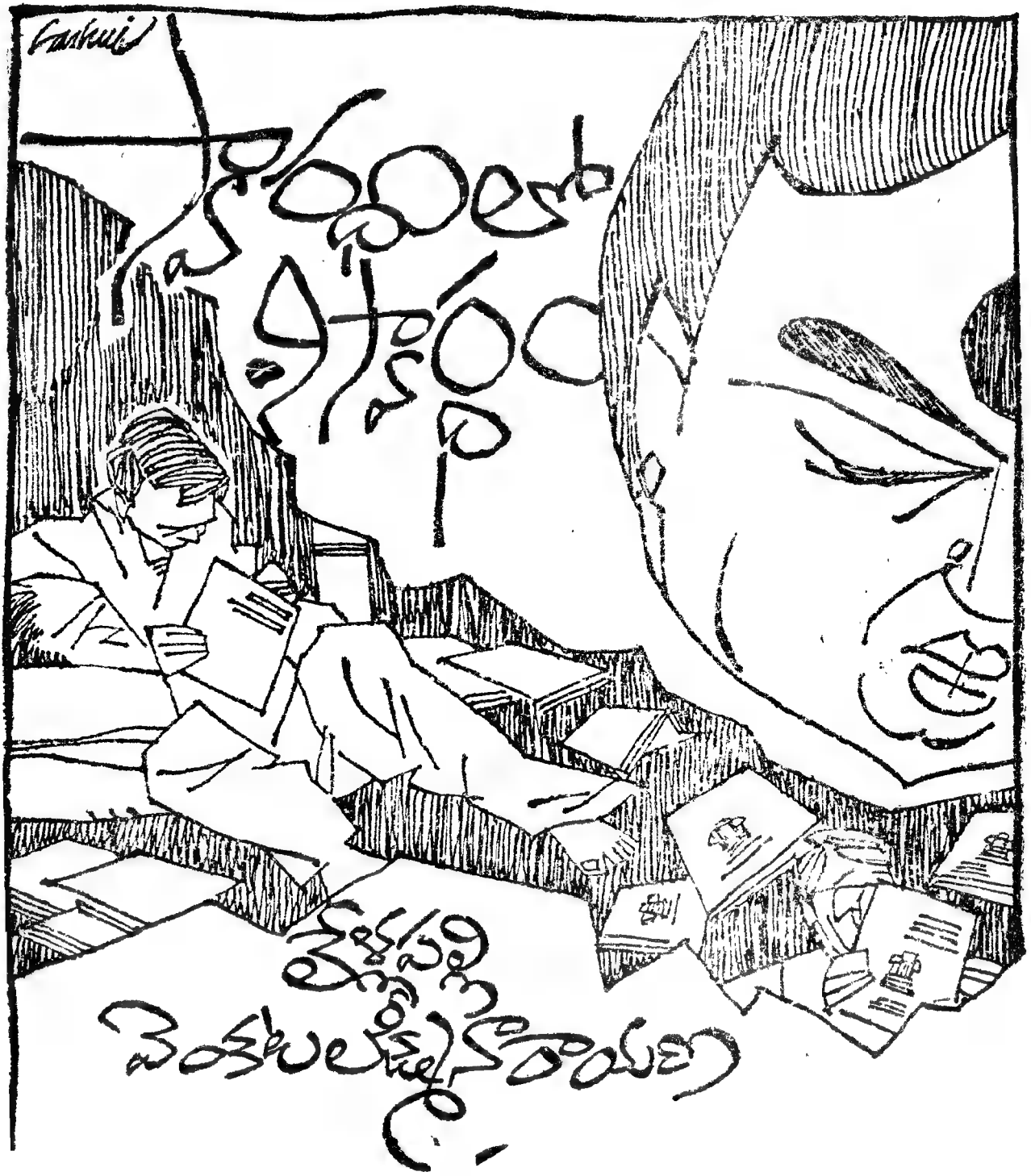
జేసువ నిదరపోయింది

నిదరపోనిది ఎవరు?

నేననే నువ్వు

నీడ లేని వెలుతురు వువ్వు.

1969 దీపావళి కథంపోటీలో రెండవ బహుమతి గు. 1600 పొందిన కథ

'అ పేవర్లు కూడా యిచ్చెయ్యండమ్మగారూ!' అన్నాడు పేవర్లు నందిలో వేసుకుంటూ పేవర్లు కొనేవాడు.

పేవర్లొకీ దీక్షగా చూస్తున్న కామేశ్వరమ్మ కామాటలు వినవట్లేదు.

పేవర్లవాడు మళ్ళీ 'ఇచ్చెయ్యండమ్మగారూ!' అన్నాడు.

ఈ పేవర్లు కొనేవాడిచేత అరగంటనుంచీ కామేశ్వరమ్మ పేవర్లని సరిగా తూచేట్టు చేద్దామని చాలా తిప్పలు పడింది. కానీ అతడిదగ్గర ఏమాయవుదోగానీ కనీసం అరు కిలోలు తూగుతయ్యనుకున్న పేవర్లు మూడు కిలోలు మాత్రం తూగాయి. అవి మూడునెలల పైనుంచీవున్న దిన పత్రికలు. అరు కిలోలకి పైనే వుంటాయోగానీ తక్కువ వుండవు. అప్పటికీ మొదట్లోనే చెప్పింది -

'నువ్వు ఒక్కొక్క పేవర్లొప్పున వేస్తూ తూచాలి. ఒక్కతడవ కట్టు కట్టి త్రాసులో వేసుకుని తర్వాత దధీమని సందిలో వేసుకు చక్కా పోవటానికి వీల్లేదు' అని.

'నరే' నంటూ తూచటం మొదలు పెట్టిన వాడు తను ఒక్కొక్కపేవర్లు వేస్తుంటే మెల్లగా నణగటం మొదలెట్టి తర్వాత పేవర్లు అరవటంకూడా సాగిం చాడు.

'నువ్వలా అరవకు; సరిగా తూచటం నీ కిష్టంలేకపోతే వెళ్లిపో' అని పేవర్లు యింతలకు లాక్కుని తనూ కసిరింది అతగాణ్ణి.

అట్లా కసురుకున్నప్పుడు అరవటం మానేసి గొణుక్కుంటూ తూచాడేగానీ వెళ్లకున్నాతం వెళ్లలేదు. ఇట్లా అరుస్తూ, గొణుక్కుంటూ ఆరుకిలోలు తూగుతయ్యనుకున్న పేవర్లని మూడుకిలో లకి దించాడు.

'లందుకే యీ పేవర్లని బజార్లో అమ్మమని చెబుతాను. ఆయనకి తిరిక కను పిస్తేనా? ఉద్యోగానికి లోడు యిచ్చే క్లకీ చదువుకోక రోదో చెయ్యనా అన్నట్టు చదువుకూడా మొదలెట్టారు' అంటూ విసుక్కుంది కామేశ్వరమ్మ.

ఆ పేవర్లలో పదిహేను రోజులనాడు యమ్మిప్పీ పరీక్షా ఫలితాలువద్ద పేవ

రుంది. ఆ పేవర్నికీసి యింతలగాపెట్టింది. పేవర్లన్నీ తూచటం అయినతర్వాత పేవర్లొకీ చూడటం మొదలెట్టింది. పెన్నతో క్రింద గీతగీదివున్న నంబరే గోపిది.

పరీక్షలు ప్రాసవచ్చిన రోజున 'ఫస్టు క్లాసు వస్తుందక్కూ! ఏరాంకు వస్తుందో చెప్పతను' అన్నాడు చాలా సుత్సాహంగా.

గోపీ ధగ్గర్నంది ఆహూట విన్న రోజున గానీ కామేశ్వరమ్మకు కంటినిండా నిద్ర పట్టలేదు. గోపీ పరీక్షలు యంకా నెం రోజు లున్నప్పటినుంచీ 'పిచ్చి పేవర్లుతా?' అన్న దిగులు కామేశ్వరమ్మకు పట్టుకుంది. సరిగ్గా ఈ పరీక్షలకు దాదాపు నెలముందే 'కామేశ్వరమ్మ ధర్మ సూర్యనారాయణ డిపార్టుమెంటుల్ కేండ్రిడేలుగా ఆఫీసరు పరీక్షలకు వెళ్లాడు. చివరి పేవర్లు ప్రాసాచిన సూర్యనారాయణ -

'అన్ని పేవర్లు బాగా రాశాను కామేశ్వరీ! ఈ యేడాదినుంచీ నువ్విక ఆఫీసరు భార్యనని చెప్పుకోవచ్చు' అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఆవాలు బాగుచేస్తున్న కామేశ్వరమ్మ త్వరగా లేచి పూజామందిరంలోకి వెళ్ళింది.

'పిచ్చి కామేశ్వరీ!' అని అనుకుంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సూర్యనారాయణ.

పూజా మందిరంలో విగ్రహముందు నమస్కరిస్తూ నిబద్ధ కామేశ్వరమ్మలో అంతులేని భయాందోళనలు.

'నాకోసం విన్నేమీ అడగను భగవాన్ !

గోపీని వివ్యావంతుడిగా చేసే భారం నీదే' నంటూ నమస్కరించింది. చాలాసేపటికి బయటకు వచ్చిన భార్య ముఖంలో తనా శించిన పుత్సాహం, పంతోషం కనిపించ లేదు సూర్యనారాయణకు.

'ఏదిటలా వున్నాన్?' అన్నాడు సూర్య నారాయణ.

'అబ్బే!...ఎలా వున్నాను?! ... అ... యిప్పటికయినా ఆ చదవటం ఆపేసి మీ ఆరోగ్యంగురించి శ్రద్ధ తీసుకోండి' ఆవాల పత్నీం చేతిలోకి తీసుకుంటూ అంది కామేశ్వరమ్మ.

'పిచ్చి కామేశ్వరీ! ఈ మాత్రానికే ఆరోగ్యం పాడవుతుందా?! ఆయినా చదవ టం ఆపేస్తే ఎట్లా? వచ్చేయేడు ప్రయి నేటుగా ఎం. ఏ. పరీక్ష కెద్దావనుకుంటూ వ్వాను' అన్నాడు సూర్యనారాయణ.

లోపలికి వెళ్లబోయే కామేశ్వరమ్మ ఆగింది.

'మితదో నిజంగానే పిచ్చిపట్టినట్టుంది. ఇప్పుడి చదువు తందుకండి? ఉద్యోగం చేస్తూనే ఆ యల్లెల్ని చదివారు. ఇప్పుడి పరీక్షలకి చదివారు. మళ్ళీ ఎం. ఏ. చదువుతారా! బాగుంది మీ వరస!! జీవి తాంతుం మీరు చదువుకుంటూనే గడుపుతా రనుకుంటూ చూడగా' అంది.

'అవును కామేశ్వరీ! ప్రతి మనిషి జీవి తాంతం చదువుకూనే వుండాలి. చదువు అనే దొక అన్వేషణ. ఆ అన్వేషణకు అంతం అంటూ లేదు. సోక్రటీసు లాంటి వ్యక్తులు నిజమైన అన్వేషకులు. ఈనాటి మనుష్యులేముంది? డిగ్రీ తెచ్చుకోగానే చద వటం, నేర్చుకోవటం మానేసి చచ్చేవరకూ ఆ డిగ్రీగురించే చెప్పుకుంటూ బతుకు తారు...అయినా నాలో పోలిస్తే వాళ్లంతా అదృష్టవంతులే. వాళ్ల డిగ్రీలన్నా చిన్న వయసులో తెచ్చుకున్నారు. నేను ఈ వయసులోకూడా చదువుతున్నానన్న మాటే గానీ ఇంకా డిగ్రీకోసమే చదువుతున్నాను...

'అందుకే డిగ్రీకోసం మానేసి మామూ లుగా చదువుకోండి. అప్పుడు యింత కష్టపడక్కర్లేదు...' అంది కామేశ్వరీ. సూర్యనారాయణ వచ్చాడు.

'అబ్బే. ముందీ విం. ఏ. డిగ్రీ రావా ల్పిందే...నీకు తెలియదు కామేశ్వరీ ! నేను లేపు ఆస్తివర్షయినా ఎం.ఏ. డిగ్రీ రావాలి. ఎందుకో తెల్సా? ఈ రోజుల్లో క్లర్కు పోస్టుల్లోకూడా ఎం. ఏ. లుంటున్నారు. వాళ్ళకంటే తక్కువ డిగ్రీ వున్న ఆస్తి వర్షి గురించి వాళ్ళం చెప్పుకుంటారో తెల్సా?...అ...వాడికేం చదువుందని అసీ సరయ్యాడోయ్ ? ఏదో లక్ తప్పింది; పైకెళ్లి వ డ్డా డు' అ ని అంటారు. అందుకే నాకు ఎం. ఏ. చదవాలని వుంది. ...ఇంకో విషయం వుంది యిందులో. నీ కొడుక్కీ నాకూ పోటీ. వా డి యే డాది యెమ్మెన్నీ పూర్తి చేస్తే నేనీంకో రెండే శ్లకన్నా ఎం. ఏ. పూర్తి చెయ్యొద్దా?' అంటూ నవ్వాడు మార్యనారాయణ.

'ఏవిటి మీరంటుంది? మీకూ గోపీకి పోటీ ఏమిటండి?...పోటీ...పోటీ అన్న మాట యింకెప్పుడూ అనకండి. పోటీ చేసేవాడు ప్రత్యర్థి వతనాన్ని కోరుతాడు. అంటే మీరుకూడా...'

'ఛీ ! అట్లా ఆలోచిస్తా వెండుకు? నేను నాకొడుకు వతనాన్ని కోరుతానా ? అయినా వాడు ప్రతి క్లాసులోనూ ఫస్టువ వస్తున్నవాడు. ఎవరో యింకొక విధంగా కోరితే మాత్రం వాడు ఫస్టువ లాక మాను తాడా?...నే చెప్పుకున్నా...వాడు అమెరికా

స్వార్థంలో నిస్వార్థం

వెళ్లి డాక్టరేటు తప్పకుండా తెచ్చుకుంటాడు.'

'ఏమో!?...ఇంకెవరిదాకానో ఎందుకు? వాడి చదువు విషయంలో అనాంతరం మీ వల్లే కలుగుతుంది. ఈ విషయం నేనెప్పుడూ చెప్పాను. మీరు విన్నారు కాదు' అంది కామేశ్వరమ్మ ఆవేశంగా.

మార్యనారాయణ ఆశ్చర్యపోయాడు. తను యెంతో పుల్చాసాంగా తను కడుపున పరిశ్రమ గురించి చెప్పుకున్నప్పుడెప్పుడూ కామేశ్వరి యెందు కీలా ప్రవర్తిస్తూందో మార్యనారాయణ కెంత ఆ లో చించి నా అరణం కాలేదు.

తను యల్లెల్ని ఈవెనింగ్ కాలేజీలో చదివేటప్పుడు కూడా కామేశ్వరి అట్లాగే ప్రవర్తించేది. సాయంత్రం అయిదుగంటల వరకూ ఆఫీసులో పని చేసి తొందర తొందరగా తను కాలేజీకి వెళుతూ వుండేవాడు. వారానికి కనీసం రెండు మూడు సార్లయినా అనేది కామేశ్వరి—

'ఏనండి...యిలా అయితే మీ ఆరోగ్యం పాడవుతుంది. ఎందుకొచ్చిన చదువు యిది? ఇప్పుడున్న పుద్యోగం, జీతం మనకు చాలా కనీ ఈ లేనిపోని బాధలు' అంటూ.

'ఇందులో బాధేముంది కామేశ్వరీ !

కొంచెం యిబ్బందిగా వున్నమాట నిజమే ననుకో. అయినా కష్టపడందే ఫలితం వస్తుందా ? గోపీ యూనివర్సిటీ కెళ్లే వేల్దికయినా నేను ఆసీసర్ని కావొద్దా ? ! ఈ 'లా' డిగ్రీకూడా వాస్తే యింకొంచెం ఎక్స్ ప్లా క్వారిఫికేషన్ వస్తుంది ... ఇక కష్టం వంగలి అంటావా? చివ్వుతనంలో మో వాన్నగారు చదువు చెప్పించినప్పుడు శ్రద్ధ గా చదువుకోనందుకు వాకీ శిక్ష కావా ల్పిందే ... అన్నట్లు నా 'ఆరోగ్యం సంగ తలా వుంచి నే విలా ఆసీసునుంచి కాలే జీకి తిరగటంతో యిం టివిషయాలు సరిగా చూడక నీకేమన్నా యిబ్బంది కలిస్తూ వ్వానా ?...! అనేవాడు.

'ఇబ్బంది సంగతలా వుంచండి. ముందు మీ ఆరోగ్యం ముఖ్యం...ఇబ్బంది వున్నమాట కూడా నిజమే ననుకోండి. సాయంకాలం మార్కెట్టుకి వెళ్ళటంలాంటి వ ను లు గోపీ చెయ్యాల్సి వస్తోంది. వాడి చదువు పాడయిపోదూ ? వాడిప్పుడు కాలేజీలోకూడా చేరాడు. ఇవన్నీ ఆ లో చి సే మీ రిప్పుడు యింత హయరానపడటం అనవసరం అని తోస్తోంది' అనేది.

గోపీ చదువు పా డ యి పోతోందంటే మార్యనారాయణకు బాధ గా నే వుండేది. కానీ కామేశ్వరమ్మ అలా అన్నప్పుడే గోపీ అనేవాడు—

'నీకేం పిచ్చాల్మా ! సాయంత్రం ఒక్కగంట మార్కెట్టుకి వెళ్లి వచ్చినంత మాత్రాన పాడయిపోతుందా చ దువు ? నాన్నగారో రోజూ యిలా మాట్లాడకు. మీ కెండుకు మీరు కాలేజీకి వెళ్ళండి నాన్నగారూ ! ఈ విషయాలు నేను చూసు కోగలను' అని.

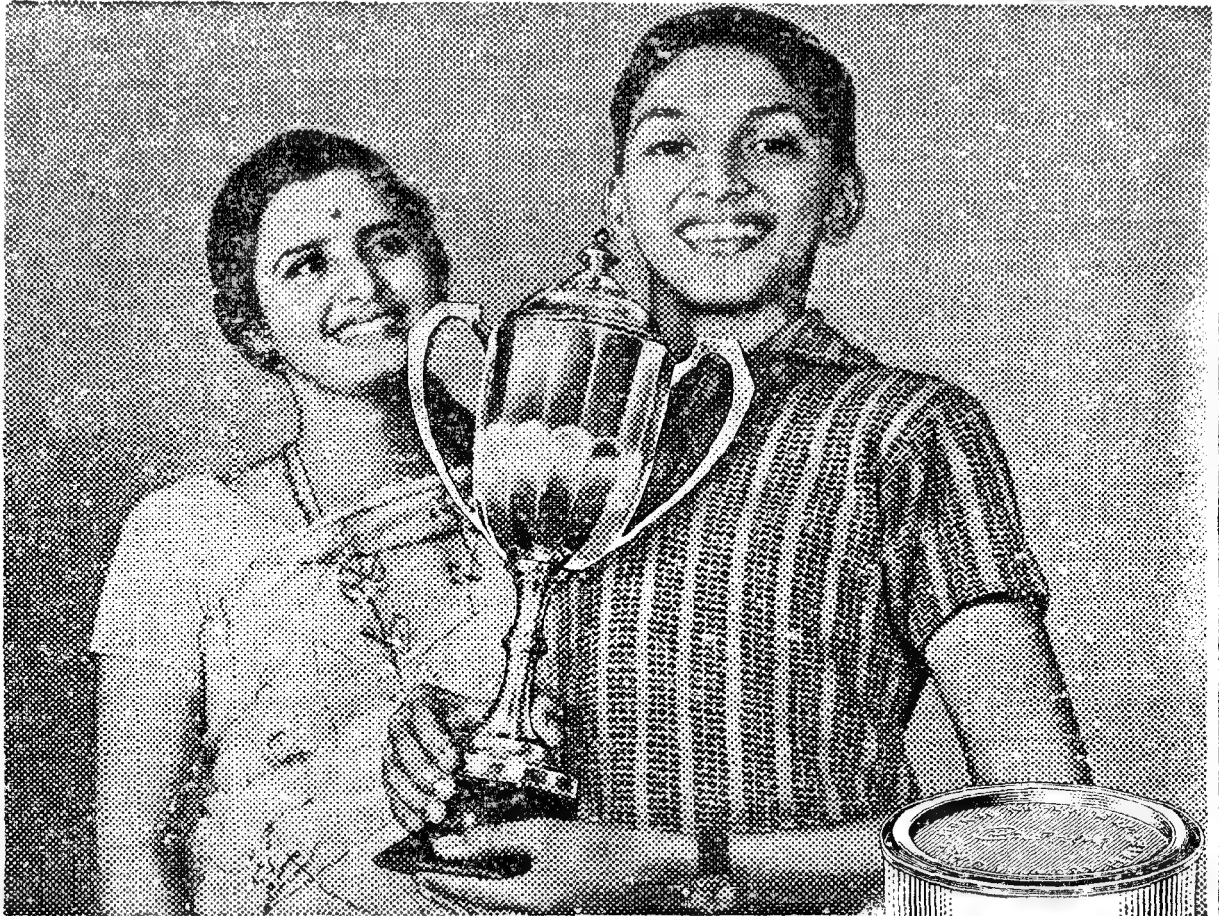
చిన్నవాడయినా గోపీకున్నపోటీ వివేకం కామేశ్వరి కెండుకులేదో మార్యనారాయణ కరణంకాలేదు. ఆమె యిలా ప్రవర్తించటాని కేదో బలమైన కారణం వుండి వుండాలి. ఈ వ య స్సు లో తన భర్త చదువుకుంటున్నాడని చెప్పుకోటానికి సిగ్గా ? ఇందులో సిగ్గుపడాలైన విషయ మేమిలేదే? పైగా గర్వింపాలిగాని...ఏమో ?... కామేశ్వరి మ న స్సు తన కరణం కాదు. గోపీ బజారువనులు చేస్తానని ముందుకొచ్చినా గోపీని వంపేదికాదు. తనే వెళ్లి ఆ వనులు చూసుకో చేస్తాది.

మంత్రిపడవిలోలేదు
గదా-ఇంతా పవిటా
ఆలోచన !!

మెజిస్ట్రేట్
ఉద్ధమంతోప
దీమనా అని!!

సవ్యమైన పెంపకానికి రక్తి బోర్నవిటా శక్తి!

ఎదిగే వయసులోని చదువుకొనే పిల్లలకు రోజువారీ బోజనంవలన
చేకూరే శక్తి చాలదు. వారికి కలిగే శక్తి అంతా చదువులో అటండ్
హరింపు అయిపోతుంది. పిల్లల సవ్యమైన పెంపకానికి సరియైన
పోషణకు అధిక శక్తి చాల అవసరం. రగిన శక్తిని
సమకూర్చేందుకు వారికి ప్రతిరోజూ బోర్నవిటా
ఇవ్వాలి. బోర్నవిటాతో పిల్లలు ఆరోగ్యంగా
ఉత్సాహంగా ఉండగలరు.
రుచికరమైన శక్తి పోషకమైన బోర్నవిటా కోకో, పాప్లూ,
మాల్ట్, వందదారం సంతరిక మిశ్రమము, మరి డీప్రి
కయారుచేసేవారు—క్యూరబిన్

శక్తి, ఉత్సాహం — మరియు రుచికోసం షోకలెట్ బోర్నవిటా!

'అయితే గోపీచంద్రుని సాదవుతుందనే కామేశ్వరిభయం కాబోలు' అనే నిర్ణయాని కొచ్చేవాడు సూర్యవారాయణ.

కానీ ఆ నిర్ణయంకూడా యెంతోకాలం విలీచిపోయింది. 'ఎందుచేత' నంటే తనను మార్కెట్టుకు వెళ్లినప్పుడు తరచు గోపీని అడ్డకోమని వం పటమో లేదో అప్పుడప్పుడూ తనవెంట తనకు వెళ్లటమో చేసేది కామేశ్వరమ్మ పుద్దేశ్యమేమిటో సూర్యవారాయణ కర్రంకొలేడు.

ఒకనాడు సూర్య వారాయణ తన నొప్పిగావుండి కాలేజీనుండి త్వరగా యింటికి తిరిగి వస్తున్నాడు. మార్కెట్టుదగ్గర అనేకమంది మధ్యయున్న భార్యభర్తలు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తూ యేమేమిటో కొనుక్కంటున్నారని సూర్యవారాయణ, కామేశ్వరమ్మ కలిసి యిలా బయటకు రావలం యీమధ్య జరిగలేదు. అరువేం క్రితంవరకూ అంటే సూర్యవారాయణ యీ 'లా' కోర్టులో చేరిన ముందు వరకూ యిలాగే సాయంత్రం మార్కెట్టుకు వస్తూవుండేవారు. వగలంతా అసేపనితో విసిగిపోయిన సూర్యవారాయణకూ, యింటిపనితో సతమతమయిన కామేశ్వరమ్మకూ యిట్లా సాయంకాలం బయటకురావలం అవ్వొచ్చిందేమోనని జంటల్ని చూస్తుంటే తన కామేశ్వరికేం లేకుండా చేస్తున్నాడో అర్థమయింది సూర్యవారాయణకి. అందుకే కామేశ్వరికి తన చదువునట్లు అయివ్వడం యేర్పడింది కాబోలు ననుకున్నాడు. చదువు పొరుగుతున్న భార్య యిలాంటివి భర్తనుంచి అభిమానే వుంటుంది. అది సహజం, కామేశ్వరమ్మ పుద్దేశ్యం అర్థమయిందనిపించి సూర్యవారాయణకు త్వరగా యింటికి చేరుకున్నాడు.

'నీ బాధ నా కర్రమయింది కామేశ్వరి!' అన్నాడు ఏద్ర కువ్రకమించేముందు.

'ఏమిటి?' అంది కామేశ్వరమ్మ తమం పాక్షకు సున్నం రాస్తూ.

'చేసి చదువు మొదలుపెట్టడంతో మనం పూర్వంమాదిరి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ తిరిగే అవకాశం కలగటంలేదు కదూ?... కానీ యీ రెండేళ్ళూ నువ్వు కొంచెం వోపికపట్టు... తర్వాత మనం రోజూ ఏకాదశి వోళ్ళుచు.'

సార్వధంలో నిస్వార్థం

'అయ్యోరాత !...ఎవరన్నావంటే నవ్వుతారు ! నా కిప్పుడు ఏకాదు కావాలి వాచ్చిటండి మిమ్మల్ని చదువు మానమంది?'

'మరి?...మార్కెట్టుకి గోపీని వంపకుండా నువ్వే వెడతంటివి. పోనీ వాడి చదువు సాదవుతుందని వాణ్ణి వంపించటం లేదా అంటే వాణ్ణిమో అటలకు వంపిస్తుంటివి...'

'అవునండీ...ఇప్పటినుంచే వాడినెత్తిన యీ బాధ్యతలన్నీ పెట్టమంటారా? వాడికి సరదాగా సాయంత్రం అడ్డకోవాలనుండదూ? అట్లా అడుతుంటేనే రాత్రికి చదివించి వాడితల కెక్కుతుంది. అందుకే వాణ్ణి వంపించటం లేదు.'

'మరి నవ్వు చదువు మానమనటంలో నీ నడవేళ్ళం...నాకు తెలుసలే...నీకు చెప్పటానికి సిగ్గుగా వుందికదూ? నేనివ్వాలి మార్కెట్టులో మన వయస్సు భార్య భర్తలు సరదాగా తినగటం చూశాను. మనం మాత్రం అలా తిరక్క యెందుకొచ్చిన చదువిప్పుడు అని నీ కంకింనటం సహజం...కానీ యీ రెండేళ్ళూ కొంచెం వోపికపట్టు...తర్వాత మనం కారోనే ఏకాదు చెయ్యొచ్చు. ఏమంటావ్ !' అంటూ దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

సూర్యవారాయణ ముఖంలోకి చూసినవివ. గుండెలమీద తల ఆనిస్తూ 'నాబాధ మీ కర్రంకాదు' అంది అప్పట్లో కామేశ్వరమ్మ.

సూర్యవారాయణకి యెల్లెల్ని మొదటి సంవత్సరం పరీక్షలు దగ్గర కొస్తున్నాయ్, గోపీకి కూడా ప్రీమూవిసర్వీటీ పరీక్షలు యింకొక్క రెండునెలల్లో వున్నాయ్. ఇద్దరూ చాలా శ్రద్ధగా చదువుతున్నారు.

ఒకరోజున కాలేజీనుంచి యింటి కొచ్చిన గోపీ 'తలకాయ నొప్పిగా వుందంటూ పడుకున్నాడు మర్నాటికి జ్వరం వచ్చింది. రెండు మూడురోజులకు డాక్టర్ 'ఇది టైఫాయిడ్' అని తేల్చాడు. కామేశ్వరమ్మలో అంత వరకూ అనుమాన మాత్రంగా వున్న కొవ్విపూహలు బలపడినయ్. 'ఇదంతా యిదిగో యీయన చదువు వల్లే' అని నిర్ధారణ చేసుకుంది.

విషయా భర్తతో కోపంగా సూర్యవారాయణ కామేశ్వరి గోపీకి జ్వరం మొదలయినప్పటినుంచి కోపంగానూ, ఆవేశంగానూ సూర్యవారాయణ దగ్గర మాట్లాడేది. సూర్యవారాయణ కూడా చాలా విచారంగా వున్నాడు. అయినా అలా అసీను, కాలేజీలో పని యిటు గోపీకి 'మందుల విషయాలు చూస్తూ సతమతమవుతున్నాడు.

పదిహేనురోజుల తర్వాత జ్వరం తగ్గుముఖం పట్టింది. కానీ యింకా పదిహేనురోజుల వరకూ గోపీకి ఫూర్తి ఏకాంతి యివ్వాలని డాక్టరు చెప్పాడు.

ఒకరోజున కాలేజీకి వెళ్లబోతున్న సూర్యవారాయణతో అంది కామేశ్వరమ్మ— 'ఏమండీ!...వాడికి పరీక్షలు దగ్గర కొస్తున్నయ్. మీరు మీ చదువు సంగతి చూసుకోవాలే. వాడి దగ్గర కూర్చుని వాడి పుస్తకాలు చదివి విసిగిస్తూ వుండకూడదూ! ఈ సంవత్సరం పరీక్షలు సరిగా వ్రాయకపోతే చదువులో ఒక సంవత్సరం వెనక పడతాడు... ఇప్పుడు వాడి చదువు ముగిసా. మీ చదువా?' అని.

ఈ మాటలు విన్న సూర్యవారాయణ అశ్చర్యపోయాడు. గోపీకి యీ పదిహేనురోజులు ఫూర్తి ఏకాంతి యివ్వమన్నాడు డాక్టరు. అప్పుడే యీ పుస్తకాలు బలవంతంగా వాడి తలలోకి యెక్కించటం యిష్టంలేదు. సూర్యవారాయణకి. అలా చేస్తే గోపీ త్వరగా కో.కో.లేదని సూర్యవారాయణ భయం. అదిగాక తన పరీక్షలు కూడా దగ్గర కొస్తున్నయ్. తనకి వయస్సు ముదరటంవల్ల వ క టి కి పదిసార్లు చదివితేగానీ యే విషయం గుర్తుకి వుండటంలేదు గోపీకి రెండుసార్లు చదివితే యే విషయమైనా యిట్టే గుర్తుకుంటుంది. తన చదువు విషయం వాడిలి వేసినా గోపీ అరోగ్య పరిస్థితి దృష్ట్యా కామేశ్వరమ్మ చెప్పినట్లు సూర్యవారాయణ చెయ్య దల్చుకోలేదు.

తల్లిమాటలు విన్నగోపీ—

'అవును నాన్నగారూ!—మీరు చదువుతుంటే నేనరం చేసుకుని గుర్తుంచుకోగలను...నేనే చదువువడంపై కాస్తేవు చదవంగానే కట్టు నొప్పులు వుద్దున్నయ్ తలనొప్పి వస్తోంది' అన్నాడు.

గోపీకి చదువు సాదయిపోతోందని

భయం. పరీక్షలు దగ్గర కొస్తున్నయ్యని అందోళన. అంతేగానీ యీ పదిహేను రోజులూ విశ్రాంతి తీసుకుంటే త్వరగా కోలుకోవచ్చన్న ధ్యాసే లేదు.

‘సరవాలేదులేరా!...నీ కీ పదిహేను రోజులూ విశ్రాంతి ముఖ్యం. నీ పరీక్షల గురించే దిగులు పెట్టుకోకు. పరీక్షల నేర్పాట్ల కీలుకుని బాగా రాస్తావు. ఒకవేళ బాగా రాయకపోయినా సరవాలేదు. ఏట్లా గురించి ఆలోచిస్తూ మనస్సు పాడు చేసుకోకు’ అన్నాడు సూర్యనారాయణ.

ఈ చివరి మాటలు గోపీకి ధైర్యాన్ని సైతమనే చెప్పాడు సూర్యనారాయణ. కానీ ఈ మాటల్లో కామేశ్వరమ్మకు వివరీతారం గోచరించింది. ఆమె ఆలోచనలు ఒకే మార్గంలో నడుస్తున్నయే. ఆ మార్గం పూర్తిగా అరంభం లేని అనుమానాల్లో నిండి వుందని ఆమెకు తెలియదు. ఆ అభిప్రాయాలే నిజం అని ఆమె నమ్మకం.

‘అవును...వాడి చదువుకంటే ఇప్పుడు మీ చదువే ముఖ్యం... వాడికో సంవత్సరం పోలేమాత్రం ఏం పోయింది? మీ మాదిరి వయస్సు ముదిరిన తర్వాత చదువుకుంటాడు...వాకు తెల్సు...మీ కిప్పుడీ చదువు మీద ధ్యాన పూరిత లోగలేదు’ అంటూ విసురుగా లోపలికి వెళ్ళింది కామేశ్వరమ్మ.

‘ఎప్పుడూ “నా చదువో” అంటూ లోంటో గోర. ఎవరయినా కొంచెం ప్రోత్సాహం యిస్తారు... ఈ లోంటో అదీ లేదు. ఛీ...ఇప్పుడే పోయి మానేస్తున్నానని ప్రెసిపాల్ చెప్పి వస్తాను’— అంటూ విసుక్కుంటూ బయటకు వెళ్ళాడు సూర్యనారాయణ. బయటకు వెడుతున్న భర్త వంక లోపల్నుంచి మాస్తూ అనుకుంది కామేశ్వరమ్మ—

‘కష్టమించండి...మిమ్మల్ని విసిగించను...కానీ...కానీ నా బాధ మీ కరణం కాదు’ అని.

బయటకు వెళ్ళిన సూర్యనారాయణ కాలేజీకి వెళ్ళలేదు. ఆ నేర్పాట్ల మాత్రం కాలేజీ మానేశాడు. పార్కులో కూర్చుని రాత్రి యెనిమిదింటికి యింటికి తిరిగొచ్చాడు.

‘నాన్నగారూ? మీరు నిజంగా కాలేజీ దొంగతన మానేశారా?’ అన్నాడు గోపీ.

‘లేదురా’ అంటూ గోపీ మంచం మీద

కూర్చున్నాడు సూర్యనారాయణ. తండ్రి కాలేజీ మానేలేదని తెలిసి గోపీ సంతోషించాడు. కామేశ్వరమ్మలో ఈ సమాధానం యెలాంటి భావాన్నీ కల్పించలేదు. ఆమె మనస్సుతా గోపీ భవిష్యత్తు మీదే లగ్నం అయింది. గోపీ చదువు పూర్తయే వరకూ ఆమె అనుమానాలు ఆమెకుంటూనే వుంటాయే. ఈ సమస్య కిప్పటిలో పరిష్కారం లేదు. సూర్యనారాయణ చదువు మానేస్తే ఆమెకి మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. కానీ అలా తను నూటిగా భర్తతో చెప్పలేదు.

కామేశ్వరమ్మ గోపీ సంబంధాల వల్ల మాస్తూ కూర్చుంది.

‘ఆ పేసరు కూడా యిచ్చెయ్యండమ్మ గారూ!’ అన్నాడు పేసర్లు కొనే అతను మళ్ళీ.

ఇక్కడ చేసిన బేరంలో యేదో నష్టం వచ్చినట్లు, కనీసం యీ పేసర్లన్నా యిస్తే గానీ లాభం లేదన్నట్లు మాట్లాడుతున్నాడతను.

కామేశ్వరమ్మ మాట్లాడక పోవటం చూసి—

‘ఇంకేమన్నా పేసర్లున్నయ్యాండి!... వారసత్వాలకుగానీ, యింకేమన్నా పుస్తకాలుగానీ’ అన్నాడు.

గోపీ సంబంధ చూస్తున్న కామేశ్వరమ్మ యిలా అనుకుంది.

‘నేను చెప్పినట్లు ఆయన ఆ చదువు మానేస్తే గోపీ సంబంధి యీ స్థితిలో చూడవలసి వచ్చేదికాదు. ఇంతకీ వాడి భవిష్యత్తు యెట్లావుందో.’

గోపీ యెమ్మమ్మ చివరి సంవత్సరం లోకి వచ్చాడు. ఆ సంవత్సరమే సూర్యనారాయణ ఆసీసరు పరీక్షలకు వెళ్ళాడు. అప్పటినుంచే కామేశ్వరమ్మకు గోపీ చదువుగురించి దిగులు పెట్టుకుంది. పరీక్షలు బాగా వ్రాసావానని సూర్యనారాయణ చెప్పిన దగ్గర్నుంచి ఆ దిగులు మరింత పెచ్చింది. గోపీ పరీక్షలు వ్రాసాచ్చి ‘బాగారాశాను...’ అని చెప్పి నవ్వుకుని ఆమె ఆడుస్తూ తగ్గలేదు.

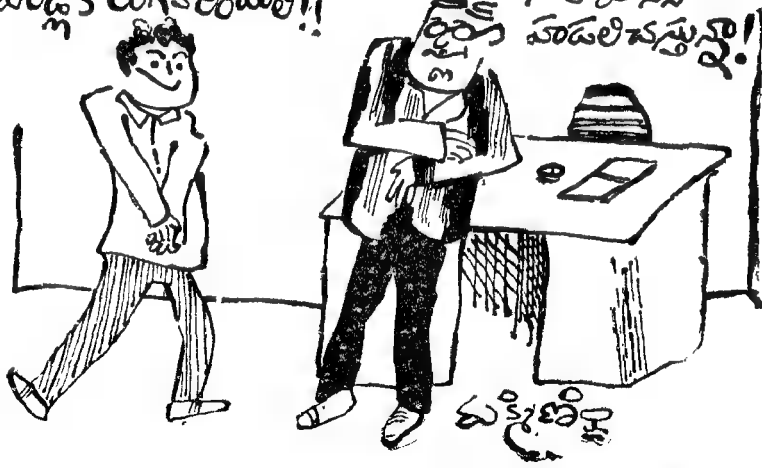
గోపీ పరీక్షాఫలితా లొచ్చినయే. గోపీ సంబంధ ఫలితం తర్వాత ప్రకటించ నున్నట్లు ప్రకటించారు. ఆసీసరు పోస్టుకు సూర్యనారాయణను, పెలెక్టు చేసినట్లు అంతకు నారంగోజరి క్రిందట తెలిసింది. దానికీ, గోపీ పరీక్షా ఫలితాలకీ పూర్తిగా సంబంధం, పున్నదని కామేశ్వరమ్మ విశ్వాసం.

పరీక్షాఫలితాలు ప్రకటించిన వారం రోజులకు గోపీ యూనివర్సిటీకి వెళ్ళాడు. వెళ్ళేముందు కామేశ్వరమ్మతో అన్నాడు.

‘నువ్వేం అందోళన పడకమ్మా!... ఏదో సర్టిఫికేట్లు సబ్జిక్ట్ రెయ్య

మొదలన్నవ్వయని
ప్రేమించాను..మీరు
సెంట్లకి లంగికలింబుల్లి!!

దొంగింకనసుసడెందుమ
ఇంతవి ఇంకిమెంటు
అడుగులొక్కొక్క
పాడలివస్తున్నా!

లేదేమో...అది చేశాక ఫలితం ప్రకటిస్తారు. అంతే నే వెళ్లి కనుక్కోస్తాను.' అంతే అయ్యుంటుందా అని కామేశ్వరమ్మ అనుమానం...ఒకవేళ అంతే అయినా ఏళ్లాను వస్తుందో? కామేశ్వరమ్మకు దైర్యం చాలటంలేదు.

* * * 'ఆ పేవరుకూడా యిచ్చెయ్యండమ్మ గారూ!' అన్నాడు పేవరు కొనే అతను మళ్ళీ.

అతను తాను సంధిలో వేసుకుంటూ ఉండగా అయిన శబ్దంతో కామేశ్వరమ్మ యీ లోకంలో కొచ్చింది.

'ఈ పేవరు యివ్వనులే...యిది కావాలి' అంది.

పేవర్లతను డబ్బుయిచ్చి వెళ్లిపోయాడు.

* * * రెండవరిత తర్వాత —

మూర్యనారాయణ తన ముఖ్య స్నేహితు అను పదిమందిని పార్టీకి పిల్చాడు. అను ఆసీసరయిన సందర్భాన్ని, గోపిక అమెరికన్ యూనివర్సిటీలో పి. హెచ్. డి. చేసేందుకు స్కాలర్‌షిప్పు వచ్చిన సందర్భాన్ని పురస్కరించుకుని యేర్పాటు చేసిన పార్టీ అది. కాస్తేపు ఆ స్నేహితులు తండ్రిని, కొడుకుని అభినందిస్తూ మాట్లాడారు. వాళ్ళకు ఫంసారాలు అందిస్తున్న కామేశ్వరమ్మకు వాళ్ళు చెప్పినవన్నీ సావధానంగా వినే అవకాశం లేకపోయింది.

కాఫీ కలిపియిచ్చిన తర్వాత తీరికగా

స్వాధీనంలో నిస్వాధీనం

ప్రక్కగదిలో కూర్చుని వాళ్ళ సంభాషణ వినసాగింది... స్నేహితులందరూ మాట్లాడిన తర్వాత మూర్యనారాయణ అన్నాడు —

'ఈ ఆఫీసరు పోస్టు నాకు రావటానికి కొరతం మా కామేశ్వరి. అండ్ కని ఈ అభినందనలన్నీ నిజంగా ఆమెకే చెందాలి. కామేశ్వరి చేసిన పూజలన్నీ నేను ఈ వయస్సులో చదివి పరీక్షలు పేనవ్వ గలిగాను...'

ప్రక్కగదిలో కూర్చున్న కామేశ్వరమ్మకు ఆ పై మాటలు వినబడలేదు. ఆమెలో అకాంతి చెలరేగింది.

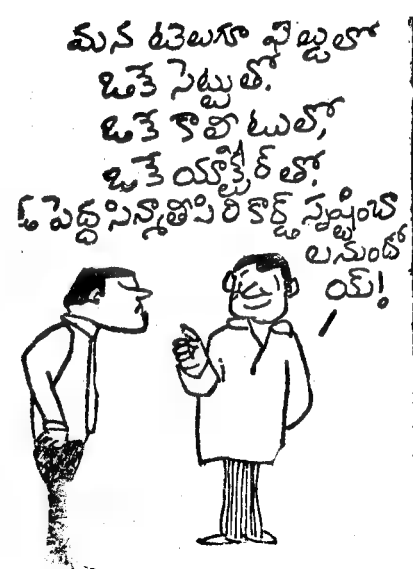
'నేను నిజంగా వారి అభివృద్ధికోసం పూజలు చేశానా? కనీసం మనసారా దేవుణ్ణి ప్రార్థించానా?' అన్న ప్రశ్నలు వేసుకుని ఆమె నిలవెల్లా వణకపోయింది.

■ భార్యఅయినా భర్త అభివృద్ధికోసం అలా చేస్తుంది. కానీ తను అలా ప్రయత్నించలేదు. పైగా భర్త తననిగురించి చాలా పున్నకంగా అలోచిస్తున్నాడు. తన భర్త అభివృద్ధిపట్ల ■ నకు ఆకాంక్ష లేదా? కానీ ఆకాంక్షకన్నా బలమైన దేదో తనని యింకోవిధంగా ప్రవర్తించేట్లు చేసింది. అదే గోపీ చదువుగురించి ఆడుర్లా. తన అనుమానాల్లో అర్థం వుందో లేదో కామేశ్వరమ్మకు తెలియదు. అందుకే ఈ వాడు అనుకుంటుంది —

'అవాడు రంగమ్మ పిన్నిగారు ఆ మాటలు చెప్పివుండచ్చుంది కాదు. అలా జరిగివుంటే ఈ నాడు హారు చెప్పుకున్నట్లు వారి అభివృద్ధికోసం మనసారా దైవాన్ని ప్రార్థించి వుండేదాన్ని. తాడే పాము అన్న అనుమానంతో ప్రవర్తించానేమో. అందుకే అంత జాగ్రత్త వహించాను. ఆ జాగ్రత్తలో వారు సాధించిన విజయాల్లో సంతోషంగా పాల్గొనలేక పోయాను.'

* * * గోపీ యస్సెల్సీ పరీక్షల్లో స్కూలు ఫస్ట్ ప్లస్ టైటిల్ రోజిది. ఆ సాయంత్రం రంగమ్మ పిన్నిగారొచ్చింది. అవిడ మనచడు మూడేళ్ళ నుంచి యస్సెల్సీ తప్పుతున్నాడు. అవి యివీ మాట్లాడుతూ రంగమ్మగారిది.

'మీవాడు ఫస్ట్ ప్లస్ పేనవకమవుతాడమ్మా కామేశ్వరమ్మా! మీ మామగారి పోలికలే వచ్చినయ్. మీ అత్తవారివేపు వాళ్ళల్లో తాతగారి బుడూలు. ప్రజ్ఞ మనచడికి రావటం అనవాయితీ...మీ మామగారు జడ్జి చేసిరి. మీ గోపీ కూడా జడ్జి అయి తీరుతాడు. మీ ఆయన మాత్రం ■ బి. ఏ తప్పటం చేతవాక, తెలివితక్కువయి తప్పిదాయే? అది ఆ న వాయితీ ప్రకారం వచ్చిందే...మీ మామగారు జడ్జి అయినా ఆయన తండ్రికి చదువేం వంట పట్టలేదు. ఆయన పోలికే మీ ఆయన కొచ్చింది. లేకపోతే మీ ఆయనకే తెలివి తేటలు లేకనా? అనవాయితీ అంతేనమ్మా! దాన్నిగురించి నాకు బాగా తెలుసు. అలా జరిగటం మా వంశంలోనూ వుంది. ఇంకోటి కూడా వుంది దీంటే. ఈ అనవాయితీ ఒక తరం వాళ్ళకి తప్పిందా అంటే తర్వాత తరంవాళ్ళకి వట్టుకోక తప్పదు. మా మనచడు అందుకేగా తప్పు తోంది. మా వంశంలోనూ తాతగారి పోలికలు మనచడికి రావటం అనవాయితీ. తాతగారి పోలికవస్తే మా మనచడు ఇంజనీరు కావాలి. కానీ వాడింకా స్కూలు పైనలే గల్పెక్కటం లేదు. వాడుమాత్రం యేం చేస్తాడు? అనవాయితీ ప్రకారం వాళ్ళ నాన్నకి చదువు రావాల్సింది కాదు. కానీ వాడు ఆఫీసరవ్వటంతో వాడికి రావాల్సిన వారసత్వం వీడికొచ్చింది. అంతే దీనికి మనమే చెయ్యలేం. ఇప్పటివాళ్ళు

మన ఓకటగా ఫోబ్బలా ఒకే సెట్టుతో. ఒకే కొబ్బరిబుల్, ఒకే యాక్టర్ లో. ఓపెడ్డసిన్లతోపిరికొడ్ల స్పష్టత లనుండో య్!

తప్పకుండా వియ్యసరా! ఒకేఒకే రికార్డు షో ఆడి రికార్డు కలెక్షనుమీద పబ్లిసిటీ ఉంటుంది!

వీటిని తీసిపారేస్తారుగాని యిది చాలా జాగ్రత్తగా సంక్రమిస్తూనే వుంటుంది.
 ఈ ఆనవాయితీ 'దీపి' చెప్పటంతో రంగమ్మగారి ముఖ్యద్దేశ్యం తన మనఃపడు యస్సెల్లీ తప్పటం తెలిసి తేటలు లేక కాదని సమ్మతించడానికి అయినా కామేశ్వరమ్మకీ మాటలమీద నమ్మకం యేర్పడింది. కాకతాళియంగా జరిగిన కొన్ని సంఘటనలు ఆమె అనుమానాన్నే బలపరిచినయే. అందుకే సూర్యనారాయణ చదువు విషయంలో మనస్ఫూర్తిగా యేకీభవించ లేకపోయింది. సూర్యనారాయణ చదువూ—గోపీ చదువూ—యీ రెండింటికీ పానగదనే భావం బలంగా ప్రేళ్లు పాతుకు పోయింది.

* * *
 పార్టీకి వచ్చిన స్నేహితులు వెళ్లిపోయారు. గోపీ కూడా ఎవరో స్నేహితుణ్ణి కల్పకోవాని బయటకు వెళ్లాడు. సూర్యనారాయణ లోపలికి వచ్చాడు. కామేశ్వరమ్మ కూర్చుని పువ్వు గదిలో చీకటిగా వుంది.
 'తైలు వెయ్యలేదేం కామేశ్వరీ! అంటూ స్విచ్ వేశాడు సూర్యనారాయణ. నీళ్లు విండిన కళ్లతో భర్తవంక చూసింది కామేశ్వరమ్మ.

'ఏమయింది కామేశ్వరీ!' అంటూ ఆమెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

'మిరిందాక మీ స్నేహితులతో నన్ను గురించి చాలా గొప్పగా చెప్పారు ఆ ప్రశంశకు వేను తగ్గను. అనుమానాల్తో మీ అభిప్రది కోసం నేనే మీ చెయ్యలేదు. దొర్నాగ్యురాలి' అంటూ తన అనుమానం గురించి అంతా చెప్పింది కామేశ్వరమ్మ.

అంతా విన్న సూర్యనారాయణ ఆశ్చర్యపోయాడు భార్య వంకే చూస్తూ నింబడ్డాడు. అతని మనోభలకంలో చీలించుకున్న కామేశ్వరమ్మ రూపం... బిజులు లేకుండా పెరిగిపోతోంది.

'ఏనిలలా చూస్తున్నారు? నా అజ్ఞానానికి నేనంటే మీకు అసహ్యం కలగటం 'లేదా?' అంది బాధగా కామేశ్వరమ్మ

కామేశ్వరమ్మను వారిస్తూ—

'లేదు కామేశ్వరీ! నిన్ను నే నిప్పుడు అమితంగా ప్రేమిస్తున్నాను. నువ్వంటే నాకప్పుడు యెనలేని గౌరవం. ప్రీత్యాగా విడి మారుపేరు. తనకు స్వతహాగా వివిధ

రంగాల్లో రాజించగల శక్తి వున్నా వాటి నన్నిటినీ మరుగుపర్చుకుని యింటికీ తన మనస్సుని కేంద్రీకరించేసి తనపై ఆధార పడినవాళ్లు—ముఖ్యంగా భర్తయొక్క అభిప్రదికోసం పాటుపడుతుంది. అందుకే—ఈ ప్రపంచంలో వుద్దిలోకి వచ్చిన ప్రతి పురుషుని వెనక ప్రీత తప్పక వుంటుంది. కానీ భర్తకోసం చేసే త్యాగంలో కొంచెం స్వరం వుండొచ్చు...' అంటున్న సూర్యనారాయణతో అంది కామేశ్వరీ.

'వేసివుడు చేసిన దాంటో మాత్రం స్వరం లేమా? నా కొడుకు భవిష్యత్తు గురించే తప్ప మిగతా విషయాల గురించి ఆలోచించన లేదు'

'అది స్వరం కాదు కామేశ్వరీ! ఈ ప్రపంచంలో ప్రీత తన స్వంతం అనుకోగల్గింది భర్తేగానీ మరెవ్వరూ కాదు. నడుస్తున్న చరిత్ర మనకీ సంగతే చెపుతుంది. అయినా నువ్వు నీ స్వరం చూసుకోకుండా న్యసహించావు. సైగా లదే స్వరం ఆనుకుంటున్నావు. అదే నీ నిస్వరం బుద్ధికి తర్కాణం. ఈ విధమైన నిస్వరం ఒక్క తల్లిలోనే వుంటుంది. అందుకే మాతృమూర్తిగా ప్రీత కొక ప్రత్యేక స్థానం వుంది.'

'ఇక పోలే నువ్వు నా అభిప్రదిని కాండించకపోవటం నన్ను ప్రత్యేకదృష్టితో చూడటం వల్ల కాదు. నువ్వు చేసే

త్యాగంలో నాకూ పాటవంచాలని చూశావు. 'నువ్వు—నేనూ' ఒక్కటే నన్న భావం నీలో వుండటమే అలా చెయ్యగలిగిందే... ఇంతకన్నా భార్య భర్తల మధ్య కావాలిందేముంది?' అంటున్న భర్త పాదాలపై ప్రాలింది కామేశ్వరమ్మ.

'ఇంతటి త్యాగముకా యింత కారం మనశ్శాంతి లేకుండా చేశాను' అన్నభావం సూర్యనారాయణలో కదిలింది.

పాదాల వెంటనున్న భార్యను లేపడిసి పృథ్వీనికి పాతుకుంటూ ఆ న్నాడు సూర్యనారాయణ:

'గోపీ డాక్టర్లు తీసుకుని వచ్చాకే నేను ఎం. ఏ. కు కడతాను కామేశ్వరీ! వాడే నాకు పాతాలు చెబుతాడు 'దూ?'

కామేశ్వరమ్మ కళ్లల్లో వింత వెలుగు కనిపించింది. ఆమెలో అజ్ఞానఃపుండ్రు. కాని ఆమె త్యాగానికి మారుపేరు నిస్వరం అని వినియం. ఆమెలోని చూపు మూర్తికి జోహారు రిచ్చించాడు సూర్యనారాయణ ఎదురుగావున్న దేవుని పటం వైపు అరమోడ్చిన కనులతో చూస్తూ అనుకున్నాడు సూర్యనారాయణ:

'దగవాన్... నీ సన్నిహితత్వా అత్యున్నత మయింది మాభిప్రదియం. అందుకే నేమో నీకింత గొప్పతనం. నీగొప్పతనాన్ని కాశ్యతంచేసే ఆ మాతృప్రదయమే యీ ప్రపంచానికి శ్రీ రామరక్ష.' ●

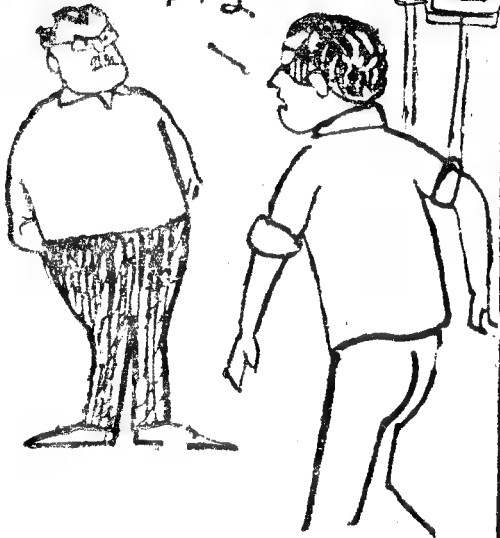
--వట్లబ్బాయికి చేతులు
కొరిమంట - మావొరిష్కడా
కొరిమంటి మరో
డాక్టర్ని పిలువకోసి
ఓరి చేప్పాను!

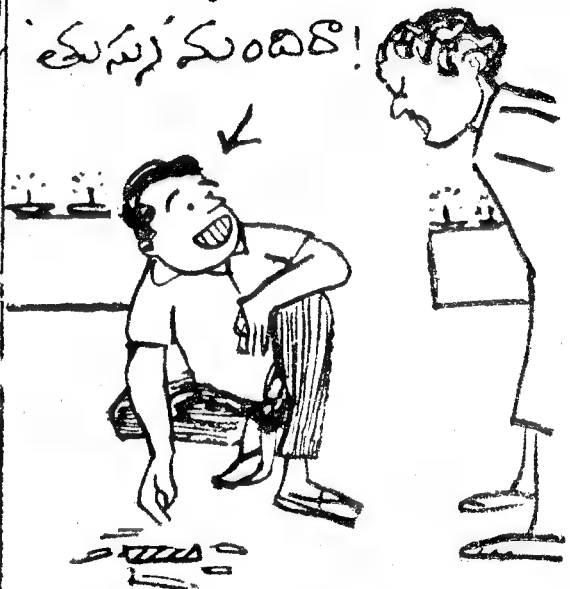
ఈ కుంభకర్మమ్మ
నిద్రలేపాలంటో
ఇంతే!

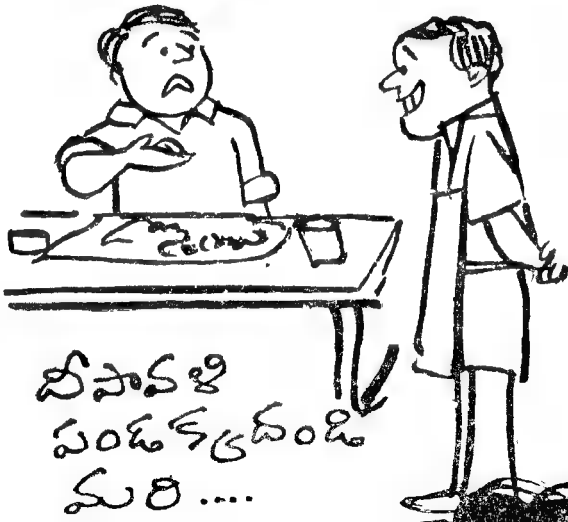
వైద్యగారికి టపా
కొనుచున్నాడని విని
గుండెదడు పడుకుందట
ఇవొకయ్యుడు నీసులో
నడియక లేస్తానని!

మృత్యుభాటికి
పంపించిన కథ
లోగే ఇది కూడా
తుస్సమందిరో!

ఎరిటయ్య వంటకాలన్నీ
టపాకొనుల వినన...?

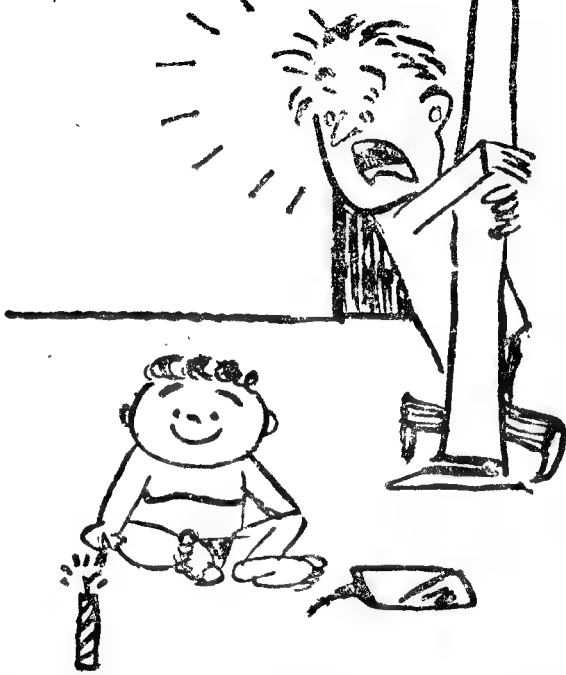
మనం కొల్చినంత మందు
సామను ఈ వూళ్ళో
ఎవడు కొలుస్తాడే?

బింబ

నెవెవ-చంటాడు
కాంప మంటాడు!

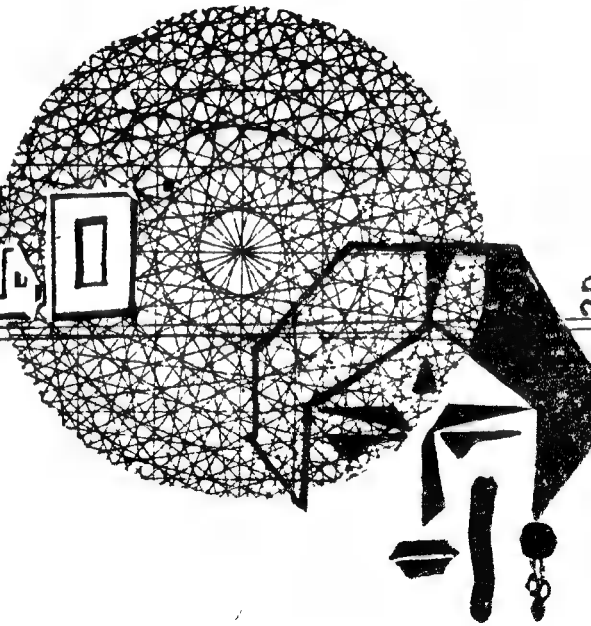
ఎల్లెనొ సాంతగా
జేసుకున్న టపాకొనులు
బాగా కొల్తాయండి!

ప్రతిపక్షం

శిఖా వెంకటరమణ

సిరియల్

As. Murthy

జరిగిన కథ

జయ పీఠమామి కొడుక కాదాను. చదువుల కోసం మద్రాసుకి వెళ్తారు. అక్కడ జయకి సొంబు కనిపిస్తాడు. సొంబు జయని గుర్తు వదతాడుగాని, జయ సొంబుని ఎరగగంటుంది. సొంబు కాళిదాసులో తన కథ చెబుతాడు. జయ సొంబుని గుర్తువల్ల నమ్ము చెబుతుంది. మార్గరేట్ సొంబుని ప్రేమించిన వ్యక్తి. కాళిదాసు భారతి భార్య భర్తలవుతారు. జయ గర్భవతి అవుతుంది. కాళి సొంబుకోసం వెతుకుతాడు. అతను దొరకడు. జయ కాళిదాసు కొడుకునే తన స్వంతకొడుగు పెంచుకుంటుంది. రఘురాం నిజంగా జయ కన్న కొడుకే అని తెలుసుకుని భారతి కుమిలిపోతుంది. రఘురాం ఇల్లా విడిచిపెట్టి కన్నకొండని వెదకడానికి బయల్దేరుతాడు. మోహన్ ఉమని తన దానిగా చేసుకోవా లనకుంటాడు. రఘురాం తనకు వచ్చినమ్మాయితోనే పెళ్లి జరిపించేసు కుంటాడు.

14

మోహన్ తరువాత తన ప్రేమనీ, అనురాగాన్నీ వరనరాల్లోనూ నింపి మద్దులు మూటగట్టి పండంటి పిల్లవాడిని కని భర్తచేసి అందించి కలుసుకొనింది.

మార్గరేట్ సొంబుజనం కొటిగట్టుని ఆశ లాంటి దీపం ఆరిపోయింది. అతని బ్రతు కులో ఆనాటినుంచీ కటిక చీకటి ఆవరిం చింది. పసిపిల్లడికి అర్హతండ్రి తనే అయి గారాబంగా పెంచి పెద్దచేశాడు. మార్గరేట్ మనుతల చాయలు అతన్ని విడువలేదు. పుణ్యగంగికి రాజీనామా యిచ్చి పున్నది తింటూ చిన్న డిప్లెవరీ తెరిచి కొడుకుతో మార్గరేట్లోని మానుకుంటూ చావలేక బ్రతుకుతూ, యేడవలేక నవ్వుతూ కాలం గడుపుతున్నాడు. జయమీది మనుత అఖండజ్యోతి కాగా పిల్లడు జయరామ్ అయ్యేడు.

అతని కళ్లముందు గతం కదులుతున్న పూడు పిచ్చివాడే అయిపోతాడు. శిథిలా వస్త్రోపున్న జీర్ణించిన కాగితంముక్క మీద ఆ చేవ్రాలు మరచిపోలేని సీతిలో మార్గరేట్కి మాటయిచ్చిన కారణంగా త్రాగుడు ముట్టుకోడు కానీ... కళ్లబుక్కి వెళ్లి బాధ తీరేవరకూ పేకాటలో మునిగి పోతాడు.

మీద జయ శిలం ప్రపంచానికి వెల్లడై జయింది. అంతా నువ్వుగా నీనుడ నిండ

వేయాలని చూస్తున్నారు కాబోలు. కానీ ఆ జయ బీచ్ రోడ్ మీద పన్నెండు గంటల అర్ధరాత్రి వెళ్లే కారణం యెవరికీ కని పించనే లేదంటావా సొంబుజనం. నీ ప్రేమ ఆ పిల్లమీద పెంచుకున్నావు. కానీ... నీతి మూలి రాఘవరావుగారి హాస్పటల్లో మగ బిడ్డని ప్రసవించింది. అబిడ్డ పోయేడు కూడా. నా మాట అబద్ధం అవుతే నువ్వు మరచివైవా వాకబుచేసి కనుక్కో.'

రాఘవరావుగారు వాళ్ళకెలా ఆశయం యిచ్చేరో కాళిదాసు యేవిధంగా లోబరుచు కున్నాడో యిప్పటికీ అంతు చిక్కదు సొంబు జనానికి.

'యేం డాడీ అలావున్నారు' అతన్ని కుదిపి తప్పుతూ అడిగేడు జయరామ్.

'యేమీలేదు మనం గుంటూరు వెళ్లాలి అక్కడ అక్కడే మనం వుండిపోవాలి'

* * * సొంబుజనం అన్నమాటలు ఆవరణలోకి వచ్చేందుకు నెల పట్టలేదు. అనలో కష్టం, సుఖం పంచుకుని జాతి; మత భేదాలేవీ లేవని మనుక అందరిలోనూ వుంటుందని చాటి చెప్పిన అర్ధాంగిని

ఆ గడ్డమీదే వదిలేసి ఆ చిహ్నాన్ని తన వెంట తీసుకుని అతను యిండియాకి; ఆంధ్రదేశంలోవున్న గుంటూరుకి వచ్చే శాడు. తెల్లగా కావలసినంత తీవ్ర దర్పం వాలకపోస్తూ అడుగడుగునా తల్లిని, తండ్రిని గుర్తుకు చేస్తూంటాడు జయరామ్. అతనికి ప్రపంచంలో తండ్రి తప్ప 'వా' అనేవారే లేరు. అందరూ అప్పుడూ పంగా చిత్రంబుకుని పూజించే కన్నతల్లి లేడు. ఆ ప్రేమానురాగాలూ; మమలాను బంధాలూ యెలాంటివో జయరామ్ యెరు గడు. 'మా మమ్మీ'; అనుకునేందుకు యే ఆస్కారం లేదతనికి. అతను మగ నౌఖర్ల పంరక్షణలో పెరిగిన కారణంగా 'స్త్రీ' అంటేనే ఊహితంగా వుంటుందా లేలేక పొందయంలో. యిరవై సంవత్సరాలు విడిచి అతడిని వసితనం విడచకుండా వెంటాడు తూనే వుంది.

ఊరు కొత్త, మనుషులు కొత్త, వాతావరణమే కొత్తగా వున్న ఆ ప్రదేశంలో కొత్తరకం జీవితంలోకి అడుగు పెట్టేడు జయరామ్.

సాంబాధిం తల్లిపోయింది అప్పటికే. మేనమామలు వేర్లుపడి పొట్టు చేత్తో పట్టుకుని దేశాలువట్టి పోయారు. ఏదే కాల్లో యెవరినో పెళ్ళాడదనీ, పిల్లలు కూడా పుట్టేదనీ ఆనోటా ఆనోటా చిన్న జానకి బెంగతో; బ్రతుకు బరువుతో కళ్ళు మూసింది.

అప్పుడప్పుడు ఒంటరిగా గదిలో వున్న ప్పుడు జయరామ్ ఆలోచనలు పరిపరి నిధా లుగా పోయేవి. చిన్ననాటినుంచి తండ్రి కళ్ళల్లో వొత్తులు వేసుకుని మరీ పెంచేడు అతన్ని. క్రమశిక్షణలో, పకడ్బందీగా పెరి గిన జయరామ్ యెన్నడూ క్లబ్బుమొహం చూడలేదు. తనక క్రీస్టియన్ కి పుట్టిన సంగతే అతను యింపుమింపు మరిచి పోయేడు. పు రిట్లా నే సంతోషిస్తున్నానని పోయిన తల్లి యెలా వుంటుందో అతనికి తెలియదు. కొంత వయసు వచ్చేక తమ ముంటికి రమ్మనీ; అ మ తో నే వుండి

చివ్వున అడగి, పనిగొచ్చే వధించిన తాళి

అమ్మమ్మలు తప్ప తమవాళ్ళనే మనుష్యులు యెలావుంటారో అతను యెరుగడు. ఇంట్లో స్వచ్ఛమైన తెలుగు మాట్లాడటం, తండ్రియెదుట బుర్ర వంచుకుని ఆయన చెప్పేది శ్రద్ధగా వినడం వరకే తెలుసును జయరావుకి. అప్పుడప్పుడు అతని మనసు దిక్కుతెలియని బాటసారి మాదిరిగా శాస్త్రవా్యాశంకాకి గమ్యంకోసం వెళ్ళుకొనడంకూడా జరుగుతూవుంటుంది. చాలాకాలంగా తండ్రిని అడగడమకున్న ప్రశ్నలు అతని గొంతుబాటి బయటికి రావు. ఆ రోజు తండ్రి గదిలోకి వచ్చి నెమ్మదిగా అడిగేడు. 'డాడీ నాకు పుడ్యోగం యేదైనా చూడండి. యింట్లో పుంటూంటే బోర్ కొడుతోంది.'

సాంబశివం తరెత్తి కొడుకు మొహం లోకి చూశాడు. కాస్తేసాగి అన్నాడు: 'మనం మెద్రాసు వెడదాం జయరావు. అక్కడ యేదైనా చూశుకోవచ్చును.'

'మెద్రాసా! యిప్పుడెందుకు డాడీ?'

'అక్కడ...అక్కడ...—యిప్పుడవచ్చి వాడు త్వరలోనే మెద్రాసు — వెడదాం,' సాంబశివం కళ్ళు చెమ్మగిల్లేయూ జయ జ్ఞానకాలు అతన్ని విలుపునా చీల్చి తూర్పారబెడుతున్నాయి. 'మార్గలేట్ చెప్పి నట్లు ఒకవేళ నేనే పొరబడలేదుకదా' అనుకుంటున్నాడు పుండి పుండి జయరావు

పరిలిప్తం

వచ్చినవని వెంటనే అయిపోయింది. అలా అయిపోయేక అతను మరి క్షణం నిలబడి పుండలేడు. సాంబశివం గదిలో ఒంటరిగా మిగిలిపోయేడు. అతను పున్నగదికి రాయ రావు గదికి — మధ్య చిన్న కిటికీ యొప్పుడూ మూపివేయబడి పుంటుంది. ఆ గదిలో ఫాన్ క్రింద పుస్తకాలతో కాల క్షేపం చేస్తూంటాడు జయరావు.

'హలో! చాలాకాలం అయిందికదూ నిన్ను చూపి...ప్రత్యేకం నిన్ను చూడాలని వచ్చేను సాంబశివం. అంతా బావున్నారు కద. మధ్య వచ్చిన సంగతి విన్నవే తెలిసింది. రాత్రిఅయిపోయింది కాంప్లెంట్ వచ్చేసరికి, నిన్ను చూసే వరకూ పుండ బట్టలేక పోయేనంటే నమ్ము,' వచ్చినతను గలగలా మాట్లాడేస్తూ యించుమించు అతన్ని కొగలించుకుని మాటలు తడబడుతుంటే ఆగిపోయేడు.

'జ్ఞాపకం పున్నావా!' సాంబశివం తొట్టువడకుండా జాగ్రత్తగా అడిగేడు. హాలో అందరూ విదేశాలకి వెళ్లి మైండ్లాపని చెప్పి రావడం చూసేశారు. నీకైవా దయకలిగింది. ప్లేసోలు దూరంగా పుంటేనే బలవదతాయేరా! చూయింటికి వచ్చి మధ్యకూడా నలుగురిలో నగు బాట్లు కావడం ఫ! వాకం బాగులేదురా

రంగం

అతను పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ నవ్వేడు. 'భలేవాడివి నువ్వు. మనస్సేహం యిప్పటిదిట్లా. మనుషులు యేర్పరచిన ఈ ఆచారాల్ని, మూఢనమ్మకాల్ని నేను నమ్మేవాడినే అనుకుంటున్నావా.'

'యెందుకు నమ్మకూడదూ? ఒకప్పుడు నేనూ నీలాగే పుండాలంటే భయపడి పోయేవాడిని. అప్పట్లో చాలా సట్టుదలగా పుండేవాడిని ఈ ఆచారాల విషయంలో. కాలం నమ్మ బానిసని చేసుకుని అడించినట్లల్లా ఆడక తప్పిందికాదు. అంతే విదేశాల్లో పెళ్లిచేసుకోక తప్పింది కాదు. ఈ వూరు వచ్చేను. నమ్మ అంటరాని వాడిగా, ముట్టుకుంటేనే పాపం చుట్టుకుంటుందేమోననే తీరుగా చూడడం ప్రారంభించేరు. నా జీవితం సగభాగం అయిపోయింది. కానీ వాడు...నా కొడుకు జయరావు యెంత అమాయకుడో భగవంతుడికి తెలుసును. వాడిముందు నేను వెళ్లిపోక తప్పదు. ఈ సమాజపు కబంధ హస్తాల్లో వాడు నలిగిపోయి...దేవుడెందుకో యంత నిర్ణయంగా పున్నాడు నాపట్ల.'

రంగారావు చుట్టూచూసి నెమ్మదిగా అడిగేడు. హాలో అంతా ముప్పుమని చెప్పుకుంటున్నారురా సాంబశివం. నీ కొడుకు అచ్చంగా సీమదొరలా పుంటాడని. యింతవరకూ యే వొక్కరూ సరిగా చూడలేదుట. అదాటున చూసి వాళ్లు చేసుకున్న అంచనాయే అంత బాగున్నప్పుడు నీ కొడుకు బాగుండక పోతాడేమిట్లా, యేడీ వాడు.'

సాంబశివం పేలవంగా నవ్వేడు: 'అదం, ఐక్యర్యంలో సమాజంలో గెలుపు పొందలేం. నేను తెలిసో, తెలియకో తప్పు చేశాను. వాళ్ళమ్మ నన్ను గళంగా ప్రేమించింది. అందుకు పెళ్లి చేసుకున్నాను. దాని ముచ్చట చూడు రోజుల్లో అంతమై పోయింది. మేము పెద్దవాళ్ళం యౌవ్యనంలో చేసిన తొందరపాటుకి ధైర్యకంఠా వాడు బాధ్యుడై బాధని అనుభవించి తీరల్సి వస్తోంది. ఈ సాసెట్ గురించి, మనుష్యుల గురించి వాడికేమీ తెలియవు. చేసిన మరో తెలివితక్కువనని వాడిని యిండియాకి తీసుకురావడం. ఒక్కసారి

నేనిపుడుమాట్లాడేది
తెలుగు-ఆంధ్రమా?
పెన్నెరెంసాకా!

మీకు ఏ కారణము వల్ల
తల నొప్పి వచ్చినా
అది ఒకే ఒక
సారిడన్ తో
మటుమాయమై
పోతుంది

సారిడన్ సరిగ్గా
బోగొట్టుతుంది. ఇంటికే, అందులో
వెన్న ప్రత్యేక పదార్థముల వలన
సారిడన్ తల నొప్పి, ఒంటి నొప్పి,
జ్వరము, నొప్పి తో కూడిన కలిగే
భారమును బోగొట్టును మరియు మీకు
తల నొప్పి వచ్చినప్పుడు కలిగించే
అదే సారిడన్ ప్రత్యేకం!

సారిడన్

చుక్కచుక్కల సారిడన్ తో
రిపరకంగా తల నొప్పి వచ్చినా
తల నొప్పి

చుక్కచుక్కల సారిడన్ తో
చుక్కచుక్కల సారిడన్ తో
తల నొప్పి

తల నొప్పి తల నొప్పి

తల నొప్పి తల నొప్పి

తల నొప్పి తల నొప్పి

తల నొప్పి తల నొప్పి

ఈ దేశం వదిలేసి మళ్ళీ వెళ్ళిపోవాలని
పిన్నంటుంది.

'చ!' రంగారావు ఆవ్యయంగా
అన్నాడు. 'యెంచకుండా వంచేవన్నారు
మన పెదలు. ఆ మాటకి వస్తే నువ్వు
చేసినవనికి చేతంతో గర్వపడుతున్నాను.
లోకం లక్ష అంటుంది. కోడై
కూస్తుంది. చదువుకున్నారాళ్ళం మనం
సంకులతంగా ఆలోచిస్తాంటే సమాజం
యెప్పుడూ పురోగమించేది!'

'నీకు తెలియ రంగా చెప్పేందుకూ,
వివేందుకూ ఈ ధర్మచర్యాల భాగానే
వుంటాయి. ఆచరణలోకి వచ్చేసరికే కురిక్కి
అడ్డంపడి నిలుపుతా ప్రాణాలు తీస్తాయి.
లోకానికి వెలిచి చేసే పనులకి యెప్పుడూ
జయం లభిస్తుంది. సమాజంలో నాకేమిటి
లేళ్ళు అనుకన్యపూడు తప్పనిసరిగా వొక
పూడు కావాలే మరొకపూడు విచారించ
వలసి వస్తుంది.'

'నా గురించి రాకపోయినా నా కొడుకు
గురించిన బాధ రాత్రంతా కన్నుల్లో నిద్ర
లేకండా నన్ను భయపెట్టుతూనే ఉన్నాంది.
యేం చేయు? యేది దారి?... అడగడం
మరిచిపోయేను. అంతా బావున్నారా! అమ్మ
కూలాసాయే రదు' అని కొంచెం నవ్వి
'పిల్లలు' అంటూ ఆగిపోయేడు.

పరిలిప్తం

రంగారావు పెద్ద పెట్టువ నవ్వేడు:
'ఆ అంతా బాగున్నారు. మా నాన్న తప్ప
దారి రంగారావు అని పేరు పెట్టేడు.
కుటుంబరావని పెట్టువలసింది. మొత్తం
యెనిమిదిమంది. ఒక్కడే ఆఖరివాడు
కొడుకు. అల కొరివిపెట్టు ఈదైనా లేడు
వాడికి. నేను అదాటుగా పోయేంటే
మూడేళ్ళ వెధవ వాడేం చేయగలడు?'

'చ! అవేం మాటలు రా రంగా.'

'ఇంతకన్న యేం మాట్లాడగలను?
అంతా తలరాత. పెద్దది మూలు పైనలు
పాసేంది. నేను తెగించి పుద్వ్యం
చేయించాలనుకున్నాను. కానీ... వాళ్ళమ్మే
నెత్తి నోరూ బాడుకుంది.'

'అందుకని మారిపించేశావు అవురా!'

'మరేం చేయు?'

'వాకు యిన్ని నీతులు చెప్పి నువ్వు
సాహసించలేకపోతున్నందుకు ఆచర్యంగా
వున్నది.'

రంగారావు కాస్తేసాగి అన్నాడు: 'నే
నన్నది సువ్యర్థం చేసుకోలేకపోతున్నావు
దాన్ని పుద్వ్యగంలో చేర్చిస్తాను. మళ్ళీ
మాట్లాడితే నీ కొడుక్కి యిచ్చి పెళ్ళి
చేస్తాను'

'హ్యాట్' అదిరిపడ్డాడు సాంబశివం.
క్యూరీలోంచి లేచి అతన్ని కుదిపేస్తూ
'మవ్వేమిటిరా అంటున్నది మన సమాజంలో
జయరావేని యెంత హీనంగా చూస్తారో
తెలిసే అంటున్నారా ఈ మాటల్ని నువ్వు.
నువ్వేదో పుద్వ్యంలో అంటున్నావు.
స్నేహితుడిని కూడా అని కాస్తేపు మురిపించేందుకు వచ్చేవు. అంతేగానీ... ఆ సమయం వస్తే నువ్వూ లోక ముడుమకుని పారి పోకుండా పుంటావా చా పిచ్చిగవి' అన్నాడు.

రంగారావు గంభీరంగా అన్నాడు: 'లోకం
చాలా అంటుంది. సాంఘిక ఆచారాలకీ,
సంప్రదాయాలకీ నేను భయపడను.
సమయం రాలేదు యిన్నాళ్ళూ. నాకగు
గోడం మధ్యా బంధిస్తే పిల్లి పైతం
పులిగా మారిపోతుంది. అయినా ఈ
సమాజం ఏరికవంద లని కాసిస్తుంది.
నన్నేం చేయగలదు... మాధవరావుని యెవ
రైనా యేమైనా అవగతిగోరా?'

సాంబశివం కనుబొమ్మలు చిట్టించి
ప్రశ్నించేడు: 'మాధవరావు? ఎవరతను?
ఎందుకూ? యేం చేశాడు'

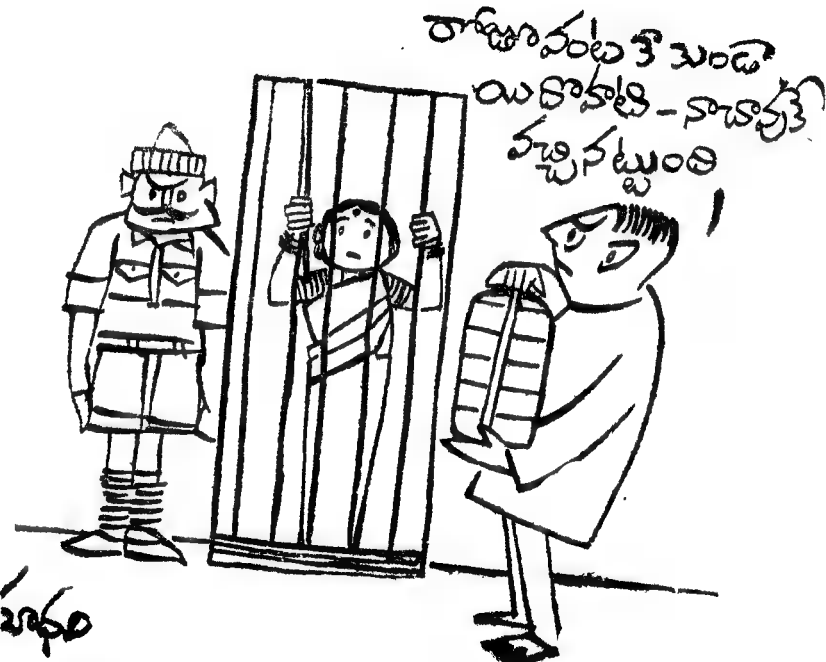
'సమయం వచ్చింది కనుక నేనూ
అవలసి వచ్చింది. నాకేమీ అతరిమిద
ఈనడింపు భావంలేదు. యెవడో అలా కానీ
వాడిని తీసుకువచ్చి అడంబరంగా కూతురి
కిచ్చి పెళ్ళిచేసి లా చదివించేడు. వాడి
పూజోనే పుండి చదువుకున్నాడు. పిల్లడిని
మాస్తే యెవరూ అలా తక్కువ అంచనా
వేసురు. చెప్పడం మాత్రం మా తమ్ముడి
కొడుకే అంటుందా యిల్లాలు'

'అంటే'

'అంటే లేదు... మరేమీలేదు. మెదా
సులో కాళివాసు...'

'ఆ. కాళివాసు' పులిక్కిపడ్డాడు సాంబ
శివం: 'కాళివాసుకి...యేమిటి సంబంధం'

'మొన్నమొన్నటివాకా కాళివాసు కొడుకు
గానే చలామణి అయేడు. కాళివాసు రెండో
కొడుకు లేవదీశాడు ఈ విషయం నీకు
పుట్టింది జయలక్ష్మికేనట' రంగారావు
వాక్యం పూర్తి చేయలేదు ... 'యేని టి...
మవ్వేమిటి సాంబశివం అలా అయిపోతు
న్నావు...అరె...యెవరక్కడ' అప్పటివరకూ
వరధ్యానంగా మధ్యమధ్య అండమాటల్ని
వంటూ తన పిల్లని ఆలోచిస్తూ వచ్చిత

హాస్యం

జయరామ్ వరుగువరగున ఆ గదిలోకి వచ్చేసి తండ్రిని జాగ్రత్తగా రంగారావు వహాయంతో మంచంమీద వసుకోబెట్టెడు. మంచంమీద వసుకోబెట్టేక కళ్ళు పైకెత్తిన రంగారావు పులిక్కిపడ్డాడు : 'అందం కాదు యిది అఖండ జ్యోతి...' అనుకున్నాడు మనసులోనే.

తండ్రిని కొడుక్కి అప్పగించే విధానం ఒకవిధంగా బోధపడలేదు రంగారావుకి. విదేశాల్లో పుట్టి అక్కడే పెరిగిన అతడికి తెలుగు వచ్చునో రాదో కూడా తెలియదు. పిల్లడి కళ్ళలో నీళ్ళు దీబామలాదడం గమనించి అతని భుజం మీద చేయివేసి అప్యాయంగా అన్నాడు : 'వారపడకు. మీ వాన్నేమీ కాదు. నేనప్పుడు డాక్టర్ని పిలుచుకు వస్తాను. జాగ్రత్తగా చూస్తాండు.'

అతను తం పూసాడు. రంగారావు గది గుమ్మండాటే వరకూ చూసి తండ్రి తం పక్కనే కూర్చుని నెమ్మదిగా వివరదం ప్రారంభించేడు. గత యేడేమిదేళ్ళగా అతడు తండ్రి పీఠిని చూస్తూనే వున్నాడు. అప్పుడప్పుడు పు డ్రే కం గ మాట్లాడడం వల్లనో హ లా త్తు గ యేడైనా విన్నప్పుడో యిలా పడిపోవడం జరుగుతునే వుంది. అతనికిదేమీ కొత్త కాదు. కానీ ఈ పూజో యెవరూ లేని ఈ మారుమూల ప్రదేశంలో తండ్రికి యేడైనా ప్రమాదం పంభవిస్తే యెంత చేయాలి? కొత్తగా యీ భావం మెదిలే సరికి పుప్పెనలా దుఃఖం పొంగుకు వచ్చింది. అతను వర్యం మరిచిపోయి తండ్రి శుండెల మీద వాలిపోయి చాపుకునున్నాడు. సాంబశివం కళ్ళు తెరిచి కొడుకు తిరస్సు మీద చేయి వేశాడు. అతని హృదయం తరుక్కు పోయింది.

'లేదురా జయరామ్! నాకేమీ కాలేదు. లేనా విన్ను విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోయేది. మువ్వ... దేవుడు చాలా మంచివాడు. ఎన్నో పువ్వులా నాచేతిలో వుంచేడు. అది యెక్కడ పెట్టాలో తెలియకుండా వుంది. యంత మిథ్యావస్తో నన్ను లాక్కెల్ని పోలాడను కుంటున్నావా పిచ్చివాడా!'

యొక్కళ్ళు వస్తుండగా జయరామ్ తండ్రి కళ్ళలోకి జాలిగా చూసి నిర్భయంగా ప్రశ్నవేశాడు : 'డాక్టి మీకెవరూ లేరా? మిమ్మల్ని ఎదుకునే ప్రంభేలేరా?'

మీరూ నాలాగే ఒంటరివారా డాక్టి'

సాంబశివం వక్కమీదే వొత్తిగలి అటు తిరిగి పడుకున్నాడు. అతని గొంతులో ప్రజ్వరిల్లే అగ్ని తాలూకు రవ్వలు చెదరి వెచ్చగా పడుతున్నాయి జయరామ్ మీద.

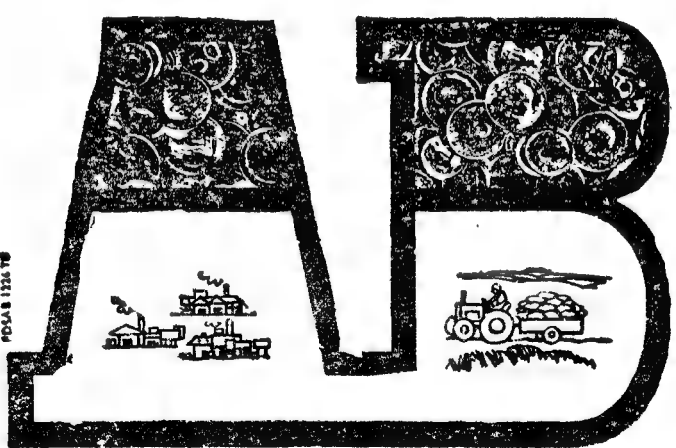
'లేకేం జయరామ్. అందరూ వుండే వారు తల్లి తండ్రి స్నేహితులూ... ప్రాణానికి ప్రాణం యిచ్చిన చిన్ననాటి చెలిమి కత్తె జయ... అందరూ వుండేవారు.' సాంబశివం హృదయం బద్దలాతోంది. గత స్మృతులు అతన్ని కుదిపి కుదిపి కదిల్చి వేస్తున్నాయి. 'నీకు చెప్పకూడదనుకున్నాను యిచ్చాళ్ళా. నేను యంతమంది వున్నా

యెవరికీ కానివాడినయ్యేను. ఆ మూగబాధ భరించే శక్తి నాకు వొక్కడికీ యిచ్చేడు ఆ భగవంతుడు. నిన్ను కూడా ఈ బాధకి తెలిసి తెలిసి యెలా గురిచేయను. యేమైనా సరే యిలాగ నీతో నా గత జీవితం గురించి చెప్పేస్తాను. ఇన్నేళ్ళు వచ్చేయి. నీ అంతటి వాడివి నువ్వయేవు. బ్రతుకు చీకటి చాలా భయంకరమైనది. నీలు చూసుకుని అండు లోకి జొరబడి చుట్టూ వున్న భయంభరి విశిధిని చీల్చేందుకు ప్రయత్నం చేయాలి. యిందుకు తగిన సాధనం పిరికి తనం కాదు జయరామ్... ధైర్యం కావాలి. అర్భకంగా, అబం మనస్తత్వంతో సిధింపగలిగిది యేమి

మోతమా? కొడుకా! బ్రహ్మమోతమే!

లము పరిశ్రమలకు మరియు వ్యవసాయమునకు కావలసిన మూలధనము అప్పుగా ఇవ్వటానికి మావద్ద అవరిమితమైన వనరులు గలవు.
(మీ ఉపనరాలు ఎట్టివైననూ మాతో సంబంధించండి.)

ది ఆంధ్రా బ్యాంక్
లిమిటెడ్
(ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో అంశీకృత ప్రాంతీయ బ్యాంకు)
సెంట్రల్ ఆఫీసు: మద్రాసు జి.కొ.డి, హైదరాబాద్.
1. గోపాలాపురం, కేరళ
2. పాట్నా, బీహార్
3. బెంగళూరు, బెంగాల్

తేడు. వింటున్నావా?

'చెప్పండి దాడి'

'ఇప్పుడు నన్ను పసివాడిగా చూసిందే కాకుండా, విన్నానిధంగా చూసేసికంగా పెరిగినియ్యకుండా చేశాను. యిరవైయేళ్లు నిండిన నువ్వు పసిపిల్లడివంటే నవ్వుతుంది ప్రపంచం. యిక నాగురించి ... జయ నేనూ చిన్ననాటి స్నేహితులం. పరిస్థితు లకి విధిగా తలవొంచి వదేళ్ల వయసులో విడిపోయేం. విదేశానికి వెళ్లిన నేను మీ అమ్మ స్నేహాన్ని పెంచుకున్నాను. మీ అమ్మ కోరినట్లు చేయలేక, సంఘం ముందు పిరికితనమే కాకుండా జయమీద అమరాగంతో మెద్రాసు చేరుకున్నాను'

దైవికంగా జయని కలుసుకున్నాను. యింతలోనే కథ అడ్డం తిరిగింది. మా వాన్న చావు బ్రతుకుల మీద వున్నాడని యిక్కడికి వచ్చేను. జయని నాళ్ల బావ కాళిదాసు తీసుకు వెళ్లిపోయేడు. పూర్వ పుకార్లు విధిగా నమ్మాల్ని వచ్చింది నేను. తిన్నగా లండను వెళ్లాను. అక్కడ చదువులో పడి అయినా మనశ్శాంతి తెచ్చుకోవాలనుకున్నాను. చదువు పూర్తి అయినా నేను వెతుక్కుంటూ, కావాలని కోరుకుంటూ వెళ్లిన శాంతి నాకు దూరం అయిపోయింది. ఏకాకిగా ప్రపంచంలో మిగిలిపోతాననే భయంకర పత్యం నన్ను పీడించి పిప్పి చేయి సాగింది. జయ నన్ను నమ్మించి నీతిమూరి, కొడుకుని కన్నది. అదైనా నేను ఆశ్రయం పొంది పైకి వచ్చిన రాఘవవరాపుగారి దగ్గరే. సంగతి తెలిసే జయ మొహం చూసేంత పౌదయ వైశాల్యం లేక పోయింది నాకు. మీ అమ్మని చేసుకోవడం, నువ్వు పుట్టడం అంతా కలహాదిరి జరిగిపోయింది ... చచ్చిపోయే సమయంలోనైనా జయని నాకెందుకు చేశానీ ద్రోహం అని అడగాలనిపించింది. ఇండియా వచ్చేను.'

'పోతే ఈ ప్రశ్న అడిగిందుకు మెద్రాసు వెళ్లాలనుకున్నాను. కానీ అవసరం లేకుండానే కళ్ల ముందు ప్రత్యక్ష పాక్ష్యం దొరికింది. ఆ పిల్లడు ... జయ కన్నవాడు యిక్కడే వున్నాడు. వాడికి తెలియకపోడు తండ్రి యెవరో...తల్లి యేం చేస్తున్నదీ చెప్పేస్తాడు', సాంబశివం ఆయాసంతో, పుద్రేకంతో రొమ్ముతూడి

ష రి లి ప్త

పోయేడు చాలాసేపు.

జయరావు సొంతం విన్నాడు. సహనంగా తండ్రిమట్టు చేతులు వేసి ఆస్థి యంగా తనవైపుకి తిప్పుకున్నాడు. అతని కళ్లు యేడ్చిన కారణంగా పులికి యెరబడి పోయేయి. అతని మొహంలోకి జాలిగా చూస్తూ అన్నాడు : 'వాడ్డు దాడి. అలా అడిగినందువల్ల మీ కేం ప్రయోజనం చెప్పండి. యెక్కడో ఆ విడ పెళ్లై పిల్లా పాపాతో సుఖంగా భర్త సమక్షంలో కాపురం చేస్తూ వుండివుంటుంది. మీరు ప్రశాంతంగా సాగిపోయే అవిడ జీవితంలో కల్లోలం రేపి అన్యాయం చేయకండి. అవిడకి నచ్చిన మార్గంలో వెళ్లడంలో తప్పేం చేసిందీ.'

సాంబశివం యెదురు రొమ్ములో బాకు గుచ్చినట్లయింది. తలెత్తి ప్రయాసగా కొడుకు మొహంలోకి చూశాడు. పాశ్చాత్య రకాన్ని వంచుకుపుట్టిన అతనితో ఈ భావం కదలడంలో అర్థం యెంతైనా పురుషనిపించింది. స్త్రీతప్పు చేస్తే తిరిగి పెళ్లి చేసుకుంటే సమర్థం చేంతటి శక్తి యెవరికుంటుంది ? తన కొడుకు జయరావు ... సాంబశివం వెర్రిగా చూస్తూండి పోయేడు.

'నాకు తెలుసుకోవాలనుంది, యిప్పుడు, అవిడ యెక్కడుంది దాడి'

'మెద్రాసులో'

'దాడి!', జయరావు కంఠం జాలిగా ధ్వనించింది.

'యేబిల్?' సాంబశివం ప్రశ్నించేడు.

'ఒక్కసారి మనం అవిడని దూరం నుంచి చూసేస్తాం. నేను మీ మృల్ని యెప్పుడూ యేదీకూడా అడిగి యెరగను', జయరావు అలోచనలు సుమారు యిరవై సంవత్సరాల ప్రాయం దాటుతూండగా తన పేరుమీద నిలిచిపోయేయి. తండ్రికి జయమీద వున్న అమరాగం యెటువంటిది ఆ క్షణంలో అతను స్వానుభవమూ, బ్రతుకు పాశాలూ యిలాంటివి యేమీ అవసరం లేకుండానే అర్థం చేసుకోగలిగేడు.

సాంబశివం నెమ్మదిగా జవాబు చెప్పేడు. 'ఔయువనుంది దానికీకూడా. వెడదాం: యింతదూరం వచ్చినవాళ్లం. ఈకొంచెం

దూరం ప్రయాణం చేయలేక పోతామా'

* * *

ఆ నాడు జడ్జిగారింటనుంచి పారిపోయిన మోహన్ అనేక ప్రాంతాలు తిరిగేడు. యెన్నో ప్రదేశాలు చూశాడు. కాశీలో గంగవొడ్డున స్నానం చేశాడు. కన్యాకుమారి వరకూ విరాటూటంగా యాత్ర చేశాడు. యెన్ని చేసినా అతని అంతరాత్మ అతన్ని నిలిదీసి ప్రశ్న వేయక పోలేదు : 'ఏం పనిచేశావ్ వచ్చని సంసారంలో చిచ్చు రేపావు. కన్నకడుపుతో సీసం కుమ్మరించేవు. పెంచుకున్న ప్రేమ లతమీద గొడ్డలిపెట్టువేశావు. యిప్పుడు నువ్వు అనుభవించే సుఖం యెలా వుందో చూడు' మోహన్ కంట తడిపెట్టని క్షణం; సశ్చాత్కాంతో దగ్ధం అయిపోయే నిమిషం లేనే లేవు. చివరకి తెగించిన వాడిలా రైల్వేకి ప్రయాణం అయ్యేడు.

వీధిలో ముగ్గులు వేసేవేళకి మోహన్ యిల్లు చేరుకున్నాడు. తన యింటిని చిన్న పుటి నుంచి అల్లారుమనాద్దగా, కాలుక్రింద మోపుతేనే కందిపోయే విధంగా చూసిన ఆ యింటిని చూస్తూ అలాగే నిలిచి పోయేడు. ఒకప్పుడు నిత్య:ఖ్యాతం పచ్చతోరణంగా వున్న ఆ భవంతి నేడు కళావిహీనంగా కనిపిస్తోంది. చిరిగిన బట్టలు, చూసిన గడ్డంతో మోహన్ ని చూస్తే ఆ క్షణంలో యెవరూకూడా గుర్తు పట్టలేరు. మేడమీదనుంచి తన గదికి టికి పూసల్ని ఆధారంగా చేసుకుని నిలుచున్న జయ వాకిట్లో నిలిచి తమ భవంతినే పరికించిచూసే కుర్రడిని కళ్లువెడల్పు చేసుకుని మరి చూసింది. నందేహం లేదు వాడు...వాడు మోహనే.

'బావా!', జయ కేకవేసింది. క్రింది హాల్లో వున్నక పతనంలో నిమగ్నుడై పోయిన కాళిదాసు తలపైకెత్తి మెట్లు మీద నిలుచున్న జయవైపు చూశాడు.

'భారతీ యిలారా. త్వరగా రావాలి', అంటూనే మెట్లుదిగింది. వంటగదిలోంచి వచ్చిన భారతీ, హాల్లో వున్న కాళిదాసు అర్థంకాని వాళ్లలా చూస్తున్నారు జయవైపు.

యేళ్లు మీదవడగా, వెతలితోటి, మరపురాని తీయని సృష్టితోటి సరిగిపోయిన జయని శరీరం యేమాత్రం కృంగదీయ

తే. తావుగా పొట్టిగా కనిపిస్తున్నది యిప్పుడు. చెంపల ప్రక్కగా వెంట్రుకలు వెరిసిపోయి నలభై మిదవడిన జయని అంతకునుంచిన యేళ్లు పున్నదని మూది రిగా కనిపించేస్తున్నాయి.

భారతి జయనిమలే వెల్లింది. చిక్కి శర్యం అయిపోయిన భారతికి యిరవై యేళ్లు పెంచిన కొడుకు తనకొడుకు కాదనే బాధ మరి పీడించసాగింది. కంఠాన్ని కొంపం పెద్దగిచేసి 'యేటి జయని యెండుకు పిలిచేవు?' అని అడిగింది.

'మరేవీలేదు భారతి పిదిలో మన మోహనుడు నిలిచివున్నాడు. వాడు వచ్చేందుకు తటపటా యిస్తున్నాడు బావా వాడిని యేమి అనవచ్చు అంటే నామీద ఒట్టు.'

కాళిదాసు అప్రతిభుడై పోయేడు. భారతి నివ్వెరపోయి చూడసాగింది. జయ

జయటికివెల్లి 'రా తోపలికి' అన్నది మోహన్ కళ్ళలో నల్లతావం, భయం ఒక దానివెంట ఒకటి క్షణాలం నృత్యం చేయసాగాయి.

'నిన్నెవరూ యేమి అనరు. నేనున్నాను. రా నాయనా అన్నది జయ అతనికి దగ్గరగా వెల్లి భుజంమీద చేయి వేస్తూ. మోహన్ గొంతు పెరిగించుకుని అన్నాడు: 'నన్ను క్షమించు పిన్ని. తెలియక చేశాను. చివరకి కుక్కరిపాట్లు అనుభవించేను. అన్యాయ్యకి, అమ్మకి మనశ్శాంతి లేకుండా చేశాను. నాన్నగారి బ్రతుకు బజారుపాలు చేశాను. నిన్ను...నిన్ను సంహానికి ప్రత్యక్షంగా చూపించేను. యిన్ని చేసి చివరకి అనుభవించేను. నా తప్పులు క్షమించే వుదార స్వభావం మీకు పున్నదనే ధైర్యంతోనే ఈ యింటికి వచ్చేను. మీరు క్షమించక పోతే మళ్ళీ దిక్కులేక దికారిస్తే పిదులు

మట్టుకు వెళ్ళి'.

'అవన్నీ మరచిపో మోహన్. తప్పులు మనుషులు కొంపోతే మానులు చేస్తాయా. యింట్లోకి రా. ఈయిల్లు నీది. నాళ్లు నీ తల్లితండ్రులు. నీ గురించి అవాగ్విశమూ అన్నపానీయాలు మానేసి చిక్కిశర్యం అయి పోయేరు...నాకు యెక్కువగా మాట్లాడే అలవాటుకూడా లేదు...' అన్నది జయ తోపలికి తీసుకువస్తూ.

భారతి చెంపలమీదుగా అశ్రుధార ప్రవహిస్తున్నది. యిన్నేళ్లు మాయం అయిపోయి అస్థివంజరాన్ని తలపింపజేసే కొడుకుని చూడగానే గుండెలుపిండే ఆవేదన వనుభవించ సాగింది.

కాళిదాసు మాట్లాడలేదు. భారతి యేడువెల్లి కొడుకుని గుండెలోకి చేర్చుకుని అతని శిరస్సుమీద చేయివేసి అత్యంత ఆశతో, ఆబగా, ప్రేమతో నిమగ్నసాగింది.

వీనా

Veena.

ఎంబ్రాయిడరీస్

అక్షరలేమమైన ముస్తాబునకు సరికొత్త, అందమైన డిజైనులతో వీనా ఎంబ్రాయిడరీస్ మీకు మేమూ యివ్వగలము. మనోహరమైన ఎంబ్రాయిడరీ వదిగల ఎంబ్రాయిడరీ వస్త్రములు, మరియు శేమలు మీకు పొందగలిగి వానిలోకెల్లా మేలేనవి.

కర్నూటాదివి:
ఎస్. ఎస్. ఎం. బ్రదర్స్ (ప్రై) లిమిటెడ్,
54, వెం. కె. కొమరసాలయం రోడ్, ఆంధ్రా బాండ్ (420 సంఖ్య)

విశాఖ మరియు పూర్వపుట:
గోలి శేషయ్య & బ్రదర్స్,
139, వత్సంత్, విజయవాడ-1.

జయంతి టెక్స్టైల్స్,
32 రాష్ట్ర హౌస్, పోలవో బాండ్, 110 సంఖ్య (వ. ప్ర.)

మిమ్మల్ని వైద్యుల ముందు తగ్గగా
చెప్పవచ్చును. సాధారణ వైద్యుడు మొదటి
తెగకు చెందినవాడు. రోగికి మందివ్వడం
తోనే ఆతని బాధ్యత తీరిపోతుంది. దాన్ని
రోగి తీసుకున్నా, తీసుకోక పోయా—
దానితో విమిశ్రంలేదు. రోగం కుదరక
పోతే 'నేనేం జేస్తాను? నేనిచ్చిన మందు
రోగి తీసుకుంటేనా? మందు తీసుకునే
అక్కర తనకు లేనప్పుడు వైద్యుడేమీ
చెయ్యలేడు' అని సమాధానం చెప్తాడు.

రెండోరకం వైద్యుడు రోగిని పరీక్షించి
మందు యివ్వడమే కాకుండా, ఆ రోగి
హితాన్నికోరి మందు పనిచేసే విధానాన్ని
గురించి, అనుసాహాయులను గురించి రోగి
మనస్సుకు నచ్చే విధంగా చెప్పి, మందు
తీసుకునేటట్లు చేస్తాడు. మొదటి
వైద్యుడికంటే ఈ వైద్యుడు మేలుకదా!

ఎంత నవ్వుచెప్పినా, కొందరు రోగులు
మందు తీసుకోవడానికి వెనకాడతారు.
వైద్యుడి హితోక్తులకు తలవూచి, ఆయన
కనుమరుగు - కాగానే జాషు సేవనతో
అశ్రద్ధ చూపవచ్చు. అట్టిరోగులకున్నా
గుణం కనబడడం కష్టం, అందువల్ల
మూడోరకం వైద్యుడు అవసర మవుతాడు.
ఆతడు రోగికి మందివ్వడంతోనూ, హితాన్ని
ఉపదేశించడంతోనూ తృప్తిపడడు. రోగి
మనస్తత్వాన్ని బాగా కనిపెడతాడు. రోగి,
తాను చెప్పినట్లు చెయ్యడనే సందేహం
తోచినా ఊరుకోడు, బలవంతంగా నయినా
మందు నోట్లోపోసి మింగిస్తాడు, రోగి
రోగం తప్పుకుండా కుదురుతుంది.

ఈ వైద్యుల విధానానే ధర్మప్రబోధం
చేసే గురువులు కూడా మూడరకాలుగా
ఉన్నారు. మొదటి తరగతికి చెందినవారు
కేవలం ధర్మపర్యాసాలను ఇచ్చి తృప్తి
పడతారు. తాము చెప్పినదాన్ని జనం
శ్రద్ధతో విన్నారా? లేదా? తమ హితాన్ని
ఆచరణలో పెడతారా? లేదా? అనే
ఆలోచన వారికి అక్కరలేదు. ఇట్టివారు
మొదటిరకం వైద్యుల వంటివారు. వీరి

ధర్మప్రబోధం

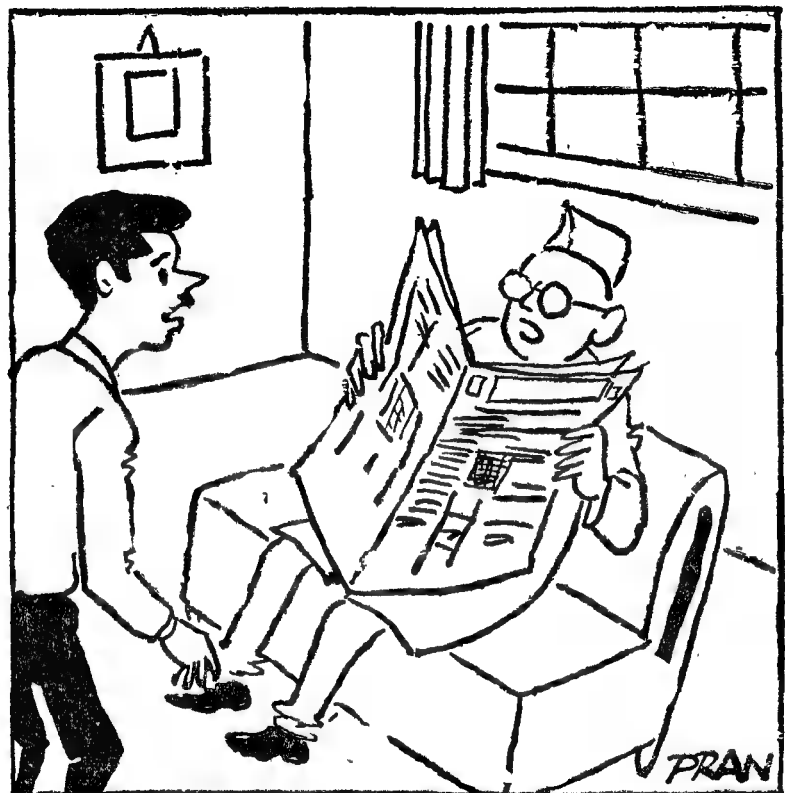
ధర్మ ప్రచారం వల్ల ప్రయోజనం
కానరాదు.

రెండవ తరగతికి చెందినవారు ఉపన్యాసా
లతో తృప్తిపడరు. తమ ఉపదేశాన్ని
శ్రద్ధంగా విననివారికి, దాన్ని ఆచరణలో
పెట్టనివారికి చక్కగా నవ్వుజెప్పి, ధర్మా

తరగతి ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తారు. వీరు
హితైషులయిన వైద్యుల వంటివారు.

ఎంత చెప్పినా, ఎంత హితాన్ని బోధించినా
ధర్మాచరణ విషయంలో శ్రద్ధ చూపని
మొండిఘటాలు ఉండకపోరు, అట్టి వారిని
కూడా వారికి తెచ్చేవారే మూడోరకం
ధర్మప దేశకులు, ఉత్తమబోధకులు. వీరు
ఉత్తమ వైద్యుల కోవకు చెందినవారు.
ఉత్తమవైద్యుడు రోగినోటిలో బలవంతంగా
అయినా మందుపోసి మింగేటట్లు చేసిన
మాదిరిగా ఈ ఉత్తమ గురువు మిక్కిలి
శ్రద్ధ వహిస్తాడు. తాను ఉపదేశించిన
ధర్మాన్ని ప్రజలు అనుసరించక పోయి
గట్లయితే—దివ్యమైన తన శక్తిని ఉపయో
గించి అయినా వారు పద్ధర్మాన్ని అచ
రించేటట్లు చేస్తాడు.

అట్టి ఉత్తమ గురువులను సంపా
దింపుటకే పర్వదా ప్రయత్నింపవలెను.
వారివలన కలుగు ప్రయోజనము ఇంత—
అంత అని చెప్పనలవి కానిది. ●

“ఇండియాని ముస్లిమ్ దేశంగా ఎందుకు ప్రకటించకూడదు, అందువలన భవిష్యత్లో
జరిగే ముస్లిమ్ సమావేశాలలో మనవి బహిష్కరించడం జరిగిందా!”

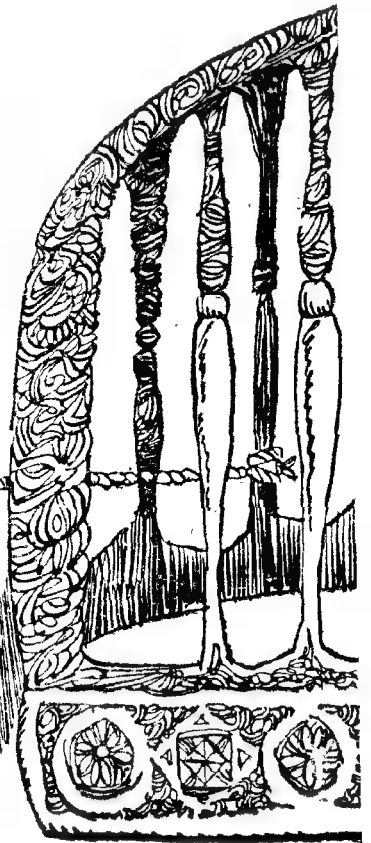

కర్క

పత్రికామసీత

బొమ్మ: శ్రీ బాసు

‘ఎందాకా నేమిటి ప్రయాణం?’ ప్రయాణ సన్నాహంలో వున్న రావుగారిని అడిగింది మిసెస్ సుశీలారావుగారు.

‘ఇక్కడికే గుంటూరు!’ ముక్తసరిగా నమాధానం చెప్పారు రావుగారు.

‘అహ! రిటైరయింతర్వాత ప్రయాణాల సరదా ఎక్కువై నట్టుండే. అంత కొంపలు మునిగే రాచకార్యం ఏముండక్కడ’ అడిగింది ఆవిడ.

‘అబ్బే మరేంలేదు. పెన్షన్ చాలుట కాగితాలు కొన్ని కావాలి వుచ్చింది అందుకని...’

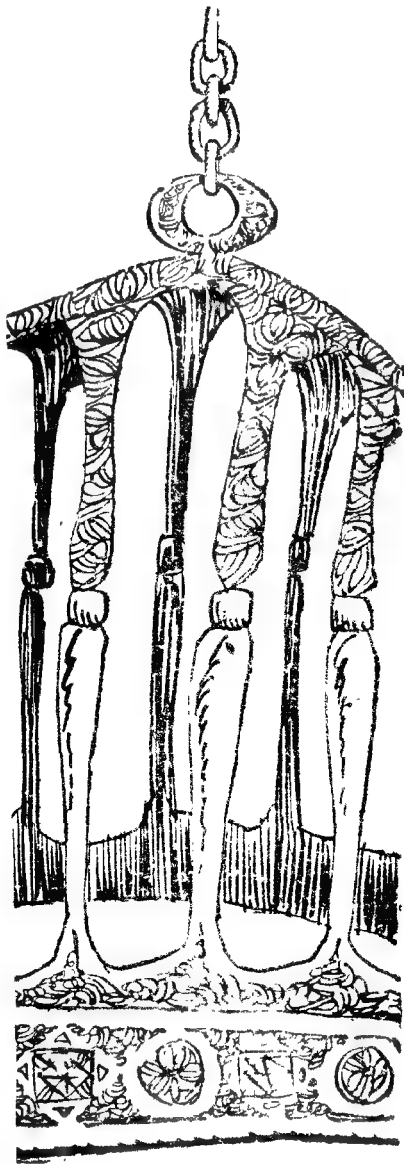
ఈ నమాధానం ఆవిడకు తృప్తి కలిగించినట్లుంది. అందుచేత రావుగారి

మాట పూర్తికాకుండానే ‘ఎప్పుడొస్తారేం’ అన్నది.

‘ఒకటి రెండురోజుల్లో వచ్చేస్తా’ అన్నారాయన.

సాధారణంగా రావుగారు ఏ కనిమీదనైనా సరే ఇంకోవూరు వెళ్లాలి వచ్చివున్నాడు

సగీర్వాసుతో పుండగానే ఏదో పని కల్పించు
కొని గుంటూరు వెళ్దామని అనుకొన్నా
రాయన. కాని అది సంభవించ లేదు.
ఆయనకు గుంటూరు చేరుగల రావ
కార్వాయ ఏమీ తపని అవిడకు బాగాలెయను.
కనీసం ఆ ప్రాంతాలతో ఆయనకు సన్ని
హితులైన బంధువులవరూ లేదు. ఒకవేళ
వున్నా ఆయన ఒక్కరూ వాల్గింటికి
వెళ్లటానికి ఏలులేదు. అవిడ కూడా
పుండాలిందే.

అయితే ఇప్పుడు మంచి అవకాశం లభించింది. 'పెన్షన్స్కు సంబంధించిన కాగితాలు' ఆయన చాలా జాగ్రత్తగా ఆలోచించి అడిగిన అబద్ధం. ఆయన రిటైర్మెంట్ కనీసం వెళ్లినా కాలేదు. అప్పుడే పెన్షన్స్ సంగతి ఎవరు చట్టంను కొంటారు. ఇంకో ఏడాదిలోనూ తన చేతికి పెన్షన్ వస్తుందన్న ఆశ ఆయనకు లేదు.

తనతో కూడ అవిడ ప్రయాణమవుతుం
దేమిని రావుగారు ఎంతో భయపడ్డారు.
ఎందుకంటే ఆయన వుద్యోగం చేసే
రోజుల్లో కాంపుకు కూడ అవిడ తనతో
రావాలిందే. ఇప్పుడు తనకు ప్రభుత్వం
వారు టి. ఎ. డబ్బులు ఇవ్వటం లేదు.
కాబట్టి అవిడ రాకపోవచ్చు అనే ఆశ
ఆయనకు మిగిలింది.

అవిడ నిజంగా రావటం లేదని తెలిసిన తర్వాత రావుగారి ఆనందానికి అవధులు లేకపోయాయి. ఆయనకు ప్రపంచం అంతా అపొద్దకరంగా కనిపించింది. ఆయనకు నిజంగా స్వతంత్రం వచ్చి నట్లుగా భావించారు.

రైతెక్కుతూనే కిటికీదగ్గర న్నలం
 నిన్నుకొని మరీ కూచున్నారు. ఆ తర్వాత
 తీరిగ్గా రైలు స్టేషన్ పారంపీడి అంద
 చందాలను తిలకించేటంతలో దగ్గర్లో
 వేరుశనక్కాయలు అమ్మేవాడొక్కడు కన
 పడ్డాడు. వేరుశనక్కాయలంటే ఆయునకు
 చాల ఇష్టం. అయితే వాళ్ళ వాన్నగతికి
 అసంతోషం వరకు అనన్యం. అంచేత అది
 ఆయునకు అందని ప్రానివశే అయ్యాయి.

చిన్నప్పుడొకసారి ఆయన వాళ్ళను
ఇచ్చిన కాసితో వేరుకెనక్కాయలు
కొనుక్కుబోయారు. ఆ విషయం వాళ్ళ
నాన్నగారికి ఎలా తెలిసిందోగాని ఆయన
‘ఇంకొసారి వేరుకెనక్కాయలు కొన్నట్టు
తెలిస్తే దొంగి చీ రేస్తాను వెధవా’
అన్నారు. ఆయన అన్నంతవని చేయగలడు
కూడాను. ఆయన ఛండశాసనుడు. ఆయన
మాటకు ఇబ్బంలేకాని ఆయన పనిచేసిన
మూర్ఖత్వంగాని తిరుగుండేది కాదు.

వేరు శైవశాస్త్రములు అమృతవాడు దగ్గరకి రాగానే ఓ సావలా వేరు శైవశాస్త్రములు కొన్నారు. వాడా కొయ్యల్ని పొడుగాటి పొట్లంతో కట్టి ఇచ్చారు. కొయ్యలు తిందాముకాని కంపార్టు మెంటు లోపలన్నె పుక్కు తిగారు. ఇప్పుటివరకు ఆయన గమనించలేదు గాని కంపార్టు మెంటులో ఆయన కొక ఇంకా ఇద్దరు ప్రయాణీకులున్నారు. వాల్లిద్దరూ కుతూహలంగా రావుగారి కేసి చూస్తున్నారు. కొయ్య వలిచి గింజ నోట్లో వేసుకుందామనుకున్న రావుగారు ఒక్క క్షణం ఆగారు. వాల్లిద్దరూ ఎందుకటా చూపారు. ఒకవేళ సమ్మక్కాసు కంపార్టు మెంటులో వేరు శైవశాస్త్రములు తినటం గౌరవ భంగమా! వాళ్ళేమన్నా అనుకుంటారేమో! ఓ టైల్ రై పోయిన వ్యక్తి చిన్న పిల్లాడిలా వేరు శైవశాస్త్రములు తినటం అనవ్యంగా వుంటుంది కాబోలు. వాళ్ళ కేసి మాటిగా చూడటానికి ధైర్యం చాలలేదు. తినబోతున్నవాడల్లా ఆగిపోయి పొట్లాన్ని పక్కనున్న వంటిలో పెట్టేశారు. 'ఈ వేరు శైవశాస్త్రములు ఆయన వెళ్ళేచోట ఒక అబ్బాయికి ఇవ్వటానికి తీసుకు వెళుతున్నాడు' అని ఆ ఇద్దరూ అనుకోవాలని ఆయన పుడేశం.

రావుగారు తిరిగి కిటికీలోంచి బైటకు
చూస్తూ దూచున్నారు. అప్పటికి రైలు
వేగం వుండుకుంది.

వేరుశనక్కాయలు తినుటానికి విలులేక
పోయిందే అని ఆయన మనసు పీకుచూనే
వుంది. విశానికి తమ చేద్రాచుకున్న

ఏ విని నవ్వరా జరిగిందెల్లదా అయ్యోకటి
తలిస్తే దేముడుకాక పోవచ్చుగాని తండ్రి,
భార్యమాత్రం వేరొకటి తంజేవారు. అస
లాయన డి. వి. ప్యూవగానే 'లా' చదు
వుదా నుకున్నాడు. ఆ రోజుల్లో స్టీడ
ర్లకు మంచి గౌరవం, హాదా వుండేవి.
కాని రావుగారి భవిష్యత్తు గురించి వాళ్లు
వాస్తవంగా అంతకు ముందే ఒక పథకంవేసి
సిగ్గుపరిచారు.

ఆ పథకం ప్రకారం రావుగారు సబ్ కలె
క్టరుగారి ఏకైక పుత్రుడిని పెళ్లిచేసు
కోవాలి. మామగారు అల్లుడికి రెవిన్యూ
డిపార్టుమెంటు వుద్యోగం ఇప్పించాలి. రావు
గారి ఇష్టాయిష్టంతో నిమిత్తం లేకుం
డానే ఆ పథకం అమలు జరిగిపోయింది.
తండ్రిగారి శిక్షణతో తనకేం కావాలిందీ
తనకన్నా తలిదండ్రులకే ఎక్కువ తెలుసు
ననే విషయాన్ని బాగా ఆ కలింపు చేసు
కున్నారు. అయినా ఈ వివాహానికి తద్యరా
రాబోయే రెవిన్యూ డిపార్టుమెంటు వుద్యో
గానికి తన అయిష్టాన్ని సూచనప్రాయంగా
వ్యక్తం చేశారు రావుగారు. వాళ్లు నాన్న
గారు గంయ్యమన్నారు. 'బోడితెలివితేటలూ
మవ్వు. నీకు వుద్యోగం గురించి ఏం తెలు
సంట అసలు? నోరు మూసుకుని చెప్పి
నట్టు విను' అన్నారాయన.

కోరిక

వివాహమయిన మరుక్షణమే రావుగారి
సభ్యత్వము గురించి పిలిచి 'మాడు వాయనా
వాకు ఒక్కగా నొక్కపిల్ల. దాని ఇష్టానికి
వ్యతిరేకంగా మా ఇంట్లో ఏవని జరగదు.
దానిమనసు ఏ మాత్రం కష్టపడినట్టుని
పించివా మేమెవరము సహించలేము. ఎట్లా
మానుకుంటావో మరి' అన్నారు.

రైలు రా జ మం డ్రి లో ఆగింది.
'వీల్లద్దరూ ఇక్కడ దిగిపోతే బాగుండును
వేరుకెనక్కాయలు తినవచ్చు' అనుకున్నారు
రావుగారు. వాళ్లు దిగలేదు సరికదా ఇంకో
మనిషి వచ్చి ఎక్కాడు. ఆ వచ్చి నాయన
రావుగారిని పరికిరించాడు 'ఎందాకానేటి'
అంటూ.

'ఇక్కడికే గుంటూరు, మీరో' అన్నారు
రావుగారు మర్యాదకు. 'పాదరబాదు'
అన్నాడాయన.

కంపార్టుమెంటులోవున్న ఇద్దరూ తనకు
తెలిసినవాళ్లు కాదు. వాళ్ళనుసుకుంటే
తనకేం వేరుకెనక్కాయలు తినేస్తాం అను
కున్నారు ఇప్పటివరకు రావుగారు. కాని
మూడోమనిషి కొంచెం ముఖపరిచయం గల
వాడవటంచేత ఆపని చేయటానికి సాహ
సించలేక పోయారు.

తారకమైన ఆటంకాలు, తాళబంకాలు
అయినకు కొత్త కాదు. వివాహమైన
కొత్తలో సినిమాకు వెళ్లటం విషయంలో
పేచీనచ్చింది ఇద్దరికీ. భర్తగా తన ఆధి
క్యత నిరూపిద్దామని ఏమైనాసరే 'మూల
పిం' చూడటానికి వీలులేదు 'కృష్ణ
రాయబారం' నాటకం చూద్దాం అన్నా
రాయన.

అంతే, ఆతర్వాత పరిస్థితులు చాలా
తీవ్రంగా పరిణమించాయి. సన్నిహితు
లందరిచేత చివాట్లు తిన్నారాయన.
అప్పట్నుంచి మామగారింట్లో రావుగారికి
గల స్థానము, గౌరవమూ క్రమక్రమంగా
దిగజారుతూ వచ్చాయి. ఆరోజునుంచి
ఆయన ఏనాడూ భార్యమాటకు ఎదురు
చెప్పలేదు. మొదట్లో తండ్రికట్టుడినుంచి
దూరంగా వెళ్తున్నామగదా అని సంతో
షించారాయన. ఆయన ఎన్నో పథకాలు వేసు
కున్నారు. తన వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చి దిద్దు
కునే అవకాశం లభించిందను కున్నారు.
కాని తండ్రి కట్టుడితోనైనా కనిపించే
అప్యాయత, ప్రేమ మామగారింట్లో
చాలా మాత్రంగానైనా గోచరించ లేదా
యనకు. ఆ ఇంట్లో ఆయనక ఆట
వస్తువు. చెప్పినది తుచ. తప్పకుండా
వ్యూతమే చేయటం చేతనయిన బొమ్మ.

కాని...ఎందా అయిపోయిన ఆయన జీవి
తంతో ఒకే ఒక ఒక్కాసీమ్మ. కలలాగ గడిచి
పోయిన రోజువి. గుంటూరులో గడిసిన
ఏడాదిన్నర ఆయన ప్రౌఢయంత రాఖాల్లో
పదిలంగా భద్రపరచుకున్న జ్ఞాపకాలు.
ఆ జ్ఞాపకం పుటలను ఎప్పుడూ తిరగే
మానే వుంటారు. అంతకు మించి ఆయన
చేయగలిగిందేమీ లేదు.

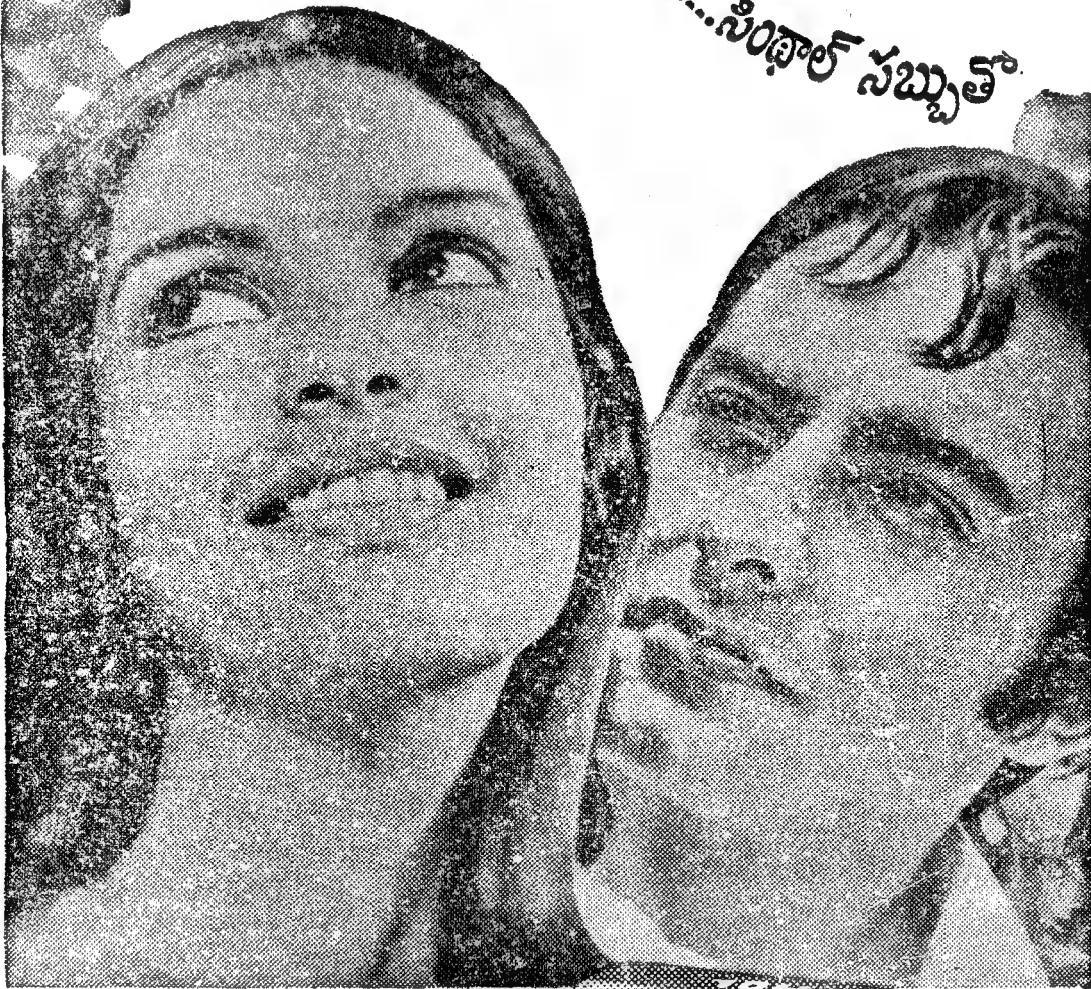
రెవిన్యూ ఇన్స్పెక్టరుగా ఆయన్ను
గుంటూరు బ్రాన్స్ ఫర్ చేసారని తెలియ
గానే 'నేనా దరిద్రపు పూరికి ఛస్తే రాను'
అన్నది ఆయన భార్య.

గుంటూరులో రావుగారు మర్రిపోతేని
సమాల గంధిపార్కు, అరండల్ పేట,
బాంబే టాకీసు, రత్నహాలు, కొత్తపేటలో
రాజమ్మ భోజనహాలు. అసీసు లేనప్పుడు,
వీమీ తోచనప్పుడు, ఎక్కడైనా తిరుగు
తూనో ఏదైనా సినిమాగాని, నాటకంగాని
చూస్తూనో లేకపోతే గంధిపార్కులో
గోళ్లు గిల్లుకుంటూ కూర్చోటమో చేస్తూ

నిన్ను చూస్తుంటే కొంత మనశ్శాంతిగా ఉండే
గంగాళం. నిన్ను చూస్తున్నంత సమయం
భయంలేకుండా హాయిగా ఉండే ప్రాంతం

పౌండర్లము మరియు తాజాదనపు భావన... సింథాల్ సబ్బుతో

మీ కోసము... అపూర్వమైన పౌండర్లము, రోజంతా
ఆకాదనము... రెండు విధములుగా పనిచేసే సింథాల్ సబ్బుతో.
సింథాల్ లో ప్రపంచములో తెల్ల ఎంకో తాగుగా పనిచేసే
క్రిమివాని జి-11 (హెక్సాక్లోరోఫిన్) ఉంది.

జి-11 గల సింథాల్ మాత్రమే మిమ్మల్ని అందముగా
తాళా ఉంచగలది

సింథాల్ నిజంగా దుర్గంద నివారిణి సబ్బు

Interpub/GS/20 Te

వుండేవాడు. రాత్రి వినిమిది గంటలకు రాజమ్మ హోటల్లో భోజనం గదికి చేరుకునేవారు.

రైలు విలార్డ్స్ ఆగింది. స్టాల్ ఫారం నుండి జనం చాలామంది వున్నారు. రావు గారి దుప్పటి ఒక నల్లటి అమ్మాయిమీద పడింది. అమ్మాయి తన పక్కం పొర్లుమెంటులో ఎక్కడానికి (వయస్య) పోయింది. ఆ అమ్మాయిని చూడగానే రాజమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చింది.

ఆ రోజుల్లో రాజమ్మ కూడ ఇట్లాగే వుండేది. ఇప్పుడెట్లా వుందో. అవిడ భర్త కొంచెం వెర్రిశాగులవాడు. అంచేత అవిడే మొగపని ఆడపని చేసుకోవలసి వచ్చేది. అతనుమాత్రం హోటలు అరుగుమీద వచ్చే పోయే వాళ్ళని చూస్తూ కూచునేవాడు.

రాజమ్మ తనంటే మొదటినుంచీ ఎంతో అభిమానం చూపించేది. గుంటూరు కారం తను తినలేక పోయేవాడు. అందుకని కారం తక్కువ వేసిన పదార్థాలు తనకోసం తీసి వేరే పెట్టేది. తను ఎంత ఆంధ్రంగా భోజనానికి వచ్చినా విసుక్కుకుండా అన్నం పెట్టేది.

ఈ అభిమానాన్ని పురస్కరించుకొని

కోరిక

తనే తొందర పడ్డాడో లేకపోలే అవిడే తనని ప్రోత్సహించిందో తన కిప్పుడైతే జ్ఞాపకం లేదుగాని అవిడ తన కక్కడ భార్యలేని లోటు తీర్చింది.

ఈ విషయం స్మరణకు రాగానే రావు గారికి కొంచెం సిగ్గు వేసింది చిరునవ్వు వచ్చారు. ఇప్పుడెట్లా వుందో! తనని గుర్తు పట్టుందో లేదో! అదేం ఆలోచన? ఎలా మర్చిపోగలదు?

తొందరగానే తనను తిరిగి కాకినాడ ట్రాన్స్ఫర్ చేసారు. తర్వాత ఆయన నెప్పుడూ గుంటూరు వెళ్ళలేదు.

తనతోపాటు రాజమ్మ హోటల్లో భోజనం చేసిన తోటి గుమాస్తా ఒకాయన ఉత్తరం రాస్తూ రాజమ్మకు మొగపిల్లవాడు పుట్టి నల్లుగా తెలియ చేసాడు. ఆయన చాలా సంతోషించాడు. అయితే ఆ పుత్రాహున్ని ఆయన మనసులోనే ఆటే పెట్టుకోవాల్సి వచ్చింది.

తనకిప్పుడు మొగపిల్లలు లేరు. ఉన్న ఇద్దరూ ఆడపిల్లలే. మనవడి కోసం కంస రించి మామగారు ఆ కోరిక తీరకుండానే కాలం చేసారు.

గుంటూరు చేరేవరకు ఆయన మనస్సులో రకరకాల పూపాలు మెదలసాగాయి. రాజమ్మ ప్రస్తుతం ఏవిధంగా వుంటుందో నాహించేరు. ఆమెతో సంభాషణ ఎట్లా మొదలు పెట్టాలో మిగిలిన విషయాలు ఎట్లా మాట్లాడాలో రకరకాల సంభాషణలను నాహించి అందులో తను బాగా వుండను కున్న సంభాషణను రెండుమూడుసార్లు మనసం చేసుకున్నారు.

అయితే తను కుర్రవాణ్ణి ఎట్లా పరికిరించాలో ఆయనకు తెలియలేదు. తను తీసుకు వచ్చిన రెండువేల రూపాయలు తీసుకునేందుకు అవిడ అంగీకరిస్తుందో లేదో! అప్పుడావిడను ఏవిధంగా ఒప్పించాలి అన్న విషయాలు ఆయనకు తీరివి సమస్యగానే మిగిలిపోయాయి.

ఈ రెండువేల రూపాయలు ఆయన ఒక విధాదిగా పోగుచేసిన డబ్బు. ఈ విషయం తన భార్యకు కూడా తెలియకుండా జాగ్రత్త పడ్డాడాయన. తన అభిమానాన్ని వ్యక్తం చేసేందుకు ఇంతకంటే మరో మార్గం కనపడ లేదు. ఇంకొన్న ఎక్కువగా గానీ, మరోవిధంగా గానీ తన అభిమానాన్ని ప్రేమను వ్యక్తం చేయటం చేతగాని వ్యక్తి తను. అట్లాగని ఏమీ చేయకుండా పూరుకునేందు బాధ్యత మనకు అంగీకరించ లేదు. అందుకేనే ఈ ప్రయాణం.

ఆయనకు తెలిసిన గుంటూరుకు ఇప్పుడు చూస్తున్న గుంటూరుకు గరితేడా ఆయన్ను అశ్చర్యంలో ముంచి వేసింది. రాజమ్మకూడా ఇట్లాగే చూసిపోయిందా ఏం! అనుకున్నారాయన.

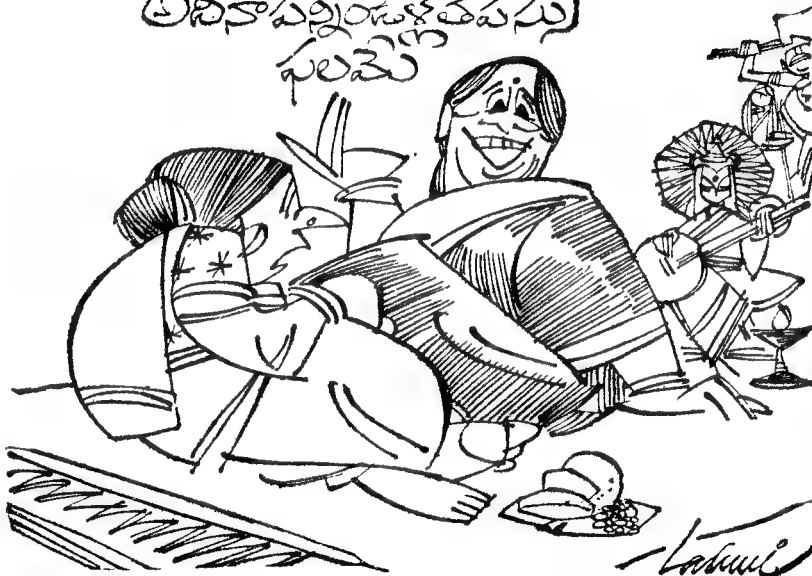
హోటల్లో సామాను పెట్టి తనకు తెలిసిన దార్లను గుర్తు చేసుకుంటూ కొత్త పేటకు నడిచి వెళ్ళారు.

అదివరకటి రాజమ్మ హోటలు సొనే ఒక పెద్ద భవనం వున్నది అక్కడ హోటలు వున్న గుర్తులేం లేవు. ఒకచోట రాజమ్మ ఇక్కణ్ణుంచి వెళ్ళి పోయిందేమో నన్న ఆలోచన ఆయనకు మొదటిసారిగా స్ఫురించింది.

దగ్గర్లోవున్న ఒక కిల్లి కొట్టువాణ్ణి అడిగారు. రాజమ్మ హోటలు గురించి.

‘ఆ ఇల్లెనండి, అవిడ హోటలు ఎత్తేసి చాలా రోజులుయింది. ఇప్పుడావిడ కొడుకు పుగకు వ్యాపారం చేస్తున్నాడుగా’

మా ఆయనకి ప్రహేళిక వచ్చిందంటే
అదికా పన్నింట్లో ఉపస్థు
ఫలమే

అన్నాడు కిర్లీకొట్టు అసాహి:

రావుగారిలో ఏదో తెలియని భయం ఆవేశించింది. ఒక క్షణం తటపటాయిం చారు. అయినా ధైర్యం కూడగట్టుకుని ఆ ఇంటికి వెళ్లి తలుపు తట్టారు.

ఒక కుర్రవాడు తలుపు తీసి లోపలికి వచ్చి కూర్చోమన్నాడు. లోపలికి వెళ్లి ఒక సోఫాలో కూర్చున్నారు రావుగారు. ఆ గది అంతా ఖరీదైన సామాన్లతో చాలా ఆధునికంగా అలంకరించబడి వుంది. ఆ వాతావరణం పరిశీలించిన మీదట ఆయనలో ఆవేశించిన భయం ఎక్కువైంది.

రాజమ్మ మనుమలు కొద్దోలు ఇద్దరు పిల్లలు వచ్చి ఆయనకేసి తదేక దీక్షగా చూస్తున్నారు. రావుగారు నవ్వుటానికి ప్రయత్నించారు. వాళ్లను దగ్గరకు రమ్మనిపిలిచారు. వాళ్లు ఏమీ మాట్లాడకుండా అట్లాగే చూస్తూ నిలుచుండిపోయారు.

'ఎవరు కావాలండీ' అన్న పిలుపు ఆయన్ను ఈ లోకంలోకి తీసుకు వచ్చింది.

గుమ్మానికి అనుకుని రాజమ్మ నిలుచుని వున్నది.

రావుగారికి సమాధానం ఏమీ చెప్పాలో తోచలేదు. పైగా ఆయన పూహించని ప్రశ్న ఇది. తనకు అఖండమైన స్వగతం లభిస్తుందని, తనను చూడగానే రాజమ్మ 'మీరా! రండి, రండి' అని ఆశ్చర్యంతో ఆహ్వానిస్తుందని ఊహించారేగాని, ఇటువంటి ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పనని వస్తుందని అనుకోలేదు.

ఎదురుగుండా సాక్షాత్తు రాజమ్మ మంచుని వుంది. తను ఊహించిన రాజమ్మకు ఈవిడకు చాలా తేడా వుంది. నెరుస్తున్న జాబ్బు; తెల్లటి చీర, వంటినిండా నగలతో వున్న ఆవిడను చూసి రావుగారికి నోటమాట రాలేదు.

'ఎవరు కావాలండీ' అని అనిదే మళ్లా అడిగింది.

'అబ్బే! ఏం లేదు; మంచి కాకినాడ; నేను ఇదివరలో ఇక్కడ పనిచేసిన రోజులో మీ హోటల్లో భోంచేసేవాడిని; పనిమీద ఈ పూరొచ్చాను; పూరికే చూపి పోదామని...అంతే' అన్నారాయన.

'అట్లాగా; వంతోషమంది. ఏదో బోటి వారి దయవల్ల ఈ వాడిట్లా వున్నాం' అన్నది అవిడ.

తరువాత ఏం మాట్లాడాలో రావుగారికి తోచలేదు. ఆయన పూహించుకున్న సంభాషణ మర్చిపోయారు. అవిడ తనను గుర్తించిందో లేదో తెలియదు. గుర్తించి కూడా సాత జ్ఞానకాలను గుర్తు చేసుకోకుండా వుండాని ప్రయత్నిస్తోందా; అనేది అర్థం కాలేదు. జీవితంలో చివరిసారి తన ఓటమిని అంగీకరించక తప్పలేదు రావుగారికి.

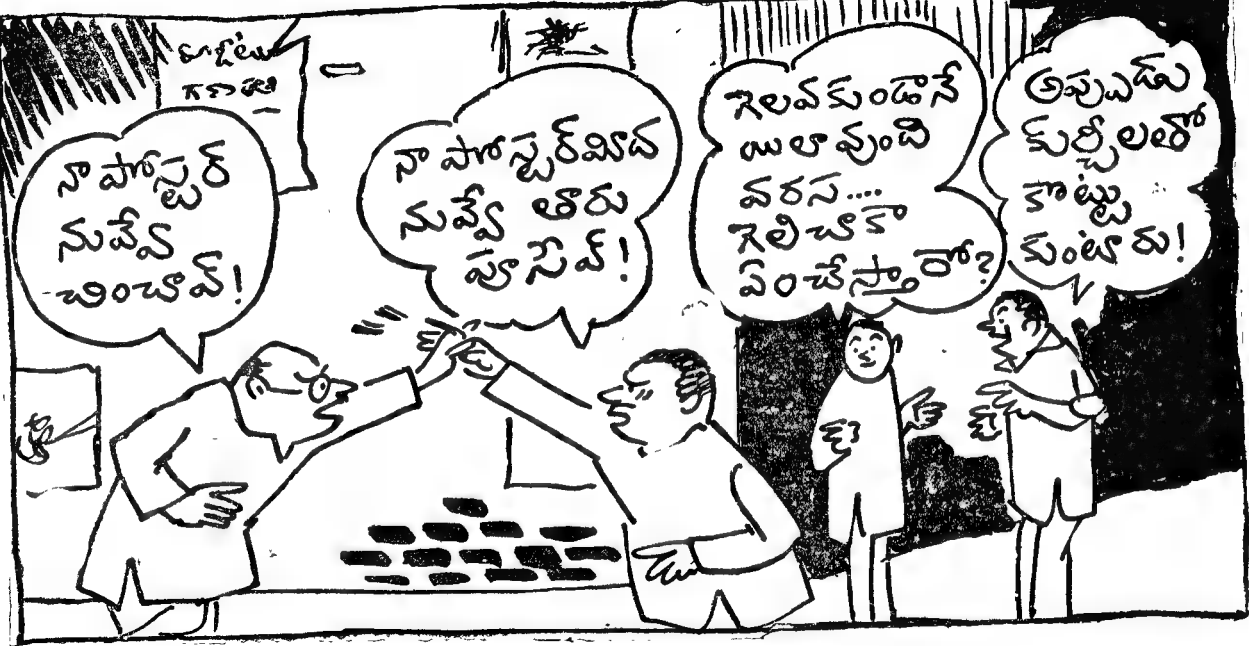
రెండు నిమిషాలు భారంగా గడిచిపోయాయి.

'వస్తానండీ' అని లేచారు.

విధిలోకి వచ్చి నాలుగడుగులు వేసాక తను ఆ ఇంటాల్లో హెండుదాగ్ మర్చిపోయినట్లు గుర్తుకు వచ్చి వెనక్కు వెళ్లారు.

తను ఇండాక చూసిన ఇద్దరు పిల్లలూ తన సంచితోని వేరుకెనక్కాయల పాట్లలో తీసుకుని కాయలు పంచుకుంటున్నారు.

మునిసిపల్ వ స్త్రీల కాలాహలం...

గమనిక

ఉత్తరాల కిద్దికకి రాసేవారు ఈ కింది నియమాలు పాటించాలని మనవి:

1. ఉత్తరాలు వీలయినంత చిన్నవిగా ఉండాలి
2. రాసేవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఇవ్వాలి
3. ఇంగ్లీషు లిపిలో ఉత్తరాలు రాయరాదు
4. కాగితానికి ఒకవయపుననే రాయాలి.
5. ఏరాలోనే రాయాలి. —సం॥

అండియాలో ఇచ్చే మొదటిది

35mm హామ్ పీసీ ప్రాజెక్టర్, ఇంటిలోనే అవైట్ మనిషా చూచి అనందించండి. బార్నిలేజ్ ఎలక్ట్రీసిటీతో, సాధారణ గదిలోనే స్క్రీన్ మీద మీరు కోరి చిత్రముల కదలిక చూడవచ్చును. చిరుగా వారి వలన, అత్యున్నత సినిమా హాల్ లో చూడేట్లే వుండును. స్పెషల్ క్యాలిటీ రూ. 40. ఒక పీరింగ్ రీలు ఉచితం. అదన పీరింగ్ మీటరు లోరు రూ. 1/-

SUPER SALES (A. P. M.—40)
P. B. 1105, Delhi.

వాయిదాల చెల్లింపు పై ట్రాన్సిస్టర్

రూ. 285/- వెలగల వనం చ ప్రఖ్యాత 'నేషనల్ డిలక్టో' 3 బ్యాండ్ ఆర్ వరల్డ్ రేస్టోయర్ గ్రాఫిక్స్ వలెంతు రూ. 10 వెంతుక వెల్లింది పొందండి. ప్రతి గ్రామమునకు, వట్టుణమునకువండు వచ్చే వేదే ప్రాయుండి

IMPEX INDIA (WAP)
P. B. 1045, DELHI-6.

వార్తలం

7-11-1969 శుక్రవారం మొదలు

13-11-1969 గురువారం వరకు

మేషం : అన్ని వ్యవహారాల్లోను మీ శ్రమకు తగిన ఫలితం లభిస్తుంది. ప్రయోజనం గల పరిణయాలు యేర్పడతాయి. వారం ఆఖరులో ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. అందోళన కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

పుష్యం : ప్రతి వ్యవహారంలోను మీకు యేదో ఒక సంఘటన కలుగుతుంది. వృత్తిలో శ్రమమీద అనుకూలత లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు. సాటివారికో గౌరవం లభిస్తుంది. ప్రయాణాలో చనలు చేస్తారు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సాటి వారితో వాదప్రతివాదాలు తగవు.

మిథునం : వ్యాపారంలో మీ ఆలోచనలకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారం ఆఖరులో యితరుల నిమిత్తం మీరు శ్రమకు గురి కాగలరు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో వికాకులు యేర్పడతాయి. రైవకార్యాల నెరవేరుతాయి.

స్త్రీలకు : సాహిత్య కళారంగాల్లో వ్యాధి లభిస్తుంది. అడంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

కర్కాటకం : సామాన్యమైన వసులకు కూడా చేషమైన కృషి నేరువలసి వస్తుంది. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. పుణ్యకార్యాల చేస్తారు. వారం ఆఖరులో వృత్తిలో అధ్యయనం బాగా ఉంటుంది. విద్యా రైజ్జానిక రంగాల్లో మీ కృషి ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు : బంధువులకు సహాయం చేస్తారు. సంతానానికి స్వాగతం లభిస్తుంది.

సింహం : పుత్రి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. రాజకీయ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. అనుకూల వార్తలను వింటారు. వారం ఆఖరులో స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ఇతరుల మీద ఆధారపడి యే వ్యవహారాల్లో ప్రారంభించడం తగవు.

స్త్రీలకు : రైవకార్యాల నెరవేరుతాయి. వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కన్య : మీ మంచితనమే కొన్ని వ్యవహారాల్లో అనుకూలము సాధించ గలదు. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. వారం ఆఖరులో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వ్యాపారంలో సాయం పొంది యెదుర్కొని లభిస్తుంది. సాధించ గలదు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

తుల : అన్ని వ్యవహారాల్లోను అనుకూలమైన వార్తలు వస్తాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వ్యాపారంలో అధ్యయనం బాగా ఉంటుంది. వారం ఆఖరులో రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు. భాగస్వాములలో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు : కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతోషకరంగా ఉంటాయి. వివాద వస్తువులు కొంటారు.

పుత్తికం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు శ్రమ పడినా, ప్రయోజనం ఉండదు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది. వారం ఆఖరులో వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవ ప్రాణాలు బాగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

ధనుస్సు : పుత్తి వ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వారం ఆఖరులో మీ లాలాకు వస్తువులపై సహారం ఉంది. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు : మాతన విషయాలు తెలుసుకొంటారు. కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

మకరం : వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల సంభాషణలను జరుగు గలదు. స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సాటివారికో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. వారం ఆఖరులో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభించ గలవు. విద్యా రైజ్జానిక రంగాల్లో మీ కృషి రాజిస్తుంది.

స్త్రీలకు : వివాద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. రైవకార్యాల నెరవేరుతాయి.

కుంభం : వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. అధికారుల వలన ఐదగు వలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరుతాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లో మీ ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు : మాతన విషయాలు తెలుసుకొంటారు. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మీనం : సమీపవారివల్ల యిబ్బందులు గురి కాగలరు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. అందోళన కలుగుతుంది. వారం ఆఖరులో వృత్తిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. ప్రయాణాలో చనలు చేస్తారు.

స్త్రీలకు : ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. అలలకర వస్తువులు కొంటారు.

—మహేశ్

ఒకే ట్యూబుతో ఐదు రకాల ఫినిష్లు!

- దివిధోపయుక్తమైనది - ఒక ట్యూబును వివిధ అవకాశాలలో చేసే పెయింట్ తో వాడవచ్చును. వెంటనే మీకు వచ్చిన ఫినిష్లు - అద్దము వంటి మెరుగు, మందమైన మెరుగు, మేట్ (తళతళలాడని) మెరుగు, హేచర్, సెటారిక్ వంటి ఫినిష్లు - వసాయి.
- వీటికి అవకాశాలలో చేసే పెయింట్ ను ఎంచుకోండి: సింథెటిక్ ఎనామిల్, ఆక్రిలిక్ ఎస్టర్, వెజిటబుల్

వార్ ఫినిష్, సింథెటిక్ మేట్, హేచర్ మరియు సెటారిక్ మరియు ఆక్రిలిక్ వాషెబుల్ డిస్ పెంషన్.

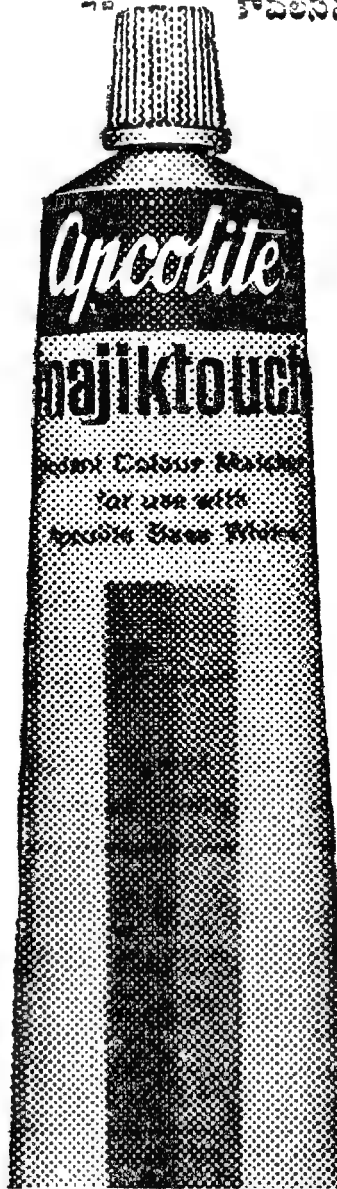
- కావలసిన రంగు తక్షణమే తెచ్చేది మేజిక్ టచ్.

మేజిక్ టచ్

కావలసిన రంగును తక్షణమే తెచ్చేది

ఎక్కడ రంగు కావాలెనో
అక్కడ
ఏషియన్ పెయింట్స్

ఏషియన్
పెయింట్స్

APOLITE & SONS, A. 1924 TEL.

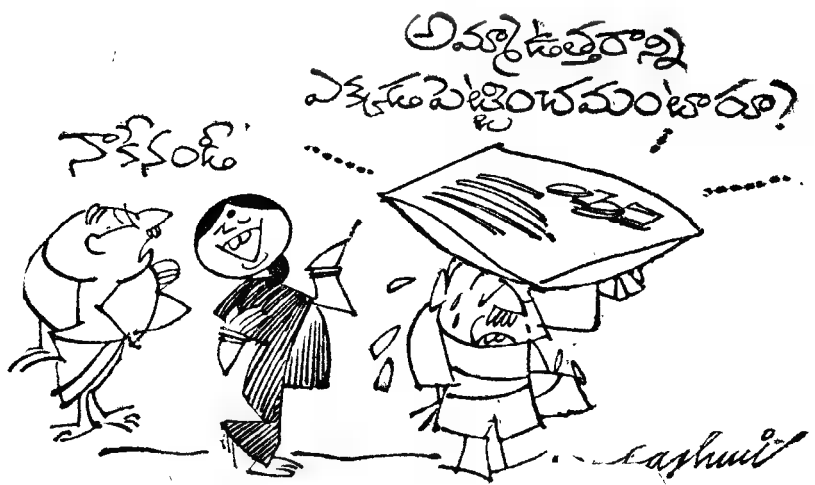
తెలంగాణలో అల్లుడు పొన్నలో వచ్చిన కొద్ది చూసుకుని 'అయ్యో అంతమా ఇంతా యిహ' అంటూ దుఃఖించాడట. అతగాడు దిద్దుకునేటప్పుడు 'మ' అక్షరం పలకంతా ఉండేది పాపం. పెద్దవాడయ్యాక చదువు సంధ్యలు వంటపట్టుని ఆ అల్లుడు చిన్నప్పుడు దిద్దిన అక్షరం మాత్రం గుర్తు వట్టగలిగాడు. అదికూడా అంత చిన్నది అయిపోవడం చూచి విచారించాడు. ఇంతకీ ఈ సంగతి ముందే చెప్పలేదట! కొద్ది చూసి ఒకటే దుఃఖిస్తాంటే, ఏం దువ్వార్త ఉందో మనం ఏడవకపోతే బాగుండదని ఇంటిల్లిపాదీ ఏడుపు ప్రారంభించడంతో పొరుగుంటాయన ఓదార్చడానికి వచ్చి 'ఏం నాయనా పెద్దవాడిని. అలా వసివాడిలా దుఃఖపడితే ఎలా? ఇంతకీ ఏమైంది?' అని అడగడంతో, 'అంత 'మా' యింతైందంటే' అని బాధపడ్డాట్ట.

చెప్పిచ్చేదేమిటంటే ఉత్తరాలు చదివే ఎద్దతిలో చాలా రకాలుంటాయి. ఎప్పుడు మావారి దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చినా మా అత్తయ్య 'ఏం రాశాడే' అంటూ ఎంతో ఉత్సాహంగా అడిగేది. రెండు ముక్కల్లో అక్కడంతా కులాసాట. అక్కడంతా ఎలా ఉన్నారని రాశారత్తయ్యా' అని అపీనుని బదులు చెప్పేవాన్ని. 'ఏం చోద్యమే, బదులేజీం ఉత్తరంలో ఈ రెండుముక్కలూ రాశాడా?' అని బుగ్గలు నొక్కుకునేది! ప్రేమలేఖలో ఏముంటాయో అవిడ తెలా చెప్పడం? ఇంపోసిబుల్. ఉత్తరాలు చదువుకోలేని వారికి, ఎదుటివారు ఎంత చదివి చెప్పినా తప్పి ఉండదు— ఇంకా ఏదో అక్కడ రాసి ఉన్నది. చదివి

తిరిగిని చూసి సంతోషిస్తారు. వదని అక్కా కోడళ్ళున్న కొంప అయితే కోడలి ఉత్తరా లన్నీ ఏ అడవిడుచు చేతనో పెన్నాయు చేయిస్తూనే ఉంటుంది అత్త!

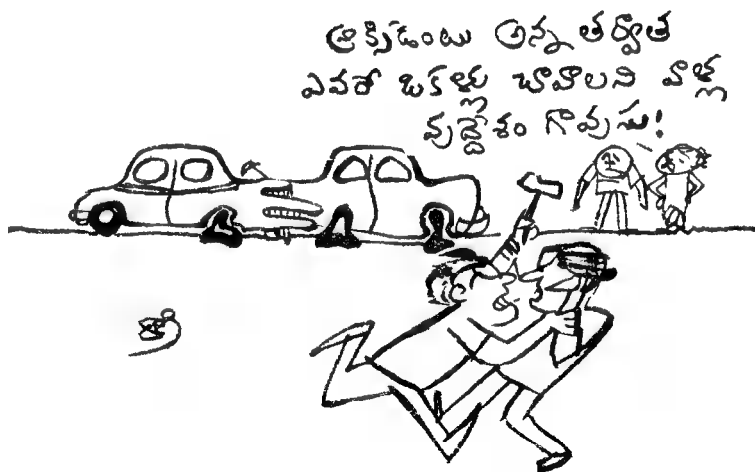
ఉత్తరాలు అందుకునేవారి కెంత ఉత్సాహంగా ఉంటుందో కొందరు రాసేవారి కంత అశక్త. పోనీ రాసినా ఏదో రెండు లైన్లు గీతీ వడేసి రానికి ఓ పెద్ద సమాధానం వస్తుందని ఎంతో ఆత్రుతతో ఎదురు చూస్తారు. ఉత్తరాలు మనం రాస్తూ ఉంటేనే మనకి వస్తూ ఉంటాయన్న చిన్న సత్యాన్ని గ్రహించలేరు వాళ్ళు. ప్రపంచ ప్రసిద్ధికెక్కిన లేఖా సాహిత్యం చదువుతుంటే—ఈ ఉత్తర

వినిపించలేదన్న ఫలింగు ఉండిపోతుంది. ఉత్తరం అందుకుని అటూ యిటూ

ప్రత్యుత్తరాలు దింత జాగ్రత్తగా సాగించ వలసిన వ్యవహారమో అరణం అవుతుంది.

సాహిత్యాని కెక్కగం ఉత్తరాలు కాక పోయినా సంసారపక్షంగా రాసుకొనే ఉత్తరాలకుకూడా ఒక స్థాయి ఉండాలి. అందుకొనేవారికి అవి ఎంతో ఆనందం కలిగించాలి. రాసినవారిని చూసినంత సంతోషం కలాలి. అంతేగాని నేనా బోర్లరుతో ఉంటూ 'వాకీవాళ బాగా జలుబుచేసింది' అని రాస్తే ఏం ప్రయోజనం? ... ఆ ఉత్తరం రాసినవారికి అందే లోగానే ఆ జలుబు కాస్తా పోయిఉంటుంది! కొందరు యాతి బాధలన్నీ ఏకరువు పెడతారు. కొందరేం రాస్తారో వారి కే తెలియదు. 'అన్నట్టు' అంటూ ముఖ్యంగా తెలుప వలసిన విషయాన్ని చివరకే ముక్కలో కొట్టి పారేస్తారు!

ఉత్తరాలు వార్తాపాదులు! వాటికోసం
విదురుమాసే ప్రాణుల ఆశ్రుల అనుభ
వించలేగాని అర్థం చేసుకోలేం. వాలంటీ
రిస్టులు రాయని బద్దకిస్తుకింకా ఉత్త
రాలు రాసే స్నేహితులున్నారంటే వారి
సహృదయత కది చిహ్నమేగాని మరేం కాదు.
(ఏమంటావు శ్యామలారాణీ?) ఉత్తరాలు
చిన్నవైనా పెద్దవైనా చదవడానికి ఉత్సా
హంగా ఉండడం ప్రధానం. సంస్కారంలో
సభ్యులు రాసుకునేవాటిలో సంగతులు
తెల్పడం ప్రధానం కనుక అవి క్లియర్ గా

తెల్పడం ప్రధానం. స్నేహితులు అభిప్రాయాలూ, ఆదర్శాలూ వంచుకుంటూ గాసివ్ రాసుకుంటారు కనుక చీకగా రసవత్తరంగా ఉండాలి. అందుకే ఎప్పుడైనా నాకు ఉత్తరం వచ్చిందంటే అత్తయ్య 'దానికి ఉత్తరం వచ్చిందండోయ్' అంటూ మామయ్యదగ్గర దండోరా వేస్తుంది - ఏమిటే ఏకేషాలు అంటూ వాలుకర్చిలో వారి చుట్టూ ముట్టిస్తాడు మామయ్య. ఆ ఉత్తరం చదవడం ఓ గంట కాలక్షేపం అని తెలుసు మామయ్యకి! ●

శే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
"మేల్ మాయిల్ మందు"

నల్లరంగు, యెర్రరంగు పొడలు, దద్దులు గజ్జి,
మరియు చెడ్డనిరు వ్యాపించినందున ఏర్పడు వినుగు
పుట్టింపు రణములు మొదలగు

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

వివరములు

పిద్ద దాక్టర్ శే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు

5/22, మేల్మాయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

మీ శిరోజాలకు రక్షణ యిస్తూ...
అందంగా, పొడవుగా పెరుగుటకు సాయపడును

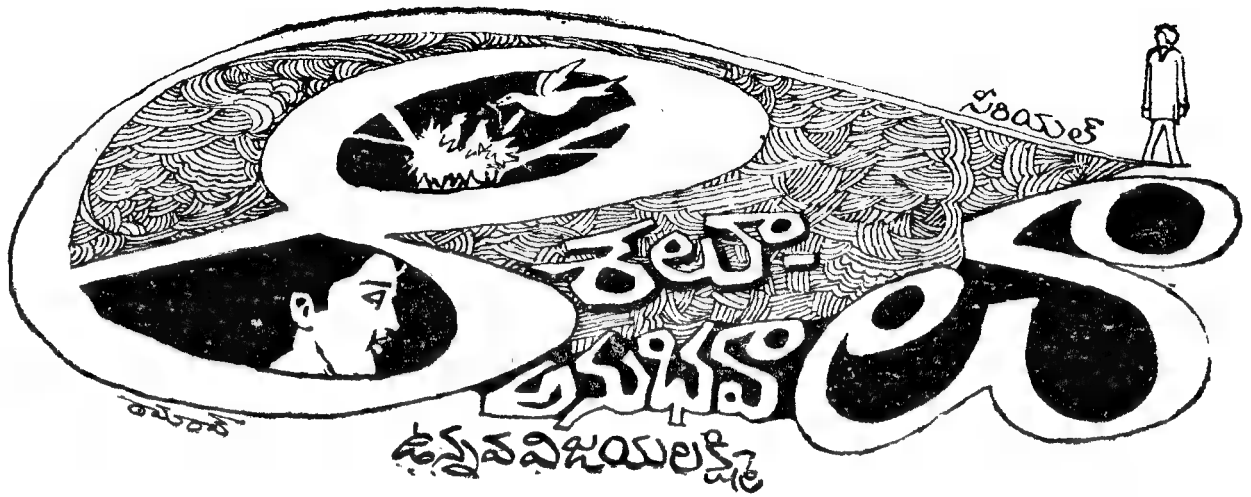
బెంగాల్ కెమికల్ వారి
గోల్డెన్ ఆమ్ల హేర్ ఆయిల్

కాస్మటిక్స్ డివిజన్,

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ * మద్రాస్

శ్రీ గీ న క థ:

ముకుందం, సుందరం, ప్రకాశం, శుభం, శ్రీ సుభద్రమ్మగారి సంతానం. పొలంమీద వచ్చే అదాయమూ, ముకుందం తెచ్చే కొద్దిపాటి జీతమూ వాళ్ళకి జీవనాధారం. జగన్నాథం ఆ కుటుంబానికి ఆవుడు. ముకుందానికి పెళ్ళి అవుతుంది. జగన్నాథం చనిపోవడంతో ఆయన కొడుకలు అప్పు తీర్చుమని తొందరపడతారు. సుందరానికి గొప్పంటి సంబంధం కలిసేస్తుంది. అతనికి రమణితో అట్టపోసంగా పెళ్ళవుతుంది. ప్రకాశాన్ని సుందరం దగ్గరుంచి మెడిసిన్ చదివించా అని యింటోవాళ్ళ అభిలాష. శుభం అర్థమోహన పుద్గళం పోతుంది. ముకుందం అతనికి డబ్బు పంపిస్తాడు. ప్రకాశం కల్యాణితో పరిచయం పెంచుకుంటాడు. శ్రీ సారథితో తిరుగుతున్నదని ముకుందానికి తెలుస్తుంది. శ్రీ సారథికి అప్పవైపు అంగీకారంతోనూ వివాహమై పోతుంది.

13

రెండునెలలు గడిచి పోయాయి — ప్రకాశం పెళ్ళికి ముహూర్తం కుదిరింది ... రైలుఖర్చులు కాస్త ఎక్కువే అయినా పైదరాబాదు ప్రయాణం అందరికీ సరదాగానే వుంది — ఆ హడావిడి తనే ఎలాగో వీలుచేసుకుని చార్జ్ మి నా రూ, గోల్కొండ గండిపేట అన్నీ చూసేశారు — పెళ్ళి నిరాడంబరంగా కుప్పంతంగా జరిగినా ఆడపెళ్ళివారి అభిమానం మంచి తనం చూస్తూంటేనే మొగపెళ్ళివారి మనస్సులు సంతోషంతో వున్నాయి నిండి

పోయాయి —

మొగరాయుడులా కోడలు పుద్గళం చెయ్యటం ఏమిటి అని అంతకీతం దాకా సుభద్రమ్మగారి మనసులో కాస్త గుమపులాంటిది వుండేది కాని ఆ అమ్మాయిని చూశాకమాత్రం అదంతా అడుగున వడిపోయి ఆ పిల్ల మంచితనంపట్లా వినయ విధేయత పట్లా పదభిప్రాయమే కలిగింది అవిడకి — కొడుకు మనుసువడి చేసుకున్న ఆ అమ్మాయంటే అవిడకి గారమే ఇప్పుడు —

గృహప్రవేశానికి వచ్చిన పెళ్ళికొడుకు, పెళ్ళికూతురు మిగతా బంధువులూ అంతా వెళ్ళిపోయారు ...

ముకుందం కుటుంబం, సుభద్రమ్మగారు మాత్రం మిగిలిపోయిన ఆ ఇల్లు ఏమిటో వెలితిగా, బావురు మంటున్నట్లు అనిపించినా అందరి మనస్సులూ మాత్రం ఎంతో నిండుగా వున్నాయి.

‘ఇంక వాకు ఏ చింతా లేదమ్మా — తమ్ముళ్ళూ చెల్లెళ్ళూ అంతా సుఖంగా వాళ్ళ బ్రతుకులు వాళ్ళ బ్రతుకు తున్నారు — ఇండులోనా ప్రయోజకత్వం ఏమీ లేకపోయినా నా చేతులతో నేను వాళ్ళ అదృష్టాన్ని తీర్చిదిద్ద సంత సంతోషంగా వుంది...’ చెప్తూంటేనే ముకుందం కళ్ళు చెమర్చాయి ఆనందాతిరేకంతో.

‘నయమే — నువ్వు చెయ్యకపోవటం ఏమిటి — నువ్వు పూనుకుని అన్నివిషయాలు చూడలేదా... ఇరవై ఏళ్ళయినా నిండకుండా పుద్గళంతోచేరి ఆ నాటినుంచీ ఈ పంసాక

భారం నెత్తిన వేసుకుని కష్టమూ నిష్కారాలూ భరింపలేదా. ఇవాళ వాళ్ళంతా పెద్ద పెద్ద పుద్గళాలలో వున్నారంటేనూ అమ్మాయిలు అయినంటి కోడళ్ళు అమ్మారంటేనూ దానికి నువ్వువడిన శ్రమకారణం కాదా.’ సుభద్రమ్మగారి కళ్ళల్లో వాళ్ళల్యమూ గర్వం తోణికిసలాడాయి.

‘లేదమ్మా నాదేంలేదు... అదంతా వాళ్ళ అదృష్టం — వాళ్ళ ప్రయత్నాలకి భగవంతుడు సహకరించాడు — వాళ్ళంతా పెక్కి వచ్చారు’ అన్నాడు ముకుందం పెక్కి కాని లోలోపల అతనికికూడ చెప్పుకోలేనంత గర్వంగానూ, సంతోషంగానూ వుంది.

మరికొద్ది రోజులు గడిచిపోయాయి — వైశాఖంలోనే ఎండలు పేల్చే యటం మొదలుపెట్టాయి — వాటి ప్రతాపానికి తట్టుకోలేనట్లుగా జ్వరంవచ్చి మంచం విక్కింది సుభద్రమ్మగారు — రెండుమూడు రోజులు గడిచిపోయాయి — టెంపరేచరు దిగజారలేదు — మందులు మార్చి మరింత శ్రద్ధగా చూడటం మొదలుపెట్టాడు. డాక్టరు — మరో రెండురోజులుకూడ గడిచాయి —

ఆసీనుకి వెళ్ళబోతున్న కొడుకుని పిలిచి దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుంది.

‘ఇవాళ డాక్టరింకా రాలేదు — డిస్పెన్సరీలో పని ఎక్కువగా వుండేమో — నేను వెళ్ళేటప్పుడు మరోసారి చెప్పి వెళ్తాను — నేనూ త్వరగానే వచ్చేస్తాను’ అన్నాడు తల్లితెయ్యి పట్టుకుని వేడిచూస్తూ.

'డాక్టరునంగతి కాదులే — అరగంట పోయి. కాకపోతే మరోగంట పోయాక వస్తాడు—తొందరేం లేదు...కానీ...ఏమిటో ఈ జ్వరం తగ్గి నేను మళ్ళీ మామూలుగా తిరుగుతాను అన్న నమ్మకంలేదురా నాకు' దీనంగా తపనగా తనకళ్ళలోకి చూస్తున్న తల్లిమొహం చూస్తూంటే ముకుందం కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి—ఛ నేనుకూడ ఇలా అయిపోతున్నానేమిటి క్షీణకుంటూ, 'ఏమిటమ్మా ఈ వెళ్ళి — నాలుగురోజుల జ్వరానికే ఇలా బెంగ పెట్టుకుంటారా ఎక్కడైనా' అంటూ తల్లికి ధైర్యంచెప్పాడు. 'నాకు బెంగేమీలేదు—పిల్లలంతా వృద్ధి లోకి వచ్చి సుఖంగావున్నారు—ఇలాంటప్పుడు సంతోషంగా వెళ్ళిపోవటంకంటే నేను

కోరుకునేదివ్రాతం ఏముంటుంది.' 'బాగుంది వేదాంతం—ఇంకా పైదరా బాదూ బొంబాయి వెళ్లి తమ్ముళ్ళ సంసారాలుకూడ చూసిరావాలి — శిశు, కళ్యాణికి పుట్టిన పిల్లలని ఎత్తుకుని ఆడించాలి—అవన్నీ తీరకుండానే పరలోక చింతన పెట్టుకుంటే ఎలా' హాస్యభార జీలో మందలించ బోయాడు. 'హాస్యంకేంకాని, ఏమిటో అందర్నీ ఓసారి చూడాలని వుంది—ఇవాళ నలుగురికీ నాలుగు కార్డులూ వ్రాసివ్రేడేయి. అయ్యకే పిల్చాను.' 'ఉత్తరంకేం బాగ్యం—ఓ అరగంటలో పోస్టు డబ్బోలో పడేయిస్తాను — నాలుగు రోజుల్లో అంరయా వస్తారు — అప్పటికి

మళ్ళీ వధ్యం తిని కులాసాగా వుంటావు. మరేమీ ఆలోచించకు...ఏదీ పాపా—ఇలా — అమ్మ పనితయి వచ్చేదాకా మళ్ళీ మామ్మదగ్గర కూర్చో అమ్మా — నీకు వచ్చిన కథలూ అవీ చెప్పు' అని తల్లికి. కూతురికి చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. మరో నాలుగురోజులు గడిచాయి. జ్వరం తగ్గలేదు సరికదా పై పాయిడ్ అని తేల్చాడు డాక్టరు. ముకుందం దం వ్రాసిన పుత్రరం అందుకుని అవాళ పుదయమే వచ్చింది శకుంతల, అందరిలోకి దగ్గరగా వుందికనక—మిగిలిన నాళ్ళకూడ ఒకటి రెండు రోజులలో వస్తారని అనుకుంటు వ్నారు—అప్పటికీ రాకపోతే పెరిగినములు ఇయ్యి అని చెప్పింది సుభద్రమ్మగారు—

అవిడ చాలా అద్దెర్వవడి పోతోంది—
ఆ అవసరం లేకుండానే మరో రెండు
రోజులు గడిచేసరికి అందరూ వచ్చారు.

ఉదయం కాసేపు అయి అంతా
స్నానాలు అవీ చేసే హడావిడిలో వున్నారు—
యశోద అప్పటికే స్నానం అదీ ముగించు
కుని వంటవనిలో జొరబడి పోయింది—
ఇంతమందికీ వంట వార్చు తన ఒక్క
దానిమీదే వడింది— శకుంతలా శశీ అత్త
వారిళ్ళనుంచి వచ్చారు. తల్లిదండ్రు
కూర్చుని ఇబ్బందుల చెప్పటం అవిడకి మం
దులూ పళ్లెరసాలూ ఇవ్వటానికి తప్పితే
ఇంటివని అప్పజెప్పితే బాగుండదు— రమ
ణికీ కళ్యాణికీ అంతా కొత్త— కళ్యాణి
అయినా కాస్త కల్పించుకుని అదీ ఇదీ
చేస్తుంది కాని రమణి బొత్తిగా అంటి
ముట్టనట్టే వుంటుంది—పైగా చంటి
పిల్ల చెయ్యి దిగదు కొత్తచోటు కావటం
వల్ల...

సుభద్రమ్మగారు కొడుకులనీ కూతు
ళ్ళనీ సేరిచి దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుంది—
అమకేదో చెప్పాలని అవిడ అహతహ లాడు
తోందని అందరూ గ్రహించుకున్నారు—
అదేమిటయి వుంటుందా అన్నట్లు ఒకరి
మొహాలు ఒకరు చూసుకుని చిసరికి
అందరూ ఆసక్తిగా తల్లిమొహంలోకి
చూపులు విలిపారు.

చూడండి—నేను పెద్దదాన్ని—మీ

ఆశలూ-అనుభవాలూ

అందరి మంచి కోరేదాన్ని—నాకు న్యాయం
అని తోచిన ఓ మాట చెప్పదలచుకున్నాను
—అది మీకు ఇష్టం అయినా కాకపోయినా
ఒకరిమీద ఒకరు ఎలాంటి కోవలాపాలు
పెట్టుకోకుండా అంతా సఖ్యతగావుండాలి—
నేను చెప్పింది ఆచరణలో పెట్టుటమా
మానటమా అన్నది మీరే ఆలోచించు
కొండి—మీ రయినా చిన్నవాళ్ళేం కాదు,
బరిహీనంగావున్నా సుభద్రమ్మగారి గొంతు
సీరంగా, నృష్యంగా వుంది... ఆ వుపో
ద్వితం అంతా దేకో ఎవరికీ అంతు
చిక్కలేదు.

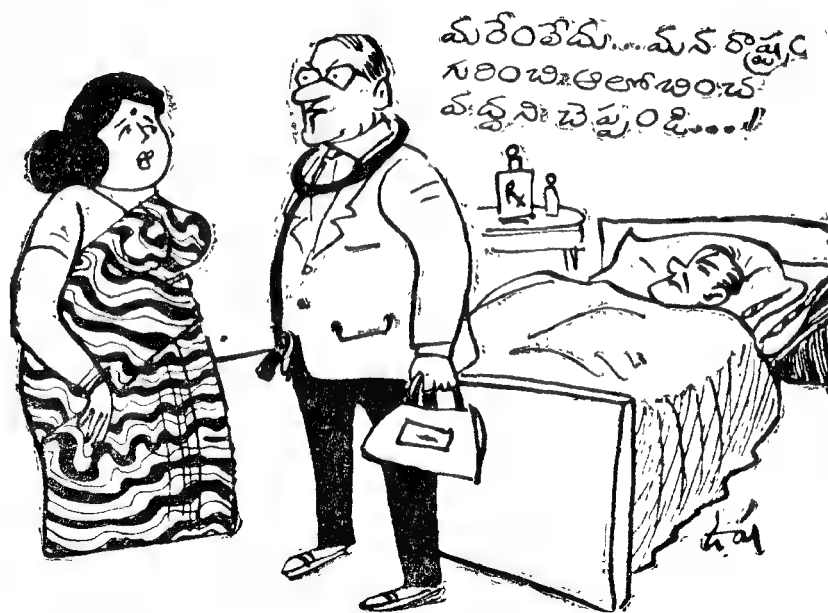
'చెప్పమ్మా—నీ మాట ఎప్పుడు
కాదన్నాం—నువ్వు ఎలాంటి సంకోచము
పెట్టుకోవద్దు—నువ్వు కోరిన విధంగానే
నడుచుకుంటాం మేము—అయినా నీకిప్పు
డేమయిందని ... ఈ ఆపు గంత లివ్వి
ఎందుకు.' అన్నాడు ముకుందం తల్లి
మంచానికి మరింతదగ్గరగా కుర్చీ జరుపు
కుంటూ—మందరం ప్రకాశం కూడ
'చెప్పమ్మా' అన్నారు—మంచమీదనే
తల్లికి చెరో ప్రక్కా కూర్చున్న శకుం
తలా శశీ గుడ్లంట నీరు కుక్కుకుంటూ
'ఏమిటమ్మా ఇది—నువ్వలా మాట్లాడు
తూంటే మాకు భయం వేస్తుంది.' అన్నారు—ఇద్దరినీ చెరో చేత్తోను మృదు

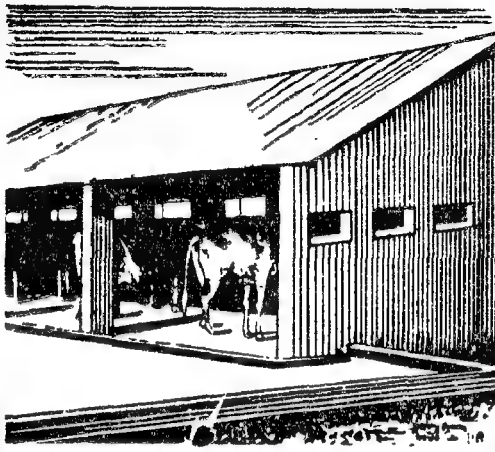
వుగా నిమిరుతూ అంది 'ఛ—భయం
ఎందుకూ—అయినా మనం భయపడతామని
బెంగ పెట్టుకుంటామనీ, జరగవలసింది
జరగక మానుతుందా—ఇంక—నేను చెప్పే
దేమిటంటే, భగవంతుడి దయ వల్ల
మీ కెవరికీ ఏ రోజూ లేదు, మిమ్మల్ని
గురించిన ఎలాంటి బెంగ నాకులేదు—నాకు
దిగులు అనేది ఏమయినావుంటే అదిఒక్క
పెద్దప్రయ్యని గురించే—వాడివుద్యోగం
అంతంత మాత్రందే—ఇంక పెక్కివచ్చే
అవకాశాలయినా ఆట్టే లేవు—తక్కువ
జీతాకైతేనా ఒప్పుకుని, ఇంటిపట్టునే
వుంటేపోయి ఈ సంసారం అంతా ఈడుకు
వచ్చాడు—తను ఇబ్బందులు పడి అయినా
మిమ్మల్ని సుఖపెట్టటానికి ప్రయత్నిం
చాడు...'

'ఇప్పుడదంతా ఎందుకన్నా' అన్నాడు
ముకుందం, మిగిలినవాళ్ళ ముఖకవళికలలో
వస్తున్న మార్పు కనిపెట్టి...కాకపోయినా
తను చేసిందేమిటో వాళ్ళకి తెలియదా.
ఇలా అందర్నీ కూర్చోపెట్టి మళ్ళీ అదంతా
చెప్పటం ఎందుకు అనిపించింది.

'కాదు చెప్పనీ—ఈ మాత్రం ఓసిక
వుండగానే మనస్సులో మాట చెప్పుకోక
పోతే ఆ తరువాత అసలు అవకాశం రాక
పోవచ్చు—సరే వినండి—ఈ ఇంటి ఖర్చుల
కోసం వాడు ఆఫీసులో అప్పు తీసుకోవలసి
వచ్చింది—ఎలాగో తంటాలుపడి అప్పు
తీర్చుకుంటాడు అనుకునేందుకు పెద్ద
జీతంకాదు వాడిది...నేను ఒక్కటే అను
కుంటున్నాను—ఈ ఇల్లు పూర్తిగా వాడి
పేర ప్రాయంచేస్తే బాగుంటుంది—'
అందరూ తెల్లబోయారు ఒక్కసారి—
వాళ్ళ నలుగురూ మొహమొహాలు చూసు
కుంటూంటే ముకుందం తప్పు చేసిన
వాడిలా తరించుకున్నాడు... మే మెవరం
లేనప్పుడు మెల్లిగా మృతికి మారిపోసి
ఇప్పుడు ఏమీ తెలియనట్లు ఆవిడ చేత
చెప్పిస్తున్నానా అని వాళ్ళంతా అనుకుం
టున్నారేమో అన్న భావం స్ఫురించి మరీ
సిగ్గుపడి పోయాడు... అమ్మకిలాంటి
అభిప్రాయం వున్నట్లు మాచనగా అయినా
తనకీ తెలియదనీ, వాళ్ళలోపాటు తను
కూడ ఇప్పుడే కొత్తగా ఈ మాట వింటు
న్నాననీ వాళ్ళకి చెప్పాలనిపించింది...

'ఇంటికి పెద్దవాడు—ఇన్నాళ్ళూ

నాణ్యత,
దారుద్యము,
మన్నికతో కూడిన
పశువుల కొట్టముల
నిర్మాణానికి

శంకర్ సిమెంట్

ఇండియా సిమెంట్స్ లిమిటెడ్,
మద్రాసు-2.

ప్యాక్టరీలు: శంకర్ నగర్, శంకర్

© Shankar I C 22237 EL

అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

అరోగ్య సౌభాగ్యములకు ఆదాడుడనది **లోడ్** రెసుల్టర్ముల సైగా ప్రసిద్ధిపొందినది

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్ హైదరాబాద్, మద్రాసు-14

వాయిదా చెల్లింపు పద్ధతిన నెలకు రు. 10 కట్టి ప్రాన్స్ నిస్థుల పొందండి.

“వేవర్ 70” పరికరం ఇంజనీరింగ్ అకడమీ నుండి, హానీ గలది. డయల్ టైల్ గల అర్జెంట్ 3 బ్యాండ్ ప్రాన్స్ నిస్థ. ప్రతి గ్రామానికి నెల్లూ దానికి వంపగలం. తులనదండి.

WRITE YOUR LETTER TODAY MUSIC & SOUND (N) P. BOX 1576, DELHI-6

3 నెలలు ఉచిత జవాబు

కాన్స్ టీజెంగులార్ ఆర్ట్స్ నిర్మాణరేలు నిర్మాణ ఆర్ట్స్ టీజెంగులార్ నయనాం లోను, రంగులలోను మావర్త గలవు. పెద్ద పెద్దలార్ మాత్రమే భింమును. 1 టీజె - చిర రు. 13-50; 2 టీజె - రు. 26; 3 టీజె - రు. 37-50; 4 టీజె - రు. 47. రెండు లేక అంతకుపై చిర లకు అర్హుల: వంపిన సారికి కాన్స్ గలది. అం. మీ ఆర్డరును పోస్టు పోర్ట్ డ్యూ వంపెదము.

ATLAS LIT CO., (APM-99) P. B. 1329, Delhi-6.

ఆశ్చర్య-అనుభవాలూ

కష్టానికి నిష్కారానికి మిమ్మల్ని కడు సుఖం పెట్టుకున్నాడు-వాడికి ఆమాత్రం అయినా చెయ్యటం మిసిది. అంది మిగిలిన నలుగురినీ పుడేశించి.

‘వాళ్లు తీసుకోమన్నా నాకు ఇష్టం లేదమ్మా - వాళ్లుగారు బచ్చిపోయింది నిలుపుకోలేక అయినవాడికి పొలంఅంతా అమ్మేసుకున్నాం - ఇంక మిగిలిన ఈ ఇల్లు ఒక్కటి వాళ్లవరికి లేకుండా నేను ఒక్క నీ అనుభవించటం నావల్లకాదు’ అన్నాడు ముకుందం తల్లి వంక చూపులునిలిపి-తలి తిప్పి వాళ్లవేపు చూడాలంటేనే అతని కెలాగో వుంది - ‘చాల్సే నాటకం - చేసేందంతా చేసి ఇప్పుడు ఏమీ తెలియనట్లు ఇబ్బందులు చెప్పున్నావు.’ అంటూ వాళ్లంతా ఏవగింపుగా తనవంక చూస్తున్నట్లు ఆ చూపులు అనని నాలుగు వేపులనుంచి తాకి నూదుల్లా గుచ్చుకుంటున్నట్లు అనిపించింది.

ఎవ్వరూ మాట్లాడకుండా సుశీల సుభద్రమ్మగారే అంది. ‘నాకు తోచిందీ, నేను న్యాయం అనుకున్నదీ నేను చెప్పాను - మీరువాడ ఆలోచించు కోండి-ఇప్పుడే ఈ క్షణంలోనే మీ సమాదానం కాలాని నేననటలేదు -’

ఇంతలో వీధి వరండాలో డాక్టరుగారి మాట వినిపించింది - ఆయన రోవలికి సమాంతరం అంతా లేచి కాస్త దూరంగా నిలబడ్డారు -

కాస్ట్యూటిలో ఆయన ఎక్కడికో వెళ్ళాల్సివుంది అందుచేత అవాళ బాగా త్వరగా వచ్చాడు -

ముకుందం టెంపరేచరు నోట్ చేసిన కాగితం ఇస్తూంటే అందుకుని చూసి ‘పరవాలేదు ఇలాగే వుంటుంది మరి’ అన్నట్లు తల వదిలింది. సుభద్రమ్మగారిని ఓసారి పరీక్ష చేసి వెళ్ళిపోయారాయన...

ఆ తరువాత వాళ్ల సంభాషణ మరి కొనసాగలేదు - ఆ విడికి మండు ఇచ్చి, దుప్పటి సరిగ్గాకప్పి ఎవంపనిమీద వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు...

‘ఏం చేయాలనుకుంటున్నారు - నేను చెప్పిన విషయం ఏమోలోచించారు’ అని సుశీల వాళ్లని అడిగి అనకాశంకూడ

అవిడకిరాలేదు-మహిళికే కాస్త తీవ్రంగా పరిణమించిన పరిస్థితి మూడోనాటికి పూర్తిగా చెయ్యవాటి పోయింది...

సుందరం అయిదువందల రూపాయిలకి వెక్కు సంతకం పెట్టి అన్నగారి దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళాడు - తమ్ముడి కళ్ళలోకి ఆర్తంగా చూశాడు ముకుందం ‘వీడు వచ్చిన దగ్గరనుంచీ మండులకి వళ్ళకి వేటికి నేను తడుముకో అఖిల్లేకుండా అన్నీ అనే చూసుకుంటూ న్నాడు - ఇప్పుడుకూడ ఇంకేం పరవాలేదు అనుకుంటూ వెక్కు అందుకున్నాడు.

మాతృకార్యం బాగానే జరిపించారు.

* * * ‘మితో ఓ సంగతి మాట్లాడాలి’ అన్నాడు ముకుందం. ఎవరిమట్టుకు వాళ్లే ప్రాణం అయి ఒకటి రెండు రోజులలో వెళ్ళిపోయానికి సిద్ధపడుతున్న కమ్మళ్ళనీ, చెల్లెళ్ళనీ పుడేశించి -

రెండ్రోజుల క్రిందటే మోహన్ సారథి వెళ్ళిపోయారు శలవలేదని-రనులే పుట్టిం టికి వెళ్ళింది - తల్లి అరోగ్యం సరిగ్గా లేదని ఇంట్లో కాస్త సాయంగా వుండటానికి కళ్యాణ కూడ వెళ్ళిపోయింది. వచ్చిన చుట్టూలా వెళ్ళిపోయారు...

‘ఏమిటిది?’ అన్నట్లు చూశారు అంతా ఇబ్బందులూ.

‘షెపులో అప్పు తీసుకున్న విషయం అమ్మ మీకు చెప్పింది కదా-ఆట్రేరోజులు అగటానికి వీల్లేదని విశ్వసాధంగారు అప్పుడే వెప్పారు-అయినా ఇంతవరకూ ఏ ఏర్పాటు చెయ్యలేకపోయాను - అది త్వరగా తీర్చే మార్గం ఏదో ఆలోచించాలి.’

కొద్ది క్షణాలు ఎవ్వరూ మాట్లాడ లేదు-ఆ తరువాత మొదట ప్రకాశమే అన్నాడు. ‘ఆ రీసెర్చి స్కాలర్ షిప్పు ఎంత వస్తుందో మీకు తెలిసిందే - నా దగ్గర డబ్బు ఏమీలేదు - మీరే ఏదైనా ఆలోచించండి.’

వెంటనే సుందరం అందుకున్నాడు. ‘నాకు పెద్ద పుద్యోగం వున్నమాట నిజమే - కాని, వచ్చిందానికి రెట్టింపు ఇరువులు కూడ వున్నాయి - నేనెవరితో చెప్పుకుంటాను నా ఫోష...ఎలాగో క్రిందా మీరే వడి బ్యాంకిలో వెయ్యి రూపాయిలు జమ చేశాం. ఓ అప్పు తీరుద్దామనుకుంటూంటే

తా ప్రయాణం వచ్చింది-అంతా ఇద్దరూ పోయింది. నువ్వే ఏదైనా ఆలోచించు.'

'బాగుంది-ఎవరిమట్టుకునాళ్ళ అలా అంటే ఎలా--కనీసం సరిపో అయినా చెప్పండి' అన్నాడు ముకుందం.

ప్రకాశం ఏమీ పట్టించుకోనివాడిలా విటో చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు- సుందరం ముఖం ముటముట లాడించు కున్నాడు ఒక్క క్షణం - ఆ తరువాత ఆవేశం తగ్గించుకుని సామ్యంగానే అన్నాడు 'నేనో పంగలి అడుగుతాను అన్నయ్యా. నువ్వేం కోపం తెచ్చుకోకు - నాన్నగారు పోయిన తరువాత, ఆ పదిహేను సంవత్సరాలలో పది ఎకరాల పొలమూ అమ్మేశావు- ఇంకా అప్పు మిగిలిపోయింది అంటున్నావు - ఇంత ఖర్చు ఎలా అయింది?'

'అ - అదే-ఉన్నమాట అడిగావు' అన్నట్లు పున్నాయి మిగిలినవాళ్ళ మాపులు- తన చెవులనే నమ్మలేకపోతున్నట్లు చూసింది యశోద.

కొద్దిక్షణాలు విశ్రాంతిలోంచి లేరుకో లేనివాడిలా వింటూ కూర్చుండిపోయాడు ముకుందం-ఆ తరువాత 'చివరికి ఇదా మీరు నన్నడిగేది? ఏం ఖర్చులు వచ్చాయో నిజంగా మీకు తెలియనే తెలియదా- నేను దుబారా చేసి ఆస్తి పాడుచేశా ననుకుంటున్నారా లేకపోతే చాలుగా ఏమైనా దాడు కన్నానని అనుమానిస్తున్నారా ఏమిటి మీ పుద్బేళ్ళం.' అని అడిగేయాలనిపించింది- కాని ఒక్కమాటా అతని గొంతు పెగలి రాలేదు-అయోమయంగా అందరి మొహాల లోకి చూస్తూండేపోయాడు.

సుందరమే అన్నాడు మళ్ళీ: 'నా చదువయిపోయి ఎనిమిదేళ్లు అయింది-ఆ రోజు నుంచి నేను ఒక్క కానీ కూడ ఈ ఇంటి నుంచి తీసుకు వెళ్లలేదు...కాగా వాచేత వయిన పొయమేదో నేనే చేశాను.'

'నువ్వు చెప్పింది అంతా నిజమే సుందరం-ఈ పదిహేను సంవత్సరాలనుంచి నేను జమా ఖర్చులు వ్రాసేపుంచకపోవటం నా తప్పే - లేకపోతే ఇప్పుడు తడుముకో కుండా మీకు నమాధానం చెప్పగలిగివుండే వాడిని-అయినా ఇంకాలో ఎవరికితెలియని ఖర్చులు మాత్రం ఏమున్నాయనే ధోరణిలో లెక్కలు వ్రాయటం అక్కర్లే చేశాను- చాలా పొరపాటే అయిపోయింది.' అన్నాడు అతని

కళ్ళలోల్లో ఏరబీరలు పేరుకుంటున్నాయి- తనకన్న చిన్నవాళ్లు తను పెంచి పెద్ద చేసినవాళ్లు తనని యిలా నిలదీసి అడగు తారని ఇంత నిరభిమానంగా మాట్లాడ గలరని అతను ఎప్పుడూ నుకోలేదు- ఒక్క రక్తం వంచుకు పుట్టిన అయిదు గురూ కష్టం సుఖం మాట్లాడుకోవచ్చు ననీ వ్యవహారం పరిష్కరించుకోవచ్చుననీ అతని ప్రశ్నలన తీసుకువచ్చాడు- కాని వాళ్ళ ధోరణి మాత్రం ఎంతో చిత్రం గానూ పాత పగ ఏదో తీర్చుకుంటున్నట్లు గానూ అనిపించిందతనికి - ఇంకా ఏదో అనబోతుంటే చటుక్కైన ఓ విషయం స్ఫురించింది.

'అవశ అమ్మ యింటి విషయం కదిపి నప్పటినుంచి వీళ్లు అదోలా కాస్త ముభావంగానే వుంటున్నారు-ఆ వెంటనే అవిడ పోవటం ఆ గొడవలలో వీళ్ల నైఖరి అంతగా వట్టింపుకోలేకపోయాను-హా- నిజంగా ఇల్లంతా తీసేసుకుంటానని నేను పేవీ పెడతాననే వీళ్లు అనుకుంటున్నారా - అందుకేనా నా మీద ఈ అక్కసు? ఒకనేత వీళ్లు సంతోషంగా ఇస్తానన్నా నాకు అక్కర్లేదు. ప్రత్యర్థిత్వం వచ్చిన డబ్బు అంతా తతో కాస్తా తీసుకోవాలి కాని నేను ఒక్కడ్నే అనుభవించాలనే ఆశ నాకెప్పుడూ లేదు.....'

■ మాట పైకి చెప్తానుకుని, మళ్ళీ ఎవరి మనస్సులూ నొచ్చుకోకుండా ఎలా మాటలలో పెట్టాలా అని ఆలోచిస్తూంటే శకుంతల గబుక్కున అంది.

'వాళ్ళకి చదువులు చెప్పించాను. మీకు పెళ్లిళ్లు చేశాను అంటావు- అంతేగా - ఉన్న పొలంలో మా వాటాకి రెండేసి ఎకరాలు వస్తాయి-అని అమ్మగా వచ్చిన డబ్బుకంటే ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టేశావా మాకోసం...'

ముకుందం వెన్నుమీద కొరడాతో చుట్టన్న చరిత్రనట్లుంది - అబాధి లోచింది అణచుకోలేని ఆవేశమూ వచ్చింది. ఇన్నాళ్లనుంచీ తనని అంటే పెట్టుకుంటూ వచ్చిన ఓర్పు శాంతమూ అన్ని మాయం అయిపోయాయి -

'నిజమే-నువ్వుచెప్పింది సూటికి సూరు పాళ్ళూ నిజమే - ■ లెక్కని వాకూ ఓ రెండేరాలు రావాలిగా- ఊ-సరే...ఇక నాకు జ్ఞానకం పున్నంతవరకు ఖర్చులు చెప్తాను వినండి-నాన్నగారు పోయేసరికి అయిదువందల రూపాయల అప్పు వుంది, అయిన పోయాక మరో అయిదువందలు తీసుకుని అఖర్చు వెళ్లదీశాం-ఆ తరువాత చేతిలో డబ్బా అయిపోయింది. అప్పటికి నాకు పుద్బేగమూ లేదు అందుకే మరో అయిదువందలు అప్పుచెయ్యాల్సి వచ్చింది. సరే రెండేళ్లలో అది తీర్చాను-ఇంతలో సుందరం మద్రాసు చదువు నచ్చింది, నిజానికి వాడిని ప్రోత్సహించి పంపించింది నేనే- పొలమీద ఏదోవస్తోంది, వాకూ పుద్బేగం వుంది ఫరవాలేదు అనుకున్నాను కాని, నాటితో సరిపెట్టుకోవానికి నిలుకాలేదు- యాభయ్య వందా, జగన్నాథంగారి దగ్గర తెచ్చేవాడిని-ఇంతలో శకుంతల చెళ్ళవచ్చింది

క్షమించండి సార్...
మోఅమ్మాయి డాన్సు
నేర్చుకొని సన్నబుడతం
అటుంచి మధ్యనే సన్న
బుడిపోతున్నో సార్...

వుండండి; నేను చెప్పేది పూర్తికానివ్వండి మధ్యలో ఎవరూ మాట్లాడవద్దు...సరే రెండేకరాలు అమ్మేశాను. అయినా చాలేదు మళ్ళీ జగన్నాథంగారి దగ్గరికే అప్పుకోసం బయలుదేరాల్సి వచ్చింది — ఆ తరువాత సంవత్సరం పొలం బాగువేయించాల్సి వచ్చింది.

నుందరం చదువు పూర్తికాలేదు చేతిలో డబ్బులేదు—అయినా పొలం ఎందుకూ నానికి రాకుండా పోతుందని అప్పుచేసి ఆ ఎరు పులూ అని ఏవో వేయించాను — ఇలా ఎప్పటికప్పుడు ఏవో ఖర్చులువచ్చి మీద వడుతూంటే ఏరోజా కరోజా అన్ని విషయాల్లా అమ్మకి చెప్తుండే వాడిని — అవిడ సలహామేరకు నడుచుకోటమే కాని నేను స్వతంత్రించి ఎప్పుడూ ఏవనీ చెయ్యలేదు—చివరికి అదంతా తడిసి మోపే డబ్బుం; జగన్నాథంగారు పోవటంతో ఆ డబ్బు వెంటనే కావాలని కొడుకులు కబురంవటం గత్యంతరాలకే మరో రెండేకరాలు అమ్మటం—నుందరం, నీక్కూడతెలుసు—ఆ తరువాత నీకు పుద్వోగం అయింది, కొన్నాళ్లు ఇంటికి డబ్బుకూడ పంపించావు — తరువాత నీకూ ఖర్చులు పెరిగి ఏమీ పంపించలేక పోయావు—నీ పెళ్లికి చేసిన ఎనిమిదివందల రూపాయల అప్పు మాత్రం నేను తీర్చాల్సి వచ్చింది—అంటే నా చేరిపామ్మేం పెట్టలేదనుకో... ఇంతలో గారివాస రావటం వంట పూర్తిగా నష్టం

ఆశలూ- అనుభవాల్లా

కావటం ఇల్లు కూలిపోయే పరిస్థితిలోకి రావటం అందరికీ తెలిసిందే — అప్పటికే నగంపొలం హరించి పోవటంవల్ల రాబడి తగ్గిపోయినా తిండిగింజలకీ రోపం వుండేది కాదు—ఆ ఏడు అవికూడ కొనాల్సినవ్వింది. ఎలాగో కిందా మీదా వడి ఇల్లా బాగు చేయించాల్సి వచ్చింది—మరి ఆ డబ్బంతా ఎక్కడనుంచి వచ్చిందనుకున్నారు—అంతకు ముందే బావ పుద్వోగం మానేయడం, నేను డబ్బు పంపించటం మీకూ తెలుసు — ఆ నాలుగేళ్లలోనూ వాళ్లకి వెయ్యిరూపాయలపైనే పంపించివుంటాను...ఇంకాకకుండా తల పురిటికి వచ్చిందంటే మనతోపాటు కరోగంజోపెట్టి, కలిగినంతలో వసుపూకుంకం ఇచ్చి పంపించటంకాదు. యధావిధిగా నేడుకలూ అవీ కావాలి. శకుంతలకీ పిల్లలకీ ఓ సంవత్సరానికి సరివడే బట్టలయినా కొని యివ్వాలి.....'

'ఇప్పుడివన్నీ ఎందుకులెంకి' అంది యశోద చటుక్కున కలుగజేసుకుని—'తల్లి చచ్చిపోయి నెలయినా కాకుండా అన్నదమ్ములూ అక్కచెల్లెళ్లు ఇలా మాటలు పెంచుకుని గొడవలు చేసుకోటం ఎంత సిగ్గుచేటు. ఎవరైనావంటే అవతిష్టకూడ' అనిపించింది.

'నువ్వురుకో—నేనుమాత్రం ఏమంటున్నాను అడిగినమాటకి న మా ధా న ■

చెప్పున్నానంతే' అన్నాడు ముకుందం చిరాగ్గా.

'చెప్పనీ వదిలూ—మాకోసం అయినఖర్చు వివరాలు చెప్పున్నాడు అంతేగా— నాకు తెలుసు ఈ అయిదుగురు ఈ పూర్వోనే పుట్టారు. అదేగా నువ్వు చెప్పబోయేది.'

'మాడు విన్నా నీ పిల్లలనీ చూసి నేనేం అనూయవడటం లేదు—మాట చెప్పున్నాను—నేను ఎన్నిసార్లు అమ్మతోకూడ చెప్పాను. మనం ఈ పెదవతులను మార్పుకోవాలమ్మా మనం అప్పుంలో మురిగిపోతూ వాళ్ల అవసరాలూ, ముద్దు ముచ్చటూ ఎంతకని తీర్చగలం అని — ఈసారికిలా జరిగిపోనీ అంటూ ఎప్పటికప్పుడే వాయిదా వేస్తూండేది—ఈ విషయాన్నీ మీరు కొంచెం అయినా అర్థం చేసుకున్నారా — ప్రకాశం చదువు మానేసి ఓ సంవత్సరం పుద్వోగంచేసి నాకు అసరాగా పున్నమాట నిజమే, ఆ తరువాతయినా వాడిచదువుకి నేను కానీ ఖర్చుపెట్టాని మాట నిజమే—అయితే పెళ్లికి ఏం జరిగింది—కట్నం పుచ్చుకోలేదుసరే నగలూ నాణాలూ పెట్టనూలేదు—ఎంతయినా కొన్ని ఖర్చులయినా పుంటాయిగా—ఎంత జాక్కువలో కానివ్వాం అన్నా వెయ్యి రూపాయలపైనే ఖర్చయింది—ఏం చేస్తాం శశి పెళ్లికి అయిన అప్పుతోపాటే అదీ అనుకున్నాం మరి...సరే శశి విషయం...మనకీ తగిన వాడినెవడినో చూసి ముగిబెట్టక ఇంత పెద్ద పరుగుపెట్టావెందుకు అని నుందరం అనాడే అడిగాడు. దానికి సమాధానం ఇవ్వాడు చెప్పున్నాను ... కలెక్టరుగారితో సంబంధం చెయ్యాలనీ హోదాగలవాళ్ళతో బంధుత్వం కలుపుకోవాలనీ ఆ సంబంధం చెయ్యలేదు—పరిస్థితులు అలా వచ్చాయి. కాత్యాయని కూడా వేపున్నా శశి సారథి కలిసి తిరగటం చాలామంది కళ్లవడింది. అక్కడ అక్కడ గుసగుసలు బయలుదేరాయి.

వయస్సుతోపున్న ఆడపిల్లని అదుపు అజ్ఞంలో పెట్టకుండా అలా వదిలేస్తే మన పరువు మర్యాదలేమయినా నిలుస్తాయా అని ఒకరిద్దరు నా మొహంమీదే అన్నారు—వాళ్లందరికీ సమాధానాలు చెప్పుకోలేక నా తల్లిపాటం తోకకి వచ్చేది. వాళ్లన్నదాంటూ తప్పులేదు—అమ్మ ఇంటా వుండికూడ అలాంటి పరిస్థితి వచ్చింది మరి.....కనకరాజుగారి ధనదాహం తెలిశాక

కుబేలుదాడు ఘోషిసెల్లో అదే గొడవ

కేమెల్ సిరా దివ్యముగా ఉంటుంది! వీటిలో దేనినైనా ఎంచుకోండి

కేమెల్ “స్పెషల్” సిరా

అదు లేకుండా జారే యీ సిరా సరసమైన రంగులో లభిస్తోంది. ప్రతి రోజు వాడుకకు అది దివ్యముగా ఉంటుంది. అది త్వరగా ఆరిపోతుంది. పెన్ను చుక్కలో రాయడము ఆగిపోదు. మీ పెన్నులో కేమెల్ స్పెషల్ సిరా పోస్తే, రాస్తున్నప్పుడు పెన్నును విడిచివేసినక్కర్లే లేదు. ఇంత మంచి సిరా అయిన దాని రక సరసముగా ఉండడమే కేమెల్ “స్పెషల్” సిరా ప్రత్యేకత.

కేమెల్ “డి-లక్స్” సిరా

ఇది మా క్రొత్త తయారు. మీది ఖరీదైన పెన్ను అయితే, దానికి జాగుగా తగిన సిరా యిదే. ఈ సిరా అదు లేకుండా జారుతుంది. త్వరగా ఆరిపోతుంది మరియు అది రాస్తూనే మీ పెన్నును కుట్రపరుస్తుంది. అంతే కాదు, “డి-లక్స్” మీ పెన్నుకు సంపూర్ణ రక్షణ నిస్తుంది. దానిని వాడతే పెన్ను చిన్న ముక్కలుగా ఉండదు. మీ పేజుల్ మీద కేమెల్ “డి-లక్స్” సిరా బుద్ధిగి పెట్టుకొనుట మీకు గర్వ కారణముగా ఉంటుంది. అది మీ పేజులు అకరణ నిస్తుంది. అది ఎంత పోగముగా ఉంటుందో అంత నాణ్యమైనది కూడాను.

VISION 600 Ltd.

ఇక శశికి ఇష్టం చూస్తూ లేకపోయినా ఏవడినో ఒకడిని తెచ్చి ముడిపెట్టేద్దాము అనిపించేది నాకూ అమ్మకి — అయినా డబ్బుకి వెనక్కిలేని దాని గొంతు కోయటం మా వల్లకాలేదు—కారణం ఏమిటి అంటే, ఏనాడయినా ఆతని చెవిని ఈ వూళ్ళో వాళ్ళ గునగునలు వడచప్పు, నిజావిజాలు ఆలోచించకుండా ఆశ్రమ శశిని శంకించ వచ్చు—విడిచిపెట్టటండాకా రాకపోయినా దానిని హింసించి బాధపెట్టవచ్చు — ఇన్ని ఆలోచనలు వచ్చేవి. అందుకే పాపానించి ఈ సంబంధానికి వచ్చేసుకున్నాం—మిగిలిన సారం అంతా అమ్మేసినా పాత అప్పులు వడ్డీతోనూ తీర్చాక పెళ్లికి సరివడే డబ్బు లేకపోయింది — అప్పటికప్పుడు విశ్వనాథంగారిని అడిగి తీసుకువచ్చాను ... ఇప్పుడు చెప్పండి — ఇండులో ఏ ఖర్చు నేను అనవసరంగా పెట్టాను ఎండులో డబ్బారాచేశాను.' నిలదీసి అడుగుతున్నట్లుగానే వుంది ముకుందంగొంతు.

'అంతడబ్బు ఏంచేశావు' అని వాళ్ళ అడిగిన ప్రశ్నే అయినా దానికి అశ్రమ అంత విస్మయంగా నిర్మోహమాటంగా సర్వాధానం చెప్పేసరికి వినటానికి కలుపుగానే వుంది. అందరూ మొహాలు గొంటుపెట్టు కునే కూర్చున్నారు.

'నా పెళ్లినిగురించి అంత పురాణం చెప్పావు—ఒక్కయ్యిపెళ్లికి బోలెడు ఖర్చు చేసి ఆ తరువాత దానికి పెట్టిందంతా కలుపుకుంటే నాకు ఇచ్చింది తక్కువే — నరే అయిందేవో అయిపోయింది - ఇంక మీ దగ్గరనుంచి ఒక్క కానీకూడ నాకు

ఆశ్రమా అనభవాలూ

అక్కర్లేదు — నాకు కావలసింది భగవం తుడే ఇచ్చాడు' అంది శశి పుక్తోషంగా ముక్కు ఎగపీబుకుంటూ.

'నిజమే అది—పెళ్లి చేసి వంపించేశాక ఆడపిల్లకి చీరా సారే పెట్టటం అన్న దమ్ములకి ఎంత కంటికింపుగా వుంటుందో ఇప్పుడే అన్నయ్య స్వ వక్షం గా చెప్పనే చెప్పాడు—ఇన్నాళ్ళూ ఏదో అయిపోయింది — ఇంక నేను ఒక్కదమ్మడి అయినా తీసుకోను' అంది శకుంతల కళ్ళుతుడుచు కుంటూ.

ముకుందం ఆవేశం దిగజారి పోయింది. 'ఛ ఏమిటిది. నేను చేసిందేమిటి—నాన్న గారు లేకపోయినా మీకేం లోటురాదు — మిమ్మల్ని నా కంటిపావలలా నా ప్రాణంతో సమానంగా చూసుకుంటాను అని మీదా గ్విర నేను ఇవాళ ఎంత త మాటలని విళ్ళ మనస్సు గాచువరిచాను— నా బుక్కి, వివేకం అన్నీ ఏమయి పోయాయి — స్వే ఆవేశాన్ని అడుపులోకి తెచ్చుకోకపోతే మనిషి బొత్తిగా రాక్షసుడలాగే ప్రవర్తి స్తాడు' అని లోలోపలే సిగ్గుపడుతూ.

'ఏదో అనేశాను. అదేం మనస్సులో పెట్టుకోకండి ... మరో విషయం—ఇంటి మాటేదో చెప్పింది అమ్మ—కాని నాకు ఒక్కనాటికి అలా జరగటం ఇష్టంలేదు— ఇది మనం అయిదుగురం తీసుకుందాం' అన్నాడు. వింటూన్న అందరి మొహాలలో మబ్బులుదిగి కలకల లాడాయి—కాని అది పైకి కనిపించనీయకుండా ఎవరికివారే

కాగితపడ్డారు. 'మాకెందుకులే — ఇప్పటికే బోలెడు ఖర్చుఅయింది మాకోసం' అంది శకుంతల. 'నాన్నగారేవుంటే మీకింతకన్నా బాగానే జరిగేది...నా స్థానంలో మరొకడైనా వస్తా వుంటే సంసారం ఇంతకన్నా తేలికగా చక్క దిద్దుకుని ఇంకా వృద్ధిలోకి తెచ్చేవారేమో. సరే అదంతా ఎందుకు నుళ్లి...మీ ఇద్దరికీ సమస్యకుండాగానే ఇది నాన్నగారి జన్మిందే ఇస్తున్నాం...ఏం సుందరం -- ఏమంటారు మీరిద్దరూ' అన్నాడు ముకుందం తమ్ముళ్ళ నుద్దేలించి.

'అలాగే చేద్దాం—మాకు అభ్యంతరం ఎందుకుంటుంది' అన్నారు వాళ్ళు. 'సరే ఇప్పుడు చెప్పండి—ఆ అప్పు ఎలా తీర్చటం' అన్నాడు ముకుందం మళ్ళీ మొదటికొస్తూ.

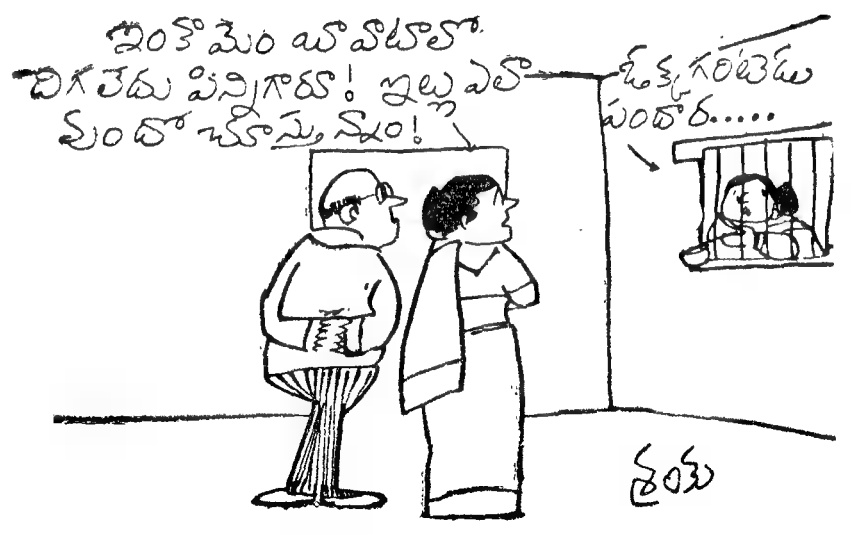
కాస్తేపు తర్జునబద్ధనలు జరిగినమీదట ఇల్లు అమ్మేయచూసికీ వచ్చిన డబ్బులో అప్పు తీర్చేసి మిగిలింది అయిదుగురూ తీసుకోటానికి నిర్ణయం జరిగింది —

ఆ తరువాత రెండుమూడు రోజులలో వాళ్ళంతా వెళ్లిపోయారు.

ఇల్లు అమ్మ తీరి అనుకున్నదగ్గరనుంచీ యశోద మనస్సు ఎలాగో అయిపోయింది— చివరికి వుండబట్టలేక ఓ రోజు అంది: 'ఏమిటి, ఒక్కమాట చెప్తాను — ఏమీ అనుకోండి — చివరికి నింప నీడకూడ లేకుండా చేసుకుంటున్నాం అనుకుంటూంటే నాకెంత బాధగావుందో చెప్పలేకపోతున్నాను ...వాళ్ళు చెప్పినట్లుగా ఈ ఇల్లు మనం తీసేసుకుని ఎలాగోచూసి వాళ్ళకి డబ్బు ఇచ్చేద్దాం...పిల్లలు గలవాళ్ళం — ఈ ఆధారకూడ లేకుండా చేసుకుంటే...'

భార్య గొంతు వింటూంటే ముకుందం కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. జాలిగ అభిమానంగా చూస్తూ అన్నాడు:

'పిచ్చిదానా—నాకు మాత్రం సంతోషంగా వుందనుకుంటున్నావా—కాని ఏం చెయ్యగలిం — విశ్వనాథంగారి సంగతి అలావుంచి మన వాళ్ళంతా సాధ్యమైనంత తొందరగా డబ్బు కావాలి అన్నట్లుగా మాట్లాడరు కదా—ఒక్కడ్నించి తెస్తాం — అప్పుచేసే తీర్పులం అన్న ఆలోచనే నేను రానివ్వటం లేదు—ఆ పేరు చెప్పేనే నా గుండెలు అదిరిపోతున్నాయి — ఇప్పుడయితే వాళ్ళతో పాటు మనకీ అంతో అంతో డబ్బు చేతికి వస్తుంది, ఇల్లు కావాలి ఇది కూర్చుంటే

చివరికి అప్పులతో మురిగిపోయి ఈ డబ్బా; ఇల్లు రెండూ పిలుపుకోలేని వాళ్ళం అవుతాం—మంచికో చెడ్డకో ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాం—ఇది అలా జరిగిపోసి.

‘స్వంత ఇల్లు వివరికో ధారపోసి అద్దె ఇళ్ళలో అగచాల్లు పడల్సిన పీఠి వట్టిందన్నమాట.’ కొంగుతో కళ్లు వత్తుతుంది యశోద.

‘ఈ ఇంటితో నాకంటే తనకే ఎక్కువ అనుబంధంవుంది.’ అనుకున్నాడు ముక్కుందం—ఉదయం తొమ్మిదిగంటలకి వెళ్తే మల్లీరాత్రి దీపాలు పెట్టాకే తను యింటిముఖం చూడటం—రాత్రి భోజనంచెయ్యటం వడుకోటం; తెల్లవారి లేచిన దగ్గరనుంచీ అసీనుకి వెళ్తే హడావిడితో కాలపుత్రాలు తీర్చుకోటంతోనే సరిపోతుంది—యశోదకి అలాకాదు—పెళ్లి అయినచిన్న దగ్గరనుండి పుట్టింటికి వెళ్లివున్నదికూడ తక్కువే—అత్తవారింటికి కొత్తచోటుకు వచ్చాను అన్న భావం పెళ్లిఅయిన కొత్తలోకూడ కలగలేదు తనకి—ఎన్నాళ్ళనుంచో పరిచయం వున్నదానిలో ఈ ఇంటికి ఈ పరిసరానికి మాలిమి అయిపోయింది—పనిలేని సమయంలో ఒక్క క్షణం అయినా పూరికే కూర్చోకుండా ఎప్పుడూ ఇంటిని తీర్చిదిద్దుతూనే వుంటుంది—వండగలూ వర్షదినాలూ వస్తే వాకిలినిండా రంగవల్లులు తీర్చిదిద్దుతుంది—ఉన్న కాస్త పెరడులోనూ సపోటా; జామ; నిమ్మచెల్లు వాటింది—కూరపాదులు పెడుతుంది—ఇరుగు సొరుగులకి కూరలు పళ్లు పంచి పెడుతుంది—ఇన్ని చేసి ఇంకా ఆ ఇల్లు శాశ్వతంగా వదిలి వెళ్లిపోవాలంటే ఎంత బాధగా వుంటుందో తను వూహించుకోగలడు—తనకీమాత్రం లేదూ—పైకి అలా ఏమీ వట్టింతుకోనివాడిలా కనిపిస్తున్నాడు కాని రోపరి గుండెలు వగిలిపోతున్నాయి... కాని ఏంచేస్తాడు... ఇటు చూడు, మనుష్యులే శాశ్వతం కాన పుడు ఇంక ఈ నిర్జీవమైన ఇంటిమీద ఇంత మమకారం ఎందుకు నీకు’ అన్నాడు అనునయంగా భార్య తల నిమరుతూ.

తరువాత కొద్దిరోజులలోనే యింటికి జీరం కుదిరింది—వద్దె నిమిదివేలకి—ఓ రోజు అందరూ వచ్చి ఆ రిజిస్ట్రేషన్ తతంగం పూర్తిచేసి అన్ను తీర్చేసి మిగిలింది తలో మూడువేలా తీసుకుని వెళ్లి దిశ్చూతున్నా

(ఇంకా వుంది)

రంగులరాత్నం

ఎలుగుబంటి అనగానే వల్లని భయంకరాకారం గల జంతువు మనకు గుర్తుకొస్తుంది. నిజానికి ఎలుగుబంటు అన్నీ నల్లగా ఉండవు. పూదారంగువి, న్నపుమైన మంచు వర్షం కలవి కూడా ఉంటాయి.

ఎలుగుబంటి మాంసాహార వర్గానికి చెందినదే. కుక్కకు దగ్గర బంధువే అయినప్పటికీ ఇది రెండు వేనక. కాళ్ళమీద సులభంగా నిలబడ గల్గుతుంది. మోకాలు నిర్మాణం, పాదం అంతా నేలకు అనడం మనలాగే ఉంటుంది. ఎలుగుబంటి అన్ని రకాల ఆహారం, ఆకులు, చెట్లువేళ్ళు, పళ్ళు, కాయలు గింజలు, పురుగులు, వీములు, చెదపురుగులు చేపలు, కప్పలు, పక్షులు సేలుచేపలు, కొన్ని సందర్భాలలో మనుషులను కూడా తినగలిగేవిగా ఉన్నాయి. ఇవి ప్రపంచంలో చాలా ప్రాంతాల వ్యాపించి ఉన్నాయి. కాని ఆఫ్రికా, ఆసియా, న్యూజిలాండు, ఆఫ్రికాలో మాత్రం లేవు. దక్షిణ ఆమెరికాలో ఉండే ఒక్క జాతి తప్పిస్తే అన్ని ఉత్తరార్ధగోళంలోనే ఉంటాయి [భూమధ్య రేఖకు పైన].

ఎలుగుబంటు ఆహారం సమృద్ధిగా లభించే కాలంలో సుష్టుగా తిని బాగా క్రొవ్వుతో బరిపీ పోతాయి. చలికాలం ప్రవేశించినప్పుడు గుహలోనో గోయిలోనో దాగుండిపోతాయి. ఒకటివరంగా ఇది సమాధి. ఇలా ఆరునెలలపాటు ఉండిపోతాయి. ఈ కాలంలో ఆహారం సంపాదించకుండా శరీరంలో నిలవ ఉన్న కొవ్వుమీదనే జీవిస్తాయి. మల్లీ ఎండాకాం ప్రవేశించేవాటికి వీరసంగా బయట

పడతాయి. ఇలా రావడానికే సుమారు 2 నెలలముందే పిల్లలు పెడుతుంది. (సుమారు రెండు) నిద్రపోతున్న తల్లిని అంటిపెట్టుకొని $1\frac{1}{2}$ నెలలు పాలు తాగుతూనే ఉండిపోతాయి. బొత్తిగా నివృణాయస్థితో ఉన్న పీటికి శరీరం మీద వెంట్రుకలే ఉండవు. కళ్ళు మూతలు పడిపోతాయి. ఎండాకాలం ప్రవేశంతో తల్లితో బాటు బయటకు వస్తాయి.

మనదేశంలో ఉండే ఎలుగు నల్లనిది. ఎక్కువగా చెట్లు ఎక్కగల్గుతుంది పుట్టతేనె, చెదపురుగులు దీని ఇష్టాహారం.

ఉత్తర భూప్రాంతాల్లో ఉండే ఎలుగు న్నపుమైన మంచు వర్షం కలిగి శత్రువుల కంటికి సులభంగా కనబడకుండా ఉంటుంది. చేపలను నీళ్ళల్లో ఈది సులభంగా వట్టుకొంటుంది. అంతేకాక సేలు జంతువుల్ని, ఇంకా అక్కడి నక్కలని కూడా తినేస్తుంది. పూర్తిగా మాంసాహారి అయినా, ఎండాకాలంలో మిగతా ఆహారం లభ్యం కానప్పుడు గడ్డి కూడా తింటుంది. అదే ఎలుగులకు చెల్లు ఎక్కడం ఎంత సునాయాసమో దీనికి పీటిలో ఈడడం అంత సులభం.

ఎలుగుబంటు భయంకరమైనది. బరిమైనది. కాని అవాంతర, అనివార్య పరిస్థితుల్లో తప్ప మనిషి మీద పడదు. దాని నమూనా చాల వాడి. కోరదంతాలు పెద్దవి. కూసుగా ఉంటాయి. పులి కూడా ఎలుగును చూసి భయపడి పారి పోతుంది. జాంబవంతుడు పింపాస్తి సంపారించడం మనకు తెలుసు కదా.

—జమ్మి కోనేటిరావు.

కైలుజమ్మలు

కంగధామ

రమారామ

పాటుఫారమంతా తిరిగి తిరిగి చివరికి ఒక సిమెంటు బల్లమీద కూలబడ్డాను. రైలు రావడానికి ఇంకా ఒక గంటకుపైగా వ్యవధి వుందని తెలిసింది.

రైలు రానంతసేపూ రైలు ఎప్పుడొస్తుందో అని ఆరటవడడం పనిని స్వభావానికి ఒక నిదర్శనం.

మన జీవిత సమస్యల సారాంశమంతా ఆ రైలు రావడంమీదే ఆధారపడి వున్నట్లు కొట్టుకుపోతాం. జీవితంలో ప్రతి జరుగుబోయే పని గురించి అలాగే ఆత్మత వనుభవిస్తాం.

కాని తీరా అది జరిగక మనకు కొత్తగా ఒరిగినదేముంటుంది? రైలువచ్చాక మనం ధర్మశాస్త్రం ప్రయాణికులమని మరొకసారి స్పష్టమైనట్లు. మన యధార్థ స్థితిని గుర్తుకు తెచ్చుంది.

రెండు నెలక్రితం సోమనాథం కలెక్టరుగా వస్తున్నాడని తెలిసినప్పుడు ఎంత సంతోషపడిపోయాను! అదంతా తల్పకుంటే నా మనసు అదొకలాగయి పోతుంది. ఆ చీకటి ఆవరించిన పట్టుభారం బల్లమీద కూర్చుని, రైలుకోసం ఎదురు చూస్తూ గత రెండు నెలలుగా నాలో చెలరేగిన భావాలు నెమరువేసుకోసాగాను.

నా చిన్ననాటి స్నేహితుడూ, పైగా మాయబోతులూ వారాలు చేసుకుని చదువుకున్నవాడూ, వాకు పై అధికారిగా వస్తున్నాడంటే వాకు ఎంత గర్వంగా వుంది! తాసిల్దారుని, హెడ్ క్వార్టర్స్ లుంటున్నాయి. మనసు లోనే ఉద్వేగించి, 'ఇహ మానుకోండి మీ పని; మనపటిలో రోజూ నన్ను చీవాట్లు పెట్టుకుంటే మో చూద్దాం. కలెక్టరు నా వాడు. మీరే నా చుట్టూ 'రికమెండేషన్' కోసం తిరుగుతారు' అనుకున్నాను. నన్ను విమర్శించి, వెలకారం చేసి రోజూ అవమానించే కొందరు లోటి గుమాస్తాలకు ఈ సంగతి తెలియాలి. అప్పుడు వాళ్ళ ఆట కట్టుంది.

విజయం చెప్పాలంటే, ఒక కొత్త ఆట వస్తున్నా కొనుక్కున్న కుర్రాడు తన లోటి పిల్లలముందు దానిని ఎంతగొప్పగా ప్రదర్శించి, ఘనతనూ, ప్రత్యేకతనూ పొందాలని ఎలా తపాతపా పడిపోతాడో, అందరి ముందూ అలా గొప్పతనం సంపాదించాలనుకున్నాను.

అసలు ఈ సంగతి తెలిసిన దగ్గర్నుంచి నా జాతకమే మారిందనుకున్నాను. ఈ పదేళ్ళ సర్వీసులోనూ, ఎన్ని కష్టాలూ, అవమానాలూ ఎదుర్కొన్నాను! అందరికీ నన్ను చూస్తే లోకువే! నేనూ వాళ్ళలాగ నా క్రిందవాళ్ళ మీద ధాం ధాం లాడుతూ పై వాళ్ళని వంకర దండాలతో పలకరిస్తూ, నా గురించి నేను వున్నానీ లేనానీ

డబులు చెప్పుకుంటూ, పనిచేసేది గోరం తెతే కొండంత ఆర్పాటం చేస్తూవుంటే నమర్దుడిక్రింద వెలామణీ అయ్యేవాళ్ళేమో. కాని తలవంచుకుని, నాపని నేను చేసుకుంటూ, ఎవరైనా పలకరిస్తే మర్యాదగా నమ్రదానమిస్తూ, ఆసీసరు ఎన్ని మాటలన్నా, నా తప్పుకూ ఇంకాపాళ్ళ తప్పుకూ కూడా నన్నే తిట్టి నా, తలవంచుకుని వరసంగా పూరుకుంటూంటే నన్ను వట్టి ఆనమర్దుడిగా జనుకట్టారు. అధికారుల తిట్లకూ, ఇంట్లోనూ బయట అందరూ అనే నిష్కారపు మాటలకూ ఏం జవాబు చెప్పిలో చాతకాక నోరుమూసుకు బ్రతుకు తున్నాను.

ఒకసారి ఆసీసరుగారు నన్ను అన్న మాటలు విని పూను గంగయ్య నాతో 'అలా ఊరుకుంటూ వచ్చేస్తా రేమిటి సార్? గట్టిగా జవాబివ్వక, ఒక సారి గట్టిగా జవాబివ్వండి, రెండోసారి మీ జోలికెరాడు' అన్నాడు.

ఆరోజు ఆసీసరుగారు గంగయ్యని పిల్చి 'ఏయ్ ! ఈ టేబిలు క్లీన్ గా వుంచాలని తెలియదా?' అని కేకలేసారు. దానికి గంగయ్య 'ఏయ్ అంటూ రేమిటిసార్! మేమూ మీలాటి మనుషులమే మాకు మానాభిమాలున్నాయి పూను ఉద్యోగానికి వచ్చామని అంత నిరసన పనికిరాదండీ. ఇలాంటి ఆసీసర్ల నెంతమందినో చూసాను. ఏమేగియ్ అంటే పడేది లేదు' అన్నాడు. అతనలా ఎదురు తిరిగేసరికి ఆసీసరుగారికే ఆశ్చర్యం కలిగింది. తను అన్నమాటలలోని తప్పు పట్టుకుని డబాయించేసరికి ఆయన నిరుత్తురు డబ్బాడు. కానీ ఎలాగైనా తనది పైచెయ్యి 'అనిపించుకోవాలని 'అంతవరకూ వచ్చింది?' అన్నారు కోపంతో.

దానికి గంగయ్య, 'మీ రనవసరంగా మాటలంటే పడాల్సిన కర్మ చూకేమొచ్చిందండీ సరిగ్గాచెప్పి పని చేయించుకోండి' అన్నాడు. ఆసీసరుగారు మనసులో కుతకుత ఉడికిపోయినా, పైకి ఏమీ అనలేక పూరుకున్నాడు. అప్పటినుండి ఆయన గంగయ్యకు

మర్యాదగా పని చేప్పి చేయించుకోసాగాడు.

నేను అలా 'పవర్ ఫుల్' అసలు ఎలాగ, ఎదురుజవాబు చెప్పడంలో అవతలి వాడి మాటల్లోని తప్పును పట్టుకుని దులిపేసి, వాడిని నోరెత్తకుండా చెయ్యాలి నాకు స్ఫురించదు. ఎవరైనా నన్ను కేకలేస్తే, ముందర నాకు గొంతుక పెగల్లు; బుర్ర హతాత్తుగా పని చెయ్యడం మానేస్తుంది; ఏం చెయ్యాలి, ఏమనాలి తెలియదు; వాళ్ళన్నమాటలన్నీ నిజాల్లా కనిపిస్తాయి' నిజంగా నేనాక ఫెరమ్మైన ఆపరాధం చేసినట్లు భావిస్తాను. అవతలి వ్యక్తితో 'బా బ్యా బా! పొరపాటయి పోయింది. ఇంకెప్పుడూ అలా చెయ్యను' అవాలనిపిస్తుంది. కాని నోట్లా తడి ఆరిపోయి అమాటలుకూడా బయటికి రావు. అలాటిస్థితిలో ఏం జవాబివ్వగలను! అందుకే ఎవరేమన్నా వరసంగా భరించడం అలవాటయి పోయింది.

అసలు ఎదురు జవాబిచ్చే ప్రయత్నాని నా మనసు తోడ్పడదు. ఈలోపం ఎక్కడందో వాకు తెలుసు. దానిగురించే రోజూ నేను బాధపడుతూ వుంటాను. ఆ ఆలోచనే అపారపాం నన్ను దహించివేస్తుంది.

తల్లిదండ్రులకు పిల్లలమీద ప్రేమ వుండడం సహజం. అందులోనూ ఒక్కగని ఒక్కకొడుక్కైతే మరి గారాబంగా పెంచడం లోకసహజం; కాని ఆ గారాబమే మొత్తాదు ఎక్కువై కాబోలు, నన్ను వట్టి చాతకాని వాడిక్రింద తయారుచేసింది.

ఇప్పటికీ ముప్పై అయిదేళ్ళ వయసు దాటివా బజారుమంచి సరుకులు సరిగా బేరంచేసి తేవడం నాచాతకాదు. నేను బజారుచేసినవాడు, ఇంటికి రాగానే మా శ్రీమతిచేత వానామాటలూ పడవలసి వచ్చేది. ధర ఎక్కువ పెట్టాననో, సరుకులు మంచివి లేదననో సాధిస్తుంది' కొందరు బలేగా బజారు చేస్తారు' కొట్టువాడు మనల్ని చూడగానే 'రండి రండి మీకు ప్రత్యేకంగా తాజాకూరలు చవకగా ఇస్తాను' అంటాడు. అలా అనగానే నేను విజయమనుకుని తిన్నగా వాడిదగ్గరకువెళ్ళి,

బాడు చెప్పిన ధరకూ ఇచ్చిన కూరలు కొనుక్కుని చక్కాచస్తాను.

వాడు అంత నమ్మకంగా మనమీద ఆధిమానం చూపించి పిలుస్తూంటే, అందులో మోసంవుందని విలాగనుకుంటాం! కాని ఒకసారి నా తోటిగురుస్థాభూతలింగం అలాంటి మాటలకే కరుకుగా జవాబివ్వడం చూసాను. అతను కొట్టువాడితో, 'తెలుస్తోందిలే ఆ కూరలమోసం చూస్తూంటేనే, అవి మూడురోజుల నాటివనీ, పుచ్చువనీ కనిపిస్తూనే వుంది. అలాటివి మాకంటగట్టితేనే మీరు బాగుపడతారయ్యా.' అని విస్మయపడండి; కొట్టువాణ్ణి నోరెత్తనియ్యకుండా చేశాడు.

కొట్టువాడు పెద్దమనిషి కాబోలు; అతని మనస్సు నొప్పించకూడదు అనుకునే తత్వంగల నాకు భూతలింగం అన్నమాటలు ఆశ్చర్యం కల్పించినా అందులో నిజం లేకపోలేదు అనిపించింది. తరువాత భూతలింగం నాతో, 'మీరు వాళ్ళ మాటలు నమ్మకండి. వాళ్ళు వక్రి దొంగలు. మనకి టాపివేసి, మోసంచేసి దోచుకోకపోతే అంతంత లాభాలెలా గడిస్తారు? వాళ్ళదేపాలూ, ఇళ్ళూ, షాక్రులూ మాశారా? అవన్నీ మనడబ్బుతో వచ్చినవే' అన్నాడు. నేను అలా ఆలోచించలేదు. నాకు ప్రపంచజ్ఞానం లేదనుకుంటాను.

అలా ప్రపంచజ్ఞానం లేకుండా నన్ను

కెలుబొమ్మలు

పెంచిన మావాళ్ళమీద నాకు అప్పుడు కోపం వచ్చేసింది. నన్ను సలుగురిలోనూ సరిగ్గా తిరగనివ్వలేదు; ఢక్కా మొక్కిలు తిననివ్వలేదు; నా అంతట నేను స్వతంత్రంగా ఆలోచించుకునే అవకాశం ఇవ్వలేదు. నాకు బాగా గుర్తుంది. నాకు పెళ్ళయ్యేదాకా రోజూ మా అమ్మే నాకు తలదువ్వేది. నేను ఏ బట్టలు తొడ్డుక్కోవాలో ఆవిడే నిర్ణయించేది. నన్నొక బోమ్మలా చూచుకుని, అన్నిసంరక్షణలూ నాకు తనే చేసేది. నిజానికి ఆవిడ బుణం జన్మ జన్మాలకు తీర్పులేదు.

కాని దాని ఫలితం ఏమిటి?

నేను బ్రతుకుతెరువుకోసం పాటుపడడం ప్రారంభించేసరికి, నాకు ప్రపంచం అంటే ఏమిటో తెలియదని స్పష్టపడింది. ఒక వేళ అప్పుడు తెలుసుకుని సరిదిద్దుకుండా మన్నా అప్పటికే నాలో ఎన్నో పనికిమాలిన గుణాలు పేరుకుపోవడంవలన, అదికూడా అంత సులభం కాదనిపిస్తుంది. జీవన సంగ్రామంలో బలమున్నవాడిడే పైచెయ్యి; బలహీనుడు పైకి లేవలేడు. చిన్నప్పటి నుంచీ నేను విధికావాలంటే అది తెచ్చిపెట్టడం. ఎక్కడ ఏమైపోతానో అని నాలోటి కుర్రవాళ్ళలో కూడా అడ్డకోనియ్యకుండా బడి నుంచి తిన్నగా ఇంటికి

రావాలని అదేలించటం; మంచిబుద్ధులూ మంచి మంచి అలవాట్లూ అవాలని నాలో కరుకుదనాన్ని బొత్తిగా మొలకెత్తనియ్యకుండా మావాళ్ళు వుంచడంతో, అఖిరికి ఆఫీసులో పూర్వ ను తో కూడా గట్టిగా మాట్లాడలేను, నేను.

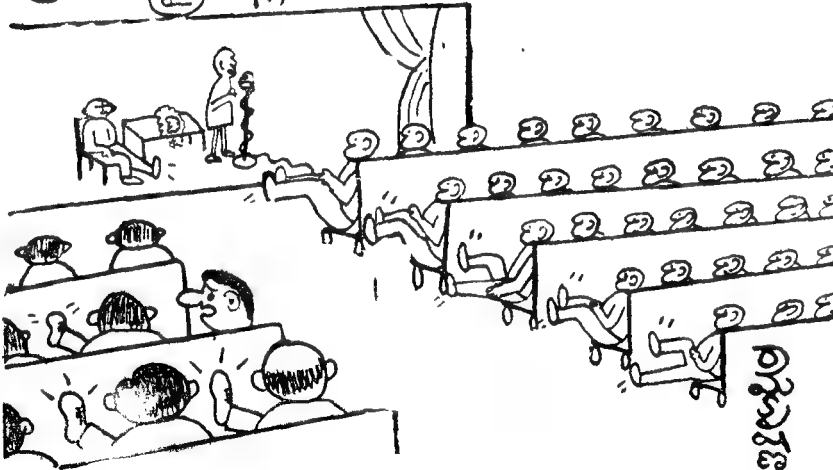
కొందరుతోటి వుద్యోగులు నాకు పన్ను చెప్పేవారు. 'ఇదిగో ఈ కాగితం కొంచెం రాసిపెట్టు. నేను అలావెళ్ళి కొంచెం మావాళ్ళతో మాట్లాడివస్తాను.' అని నాకు వాళ్ళపన్ను అంటగట్టేవారు. నేను చెయ్యసని చెప్పడం చాతకాక సరేనని తలూపేవాణ్ణి. దానివలన నేను చెయ్యవలసిన పన్ను దెబ్బతీసి, పైఅధికారస్థ చేత మాట పడవలసి వచ్చేది. పైఅధికారస్థను మంచిచేసుకోవడం కొందరికి పుట్టుకతో అభిన్న విద్య. అది నాకు చాతకాలేదు. నేనెప్పుడూ వా పని ద్వారానే, పైఅధికారస్థను మెప్పించాలని లావత్రయ పడేవాణ్ణి, కాని అధికారికి కావలసింది ఆఫీసు పని కాదు. స్వంతవని, ఆయన పిల్లలకు ట్యూషన్ చెప్పడం, ఆయన ఇంటికి బజారు సరుకులు తెచ్చిపెట్టడంలాంటి పనులు చేసిపెట్టే వాళ్ళే ఆయన దృష్టిలో బాగా కష్టపడి పనిచేసేవాళ్ళు; తక్కినవాళ్ళు పనికిమాలిన వాళ్ళు.

ఆయన మెప్పు పొందడంకోసం, అలాటి పనులను చెయ్యాలని వుండేదిగాని దానికి ఎలా కల్పించుకోవాలో తెలియక ఊరుకునేవాణ్ణి. అందువలన ఆఫీసులోని పసంతా నా నెత్తిమీద పడుతూండేది ఒక్కొక్కప్పుడు. అంత చేస్తున్నా అనవసరంగా ఏవాట్లు తినడమూ వానంతు అవుతూండేది.

ఈ కష్టాల బరువుతో కుంగిపోతున్న నాకు, అంధకారంలో ఆశాకిరణంలా, సోమనాథం కలెక్టరుగా పస్తున్నాడనే వార్త తెలిసింది. ఇంక భయం లేదనిపించింది.

నా పన్నెండో ఏడునుండి, నా పదెనిమిదో ఏడవరకూ నేనూ సోమనాథం, కలిసి చదువుకున్నాం. అతను చాలా బీద కుటుంబంనుంచి వచ్చాడు. వాళ్ళది ఏలూరుకి దగ్గరలోనున్న పట్నూరు అనే పల్లెటూరు. అతను చదువుకోసం ఏలూరు వచ్చి, హైస్కూలులో ఫస్టుసారిలో వేరాడు. అందరి ఇళ్ళలోనూ నారాలు:

పట్టణ కారు డ్రైవర్ల మహాసభ

రయ్(మని వస్తున్నాయి బినాకా రాకెట్లు

పళ్లను తెల్లగా మెరిసేలా
చేస్తాయి...

బినాకా జూనియర్ డింక్స్ టూత్ బ్రష్ను చూస్తే మీ పిల్లలు ఎగిరి గంతులు వేస్తారు. అవి క్రొత్త రాకెట్ స్టామల్ వస్తున్నాయి. అ: మూడేళ్ల పెరిగిన పిల్లలకై ప్రత్యేక ముగా రెయోదచేయబడినవి. వాటి గుండ్రవి నైలాన్ కుచ్చులు పిల్లల వాజాత్తెవ యిగుళ్లకు హానిచేయవు.

బినాకా టూత్ బ్రష్లు అన్ని వయస్సులవారికి తగినవి మరియు అందరికీ నచ్చుతాయి.

పెద్ద స్టాండర్డ్, డింక్స్ మరియు ప్లూర్ హెడ్, జూనియర్ స్టాండర్డ్ మరియు డింక్స్, బేబీ స్టాండర్డ్ మరియు డింక్స్.

బినాకా టూత్ బ్రష్లు నైలాన్ కుచ్చుల చివరకు గుండ్రముగా ఉంటాయి కనుక అవి యిగుళ్లను కోసేవేయవు.

ప్రకాశం' కిక్కిరిస్తూ ప్రశ్నలను
పంపేవారు కవరుమీద స్పష్టంగా
'ప్రకాశం,' అంధ సచిత వార
పత్రిక, మద్రాసు - 1.' అని
ప్రాయశ్చిత్తున్నాము. - ఈ పం||

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మక మైన

హెడన్ సాతో

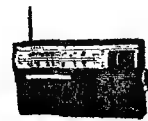
చీకిత్సను పొందండి

-శస్త్రచీకిత్స

అవసరములేదు!

DOL-327 TEL

నాయిదా చెల్లింపుపై ట్రాన్స్ సిస్టమ్స్

వీ న స్
(గ్యారంటీ)

నిలకు రు. 5/-వంతున

చెల్లింపు, కె బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ సర్క్యుల్
ట్రాన్స్ సిస్టమ్స్ పొందండి. ప్రతి గ్రామము నకు
పట్టణమునకు వందలమూ. వివరములకు:

VENUS AGENCIES (7)
Roop Nagar, Delhi-7.

ఉచితము!

ఉచితము!

తెల్ల మచ్చలు

అన్ని రకాల మచ్చలను, ఎరుపు రంగును మా
ప్రఖ్యాత "SOMRAJI" మంచు అయిదు
రోజులలో మాన్వస్తు. త్వరలోనే వర్షము
మామూలు రంగును పొందును. ప్రచార నిమి
త్తము ఒక పీసీ మందు ఉచితముగా పంప
బడును. వెంటనే వ్రాయండి. వివరాలకు:

Western India Co., (V.N.)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

కీలుబొమ్మలు

కుయ్యకుని భోజనం చేసేవాడు. అతని
తండ్రి తను చదువు చెప్పించలేనని,
ఎక్కడైనా పాఠశాలని నేర్చుకోమని అంటే.
సోమనాథం పట్టుదగా చదువుకుంటానని
చెప్పి, ఏలూరు వచ్చి, తనంతట తను
కాస్త ఉపకారములని పేరుబడ్డ పెద్ద
వాళ్ల ఇళ్లకు వెళ్లి వాళ్ల సహాయం
అర్జించి, స్కూలు ఫీజు, పుస్తకాలూ.
బట్టలూ మొదలైనవాటిని సమకూర్చు
కుని చదువుకోసాగాడు. అతను వుండ
డానికి మాయింట్లో వసతి కల్పించాం.

కొన్నింటిలో ఎప్పుడూ వస్తూ వచ్చేవాడు
సోమనాథం. ఇంటర్మీడియట్ వాళ్ల ఇద్దరం
కలిసి చదువుకున్నాం. తరువాత, ఆనర్సు
చదవడానికి వాడు విశాఖపట్నం వెళ్లి
పోయాడు. ఆ తరువాత మేము కలుసుకో
లేదు. ఆనర్సులో యూనివర్సిటీ కంట్రీకి
ఫర్ముగా పాస్ క్యూడని ఏదో కాలేజీలో
ట్యూటరుగా చేరాడని, తరువాత ఏ. ఏ.
యస్ లో సెలెక్ట్ క్యూడని విన్నాను.

అలా వాడు కలెక్టరయ్యాడు. నేను
బి. ఏ. పాసయి ఎక్కడా వుద్యోగం
దొరక్క వికారికి తాలూకాఫీసులో గుమ
స్టాగా చేరాను.

మాయిద్య రి జీవన ప్రసంతులూ
కొన్నిళ్లు కలిసి ప్రవహించినా, తరువాత
వాడి జీవితం, పచ్చని చేల మధ్య ప్రవ
హించే పంటకాలువలాగ ప్రకాశిస్తే,
నా జీవితం చుక్క వరలో ఇంకపోయిన
బురదకాలువలా ఎందుకూ పనికిరానిదై
పోయింది. వాడు కలెక్టరుగా ముమారు
పదేళ్లు ఏదో పూర్వులిరిగాడు. అప్పటికి
తాలూకాఫీసు గుమస్టాగా నా పరీక్షను
పదేళ్లుదాటింది. నాకు నలుగురు పిల్లలు
పుట్టారు. సంసార నిర్వహణకూడా చాలా
కష్టంగా వుంది.

నేను చాలాసార్లు జాతకం చూపించు
కున్నాను. నా జాతకం చూడగానే నాకు
శనిమహాదశ నడుస్తూ వుందని అందువలన
కష్టాలనుభవిస్తున్నానని చెప్పారు. మరొక
రెండేళ్లలో గొప్ప దశ ఎత్తుకుంటుందని
చెప్పారు. ఈ మాటలు ఎన్నో ఏళ్లుగా
వింటున్నాను. బాగ్య రాజ్యాధిపతులు ఎంతో
శ్రమపడ నన్ను మహారాజాని చెయ్యాలని

చూస్తున్నా ఆ శనిగాడు మౌనం అటు
వంటిదేదీ జరుగకుండా అడ్డుపడుతున్నట్లు
కవిస్తోంది. ఈ జీవితానికి ఏ విధమైన
అభివృద్ధి! ఎదుగా, బొదుగా, పున్నట్లు
లేదు.

నన్ను ఎప్పుడూ వలకరించి ఓపార్చేసి,
నా ప్రియతమమైనవి ఆపీరుపై శ్లేష్. నా
దైవం దిన కష్టాలు మర్చిపోవడానికి ఆ
పై శ్లేష్లో తలమార్చి పొద్దున్న పదిమంచి
సాయంకాలం ఏడు గంటలదాకా గడిపేసే
వాణ్ణి. జీవంలేని ఆ కాగితాలు, జీవంపున్న
మనుషులలా కరుకుమంటలాడి మనసుని
నొప్పించలేవు. ఇంటల్లో ఎన్ని చికాకులు
పున్నా ఆ శ్లేష్లముందు మామని అన్నీ
మర్చిపోయాణ్ణి. మునుషులు నాయకల నిర్వ
యగావున్నా అవిమాత్రం నన్ను నిరాదరించవు.
నా తరిదండ్రులు గరాబంపేరుతో నన్ను
వట్టి చాతాని వాణ్ణి చేశారు. నాభార్య
నన్నుక అసమర్థుడి క్రింద అమెకట్టి
ఎప్పుడూ సాధిస్తుంది. ఆపీరులో అది
కారులవేత రోజూ చివాట్లు పడడమే నా
బ్రతుకయి పోయింది. అధికే అధివంతుడు
కూడా నన్ను నిర్వయగా వదిలిపెట్టేవాడు
ఎస్సీనిధాల ఆశుర అనుగ్రహం కోసం
ప్రాకులాడినా అది అందని ప్రమాదం
లయింది.

ఇంత నిస్సౌరమైన జీవితాన్ని అను
క్షణం ఎదుర్కంటూ, దానిని సవ్యంగా
ఎదుర్కునే సమర్థత లేకపోవడం వలన
కలిగేబాధ వసుభిన్నా, ఇక బలవంతంగా
నైనా ఈ జీవితాన్ని అంతం చేసుకోవాలి
అనే నిశ్చయానికి వస్తున్న సమయంలో
సోమనాథం మాకు కలెక్టరుగా వస్తున్నా
డనే వార్త తెలిసింది. మోడైన మనసు
ఆశలనే చిగుళ్లు చేసింది.

అతను చార్జ్ పుచ్చుకున్న పదిరోజులకు
నేను అతన్ని కలుసుకునే అవకాశం లభిం
చింది. నా శ్లేష్లోకటి చూపించడానికి
అతని వద్దకు వెళ్లాను. పూర్వము నన్ను
అతని ఆపీరుగదిలోకి ప్రవేశపెట్టాడు.
అతని ఆపీరుగది విశాలంగా వుంటుంది.
దానిలో మధ్యన ఒక టేబిల్, ఆ టేబిల్ కి
అతను కూర్చునే వెచ్చన ఒక కుర్చీ,
రెండోవైపున నాలుగు కుర్చీలూ వున్నాయి.
పైన 'పాను' తిరుగుతోంది. తెల్లని
పాంటుమీద ముదరు ఆకు పచ్చరంగు

కోటునేనుకున్నాడు: నల్లగా నన్నగా వుండే మనిషి. చిన్నప్పటిలాగే జాత్తు మొహం మీద పడుతోంది. నేనతన్ని చూస్తూ అతను నాకేవిధంగా స్వగతమిస్తాడో అనేక సార్లు అనేకవిధాలుగా నే నూహించుకున్నవి జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నాను. 'హలో! మూర్తి! విన్నాళ్ళకు కలుసుకున్నాం!' అని కావాలింను కుంటాడేమో; లేకపోతే ముఖావంగా, 'ఏం మూర్తి! కులాసాగా వున్నావా?' అంటాడో, నేను కలెక్టర్ను మర్చిపో. మనం చిన్నవాటి స్నేహితుల మని జ్ఞాపకముంచుకో అంటాడో అనుకునే వాణ్ణి.

గదిలోకి అడుగుపెట్టి అతని టేబిలు వైపు ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తూంటే, నా హృదయంలో ఎన్నో శక్తాలు వినిపించ సాగాయి. అతను నావైపు చూడటం లేదు. తలవంచుకుని ఆ ఫీసు పైళ్ళ ను చూస్తున్నాడు.

దగ్గరగావెళ్లి టేబిలువద్ద నించున్నాను ఒక్కొక్కక్షణం ఒక్కొక్కయుగంలో వుంది. చివ్వుడు నా వంక చూస్తాడా? ఎప్పుడు

నన్ను గుర్తుపడకాడా? అని ఆశ్రుతగా ఎదురు చూస్తున్నాను. నేనే వంక రిద్దామా—అనుకున్నాను. కాని, ఎంతైనా అతను అధికారికదా—!

అతను నావైపు తలెత్తి చూశాడు. ■ మాపులో ఏ విధమైన ఆత్మీయతా లేదు. కలెక్టరు ఒక గుమస్తాను చూసినట్లుంది ఆ చూపు.

జీవితంలో ఉన్న తమాషా ఏమిటంటే, నువ్వు భవిష్యత్తు గురించి వెయ్యి విధాలుగా ఆలోచించినా సరే, జరిగేది మాత్రం ఈ వెయ్యిరకాలుగానూ కాక, వెయ్యిన్నొకటో విధంగా వుంటుంది.

వేసు తెచ్చిన పైలుచూసి, 'సరే, నువ్వెళ్ళు' అన్నాడు. ఆ అనడం కలెక్టరు అన్నట్లుందిగాని, నా స్నేహితుడు సోమ వాధం అన్నట్లు కాదు.

అంతే! నాకు దానిఅర్థం బోధపడింది.

అతను నన్ను గుర్తించ దల్చుకోలేదు.

గది బయటికివచ్చి కొద్ది క్షణాలు నిలబడ్డాను.

వర్షం కోసం అలమటించి పోయిన

రైతు; ఆకాశంలో మేఘాన్ని చూడగానే పొంగిపోతాడు. అతని హృదయం అనందంతో గంతులేస్తుంది. సోమవాధం వచ్చినప్పుడు కూడా నా హృదయం అలాగే గంతులేసింది. వర్షిస్తుందన్న మేఘం, వర్షించకపోతే రైతుకు ఆ శా భ ం గ ం కలగడం సహనం. కాని దానికన్నా బాదా కరమైనది మరొకటుంది, వర్షం కురి పిస్తుందన్న మేఘం అనతో ఉరుముల్ని మెరుపుల్ని తోడుతెచ్చుకుని పెనుకుసాను సృష్టించి, పొలాల్ని నీటిలో ముంచేస్తే రైతుకెంత కష్టంగా వుంటుంది! పొలంలో నీళ్ళ మొలతోతున్నాయి. ఇక ఈ ఏటికి పంట సున్నాయే...అన్నబాధతో రైతు వరి సీతి ఎంత హృదయ వివారకంగా వుంటుంది.

సోమవాధం రాక నాలో పెనుకుసాను సృష్టించి, దుఃఖవర్షంతో నా ఆశలనే పంటను పూర్తిగా నాశనం చేసింది! ఇక ఈ జీవితానికి మంచిరోజులు సున్నాయేనని పించింది.

ఆశలన్నీ తుడుచుకుపోయాయి. నాదొల్ల

మీరు తొంబూలము వేసుకోంటారుగా!

'పిల్లి' మార్కు

పాన్ మసాలా పౌడర్

తమలపాకులు, వక్క, సున్నముతో ఒక చిటికెడు 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్ వేసుకోండి. 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్ మీ తాంబూలమునకు రుచి, సువాసన ఇచ్చును. అన్ని సుగంధ ద్రవ్యములతో కూడినది 'పిల్లి' మార్కు పాన్ మసాలా పౌడర్.

అరోమేటిక్ కెమికల్ & ఆయిల్ కంపెనీ

7A, సింగన్న నాయక్ ఏడీ, మద్రాసు-1.

పి. ఓ. నెం. 1267 . ఫోన్: 22099

స్నేహితుడూ మాయంటో వారలచేతుకు బదువుకున్నాడూ నన్ను నిర్దుయగా పొమ్మన్నాడు. కనీసం నన్ను గుర్తించినట్లు చిరునవ్వునా నవ్వులేదు ఎంత పొగ రొచ్చింది! అందుకే నడమంత్రపునరి అంటారు పెద్దలు. తను ఏవిధంగా పెక్కి వచ్చాడో, నేనూ మావాళ్ళలా అతని కేవిధంగా ఆశ్రయంఇచ్చి సహాయంచేశామో మర్చిపోయాడు. చిన్నప్పుడు నాని కొంతం చిరుగువట్టి న లాగులు అమ్మ అతనికి జన్మాండేది. నేను కొంచెం బొద్దుగా వుండేవాణ్ణి. నా లాగులు నాడికి వదులైతే వాటిని సరిచేయించడానికయ్యే ఖర్చుకూడా చేద్దేది నూ అమ్మ. అలా మావాళ్ళచేత అడరించబడ్డ సోమనాథం, ఇప్పుడు కలకత్తరవజట్టి నన్ను గుర్తించడం మానే ప్పాడ!

అవలు నా గ్రహస్థితిని నిందించుకో బాలిగాని; సోమనాథాన్ని అంటే లాభ మేముంది? నా రోజులు బాగులేకపోవట్టి, నా స్నేహితుడు కలెక్టరుగావచ్చి కూడా నాకు లాభం లేకపోయింది. ఆరోజు రాత్రి నాకు తిండి సహించలేదు.

తరువాత వెలరోజులు నా జీవితం అంధ యో బంధుగంగా గడిచింది. ఇంతలో ఈ ప్రయాణం తగిలింది.

నా ఆలోచనల కంజరాయంగా రైలుకి రైన్ క్లియర్ గంట కొట్టారు.

మరొక అర్ధగంటలో రైలు వస్తుంది.

అరోజు సంఘటనలు జ్ఞాపకంవచ్చాయి.

మామయ్యకి వంటల్లో బాగులేదన్న విషయం కొద్దిరోజులుగా నాకు తెలుసు. వారం రోజుఃక్రితం వచ్చిన ఉత్తరంతో మామయ్య వసస్థితి చాలా అభ్యస్థంగావుందనీ, కింగ్ బార్ని హాస్పిటలులో చేర్పించామనీ రాసి వుంది. నేను వెళ్లి మామయ్యను చూడాలను కుంటూండగానే మరో పుత్తరంనూ, పెలి గ్రామూ వచ్చాయి.

మధ్యాహ్నం రెంటిండికి పూను గంగయ్య రెండు పెలి గ్రాములు తెచ్చి, ముందర ఒకటి నాచేతిలో పెట్టాడు; దాని కవరుపై పేరుమానే 'ఇది నాదికాదయ్యా' అన్నాను.

'యితే మీది యిది సార్' అని మరొకటి నా చేతికిచ్చి 'అది కలెక్టరుగారి సొంత పెలిగం' యిప్పుటికి

కీర్తి పొమ్మలు

నాలుగు పెలిగ్రాములు వచ్చివా, ఒక్కటి చింపి చూసుకోడానికి ఆయనకు తీరుదాటు దొరకటం లేదు. అమ్మగారిదగ్గరకే వెళ్ళా న్నాయి. రేపు ముఖ్యమంత్రిగారు వస్తున్నారని తెగ'బిటీ'గా వున్నారు' అంటూ పెలి గ్రామ్ తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

నాకు వచ్చిన పెలిగ్రాములో మామయ్య మరణశయ్యమీద వున్నాడనీ, నన్ను వెంటనే యెల్లెరి రమ్మని అంగులోపుంది. వెంటనే బయల్దేరితే తెల్లనారేసరికి విశాఖనట్టణం వెళ్ళమృగని లాసిక్తాదుగారి దగ్గర సెంచు మంజూరు చేయించుకొని బయల్దేరే సరికి రైలు అందుతుందన్న ఆశ పోయింది. ఇంటికీ వెళ్లి మా శ్రీమతి కి విషయం చెప్పాక, ఒక్కమూడిగా మా కొచ్చిన కష్టాలనన్నిటినీ తల్చుకుని, ఈ ప్రయాణానికి అయ్యే ఖర్చునీ, గానివరం వచ్చే వడ్డీనూ చర్చించి ఏమైనా వెళ్ళక తప్పదనీ, తక్కిన విషయా లెలా వున్నా బాంధవ్యాలూ, అనుబంధాలూ మాత్రం విస్మరించడానికి నిలులేదనీ, ఖర్చుతగ్గడానికి నేనొక్కడినే వెళ్ళవస్తే చాలుననీ నిర్ణయించుకున్నాం.

బండి వస్తున్నట్లు కన్పించింది. అప్పటికీ రాత్రి రెండుగంటలయింది; బండి ఏలూరు ప్లాటుపారముమీద కొచ్చేసరికి మరొక పది నిమిషాలయింది. బండి ఆగక, ఎలాగో అతికష్టమీద తరుద్ద క్లాసు కంపార్టుమెంటులో కూచునే జాగా సంపాదించగలిగాను.

మర్నాడు సాయంత్రం అయిదు గంటలకి, బండి వాల్తేరుస్టేషను చేరింది, ప్రయాణమంతా కునికిపాట్లలోనే గడిపాను.

రైలుదిగి, స్టేషనునుండి తిన్నగా పాస్పిటలుకే బయల్దేరాను. నాకు రాసిన పుత్తరంతో వివరాలన్నీ రాశారు కాబట్టి మామయ్య ఎక్కడుండేదీ కనుక్కోవడం సులభమే నేను హాస్పిటలు జేరుకునేసరికి ఆరుగంటలయింది.

తను ఆపుల్ని చూడడానికి వచ్చిన వాళ్ళు కొందరు తిరిగి వెళ్ళున్నారు. 'సర్జికల్' వార్డు ఎక్కడుందో కనుక్కుని అక్కడికి బయల్దేరాను. దారిలోనున్న వార్డు లలో ఎన్నో మంచాల వరుసలూ వాటిమీద

నున్న రోగుల ఆకాశాలూ కన్పిస్తున్నాయి! వీరంతా జీవన్మరణాల మధ్య ఉగిసెలాడు తున్నారు.

సర్జికల్ వార్డులో, ముందున్న వరండాలో ఒక టేబిలుపద్ద ఒక నర్సు, మరొక యువకుడూ మ్యాడ్సుకుంటున్నారు నన్ను చూడగానే నర్సు, 'ఏమిటి?' అన్నట్లు నావైపు చూసింది, నా చేతిలో నున్న సందీపిబట్టి గాబోలు నేను పూయి పూరునుంచి వచ్చినట్లు తెలుసుకుంది.

నేను నూ మయ్య పేరూ, జబ్బా; మొదలైన వివరాలు చెప్పి అతనికోసం వచ్చానని తెప్పించు. నేనుచెప్పిన వివరాలు విని ఆ వ్యక్తి ఆ వార్డులో లేడని అంది. నాకు వచ్చిన పుత్తరం చూచి నాకు ముకున్నాను గాని, ఆ పుత్తరం కన్పించలేదు. నాతత్కర పాటు గ్రహించిన నల్పు మీరెక్కడనుండి వస్తున్నాడు? అని అడిగింది.

'ఏలూరు' అని తెప్పించు.

'అయితే మీకోసం కాబోలు 13 వ నెంబరు బెడ్డుమీదనున్న రోగి కంపార్టు న్నాడు. అదిన్నీ చూస్తారా?' అంది. బహుశా అతను మామయ్యే అయివుండ వచ్చుననీ, నర్సు పొరబడిందేమోననీ అని పించి తలూపాను.

నర్సు నన్ను వార్డులోవరికి తీసికెళ్ళింది. పదమూడవ నెంబరు బెడ్డుపద్దకు వెళ్ళగానే మళ్ళీ ఆకాశంగం కలిగింది. ఆబెడ్డు మీదనున్న రోగి చాలా ప్రయాద వసస్థితిలో వున్నట్లు కన్పిస్తుంది మొహం ఉబ్బి వుంది, అర్ధమూసిన కన్నులతో చూడలేక పోతున్నాడు. వివరీతంగా ఆయాన పడు తున్నాడు. ముక్కులోంచి రబ్బరుగొట్టం ద్వారా ప్రాణనాయువు వెక్కిస్తున్నారు. కాలికీ కట్టు పున్నాయి. అతను మామయ్య కాడు. ఆవిషయం చెప్పేసి వెంటనే తిరిగి వెళ్ళిపోదామ నుకున్నానుగాని, ప్రక్కబెడ్డు మీద రోగి అన్నమాటలు నాకాళ్ళ కదల కుండా చేశాయి.

'వచ్చారా! మీకోసం రెండురోజులనుంచి ఆ వ్యక్తి ఎలా కొట్టుకుపోతున్నాడో చెప్పతం. పాపం! తీరా మీరు వచ్చేసరికి మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేని స్థితిలో వున్నాడు' అన్నాడు. సుమారు ఏభైఏళ్ళ వయస్సుతో వున్నాడు. అతని మొహంలో జాల్మి, పానుభూతి, ప్రయా నిండివున్నట్లు

కన్యపుత్రి: మోర్లాడుటూంటే, అతని కన్న చెయ్యి న్నట్లుంటాయి. జాబ్బు పండిపోయి వుంది. కాలికి కట్టువుంది. అక్కిన మనిషింతా బాగానే వున్నాడు.

అతను తనూ అభిప్రాయంలో వున్నాడీ, నేనెవరో ఆ రోగికి తెలియదనీ, వాడూ అతనికి ఎలాంటి సంబంధమూలేదనీ చెప్పాడునుకూడా కాని ఆ ప్రక్క బెడ్డు మీద రోగి అంతటా వూరుకోలేదు.

మళ్ళీ అతను, 'కన్న తండ్రిని అటు వంటి స్థితిలో చూసినప్పుడు మీకు కలిగే బాధ నేనూహించగలను. అతను వచ్చిన దగ్గరనుండి అన్ని విషయాల్నా చెప్తూనే వున్నాడు. అయిన సహాయం లేకుండా మీ అంతట మీరే ఇంతటి గొప్పస్థితికి వచ్చారన్నాడు. అసలు మీకు తీరిక వుంటుందో లేదో, రాగలరో లేదో అని కూడా ను కున్నాడు. తను అఖి షణ్ణాలలో మిమ్మల్ని చూసి, మీరు తన ప్రక్కన వుండగా తన ప్రాణంపోతే చాలానవీ అనగాడు. పోనీండి కళ్ళతో చూడలేకపోయినా మీరు అతనిని స్పృశిస్తే అతను మీను వదలాలని గ్రహిస్తాడు' అని ఆ వ్యక్తి చెప్పిపట్టుకోమని మూచించాడు.

ఎందుకో నా కళ్ళవెంట నీళ్లు తిరి గాయి.

నా ఎదుట బాధతోనున్న వ్యక్తియొక్క అవ్యక్త కోరికల వలన, అసహాయస్థితి వలనా కాబోలు, నా మనసులో ఏ భావా లన్నా నా నోటివెంట అవి రాకుండా గొంతుతో ఏదో అడ్డుపడింది.

నేను చెప్పలేను...! ఆ వ్యక్తి నావాడు కాడని. తదితర చెల్లిపోయే కర్కశత్వం వాలో విశ్రంభించలేదు. ఒక తోటి వ్యక్తి అంతర్దశలో నువ్వున్నాడు, నా యథాశక్తి అ జీవిత తోడ్పడాలనే కరుణ నాలో పెట్టబడి కింది. బహుశా, ఒకరి పనులు నామీద వదిలితే, వానిని చెప్పలేని దౌర్బల్యం కూడా వాలో వుండడంవలన కూడా అలా ప్రస రించి వుంటాను.

'మీరు కొంచెం ధైర్యం వహించి ఆయన ప్రక్కని కూచుని, ఆయనకు మనశ్శాంతి కలిగించండి' అని ప్రక్క బెడ్డు మీదనున్న రోగి చెప్పినమాటలు నాకర్తవ్యాన్న బోధించాయి.

నవనూడో నెలకు బెడ్డు మీదనున్న

రోగియ్య నా చేతిలోకి తీసుకుని అతని ప్రక్కన కూర్చున్నాను.

అలా కూర్చున్న కొద్ది సేపటికి ఆ వ్యక్తిలో చిన్న కదలిక కలిగింది బహుశా అది తనవాళ్ళెవరో తనవద్దకు వచ్చారన్న గ్రహింపువలన కావచ్చు. మూతపడిన కళ్ళు కొంచెం తెరవడానికి ప్రయత్నించి కొద్ది క్షణాలుమాత్రమే కొంచెం తెరువగలిగి, మళ్ళీ మూసివేసి, ఆయాసంతో రొప్ప సాగింది. అతని బాధను చూడలేకపోతున్నా. అతనిని వదిలితెళ్ళే ధైర్యంలేక అలా అతనినిచూస్తూ కూర్చుండి పోయాను. నా చెయ్యి అతని చెయ్యి పాటుకుపోయి వుండడంవలన, మా నోటివెంట పలక రింపులు జరుగకపోయినా మా హృదయాలు మాత్రం ఒకదానిలో ఒకటి సంభాషిస్తు ల్లుపించింది.

'నా కా రా! మీరు వచ్చినట్లు గ్రహించిన తరువాత అతని మొహంలో ఎంత ప్రకాంతత వచ్చిందో? మీరు తన ప్రక్కనే వున్నారనే భావంవలన అతను తనబాధను మరింత ధైర్యంగా ఎదుర్కొ గాడు' అన్నాడు. అవునట్లుంటే తలచాను. ప్రక్క బెడ్డు మీద రోగి నాకేసున్న ప్రాంతం వాలో మరింత కిక్కిరించి కలిగించింది.

ఇతరులు మనగురించి మంచిగా అనుకో వాలని, మనం ఎన్నిరకాల మంచినమలూ, ఒకొక్కప్పుడు అర్థంపరచలేని పిచ్చి పనులూ కూడా చేస్తామో తల్పకుంటే, ఆభ్యర్థ్యంగా వుంటుంది!

నేను ఎంజ్యుకోపం ఇక్కడికి వచ్చానో అనరాల మామయ్య విషయం కనుక్కో వడం ఎంత అవసరమో, ప్రక్కబెడ్డుమీద రోగికి చెప్పి, ఈ రోగిని అతనికి వచ్చి చెప్పి చెల్లిపోవాలని రెండుమూడుసార్లు

కదలబోతే, నా చేతిని పట్టుకున్న ఆ వ్యక్తి చెయ్యి నన్ను మరింత గట్టిగా పట్టు కుంది. ఆ వ్యక్తి తనపట్టు వదిలేటట్లు లేదు. నేను నిస్సహాయంగా కూచున్నాను.

ప్రక్కబెడ్డుమీద రోగి, ఈ వ్యక్తి గురించి కొంత చెప్పాడు. మధ్యాహ్నమే, ఈ కేసు లాభంలేదని డాక్టర్లు అను కోవడం తను విన్నాడట. అఖి క్షణాలలో కొడుకునైన నేను రావడంవలన చనిపోయే టప్పుడు నోట్స్ నీ శ్మశానా పోసే ఆ కాశం నాకు కలిగిందన్నాడు.

అది విన్నప్పుడు నాకు చాలా కష్టం కలిగింది. నేనెవరు? అత నెవరు? నాకతనేమీరాదని చెప్పిచూపుతని నా హృదయం ఎంతో ఆనందపడింది. అలా చెప్పడంవలన వాడుగాని, ఆ ప్రక్కబెడ్డు మీద రోగిగాని ఏమీ నమ్మలేదు.

కాని నా అంతకాత్మ, మృత్యువుతో పోరాడుతున్న ఆ 13 వ సంవత్సర బెడ్డు మీద నున్న రోగియొక్క అఖి ఆశలు నేలమట్టం చెయ్యడానికి నాకిం నాక్కుం దని ప్రశ్నించింది, తన బొడుకే తన వ్యక్తికూ వచ్చి కూచున్నాడని భావంతో

కా వ రె ను

నెల రూ. 650 జీతము లేక చక్కని కమిషన్ పద్ధతిగూడ జపాన్ ఆరు చీరలు, పెరిచ్ నూటొగులు, రెజిమెంట్ ఉడుపులు, కార్ టెక్సు, షైర్ వగైరాలకు ఆర్డరు పండుటకు సెల్సులార్ కావలెను. కాపీ ల్పరు వెంటనే వ్రాయ గోరడమైనది.

ARVIND AGENCIES (5)
Post Box 1408 Delhi-6.

ముటుక్రమం అలస్యమైతే?

విచారపడవద్దు ప్రభుత్వంగాంచిన దేవపిల్లు వాడండి

ప్రాంతీయస్థానము
25 పేజీల పేపరు
సంగీతోద్ఘాటకము
14 మాత్రలు వెలదు
కొన్ని అకసరము
ప్రతిదోబుదొరుకును

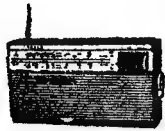
దేవపిల్లు ముఖ్యంగా
అలస్యమైన క్రమముకాక
పోయిన బాధతో కూడిన లేక
అగపాయనబాధతో కూడిన
బాగుగ గుణమధును

1. అల్పనందగ్రముంలేవు
శీఘ్రముగాను, అమోఘము
గాను పనిలేదును
2. పులికిలేను అలస్యమునకు
ఎల్లవేని కలిగింపదు

MFRS SEENU & CO. MADRAS-21

అలా త తెమిపులు మరియూ దగ్గిపు అందిరి వద్ద లభించును.

హిందూ ఛెల్లెంజర్ ట్రాన్సిమిటర్

“బ్రా బ్రా”

హిందూ

3 వ్యాండ్, ఆల్ వర్బల్
హిందూ ట్రాన్సిమిటర్

ప్రతి ము. రూ. 5/- వంటున చెల్లించే
వర్తమాన సాధనం. ప్రతి గ్రామమునకు,
నగరమునకు వందలము. నేడే ప్రాయం:

HIND AGENCIES (67)

Kolhapur Road, Delhi-7.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో

ఇంజనీరింగ్ కోర్సు

ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిసీ
రింగ్, అసెంబ్లీంగ్, ఎలెక్ట్రిక్ సూపర్
వైజర్, వైరింగ్ వర్గాలకు సమగ్రమైన
గైడ్ (800 పాములు గలది).

రూ. 12-57. ఎ. పి. పోస్టల్ రూ. 2.

SULEKHA BOOK DEPOT

(E) ALIGARH.

కలం స్నేహితులు కావాలా?

ఒంటరిగానున్న మీకు దేశ విదేశాలలోని
ప్రీతిపూరితమైన మిత్రత్వం ఏర్పరచి, వివాహ,
వ్యాపార ... యింకా అనేక విషయాలలో సహాయం
చేసేందుకు వెలసిన కల్పకరవు “స్నేహ
మంజరి”. నేడే సభ్యులుగా జేరేందుకు
20 పైసల స్టాంపు వంపుతూ వివరము
లకు ప్రాయం.

స్నేహ మంజరి,

మరిచి పట్నం (A. P.)

పరి బీజం, బుద్ధ

దుర్భాగం. దుర్బుధువునా, నరముల వాపునా
మా కెమికల్ రబ్బర్ తోడుగు బీజాల్కు
రాత్రిళ్ళు ధరిస్తున్న, దీని ధాటికి, కలిగి
క్లిషించి, చివ్వు పైజా అయిపోవును. గ్యూరంటీ
చికిత్స ఇది, పైజా ప్రాతి ర్వు 20 పంపిన
రిజిస్టర్డ్ పాస్టులో వంపుతూ.

రామచంద్ర ఫార్మశీ, చెన్నూరు పాస్టు,
గూడూరు తాలూకా, వెల్లూరు జిల్లా (ఆంధ్ర)

కీలుబొమ్మలు

పున్న వ్యక్తి, నామాటలు విని ఏమే
పోతాడు? ఇంక కొద్దిసేపు ఓపికపట్టే
ఆ వ్యక్తియే క్క. ఇవారోకయ్యాత్ర ముగు
స్తుంది. అప్పుడు వేవం చెప్పినా అతని
నేమి బాధించదు.

అప్పటికి రాత్రి పదిగంటలైంది.
నర్సునిపిల్చి ప్రక్క బెడ్డుమీద రోగి ఏదో
మాట్లాడుతున్నాడు. వార్డు టీటీకీలోంచి
ఆకాశం వైపు చూశాను. చంద్రుడు లేడు
గాని నక్షత్రాలు మెరుస్తున్నాయి. అవి,
ఈ శరీరమనే శైల్యమంచి తప్పించుకు
రమ్మని ఆత్మ వాహ్యంనున్నట్లున్నాయి.

అతను నాచేరిని విడువకుండా అలా
పట్టుకుని, ఎగతాన పీలుస్తూ, సగం
మూతవద్ద కళ్ళలో నావైపు చూడాలని
ప్రయత్నిస్తూ, ఆ రాత్రిలో చాలా భాగం
వరకూ మృత్యువుతో పోరాడుతూనే
వున్నాడు. అతని మరణవేదన
చూస్తూంటే, నాలో ఒక్క ప్రక్క దుఃఖమూ
మరొక ప్రక్క సానుభూతి కలుగసాగాయి.
నాలోకమంగా ‘అతనెవరో’ వేనెవరో—
అన్న భావనపోయి, అతను నా ఆత్మీయు
డనే భావం కలుగ సాగింది. అతనికి మరి
కొంత సద్గుణాలూ కలిగించాలనీ, అతని
బాధను వీలైనంత తగ్గించాలనీ ప్రయత్నించ
నారంభించాను. నర్సుని పిల్చి
అతనికి మందేమైనా ఇవ్వలే మో
కనుక్కున్నాను. మందు అవసరం లేదనీ,
అప్పుడప్పుడు గ్లాకోసు నీళ్ళు పోయ్యమని
చెప్పింది.

అట్లాగే అరగంట కొకసారి అతని
నోట్లా గ్లాకోసునీళ్ళు పోయ్యసాగాను.

అలాపోసిన నీళ్ళు అతి కష్టమీద
మింగుతుండేవాడు. తెల్లవారు జామున
నాలుగు గంటలకు మాత్రం మరి మింగ
లేదు పోసిననీళ్ళు కారిపోసాగాయి. శ్వాస
ఆగిపోయింది. నాకు అనుమానం వేసి
నర్సుని పిల్చి చూపించాను. ఆమె అతను
చనిపోయాడని చెప్పింది.

నాలో వెంటనే కలిగిన భావం విచారం
కాదు; విరక్తి అని చెప్పవచ్చును. మనసుకు
విశ్రాంతి కలిగినట్లైంది. నా బాధ్యత
తీరింది కాబట్టి, వెళ్లిపోవా లనుకున్నాను.
చనిపోయిన వ్యక్తి అంత్య క్రియలు సంగతి

తొలిచెనా

ఏది ఏమైనా, రాతంతా వడిన శ్రమ
వలన, కాస్త కాఫీ తాగితేగాని శరీరం,
సాయికి వచ్చేటట్లు లేదు. బయటకు వెళ్లి
కాస్త కాఫీ త్రాగి తానాలని నిర్ణయించు
కున్నాను.

ప్రక్క బెడ్డుమీద రోగి నిద్రపోతున్న
వాడలా కళ్ళుతెరిచి వావైపు చూశాడు.
అతనికి జరిగిన సంగతి చెప్పాను. అతను
విచారించి నన్నోదార్చ వారంభించాడు.
అప్పుడతనికి ఆసలు విషయం చెప్పాను.
నాకూ ఆ చనిపోయిన వ్యక్తికీ ఏమీ
సంబంధంలేదని తెలుసుకుని అతను విశ్రాంత
డయ్యాడు. అతని కండ్లలో నీళ్ళు
పెల్లుబిశాయి. ఏమీ మాట్లాడలేక తడ
బడ్డాడు. నేను కొద్దిసేపటిలో మళ్ళీ
తిరిగి వస్తానని బయల్దేరాను.

హాస్పిటలు బయట, కొద్దిదూరంలో
వున్న హాటలు వద్ద విలాసివద్ద మొహం
కడుక్కుని కాఫీ త్రాగాను. తల దిమ్మగా
వుంది. అలా కూచుని కొంచెంసేపు ఆలో
చించాను. మామయ్య సంగతేమయినట్లు?
ఆ పుత్రురం కనిపిస్తే బాగుండును. మళ్ళీ
ఒకసారి ఆ ఉత్తరంకోసం వా జేబులన్నీ
వెదికాను. ఈసారి చటుక్కున జ్ఞాపకం
వచ్చింది. తనను జేబులో పెట్టామ ఆ
పుత్రురాన్ని. అది తీసి చూసుకుని వెంటనే
హాస్పిటలుకు వెళ్లాను.

దారిలో నాకు, మామయ్యగురించి వచ్చిన
వేసు, తెల్లవారు మరొక వ్యక్తివద్ద
గడిపానంటే— మావాళ్ళు ఏమంటారు?—
అన్న సందేహం వచ్చింది. వాళ్ళు నన్ను,
‘నువ్వు పట్టి దద్దమ్మనిరా? ఏవరో,
వాళ్ళ బ్బాయికోసం ఎదురుమాస్తున్నాడని
తెల్లవారు వాడిదగ్గర వదిలంటావా,
నీ పన్ను మానుకుని, ఇతరులకోసం వ్యర్థ
మైన పనులు చేస్తావు కాబట్టి ఏ జీవితం
ఇలావుంది!’—అంటారు. అయినా నేనేం
చెయ్యగలను?— నన్నలా పెంచారు.

నర్సు ఈసారి నేను చెప్పిన వివరాలన్నీ
విని, ఆ పేషెంట్ ని ఆ క్రితంలోజే
‘డిక్చరీ’ చేశారని చెప్పింది. అంటే
మామయ్యను ఇంటికి తీసుకు వెళ్లిపోయా
రన్నమాట. నేను వెంటనే వాళ్ళ వద్దకు
వెళ్లాతి. నా నంచి తీసుకోవడానికి పద
మూడవ వెంటరు బెడ్డువద్దకు వెళ్లాను.

అక్కడ నాకు సోమనాథం కన్పించేసరికి ఆశ్చర్యం వేసింది. అతను నన్నుచూసి ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ప్రక్కబెడ్డుమీద రోగి, సోమనాథంతో, నన్నుచూపించి, 'అయినే'. అంటున్నాడు. నేను దగ్గరికి వెళ్ళగానే, 'నువ్విక్కడికెలా వచ్చావు మూర్తి..?' అని అడిగాడు.

తను కలెక్టరు నన్ను విషయం మర్చి పోయి, నా చిన్నతనపు స్నేహితుడిలా వలక రించాడు. అంతేకాక ఏదో తీవ్రమైనబాధలో వున్నట్లు కన్పించాడు. 'నేను మామయ్యకి వంట బాగులేదంటే వచ్చాను. తెల్ల వార్తా ఈ బెడ్డు దగ్గరే వున్నాను. మామయ్య విన్నపాద్దున్న డిశ్చార్జి అయిపోయాడని అప్పుడే తెలిసింది.' అన్నాను.

సోమనాథం, కొద్ది సేపు వ్రాసాకా వుండి తరువాత గద్గద స్వరంతో, తలవంచుకుని పదమూడవ నెంబరు బెడ్డుమీద వ్యక్తిని చూపిస్తూ 'ఈయన చూ నాన్నే మూర్తి. నేను సరైన టైముకి రాలేకపోయాను. కొన్ని కారణాలవలన నిన్న రాత్రివరకూ

నాకేసంగతి తెలియలేదు. నాన్నకి యాక్సి డెంటాయి ప్రమాదపరిస్థితిలో నున్నట్లు తెలియగానే బయల్దేరి వచ్చేశాను. కాని నేను వచ్చేసరికి అంతా అయిపోయింది...' అని శబంకేసిచూసి 'నాన్న నన్నొదిలిపెట్టి వెళ్లి పోయాడు' అని చేతులతో మొహం కప్పు కుని ఏడ్చేశాడు.

అతని బాధచూస్తూంటే నా హృదయం ద్రవించి పోయింది. అతని భుజం మీద చెయ్యివేసి, 'విచారించకు సోమనాథం. మనం అంతా ఆ విధి చేతులోని కీలుబొమ్మలం' అన్నాను.

అతను కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, 'అవును మూర్తి, మనం విధి చేతిలోని కీలు బొమ్మలమే.' అని వ్రాసాకా ఏదో ఆలో చించసాగాడు. నేనూ కొంచెంసేపు మాట్లాడలేక పోయాను. అతను ఎంత అపొంభావంకల వ్యక్తైనా, తండ్రిని పోగొట్టుకుని వుట్టెడు దుఃఖంతో వున్నాడు. అటువంటివాణ్ణి అలా వదిలి వెళ్ళటం సబబా? కాదా? అని ఆలోచిం

చాను. చివరికి నా పుద్గేశం బయట పెట్టాను. 'నేనూ వూళ్ళో మామయ్య గారింటికి వెళ్లిపోతాను.' అన్నాను.

సోమనాథం అర్థం కానట్లు నావైపు చూశాడు.

తరువాత జాలిగా నాతో, 'కొంచెంసేపు వాకు తోడుగా వుండు మూర్తి, నాన్నని ఏబూరు తీసికెళ్లిపోతాను.' అని దుఃఖంతో మరేమీ అనలేకపోయాడు. నేను అలాగేవని తలూపాను. అతను డాక్టర్లతో మాట్లాడడానికి వెళ్లిపోయాడు.

నుమారు రెండు గంటల తరువాత శవాన్ని బాక్సిలో ఎక్కించగలిగాం.

నేనూ, సోమనాథం, డ్రైవర్, ముందుట్టులో కూచున్నాం. హాస్పిటలు బయటికి వచ్చేకాక నేను కారుదిగి పోలా నన్నాను. సోమనాథం తలూపి, కారు ఆపించాడు. నేను దిగగానే అతను ఖాదా నా వెనకాలే దిగాడు. ఒక ముషం ఇద్దరం వ్రాసాకా నిలిబడ్డాం. ఇద్దరికీ ఏదో మాట్లాడాలని వుందిగాని, ఏం మాట్లా

आ नो भद्राः क्रतवो यन्तु विश्वतः

"Let noble thoughts come to us
from every side." -Riaveda

nutrine

SWEETS

NUTRINE CONFECTIONERY CO. PVT. LTD, CHITTOOR (A.P.)

NCM-1

దాలో తెలియటం లేదు.

'నన్ను క్షమించు మూర్తి' అన్నాడు సోమనాథం మెల్లిగా, తలవంచుకుని.

'అ!' అన్నాను ఏదో ఆలోచిస్తున్నా వేను.

'నువ్వు నాకు చేసిన ఉపకారం నా జన్మలో మర్చిపోలేదు నాన్నకు అఖిరి ఘడియలలో మనశ్శాంతి కలిగించావు. నువ్వే గనుక ఆ రాత్రంతా ఆయనవద్ద గడవక పోలే ఆయన ఆత్మ ఎంత ఘోషించి వుండేదో!' అన్నాడు. అతను నన్ను పొగుడుతున్నందుకు నాకు సిగ్గేసింది.

'అ. దాని దేమిందితే. ఆయన్ని ఆ స్థితిలో చూసిన వాళ్లెవరైనా అలాగే చేస్తారు' అన్నాను.

'చెయ్యరు మూర్తి; చెయ్యరు! ఎవరో నీలాంటి అమాయకులు తప్పితే మరెవరూ అటువంటి పరిస్థితులలో అలా చెయ్యరు. లోకంలో ఇంకా మంచి తనం వుందని నిరూపించడానికి నీలాంటివాళ్లు చాలు. తక్కినవాళ్లంతా నాలాంటి వాళ్లే. నా భార్యను సంతుష్టి పరచడంకోసం, నాన్న నన్ను పదిలివెళ్లిపోయానా, పూరుకున్నాను. నాన్న 'మళ్ళీ నిన్ను చూసే ప్రాప్తమైందో లేదో' అని కళ్లనీళ్లు పెట్టుకున్నాడు. చివరి కలాగే అయింది' అని సోమనాథం కళ్లు తుడుచుకుంటూంటే, నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

మీకు ఆనందాన్నిచ్చే పుస్తకాలు

1. తెలుసుకోదగ్గవి: మీ జీవిత సుఖసంతోషాలకు అనేకవందల అద్భుత విషయాలు. వెల రూ. 3-50

2. అద్భుత హాస్యకథలు: మీరునవ్వే ఇతరులనూ నవ్వించడానికి కొన్నివందల విసోదకథలు. రూ 3-50

3. చేతిపనులు: చిన్నపరిశ్రమలకు సర్వాధికారికాల సరకులు సులభంగా చేసుకోనే పద్ధతులు. రూ 3-50

4. మంత్రశక్తి: మీ కోర్కెలు సరేరేరటానికి వివిధ మంత్రాలు, వాటి సాధన రహస్యాలు. రూ. 3-50

5. జీవితరహస్యాలు: మిదానత్యజీవితాన్ని ఆనందమయం చేసే అనేకకామసూత్రాలు. రూ 3-50

6. యువత: స్త్రీలను గురించి తెలుసుకోవలసిన అనేక అద్భుత కుతూహల విషయాలు. రూ 3-50

7. సంతానము: కామ సుఖా లనుభవించుచు కూడ గర్భం రాకుండా 60వార్లూ. రూ 3-50

పోస్టుఖర్చులుచితం. దేశసేవ, ఏలూరు, ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టు ద్వారా పంపబడును.

Wastak

కీలుబొమ్మలు

'నీ భార్యను సంతుష్టి పరచడం కోసమా?'

'అవును. దానికి, మా నాన్నకి వడలేదు. మానాన్న వెల్లెట్టారు రైతవడం వలన ఆయనకు పట్టవాసపు భేషజాలు తెలియవు. నా భార్య చదువుకున్నదే కాక, పెద్ద అసీరురు గారి కూతురు. ఆమె తండ్రికూడా కలెక్టరే. అందువలన ఆమెదంతా నాగరికత ఉట్టిపడే ప్రవర్తన. అది సాంప్రదాయ విరుద్ధమని మా నాన్న వాదన. వీరిద్దరి మధ్యా నేను నలిగిపోయాను చివరికి ఇద్దరిలో ఎవరో ఒకరు మాత్రమే నాదగ్గర వుండగలరనీ, ఇద్దరూ వుండలేరనీ తేలింది.'

'అందుకే మీనాన్న నిన్ను విడిచి వెళ్లి పోయారా?'

'ఒక విధంగా నా భార్యకు నేను చాలా బుణపడి వున్నాను. ఈనాటి నాస్థితికి ఆమె ఆమె కుటుంబం ఎంతో దోహదం చేశారు. నేను అనయ్య పాపయినప్పుడు, నాక్కాసు మేటయిన ఆమె నన్ను ప్రేమించి వివాహమాడింది తరువాత నా ఐ. ఏ. యస్. సెలక్షన్సుకు చాలావరకూ ఆమె తండ్రే కారణం. అందువలన నేను నా భార్యనేమీ అనలేను నాన్న అదిగ్రహించి తనే తప్పు కోపడానికి అంగీకరించాడు. ఆయన దేశ యాత్రలు చేసినప్పుడని వెళ్లిపోయి ఆరు నెలలయింది. కాని నా భార్య ఆయనయడలి ద్వేషం వహించింది, కాని సహనం చూపించలేదు. ఆమెలోని కక్షమూలంగానే నాకు నాన్నను బ్రతికేందుకా చూసే అవకాశం పోయింది.'

'అంటే?'

'నాన్నదగ్గరనుంచి వచ్చిన వుత్తరాలూ టెలిగ్రాములూ అన్నీ నాకందకుండా దాచేసి వించేసింది. అఖిరి టెలిగ్రాము మాత్రం పూర్వం గంగయ్య అవిడకు తెలియకుండా నాకే తీసుకువచ్చి ఇచ్చాడు. అందుకే, సకాలానికి రాలేక ఇప్పటికీ వచ్చాను' అన్నాడు.

అది విన్న నాకొక కనువిప్పుయ నట్యింది. అంతవరకూ నేనూ వాతల్లి దండ్రుల చేతులలో కీలుబొమ్మలా పెరిగాననీ, అందువలన నాజీవితాన్ని పరిదిద్దుకో

లేక పోయాననీ విచారిస్తూండేవాణ్ణి. తన జీవితాన్ని స్వేచ్ఛగా మలచుకున్న సోమ నాధాన్నిమాసి, అతని అదృష్టానికి ఈర్ష్య చెందేవాణ్ణి కాని అనుకోకుండా తటస్థించిన ఈ సంఘటనవలన, నేనూ సోమ నాధమూకూడా విధిచేతిలోని కీలుబొమ్మల మనే సత్యం గ్రహించాను.

మళ్ళీ సోమనాథం అన్నాడు 'ఆరోజా నిన్ను నిర్లక్ష్యంగా పోమ్మని అవమానించాను. దానికి ఎంతమాత్రం నొచ్చుకోక నన్నింకా స్నేహితుడిగానే గౌరవిస్తున్నావు. నువ్వు జీవితంలో పెక్కి రాలేక పోవడానికి నీతో తగినంత స్వార్థం లేకపోవడమే కారణం. కానీ అందుకు విచారించవద్దు. మనిషిలో పృథ్వీసృష్ట్యమే అన్ని పదవుల కన్నా విలువైనది. చిన్నతనంలో డబ్బుకు పేదవాణ్ణి నీ ఆశ్రయంలో బ్రతికాను. ఇప్పుడు సపృథ్వయతలో పేదవాడినై నీముందు నిలబడుతున్నాను. అందుకే నా రాక్షసత్వాన్ని క్షమించమని అడుగు తున్నాను. నువ్వు క్షమించకపోతే నాన్న ఆత్మకు శాంతి వుండదు' అని కన్నీరు కార్చాడు.

అతనిమాటలు వింటూంటే అంతవరకూ వ్యర్థం అనుకుంటున్న నా జీవితానికి కొత్త అర్థం స్ఫురించింది. అంతవరకూ కలెక్టరుగా కన్పించిన సోమనాథంలో, చిరుగు నిక్కర్లు చిన్ననాటి స్నేహితుడు కన్పించాడు. ఎంతైనా మనిషి, మనిషే ననిపించింది. ఎన్నోవేషాలూ, ఎన్నో పైపూతలూ, ఎన్నో నటనలూ తెచ్చి పెట్టు కున్నప్పటికీ వాటిన్నిటి వెనకాలా దాగున్న మానవత్వం బయటపడే సమయం వస్తుంది. 'అతని నిజ స్వరూపం తెలుస్తుంది. తన నిజస్వరూపం చూపించే అద్దమే ఎదుటివాడిలోని మానవత్వం. ఎదుటివ్యక్తి ఒక మంచివని చేస్తే మన మనసు ఆ మంచివని చేయించిన మనస్తత్వం అద్దంగా చేసుకుని తన ప్రతి బింబం చూడాలని ఆశిస్తుంది. సోమ నాధానికి, నేను చేసిన పనితో తన నిజ స్వరూపం చూసుకునే అవకాశం కలిగింది.

'ఛ! మనలో మనకి క్షమాపణలేమిటి నీమీద నాకెప్పుడూ కోపం లేదు' అని అతని కళ్లు తుడిచి కారెక్కించి పంపించేశాను. నేను మాయ్య ఇంటివైపు సాగిపోయాను.

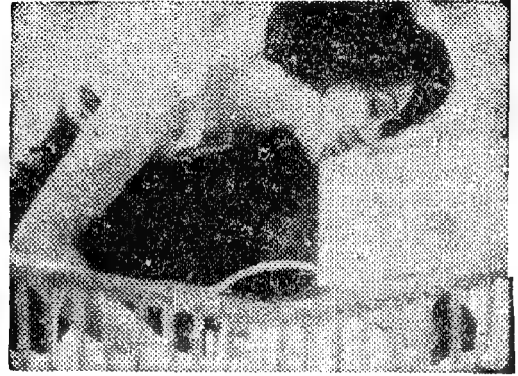
శుస్తీవల్ల నీరసమా ?

ఆకలి లేదా ?

బిడ్డల వికాసములో లోటా ?

ఆరోగ్య ఊణతయా ?

—అయితే వింకోలా-12 ఎందుకు తీసుకోరు ?

...ఇదే మీ ఆనందమయమైన ఆరోగ్య జీవితానికి మార్గము.

వింకోలా-12 అద్భుతమైనది. వణింబో ఎంత స్ఫూర్తినిస్తుంది !

మీరు శక్తివంతమైన అనుభూతిని పొందుతారు. మీరు

జీవితమార్పుని చవిజూడ గోరుతారు. వింకోలా-12

ఆనందదాయకమైనదేగాక: మీ రక్తములోని ఎఱ్ఱకణములను సృష్టించు

శక్తివంతమైన రోహ పదార్థమునూ సమకూర్చి, మీలో ఉత్తేజమును తిరిగి

ప్రసాదించును. విటమిన్ బి-12 ఆకలిని పెంచి, పటుత్వమును వృద్ధిచేయును.

ఆరోగ్యక్షీణతను నిర్మూలించుటకు ప్రత్యాతి చెందిన భారతీయ ఔషధము

ద్రాక్షిపత్తకో పాటు ఆరోగ్యమును ప్రసాదించి, బలము,

పటుత్వము, సౌష్ఠవమునకు కావలసిన ఖనిజ లవణములు, విటమినులు గలవు.

వింకోలా-12 నేవింది

ఆనందమయమైన ఆరోగ్యజీవితమును అనుభవించండి.

వింకోలా-12

కుదియైన విటమిను - ఖనిజపు టాబిక్.

స్టాండ్
ఫార్మ్యూటికల్స్
రిమిడర్, కలకత్తా.

SHILPI-SPL. 1/68 TEL.

‘ఆమె చెప్పినది నిజం’

..విజయలలిత

వది సంవత్సరాలకు ముందు జరిగిన ఒక విచిత్ర సంఘటన వా ప్రగతికి కారణం అవుతుందని నేను కలలో కూడా వూహించ లేదు. ఆ కథను మీకూ తెలియచేస్తాను. ఆ రోజు దీపావళి. ఇంట్లో మేమంతా తలంబుల్లు సోసుకున్నాము. కొత్త గుడ్డలను వేసుకున్నాము. టపాకాయలను ప్రేల్చి, యింట్లో చేసిన పిండివంటలను తిన్నాము. మా ప్రక్కంటి అమ్మాయి వనశ వచ్చి ‘చిట్టి రావే, ఆడుకుందాం’ అని పిలిచింది. మాయింటి యెదురుగా వున్న మైదానం లోకి నేనూ, వనశ, కామాక్షి, డూర్గ

చేరాం. దాగుడు మూతలు ఆడుతున్నాం. వా కళ్లకు గుడ్డ కట్టారు. నేను వెళ్లి మరొకరిని తాకాలి. నేను అలా అలా వెళ్తు క్కూ పోతూ ఒకామెను తాకాను. ఆమె ఎవరో తెలుసా? ఆ పూర్వో సోదె చెప్పే ముసలిమ్మట. నన్ను తీక్షణంగా చూసింది. నాకు భయమేసి మా యింట్లోకి పరు గెత్తాను ఆమె కూడా నన్ను అనుసరిం చింది. మా అమ్మ వాకిట్లోకి వచ్చింది. ‘సోదెమ్మసోది, నీ యిల్లు బంగరనువు తాది, చూపించవే నీ చిట్టి తల్లి చేయి’ అంటూ వా చేతిని లాక్కుంది. వా చేతిలో

రేఖలను చూచి ‘పిల్లదావా, నీకు కారక్కో యోగముండాదిలే. నీకు బంగళా వాసం తప్పదులే. నీవు పట్టిందల్లా బంగరనువు తాదిలే అంటూ తెగవాగేసింది. మా అమ్మకు సోదెమ్మ మాటలపై నమ్మకం కుదరలేదు. ‘ఎండ్లకమ్మా కోస్తావే. నీకు డబ్బేగా కావాలి, ఇదిగో తీసుకో అయిదు రూపాయలు’ అంటూ చీర కొంగులోవున్న నోటును తీసి యివ్వడోయింది. ‘ఎంత మాటన్నావే ఎరిదావా? నీ డబ్బు నా కెందుకులే? నా మాట వింటే నాడు తీసుకుంటారే’ అని వెళ్లిపోయింది. ఆమె ఏ శుభసమయంలో అలా పల్కిందోగానీ, సరిగ్గా ఆమె చెప్పినట్లు జరిగింది.

ఈ దీపావళికి ఆమె వస్తే ఎంతబాగుం టుంది? కానీ ఆమె ఎక్కడుందో ఏమో? అనుకుంటున్న సమయంలో గిరిరొడ్డు చివ రన ‘సోదెమ్మసోదె’ అన్న గొంతు విన పడింది. ■ గొంతు ఆమెదేవేమో అను కుంటూ మా నోకర్ని ఆమెను తీసుకు రమ్మని పంపించా. నేను అనుకున్న ఆమె యామె. నన్ను చూచి ‘ఏం తల్లి చల్లంగా వుండవా. ఇక్కడన్నానంటే తల్లి. నా మాట నెగ్గిందనుకుంటా. నేవస్తా’ నంటూ వెళ్లబోయింది. వుండవ్వా అని చెప్పి నా రూంలోకి వెళ్లి, ఒక పట్టు చీర, వందరూపాయలనోటు, మూడుశేర్ల బియ్యం’ యిచ్చి పంపించాను. ఆమె చెప్పింది అక్షరాలా నిజం అయింది. ●

సినిమా డైరీ

● పోల్ కంబైన్స్ “అగ్ని వీరుడు” అక్టోబరు 17న విజయకంబైన్స్ ద్వారా విడుదలయింది.

● భవానీ ఫిలింస్ “గుణవంతులు” మూటింగు అక్టోబరు 18 నుండి 23 వరకు ప్రసాద్ స్టూడియోలో జరిగింది. శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు, సోనాదేవి, హేమలత పాల్గొన్నారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీ కమలాకర కామేశ్వరరావు దర్శకుడు.

● గాతం పిక్చర్స్ “అలీబాబానలభై దొంగలు” మూటింగు శ్రీ వికలాచార్య దర్శకత్వంలో అక్టోబరు 18 నుండి 24వరకు వాహినీలో జరిగింది. శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు, జయలలిత పాల్గొన్నారు.

● వడ్డూరి పిక్చర్స్ “అల్లడే మేనల్లుడే” మూటింగు శ్రీ పి. పుల్లయ్య నిర్దేశకత్వంలో శారదాస్టూడియోలో ఒక వారం రోజులు మూటింగు జరుపుకుంది. కృష్ణ, నాగభూషణం, విజయనిర్మల, సూర్యకాంతం, రాజబాబు, సత్యనారాయణ పాల్గొన్నారు.

● సురేష్ మూవీస్ “సిరియ చిన్నయ్య” నవయుగాద్వారా అక్టోబరు 30న విడుదలయింది. శ్రీ నాగేశ్వరరావు ద్వితీత్రాభినయం చేసిన యీ చిత్రానికి శ్రీ శేషగిరిరావు దర్శకుడు.

● పూర్ణ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ “మాతృ దేవత” పూర్ణాద్వారా సవంబరు 7న విడుదలవుతుంది. ఈచిత్రం శ్రీమతి సావిత్రిచే డైరెక్టు చేయబడింది.

[illegible]

నిర్వహణ: **బి.వి.ఆర్.లా.చార్మ** ^{ఉప, ప్రొ.నల్ల, నిర్వా.నల్ల, దర్శి.కుమార్} **బి.వి. శ్రీనివాస్**

[illegible]

శారదతో ఇంటర్ వ్యూ

— మోహన్ కుమార్

|| నాటికాగ్రాంతం ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో శారదని గురించి రాస్తూ భవిష్యత్తుగల తార అని పేర్కొన్నాను. నిజానికి ఆ మాటను మళయాళ చిత్ర రంగంలో ఆమె ఏనాడో రుజువు చేసినా, ఈనాడు 'మనుషులు మారాలి' చిత్రం ద్వారా ఎంతో భవిష్యత్తుగల తారని నిరూపించు కున్నది.

తెలుగు చలన చిత్రరంగంలోను, ప్రేక్షకులలోను గొప్ప విప్లవాన్ని తీసుకొచ్చింది 'మనుషులు మారాలి' చిత్రం. సంచలనం సృష్టించింది. ఇటీవల విడుదలయిన ఏ పెద్ద చిత్రానికి రానంత పెద్ద మొత్తాలను వసూలు చేస్తున్నదీ చిన్ని చిత్రం. తారాబలం కన్న కథాబలం ముఖ్యమని తేలిపోయింది—ఈ చిత్ర విజయంతో.

'మనుషులు మారాలి'కి మళయాళచిత్రం 'శ్రుతిభారం' మాతృక. తర్వాత దానిని అమెరికాలో తీశారు. పై పేరుతో యిప్పుడు తెలుగులో వచ్చింది.

ఈనాడు భావలోను శారద గొప్పగా నటించి ఎనలేని కీర్తి ప్రతిష్ఠల నార్జించుకున్నది.

తెలుగులోనే సంతృప్తి

శారదను ఇటీవల వెను వీసన్ మూడి

యోలో కలిపినపుడు 'మీరు 'మనుషులు మారాలి' మూడు భావలోను నటించారు కదా, బాగా నటించానన్న ఎక్కువ సంభ్రంసి ఏ భాషాచిత్రంలో కలిగింది?' అని అడిగాను.

అందుకామి సహధానంగా 'అన్నీ బాగానే వున్నాయి. ఒకదానికన్న ఒకటి బాగుందని పించింది. కాని, ఆ రెండింటికన్న తెలుగులో పోషించిన భూమికే నాకు ఎంతో సంతృప్తిని కలిగించింది' అన్నారు.

నవంబరునుంచి

తెలుగు చిత్రాలు!

'మనుషులు మారాలి' విడుదలనంతరం తెలుగు పరిశ్రమనుంచి ఎలాంటి రెచ్చాన్ని వచ్చింది? తెలుగు చిత్రాలు వస్తున్నాయా?

'పరిశ్రమనుంచి, ప్రేక్షకులనుంచి బ్రహ్మాండమైన అభినందనల వరంవర లభిస్తోంది. తెలుగు చిత్రాలలో నటించమని అడుగుతున్నారు. ఇంకా ఏదీ కమిట్ కాలేదు. ఇదివరకు సెన్సేషనల్ చిత్రాలు చాలా వున్నాయి. అవి పూర్తిచేయడే

కొత్తది ఎలా కమిట్ కావటం?...నవంబరు నుంచి చేస్తాను తెలుగు చిత్రాల.'

'మళయాళం ఇండస్ట్రీ మీద అభిప్రాయం చెబుతారా?'

'అప్పుకుండా ... మళయాళ పరిశ్రమ చాలా చక్కనిది' 'శ్రుతిభారం' అర్వాతనే కేరళీయులంటే ఏమిటో మనవాళ్లు ఆరంభం చేసుకోగలిగారు. వాళ్ల సంస్కృతిని, సాంప్రదాయాన్ని తెలుసుకోగలిగారు.

మనవాళ్ల ముందరుగు!

'మనవాళ్లు కూడా చాలా అధ్యాత్మ అధ్యురని, ఎంతో కల్పన అలవర్చు కున్నారని 'మనుషులు మారాలి' చిత్రానికి లభించిన ఆదరణ నిరూపిస్తున్నది. ఈ డాన్స్, ఈ డ్రీమ్స్, ఈ సెక్స్ ఉంటే చిత్రం సక్సెస్ అవుతుందన్నది అసత్యమని తేలిపోయింది. మన ప్రేక్షకులు చాలా మంచి మార్గంలో వున్నారు. వాళ్లకి చక్కని అభిరుచులున్నాయి. కొత్తదనం వున్న కథలతో కుటుంబం అంతా చూడగలిగేలా చిత్రం తీస్తే చక్కటి ఆదరణ లభిస్తుందన్న విషయాన్ని మనుషులు

మూరాలి రుజూ చేసింది. కొబ్బరి మన
నిర్మాతలు మంచి చిత్రాలు ధైర్యంగా
తీయవచ్చు వాటిని తప్పకుండా ప్రేక్ష
కులు ఆదరిస్తారనే నమ్మకం నాకి చిత్రం
ద్వారా కలిగింది' అన్నారు శారద.

ముద్దులు వద్దు

'మన చిత్రాలలో ముద్దులు ప్రవేశ
పెట్టడం గూర్చి మీరేం చెబుతారు?' అని
అడిగిన మరో పలుకు సమాధానం
చెబుతూ—

'నన్నుడిగితే వద నే అంటాను. ముద్దులు
విడతే సాంప్రదాయం. ఎక్కడ వడితే
అక్కడ, ఎప్పుడు వడితే అప్పుడు
ముద్దులు పెట్టుకోవటం మన సాంప్ర
దాయం కాదు, ఇండియన్ గర్ల్స్ కి కొన్ని
పాదులున్నాయి. ఆ పాదుల్ని అతిక్రమిస్తే
భరించలేకపోతారు. చిత్రాల్లో ప్రవేశపెడితే
మృత్యుగా కళాకి తీరిన నష్టం వాటిల్లు
తుంది. 'ఇందాకా రాగా లేనిది చిత్రాలో'
ముద్దులు చూపిస్తే చూత్రం అప్పేమిటి?'
అంటూ పరిశ్రమలో కొందరంటున్నారు
కాని, నిజానికి ఇందాకా తీసుకొచ్చింది
వినరు? ఎందుకంత అవసరం వచ్చింది?
ప్రేక్షకులు కోరుతున్నారా అర్థం కృత్య
లను? వాళ్లు కావాలంటున్నారా భృంగరం
పేరిట చూపుతున్న అసభ్య దృశ్యాలను??
...ఇటువంటి వాటిని ప్రేక్షకులు ప్రోత్స
హించడం లేదు. చక్కని కథను ఎన్నుకుని
దాన్ని అందంగా చూపించ గలిగినప్పుడు
ప్రేక్షకులు ఆ చిత్రాన్ని తప్పకుండా
ఆదరిస్తారు.' అన్నారమె.

అమె చెప్పిన దాన్నో వింటో సత్యం
ఉంది. రెండేళ్లుగా కేరళస్టేట్ అవార్డుని
అందుకుంటున్న శ్రీమతి శారద ప్రస్తుతం
శ్రీ రమణ చిత్రవారి 'సంబరా
రాంబాబు' చిత్రంతో ముఖ్య భూమిక
ధరిస్తున్నది.

మనసులు మూరాలి చిత్రాన్ని బెమిసి
సంస్థ హిందీలో రంగులో నిర్మించ
నున్నది. ఆ చిత్రంలో కూడా శారద
నటిస్తుందని ఆ సంస్థకు చెందిన ఒక
ప్రతినిధి చెప్పారు. ●

పాఠకులకి మనవి

దీపావళి కథలచోటికి జోయిన హరికన్నా ఎక్కువ కథలే
వచ్చినా కథలస్థాయి మొత్తంమీద నిరాశాజనకంగానే ఉన్నది!
బహుమతిపొందిన మొదటి మూడు కథలనీ ఈ సంచికలోనే
చూడవచ్చు మిగిలినవాటిలో 'మామూలుగా' ప్రచురణకి ఎన్నిక
అయిన కథల జాబితా ఈక్రింద వేస్తున్నాము. చోటిలో పాల్గొన్న
వారందరికీ మా ధన్యవాదాలు.

-ఎంఐ

1. అందవిపండ్లు - బి. టి. చిదంబరం రామకృష్ణారావు	25. నీడలేని దేవుడు - సి. ఎన్. రావు
2. అవరాధి - యస్. దస్తగిర్	26. వే నెం దుకు బ్రతికాను -
3. అపారం - పరిమళా సోమేశ్వర్	నాగభైరవ కోటేశ్వరరావు
4. ఆకలి - పి. లీలావతి	27. నేంము - సాక్ష్యము - న్యాయ
5. ఆత్మార్పణ - కె. వి. కృష్ణ	వతి రాజగోపాలం
కుమారి	28. నేల - నింగి - 'రసజ్ఞ'
6. ఆదర్శ దాంపత్యం - ముట్నూరి	29. పిరికివాని సావాసం - జీడి
వేంకట నాగేశ్వరరావు	గుంట రాజ్యలక్ష్మి
7. ఆశ - తాళ్లూరు నాగేశ్వరరావు	30. ఫలించకోరిక - ఎ. విజయ
8. ఇది న్యాయం - యలమంచిలి	లక్ష్మి
రూప్యకృష్ణ	31. మరుత - భ్రమత - కంచన
9. ఇదీ లోకం - ఎస్. గిరిజాకుమారి	వల్లి వెంకటేశ్వరరావు
10. ఉద్యోగం - పావని	32. బలి - యస్. మంజరి
11. ఎగిరిపోయిన చిలక - పి. ఎస్.	33. బాగుపడే దెప్పుడు - ఎస్.
నారాయణ	ఉమామహేశ్వరరావు
12. ఎక్స్ బిషన్ - కొలను వేంకట	34. భయపెట్టాను, అంతే! -
దుర్గాప్రసాద్	తాతినేని వెంకట సరసింహారావు
13. గాంధీకారంలో ఒక కాంతి	35. మిషిలోని మమత - మాధవి
కిరణం - తేలరాశ్రీ	36. మానవత్వం - మోదీస్
14. 'గోదావరి మరచిపోయానా...'	37. మాయబ్రతుకు - అందే
- భక్తి సోలు బాల దేవి	రామారావు
15. జాజిమొగ్గులు - తమిళ శాసకి	38. ముళ్ళ పాదం మధ్య మల్లె
16. జ్ఞానోదయం - ఫణి	పువ్వు - అకొండి వెంకటరత్నం
17. అప్పు - రాంబాబు	39. మూడువ్రాత సైకిలు -
18. తిరినిబాధ - కె. గోరీసుందరి	ముదిగొండ వీరభద్రయ్య
19. తీర్పు - శ్రీసతి	40. వంచన - అమ్మంగి నేణుగోపాల్
20. తుఫాను - కృష్ణ	41. వయసుకెడ్డి - వి.యస్.ఆర్.
21. తుమ్మెద వాలని పువ్వు -	కాన్సి
ప్రయాగ గృహలక్ష్మి	42. విడచినచీర - వజ్రపు కృష్ణ
22. దారిగుంట - పి. శుపాటి	రావు
ఉమామహేశ్వరమ్	43. విక్రమ - జె. భాగ్యలక్ష్మి
23. దేవుడు - వై. రాంబాబు	44. విలువ - మాహనుమంతరావు
కాయి	45. స్వాధీన మృత్యువు - మురయ్య
24. నాకు నువ్వు - నీకు నేనా -	46. పాదయోదన - ఎ. శోభాకామర్

ఇ 'బందిపోటు దొంగలు' చిత్రాన్ని నిర్మించిన మాధవీ పిక్చర్స్, శ్రీ గుహనాథన్ ప్రాసిన సాంఘిక కథను తెర కెక్కించే ప్రయత్నాల్లో వున్నారు. ప్రతిరోజూ సోదరి చర్చ జరుగుతుంది. ఈ చిత్రానికి తాతినేని రామారావు నిర్దేశకుడు. వాయక పాత్రను శ్రీ అక్కినేని ధరిస్తారు.

* * *
'ప్రాణమిత్రులు' తర్వాత పద్మశ్రీ పిక్చర్స్ నిర్మించనున్న సాంఘిక చిత్రంలో నటించడానికి శ్రీ వాగేశ్వరరావు అంగీకరించారు. 'వంత కాపురం' దర్శకునిచే ఈ చిత్రం డైరెక్టు చెయ్యబడగలదని

సినిమా

తెలుస్తోంది. శ్రీ పి. పుల్లయ్య స్క్రీన్ పేజు వ్రాస్తున్నారు. శ్రీ వి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్మించనున్న యీ చిత్రంలో వాణిశ్రీ కథానాయిక.

* * *
శ్రీ వాగేశ్వరరావు రజతోత్సవ చిత్రాన్ని విడుదల చేసిన ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ నిర్మించనున్న సాంఘికంలో శ్రీ అక్కినేని నాయకుడు. శ్రీ తాతినేని రామారావు దర్శ

'గండరగండడు'లో
నర్తకి జి శకుంతల

ఇంటా బయటా

నాకు సినీజీవితంలో కొన్ని చెడ్డ లక్షణాలు వున్నాయ్. నేను ఎవరికీ ఇబ్బంది కల్గించను, ఇద్దిన కాలేషీటును ఎగగొట్టను. నా పోటు ఎప్పుడూ వచ్చినా కాలేషీటుకు రాగానే మేకప్ తో రెడిగా వుంటాను. నేను నా వనమో చూసుకుంటాను. పెట్టో వివరితోమా అవసరమయిన చర్చతో పాటోనను. దర్శకుని అడ్డును తిరస్కరిస్తాను. మోటింగు అయిన వెంటనే ఒక్క నిమిషంకూడా ఆగక, నా కారును స్వార్డు చేసి నేరుగా మా యింటికి పోతాను.

ఇంటి గేటు ముందు కొరు ఆపి హారన్ కొట్టడం నాకు అలవాటు. మేడిపైనుండి నా పాపాయిలు 'డా.డి. కమాన్' అంటూ పైకి పిలుస్తారు. నేను వెళ్లి సోఫాలో కూర్చోగానే నా సహధర్మిణి గొంతు మంచిసిట్లు యిచ్చి నా కోటును, జాటును విప్పుతుంది. నా పిల్లలందరూ నన్ను బాత్ రూంకి లాక్కెళ్తారు. కాళ్ళు చేతులు కడుక్కుని కాస్త విశ్రమిద్దామనుకుంటే మా చిన్నోడు వచ్చి మీదకి 'వాన్నా నాన్నా' వాడు ఆ బొమ్మ కొనిపెట్టా' అని అడుగులాడు నేను వచ్చేవరకు నా భార్య భోంచెయ్యడం మేమిద్దరం కలసి భోజనం చెయ్యడం మాకు అలవాటు. ఆనందం కూడా. ఆమెకు తెలియకుండా నేను యేపని చెయ్యను. మా దాంపత్య జీవితం నిత్య సౌఖ్యంగా వున్నట్టు మేము భావిస్తాం.

ఏకంవృత్తికి ప్రజావార్య లొక్కరే గురురయితే నాకు శ్రీయుతలు వాగేశ్వర రావు, ఎన్. టి. రామారావు, గుమ్మడిగర్లు గురువులు. వాళ్ళ నటన నా 'నాటన'కు యిర్పిరేషన్ యిస్తున్నదని చెప్పగలను.

ఇంట్లో నా భార్య, పిల్లలు నావాళ్ళ యితే, సినీమా నటునిగా నాకు దర్శకనిర్మా

తలు, పాత్రికేయులు, ప్రేక్షకులు నన్ను హితులు.

నాపై వర్తమాన మౌఖికం అదరం, ప్రేక్షకులు ప్రదర్శిస్తున్న అభిమానం, పాత్రికేయులు యిస్తున్న ప్రోత్సాహం కలికాలం వుంటే అదే నాకు పదివేలు.

—కోభనోబాబు.

కత్వంలో తయారుకానున్న యీ చిత్రాన్ని శ్రీ ఎ. వి. మల్లారావు నిర్మిస్తారు. ప్రస్తుతం కథల ఎన్నిక కార్యక్రమం జరుగుతుంది.

* * *
ఉత్తమచిత్ర నిర్మించనున్న సాంఘికంలో కూడా శ్రీ వాగేశ్వరరావు కథానాయకుడు. శ్రీ ప్రత్యగాత్మ ప్రాసిన కథకు అత్రేయగారు సంభాషణలను వ్రాస్తున్నారు. చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను శ్రీమతి జమున, పద్మనాభం, గీతాంజలి, సూర్య కాంతం పోషిస్తారు.

* * *
విశ్వభారతి నిర్మించనున్న సాంఘికంలో నటించడానికి శ్రీ వాగేశ్వరరావు ఒప్పుకున్నారు. శ్రీ భువిపాటి రాధాకృష్ణ మాటలను వ్రాస్తున్న యీ చిత్రానికి శ్రీ ప్రత్యగాత్మ దర్శకుడు.

* * *
కె. జి. ఆర్. పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న జానపద చిత్రం యొక్క మోటింగు అక్టోబరు 24న వాహినీలో ప్రారంభమైందని

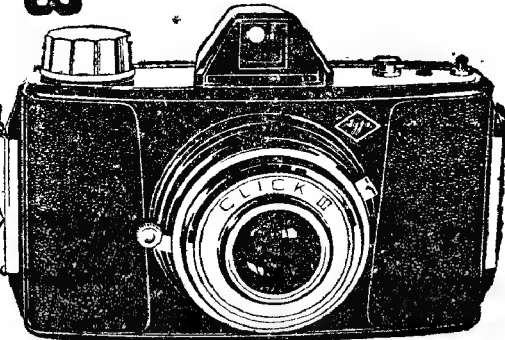
చక్కటి కామరా

ఫాటోగ్రఫీ వారిచే మొదలుపెట్టించుటకు

క్లిక్ III

రూ 46.50
(మొదటి అవసరం)

CHAG-119-203 TEL

మీ బాలన పరిచయం చేయండి. చాలా దిశల కళానవంధులని సౌందర్యానికి ఒక క్లిక్ III కెమెరాతో. అది ఉపయోగించుట చాలా సులభం. అంటే గడవిదలు ఏమీలేవు. గురిచూచి మీటనాక్కితే చాలు. ప్రధమ ప్రయత్నంలోనే, అదిచేకూర్పు తుంది. ప్రజ్వలమైన ఫలితాలు. ప్రతిపిల్ల రోలుతో తీయవచ్చు. వన్నెండు ప్రకాశవంతమైన రితాలు. ఒకవంతుగ దినాలలో, మీ బాలన కివ్వండి. కానుకగా ఒక క్లిక్ III కెమెరా. ఆరంభించుటకు, అనుజ్ఞానం వెంట అంటిపెట్టుకొని యుంచుకొనుటకు అత్యుత్తమమైన కెమెరా అదే. అతరైక్ట్ ఆగ్నాడిలర్ల అందరివరం లభిస్తుంది.

ఆగ్నా. వెర్మి వెజ్టెల్ కింద.
దీని న్యూ ఇంటియా ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, బరోడా,
వారిచే తయారు చేయబడినది.
సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్:
ఆగ్నా గెవార్ట్ ఇండియా లిమిటెడ్, బొంబాయి. క్ల్యాక్ డిస్ట్రి.
కలకత్తా. మద్రాసు.

ఈ చిత్రానికి చిల్లర భావనారాణి మాటలను, విజయకృష్ణమూర్తి సంగీతాన్ని సమకూరుస్తున్నారు శ్రీ బి. విఠలాచార్య విద్యేశకత్వంలో తయారయ్యే యీ చిత్రంలో శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు నాయకుడు రాయిక శ్రీమతి దేవిక.

* * *
రాజేంద్ర అర్జున్ నిర్మించనున్న జానకదంబో నాయకుడిగా నటించడానికి శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు అంగీకరించారు. నాయకగా శ్రీమతి బి సరోజాదేవి నటిస్తూంది. ఈ చిత్రానికి శ్రీ విఠలాచార్య దర్శకుడు, శ్రీ ఫుంటసాం సంగీత పాంథి.
* * *

సినిమా

తెర కెక్కిస్తున్నారు. ప్రముఖ దర్శకుడు శ్రీ పి. ఎస్. రావు వ్రాసిన కథను సినిమా శ్రీ డి. ఎన్. రాజా నిర్మిస్తున్నారు శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు నాయకుడిగా నటించనున్న యీ చిత్రం శ్రీ పి. ఎస్. రావుచే డైరెక్టు చెయ్యబడుతుంది.
* * *

రాజకమల్ సిక్వర్స్ నిర్మించనున్న పాంపిక చిత్రంలో హీరోగా నటించేందుకు శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు ఒప్పుకున్నారు స్క్రీన్ ప్లేను శ్రీ చంగయ్య. మాటలను శ్రీ వడ్డూరాజు వ్రాస్తున్న యీ చిత్రాన్ని

‘కథానాయక ముల్ల’లో హరనాథ్, వాణిశ్రీ

తెరపై “ముద్దు”

కావాలా? వద్దా?

కుమారి జయశిల్పి:

మనదేశంలో పూజ్య బాపూజీ, పండిత నైహా, రవీంద్ర చాటా, బాగుర్, తిరువల్లుచర్లలాంటి మహాత్ముల పుట్టారు. మనది పుణ్య భూమి మనజాతి గౌరవాన్ని విదేశీయులకు నాటి చెప్పిన వివేకానందుడు పుట్టిన వనిత్ర భూమి మనది. అలాంటి మనం ‘ముద్దు’ అనుమతిస్తే మనకున్న యశస్సు, సుర్యుడ మట్టి పొలు కావచ్చు. డే:

శ్రీ రాజనాం:

తలమీద ‘ముద్దు’ తోనే ఆపుతారా? ఇంకా యింకా విషయాల ప్రవేశ పెడతారా? అయినా ‘ముద్దు’ పబ్లిక్ గా పట్టుబడి వాకెంట్ల కో యిష్టించేరు శ్రీ పత్మనాభాయణ:

మన శీతోష్ణ పీఠికీ, విదేశాల శీతోష్ణ పీఠికీ చాలా వ్యత్యాసం వుంది. మనది వేడిదేశం. వాళ్ళది చుడేశం; వేడిదేశంలో వున్న మనకు వుండేకిం ఎక్కడ. ‘ముద్దు’ ను ప్రవేశపెడితే నటీనటులకు ‘నటన’ పై ఏకాగ్రత దెబ్బతినడమే గాక, ఇతర ఆర్థికంగా దెబ్బతినే అవకాశం కూడా వుంటుంది. కాబట్టి ‘ముద్దు’ మనకొద్దు.

పేకరణ శ్రీనివాస్

శ్రీ నేకటి శివరాం దర్శకుడు ఈ చిత్రాన్ని శ్రీ రామరాజు నిర్మిస్తారు.

* * *
డి. వి. ఎస్. ప్రొడక్షన్స్ అధినేత శ్రీ డి. వి. ఎస్. రాజా మంచి కథలకోసం వెదుకుతున్నారు. తీసేది జానపదమయినా, సాంప్రదమయినా హీరో పాత్రను శ్రీ రామారావు నిర్వహిస్తారు జానపదమయితే శ్రీ విఠలాచార్య డైరెక్టు చెయ్యగలరు.
* * *

కుమారి అర్జున్ సిక్వర్స్ వారసునిగానే కథను తెర కెక్కించనున్నారు శ్రీ కె. హేమాంబధరరావు డైరెక్టు చేసే యీ చిత్రంలో కూడా శ్రీ రామారావు నాయకుడు
* * *

కొముదీ ఫిలింస్ రెండు కథలను రెకే చేసివుంచారు. రెండింటిని శ్రీ ఎం. ఎస్. రెడ్డి వ్రాశారు. సంచాషణలను శ్రీ సింగిలి నాగేంద్రరావు సమకూర్చారు. వీరి విధిం చినా నాయకుడు శ్రీ రామారావు. దర్శకత్వాన్ని శ్రీ కమలాకర కామేశ్వరరావు చేపట్టగలరు.
* * *

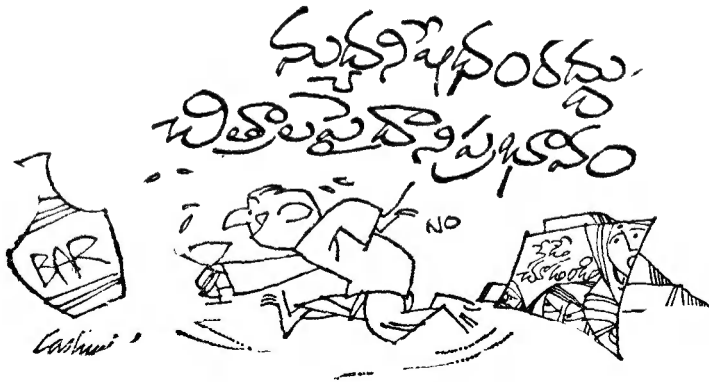
పద్మశ్రీ పిక్చర్స్ నిర్మిస్తున్న 'అల్లుడే మేనల్లుడు' చిత్రం అక్టోబరు 12 న ప్రారంభమైంది. శ్రీ పి. పుల్లయ్య దర్శకత్వంలో తయారవుతున్న యా చిత్రంలో శ్రీ కృష్ణ నాయకుడు. శ్రీ భమిడిపాటి సంభాషణలను, శ్రీ శంకర్ సంగీతాన్ని సమకూరుస్తున్న యా చిత్రం లోని ముఖ్య భూమికలను విజయనిర్మల, సూర్యకాంతం, నాగభూషణం, రాజబాబు, నన్నారాయణ, రమావతి ధరిస్తున్నారు.

ఈ చిత్రానికి శ్రీ వి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్మాత.

ఫల్గుణాపిక్చర్స్ నిర్మించు నున్న క్రయం థియేటర్లో హీరోగా నటించడానికి శ్రీ కృష్ణ అంగీకరించారు. శ్రీ నందనరావు దర్శకత్వం నిర్వహించే ఈ చిత్రం యొక్క కథాచర్యలో శ్రీ గంపి శేట్టి, బాపినిడుగర్లు పాల్గొంటున్నారు. శ్రీ వీణామేశ్వరరావు, రాఘవలు నిర్మించ

నున్న ఈ చిత్రంలో వాణిశ్రీ, రంగారా ముఖ్య పాత్రధారులు. సంగీతాన్ని కోదం పాణి, కమరాను కన్నప్ప నిర్వహిస్తారు.

రవిచిత్ర నిర్మించనున్న ద్వితీయ చిత్రంలోకూడా శ్రీ కృష్ణ నాయకుడు. నాయిక విజయనిర్మల. ఈ చిత్రానికి నిర్మాత వై. వి. రావ్ కథను వ్రాసారు. దర్శకత్వాన్ని శ్రీ ఎస్. వి. కుటుంబరావు గమనిస్తారు. —శ్రీనివాస్

నవంబరు ఒకటో తేదీనుంచి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో మధ్యస్థానం ఎత్తివేస్తారనే వార్త కొందరిని ఆశ్చర్యంలోను, మరికొందరిని విచారంలోను, ఇంకొందరిని ఆనందంలోను ముంచెత్తింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో తాగని వారి కన్న తాగేవారి సంఖ్య తక్కువే అయినా ఈ వార్త—వాతావరణాన్ని బట్టి పరిశీలిస్తే ఎక్కువమందిలో తాగినంత ఉషారును, తగినంత నిషేధం లేకెత్తించిందని చెప్పవచ్చును.

ముఖ్యంగా కొందరు వ్యాపారస్తులని సంఘాల్లో తేలిచింది వార్త. ఎక్కువ లబ్ధిని చేకూర్చి పెట్టే వ్యాపారం ఇంత కన్న కావాలింది ఏముంది? తీరిక దొరికినపుడల్లా ఏ వేళలోపడితే ఆ వేళలో, ఏ ప్రయోజనం కు పడితే ఆ ప్రయోజనం కు గోతాంతో డబ్బు వింపుకుని వైరరాబాదు చేరుకుంటున్నారు—చేరుకుని దుకాణం పర్మిట్లకి, బార్ పర్మిట్లకి—స్వామి కొనుగోలుకి పాదావిడి పడుతున్నారు.

మంత్రవర్గాల చుట్టూ, అధికార వర్గాలవారి చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తూ పర్మిట్ల కోసం ప్రాధేయపడుతున్నారు; పడరానిపాటే పడుతున్నారు. ఏంచేస్తారు మరి, పాపం అవసరం!

పోతే—దీని ప్రభావం మధ్యతరగతి కుటుంబాలమీద, సినిమాలపైన ఎలా పుంటుందన్నది చర్చనీయాంశం.

దుకాణాలకి, బార్లకి పర్మిట్లు యిచ్చారంటే యిక జనాన్ని ఎవరూ ఆపలేరు. ఎప్పుడూ తాగనివాడికికూడా ఒకసారి తాగి అదేదో మార్పొందాలని పిస్తుంది. మధ్యస్థానం తీసివేసిన మొదటి మూడునెలలూ విడుదలయిన సినిమాలకి బాగా ఎఫ్ ట్ కో అవుతుంది. కలెక్టున్న తగ్గుతాయి. కొత్తమోజులో ఆ బాటలో ఏదో వింత ఆనందం కనిపిస్తుంది.

వగలంతా శ్రమించిన క్రామికుడు, సామాన్య పౌరుడు సాయం కాలం అయ్యేసరికి 'రిలీఫ్' కోసం, మానసిక కోల్పోనంతసేం నేడు సినిమాకు వెళ్తున్నారు; రేపు బార్స్ కి వెళ్తారు.

నిషేధం లేనందువల్ల సరుకు ఖరీదు కూడా తక్కువగానే ఉన్నట్లు కనిపించి 'సినిమాలు రోజూ చూస్తూనే వున్నాం. ఇవాళ తాగేద్దాం' అనుకుంటాడు. అలా అనుకుని తాగేసిం తర్వాత ఆ 'మూడ్'లో పడిపోతాడు. అక్కణ్ణించి ఎన్ని చిత్రాలైనా చూస్తాడు. సీసా చేత్తో పుచ్చుకుని బయలుదేరి—అది బారో, బజారో కూడా తెలికుండా ప్రవరించటంకూడా జరుగుతుంది.

ఈ 'నిషే'కు ఆలవాటు పడిన మనిషి మరి దేనినీ కోరడు. అలవాటు వానే కూడదు; అయితే అది ఎంతదాకా అయినా వెళ్తుంది. రోజూ తాగటానికి మామూలు మనిషికి డబ్బుండవద్దా? అనుకుంటే—రోజూ సినిమాలకి ఎలా వస్తోంది? అనికూడా అనుకోవచ్చును. సినిమాకు తక్కువ డబ్బు, సరుకుకు ఎక్కువ డబ్బు అవుతుంది గనుక—సినిమాలకి అడ్వెంట్ చేసుకున్నట్టే—దీనికి అడ్వెంట్ చేసుకుంటాడు. అప్పు సపో చేస్తాడు—అలవాటుచంపుకోలేక.

ఈ దుకాణాలు పెట్టడంవల్ల ఎక్కువగా దెబ్బపడేది మధ్యతరగతి కుటుంబాలు. సినిమా సరిశ్రమ. ఈ నష్టం యిప్పుడు లెవీడు: మధ్యస్థానం తీసివేసిన తర్వాత—మొదటి మూడునెలలూ జరిగితే అప్పుడు లెక్కలు వేసుకుంటే తెలుస్తుంది—వసూళ్లలో లాభానికి యిప్పటికీ ఎంత భేదం ఉన్నదో! అంతదాకా వేసి ఉండల్సిందే!

—మోహన్ కుమార్

గెలవండి
రూ. 2000

విజయ సాహితీ - 8.

(భారత సుప్రీంకోర్టు తీర్పు సమస్యలను, నిర్వహించబడుచున్న ప్రథమ తెలుగు సాహిత్య పోటీ)

పోడిగింపబడిన
ఆఖరు తేది
25-11-69

12. ఆధారములు

- అడవి అడదాన్ని/మగవాణ్ణి అర్థం చేసుకొన్నట్టు మగవాడు ప్రేమిని ఎప్పటికీ అర్థం చేసుకోలేడు.
- ఎదురుచూచే ఆశలుంటే, ఆ ఆశలను తీర్చుకోవాలనే ఆరాటం/పట్టుదల వుంటే బ్రతుకు తియ్యగా వుంటుంది
- మానవుడికి విచారం గాని, ఆనందం గాని పెల్లుబికినప్పుడు విచారం/రోడు అన్వేషిస్తాడు.
- ప్రేమ ఎప్పుడెప్పుడు, ఎందుకెందుకు, ఎలా ఎలా ఏడుస్తుందో/నవ్వుతుందో ఎవరూ చెప్పగలరు!
- ఆత్మశ్రేణిమూను వికసింపజేయుటకు ఓర్పు/శరీరం ఒక సాధనం అంటాడు ఆదర్శసాధనా నిమగ్నుడు.
- భగవంతుని మీద ఉన్న ప్రేమ నిజమైనది. మానవులపై వుండే ప్రేమ కలుష/నవ్వాజ మైనది
- కళ/జీవితం లో యదాదాన్ని తెలుసుకోటమే నిజమైన కళాస్వాదన.
- కళ/ప్రేమ అంటే యేమిటో కళంకంలేని ప్రసన్న గలవానికే బోధపడుతుంది.
- ప్రాణికి ప్రాణి సన్నిహితం కావటం రక్షణ/సేవ లోనే కాబోలు!
- పెళ్ళికాని విచారం కంటే, పెళ్ళి కాదేమో నన్ను భయం/విచారం అడపిల్చిల్చి ఎక్కువ కాలాన్నుంది.
- జీవితంలో పెళ్ళి ముఖ్యమైనదే కావచ్చు. దానికి తోడుగా/మించిన ఘరికొన్ని బాధ్యతలు కూడా వుంటాయి.
- ప్రతి జీవితంలో వివాహం అనేది పెద్ద మలుపు/సమస్య.

1	2	3	4
1 అడదాన్ని మగవాణ్ణి అడదాన్ని మగవాణ్ణి అడదాన్ని మగవాణ్ణి అడదాన్ని మగవాణ్ణి	2 అరాటం పట్టుదల అరాటం పట్టుదల అరాటం పట్టుదల అరాటం పట్టుదల	3 ఏకాంతం తోడు ఏకాంతం తోడు ఏకాంతం తోడు ఏకాంతం తోడు	4 నిడుస్తుందో నవ్వుతుందో నిడుస్తుందో నవ్వుతుందో నిడుస్తుందో నవ్వుతుందో
5 ఓర్పు శరీరం ఓర్పు శరీరం ఓర్పు శరీరం ఓర్పు శరీరం	6 కలష నవ్వాజ కలష నవ్వాజ కలష నవ్వాజ కలష నవ్వాజ	7 కళ జీవితం కళ జీవితం కళ జీవితం కళ జీవితం	8 కళ ప్రేమ కళ ప్రేమ కళ ప్రేమ కళ ప్రేమ
9 కష్టం సేవ కష్టం సేవ కష్టం సేవ కష్టం సేవ	10 భయం విచారం భయం విచారం భయం విచారం భయం విచారం	11 తోడుగా మించిన తోడుగా మించిన తోడుగా మించిన తోడుగా మించిన	12 మలుపు సమస్య మలుపు సమస్య మలుపు సమస్య మలుపు సమస్య

(నతి రెండు కూపనులకు 1 అంకు సాహితీ ఉచితం.

1 ల ము సాహితీ 2

1 అడదాన్ని మగవాణ్ణి అడదాన్ని మగవాణ్ణి	2 అరాటం పట్టుదల అరాటం పట్టుదల	3 ఏకాంతం తోడు ఏకాంతం తోడు	4 నిడుస్తుందో నవ్వుతుందో నిడుస్తుందో నవ్వుతుందో	5 ఓర్పు శరీరం ఓర్పు శరీరం
---------------------------------------	-------------------------------	---------------------------	---	---------------------------

నిబంధనలకు బద్ధుడనై నా ఎంప్రీతుకుగాను రూ.
ఎం. ఓ./ఐ.పి.సి. ద్వారా పంపి దీనిని జరపరచుచున్నాను.
M.O./I.P.O. నం.

గమనికలు :- 1. ఆధారముల సహాయంతో మీరు తప్పక అనుకోనే వచ్చు ప్రశ్నలకు సమాధానం. (2) ఎంప్రీతుకుగాను వ్రాపున M.O./I.P.O. (క్రాసుచేయని) ద్వారా చెల్లించి రుసు జరపరచి పంపాలి. (3) మరల వ్రాసిన ఎంప్రీతు నా పంపవచ్చు. ఆల్ కరెక్టు మొదలు రెండు తప్పులు వరకు గల నతి కూపనుకు లభిస్తుంది. (4) ఆల్ కరెక్టుకు : 1000 రూ. 1, 2 తప్పులకు, అంకు సాహితీకి వరకుగా 400, 300, 300 రూ. (5) ఎంప్రీతు తెల్ల కాగితములపై వ్రాసి పంపవచ్చు. విశేష లిస్టు - జనబలు 30-11-69 "విజయ జ్యోతి"లో. పాఠకులకు 30 రూ. పంపండి. M.O. లు, ఎంప్రీతు పంపవలసిన ఆదేశము :-

Manager
VIJAYASAHITHI
E. Thandrapadu P. O., Kurnool (A. P.)

మేనేజరు, విజయ సాహితీ
ఈ. కాండ్రపాడు (పోస్టు), కర్నూలు: జిల్లా (ఆంధ్ర)

**NOW, INDIA'S FAVOURITE DRINK
COMES TO CAPTURE KURNOOL**

Here it comes! Lingering flavour. Rich colour.
Enriching taste. Extra quantity. India's sensational,
best selling drink Gold Spot. Sip one today-you will relish it always.

**GOLD
SPOT**

BOMBAY POONA SURAT RAIPUR AHMEDABAD INDORE BARODA HUBLI KANPUR
JAIPUR BANARAS HYDERABAD MADRAS AGRA BANGALORE GOA VIJAYAWADA
DELHI RAJAHMUNDRY VIZAG

గమనిక : మీరు త్రాగి ఆనందించు ప్రతి గోల్డ్ స్పాట్ వెంటి మీ దీలరు నుండి
బహుమతి కూపను పొంది బహుమతులను గెలవండి.

Grams : GOLDSPOT

Phone : 688

మెస్సర్స్ రాయలసీమ బ్రాడ్లింగ్ కంపెనీ,

కర్నూల రోడ్, కర్నూలు-3.